

6 VELIKI INTERVJU
MIRAN JUVAŃ, RAVNAŃELJ
GLASBENE ŠOLE DOMŽALE

8 TEMA MESECA
SPB-1

12 GOSPODARSTVO
BENO STERN

SLAMNIK

GLASILO
OBČINE
DOMŽALE

30. JANUAR 2015 | LETNIK LV | ŠTEVILKA 1 | IZDAJA KULTURNI DOM FRANCA BERNIKA DOMŽALE | CENA 1,09 EUR

slamnik@kd-domzale.si

Foto: Iztok Dimc

Domžalska črna ovca kmalu v novi preobleki?

Vsi skupaj, lastniki, prebivalci, najemniki, občina in tudi občani nasploh se zavedamo potrebe po prenovi, revitalizaciji SPB-1, ki bo predstavljala prijetnejši, tudi varnejši vsakdan v malem naselju znotraj našega mesta.

Na sprehodu skozi naše mesto nam pogled vedno znova pritegne gromozanski poslovno stanovanjski kompleks, ki nam je vse prej kot v ponos. Vedno znova padajo očitki na vodstvo Domžal, zakaj ne uredi problematike največjega povezanega objekta v naši občini, in vedno znova ugotavljamo, da zadeve niso tako enostavne, predvsem pa ne enostranske. Kdo v resnici lahko reši položaj

objekta, v katerem živi velik del prebivalcev naše občine? Kakšne so sploh pristojnosti občine in kako daleč lahko poseže v avtonomijo lastnikov? Zakaj se tako dolgo ne premakne ureditev stanovanjsko-poslovnega kompleksa, ko pa je že toliko ljudi prišlo na plan z najrazličnejšimi, seveda vedno znova najboljšimi rešitvami? V resnici najbrž ni občana, ki še ne bi vstopil v stanovanjsko poslovni objekt SPB-1. Ne le da so tukaj banke,

tukaj se nahaja tudi okrožno sodišče v Domžalah, pa izpostava Finančne urada Republike Slovenije (FURS), tu so številne trgovine in seveda – lep del prebivalstva naše občine. Če ne živite tam vi, pa vaši prijatelji, znanci ali sorodniki.

Tisti, ki so tam vsak dan, imajo jasne cilje, kakšen bi ta objekt moral biti. Kjer je volja, je tudi pot, pravi angleški pregovor, in volja je, na strani večine vpletenih. Predstavniki etažnih

lastnikov SPB-1 so tako že naredili prve potrebne korake k prenovi objekta v samem središču Domžal, v ta namen so pripravili tudi kronološki zapis aktivnosti, ki jih navajamo v nadaljevanju. Ker je problematika velika vsaj toliko kot sam objekt, želja po revitalizaciji pa obstaja in vseh straneh, so prizadevanja predstavnikov etažnih lastnikov podprli tudi na Občini Domžale.

MATEJA KEGEL KOZLEVČAR

Športnik leta 2014

Zavod za šport in rekreacijo Domžale je pripravil tradicionalno prireditev Športnik leta, ki je tudi tokrat obudila spomine na velike uspehe domžalskih športnikov, športnic in športnih kolektivov v minulem letu.

Iz leta v leto je teh uspehov več, od najmlajših pa vse do članskih kategorij. Domžalčani in Domžalčanke posegajo po najvišjih stopničkah ne le v državi, ampak tudi v evropskem in svetovnem merilu. Zagotovo je bila ena najuspešnejših slovenskih športnic minulega leta Teja Gregorin, ki se je kot prva slovenska biatlonka nasploh okitila z olimpijsko medaljo, zato ji je upravičeno ponovno pripadel naslov športnice leta občine Domžale. Med moškimi pa v zimskem času, tudi letos, Domžalčani še posebej trdno stiskamo pesti za Jerneja Damjana, ki s samostojnimi in ekipnimi rezultati razveseljuje ljubitelje smučarskih skokov. Kako velika čast je to in kako ponosni smo na svoje športnike, je ponovno pokazal poln Kulturni dom Franca Bernika, kjer je prireditev potekala.

> 2

Starši, ne spreglejte objave o skupnem javnem vpisu novincev v Javni vzgojnovarstveni zavod Vrtec Urša in Javni vzgojnovarstveni zavod Vrtec Domžale za šolsko leto 2015/2016 na strani.

> 39

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v petek, **27. februarja 2015.**

Rok za oddajo prispevkov je v **četrtak, 12. februarja 2015, do 12. ure.**

Pri vsakem prispevku mora biti jasno razvidno, kdo je avtor prispevka, podpis fotografa in komentar k fotografiji.

Prispevke lahko v času uradnih ur oddate v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale, zunaj uradnih ur v nabiralniku na stavbi ali jih pošljete na naš e-naslov.

V skladu z Odlokom o javnem glasilu Občine Domžale Slamnik nenaročeni prispevki ne bodo honorirani, končno odločitev o objavi prispevkov in njihovi dolžini pa sprejema uredništvo. Za vsa vprašanja smo vam na voljo na e-naslovu:

urednistvo.slamnik@gmail.com

Z urednico Slamnika Špelo Keber se lahko osebno pogovorite v sredo, 11. februarja 2015, med 16. in 17. uro v prostorih Kulturnega doma Franca Bernika Domžale, Ljubljanska cesta 61, Domžale. Prosimo, da svoj prihod obvezno predhodno najavite do 10. februarja do 12. ure Tini Kušar na telefonsko številko (01) 722 50 50.

PRETEKLOST

Obdobje NOB

Ob sedemdeseti obletnici konca druge svetovne vojne vam bomo v letošnjem letu predstavili marsikomu neznan zgodbe tistih, ki so sodelovali v narodnoosvobodilnem boju. Dragocena pričevanja iz prve roke začenjamo z aktivistko Ani Smolnik iz Domžal. V svojem rojstnem kraju in okolici je bila dejavna v raznih oblikah odpora, predvsem v nekdanji domžalski tovarni Toko. Je sicer članica Krajevne organizacije za vrednote NOB Simona Jenka.

> 15

GLAS MLADIH

Urban Igljč, zdravnik

Če v spletni iskalnik vtipkaš geslo Urban Igljč, si kar malce presenečen nad številčnostjo zadetkov, povezanih z mladim zdravnikom iz Radomelj. Pred časom jih je bilo še več, saj je Urban o svojem trimesečnem bivanju kot član odprave mladih zdravnikov v Ugandi pisal blog in v njem navedel številne zanimive zgodbe o ljudeh, ki jih je srečeval. Kljub mladosti je za njim že kar nekaj potovanj, o katerih pravi: »Vsa moja potepanja in avanture so mi dale vsaj toliko izkušenj kot šola.«

> 19

KULTURA

Silvo Karo, Festival gorniškega filma Domžale

Silvo Karo je Domžalčan in svetovno znani alpinist, sodobitnik Bloudkove plakete, prejemnik Reda za zasluge predsednika države in številnih drugih nagrad. Poleg tega, da je preko alpinizma obiskal številne večini ljudem nedosegljive kraje, je tudi eden pionirjev slovenskega festivala gorniškega filma Domžale ki še danes ljudem približa lepote in ljubezen do vršacev. V pogovoru z njim smo se dotaknili tako korenin, začetkov festivala, kot tudi letošnjega dogajanja, ki počasi že trka na vrata.

> 22

ŠPORT

Mitja Tancik, gorski kolesar

Mitja Tancik, gorski kolesar in predednik Športnega društva Energija, nam je predstavil gorsko kolesarstvo, ki ga sam doživlja kot atraktiven šport, kjer so potrebni vztrajnost, samostojnost in obvladovanje kolesa. Ker šport tudi v Sloveniji pridobiva na množičnosti in se vanj vključujejo tudi najmlajši, poudarja, da nanj ni potrebno gledati kot na nevaren šport, saj je v nasprotju s splošnim prepričanjem ljudi poškodb malo, pa tudi morebitni padci se več ali manj zgodijo ob nizkih hitrostih.

> 31

AKTUALNO

Drage bralke,
dragi bralci,

prvo temo meseca v letošnjem letu posvečamo problematiki poslovnostanovanjskega kompleksa SPB-1. K temu nas je spodbudilo pismo, ki so ga na naše uredništvo v začetku leta poslali predstavniki etažnih lastnikov SPB-1, v katerem so izrazili svoje nezadovoljstvo s trenutnim stanjem in željo po prenovi objekta, ki je v samem središču Domžal. V prispevek smo vključili tudi odgovore, ki smo jih na to temo prejeli s strani Občine Domžale.

V velikem intervjuju vam predstavljamo Mirana Juvana, ravnatelja Glasbene šole Domžale, ki se je lani po 23 letih pedagoškega dela odločil za vodstveni položaj, nove izzive in odgovornosti. V gospodarskem intervjuju pa smo dali besedo Benu Sternu, svetovalcu in avtorju strokovnih gradiv s področja učinkovitega pridobivanja nepovratnih sredstev EU, ki je prepričan, da so Domžale pripravljene na nove pakete evropskega denarja.

Ker je Slamnik v prvi vrsti vaše glasilo, skozi katerega želimo in se trudimo, da se sliši tudi vas, prebivalce občine Domžale, ki našemu kraju dajete vsebino, življenje, včasih radostne, včasih trpke zgodbe, smo v nadaljevanju dali glas mlademu zdravniku iz Radomelej Urbanu Iglju, ki svojo pomoč sočloveku širi tudi izven meja naše države. Vrednost doživetij, ki jih nabira po vsem svetu, sam zgovorno opiše z naslednjim stavkom: "Vsa moja potovanja in avanture so mi dale vsaj toliko izkušenj kot šola!"

Februar je že tradicionalno posvečen Festivalu gorniškega filma Domžale, letos že devetemu po vrsti. O začetkih festivala, njegovemu namenu in aktualni vsebini letošnjega festivala smo se v kulturnem intervjuju pogovarjali s prizanim alpinistom, Domžalčanom, Silvom Karom, ki ga imamo upravičeno za očeta tega festivala.

Vsako leto v začetku novega leta na prireditvi Športnik leta podelijo tudi priznanja najboljšim športnikom in športnicam minulega leta. Poleg športnika in športnice leta smo dobili tudi dobitnike srebrnih in bronastih priznanj, priznanj za jubileje društev oziroma klubov, priznanj za izjemne dosežke, priznanj posameznikom za dosežene uspehe ali izjemno vlogo pri razvoju športnikov, priznanj za dolgoletno delo v klubih ter seveda dobitnike priznanj za vse kategorije najboljših tekmovalcev in tekmovalk. Več o nagradah si lahko preberete na naslednjih straneh Slamnika, vsem pa seveda iskrene čestitke za njihove uspehe.

Na športnih straneh vam tokrat podrobneje predstavljamo gorsko kolesarjenje, šport, ki ga mnogi ocenjujejo za izjemno nevarnega, a nam gorski kolesar in predsednik Športnega društva Energija Mitja Tancik predstavi drugačen pogled nanj.

Tako kot smo minulo leto prostor, ki je namenjen domžalski preteklosti, posvetili spominom na prvo svetovno vojno in razvoju šolstva v Domžalah, bomo v letošnjem letu, ki ga obeležuje 70. obletnica konca druge svetovne vojne, posvetili spominom na odporiško gibanje. Dragocena pričevanja iz prve roke začinjamo z aktivistko Ani Smolnik iz Domžal.

Čeprav je pred nami najkrajši mesec v letu, ne dvomim, da bo po svoji vsebini dogodkov, ki se bodo zvrstili v Domžalah, zelo bogat.

Teja Gregorin in Jernej Damjan športnika leta 2014 v Domžalah

Na prireditvi Športnik leta 2014 je bilo podeljenih kar 68 različnih priznanj športnikom, športnicam in športnim kolektivom, ki so dosegali vrhunske dosežke tako na nacionalnem kot tudi na evropskem in svetovnem nivoju.

Mateja Kegel Kozlevčar
Foto: Občina Domžale

V Domžalah smo že vrsto let znani po tem, da imamo izjemno uspešne športnike tako v individualnih panogah kot tudi skupinsko, in verjamem, da bo, glede na sistem, ki ga v Domžalah gojimo, predvsem na področju sofinanciranja športnih društev in klubov, tako tudi naprej. Smo resnično ponosni, da imamo izjemno številno uspehov v mlajših kategorijah, vse od U-13 do U-19. Seveda nas zanimajo tudi vrhunski rezultati, a za nas kot občinsko vodstvo je še posebej pomembno, da se otroci rekreirajo, da se otroci odločajo za športne procese in so v športnih pogonih. Imamo prek dva do tri tisoč športno aktivnih otrok, nekateri so vključeni v več različnih športnih panog in prav je tako,« je na podelitvi Športnik leta 2014, za Slamnik ponosno povedal župan občine Domžale Toni Dragar. Ob tem je omenil tudi, da so pripravili nove kriterije za podeljevanje priznanj, saj je bilo tudi na minuli razglasitvi najboljših športnikov jasno, da jih imamo res veliko, tako posameznikov kot skupin. »Če bi se vsi udeležili dogodka, bi napolnili tudi športno dvorano v Hali Komunalnega centra,« je izpostavil razsežnosti športnih uspehov naše občine Dragar in dodal, da je vesel vsakega uspeha, tako zmage kot udeležbe naših športnikov na tekmovanjih, svetovnih prvenstvih, olimpijskih igrah in kot je poudaril, verjame, da bo tako tudi naprej.

Uspeh Teje Gregorin je Domžale ponese med olimpijska mesta v zimskih športih. Glede na odlične uspehe naših športnikov na različnih področjih je morda le še vprašanje časa, kdaj bi lahko dobili tudi olimpijsko medaljo na letnih olimpijskih igrah. »Naša gimnastičarka Saša Golob je že bila udeležena letnih olimpijskih iger, verjamem tudi, da bomo v Sloveniji v kratkem imeli udeležence olimpijskih iger v kolektivnih športih, čeprav je to zelo težko. Za enkrat pa kaže, da smo Domžale bolj zimska občina, a upam in verjamem, da bomo tudi v letnih športih, predvsem v dvoranskih, prej ali slej imeli olimpijske predstavnike,« je župan položil upe v naročje naših športnikov.

Konkretnije je o posodabljanju kriterijev za prejemnike priznanj spregovoril direktor Zavoda za šport in rekreacijo Domžale Janez Zupančič, ki je povedal: »S takim številom uspešnih športnikov, kot jih ima občina Domžale, moramo prvotne kriterije z vidika najvišjih priznanj omejiti. Podobno je pri mlajših kategorijah, kjer je to nujno, bo pa potrebno sistem v prihodnje še dodelati, saj takšen razkorak resnično zahteva, da so nagrajeni najboljši. Sicer nikoli ne bodo vsi zadovoljni, a ključno je, da so kriteriji realni, da znamo razlikovati od športa do športa, tudi

glede na število udeležencev.« Kot je dodal Zupančič, je pomembno, da se zavedamo pomena dosežkov v svetovnem merilu, za kar se moramo tudi v Domžalah zavzemati in to nagrajevati.

Športnik in športnica leta 2014

Teja Gregorin, športnica na katero smo Domžalčani že leta ponosni, je v letu 2014 svoje uspehe nadgradila z najpomembnejšo nagrado v športnikovem aktivnem obdobju – olimpijsko medaljo. V biatlonu za ženske zasledovalno je Teja s časom 30:12,7 priborila bronasto medaljo in se skupaj z ostalimi dobitniki kolajne vpisala v zgodovino za Slovenijo najuspešnejših olimpijskih iger. Za take dosežke trdo delajo, garajo športniki in Teja je zagotovo ena od takih, v množici drugih, biatlonsko veliko bolj razvitih držav, zato morajo biti njihovi uspehi še toliko bolj cenjeni.

Jernej Damjan, član A smučarske reprezentance Slovenije, je v letu 2014 dosegel izjemne mednarodne uspehe. Na zimskih olimpijskih igrah v Sočiju je dosegel ekipno 5. mesto ter posamično še 9. in 17. mesto. V zimski sezoni je v svetovnem pokalu dosegel dve zmagi (eno posamično in eno ekipno), drugo in tretje mesto ter kopico rezultatov med točkami svetovnega pokala. V skupnem seštevku svetovnega pokala je dosegel 13. mesto. V poletni sezoni je zmagal v skupnem seštevku poletne velike nagrade Grand Prix. Že pred tem je v letu 2012 na svetovnem prvenstvu v smučarskih poletih s slovensko reprezentanco osvojil bronasto kolajno na ekipni tekmi.

Zlato priznanje

Urška Lavrač je »tekačica na dolge proge v prenesenem pomenu« in nepogrešljiv člen v strukturi Atletskega kluba Domžale, saj je v njegovo delo vključena že od ustanovitve dalje. Poleg opravljanja dela blagajničarke oziroma skrbi za finančno in materialno poslovanje ter računovodstvo kluba se je vedno vključevala v organizacijo raznovrstnih atletskih tekmovalnih klubov in poprijela za vsako delo. Opravila je tudi sodniški izpit in si s tem pridobila naziv atletske sodnice. Njeno delovanje je v klubu zagotovo pustilo prav poseben pečat. Aktivna je tudi v Planinskem društvu Moravče, kjer je članica nadzornega odbora. Z resnično predanostjo in pravim odnosom, ki žal sovpadajo s prenehanjem aktivnosti v klubu v tem letu, si je to zlato priznanje resnično zaslužila. (Nagrajenki bo zaradi odsotnosti na prireditvi priznanje slovesno podeljeno na naslednjem večjem dogodku ZŠRD.)

Priznanji za jubileje klubov

Karate klub Domžale praznuje 40-letnico svojega delovanja. V vseh teh letih se je razvil v enega največjih karate klubov v Sloveniji. Deluje na sedmih lokacijah v Domžalah, Radomljah, Mengšu, na Rodici, v Trzinu, Dragomlju, Dobu in na Krtini. Začetki delovanja kluba segajo v leto 1974, ko je bil klub ustanovljen na pobudo Slavka Šorotarja. Danes Karate klub Domža-

le izvaja treninge tako za predšolske in šolske otroke kot tudi za mladince in odrasle. Poleg treningov v klubu poskrbijo tudi za družabni vidik življenja kluba, s čimer trenerji in člani širijo pozitiven odnos do dejavnega in zdravega življenja.

Balinarski športni klub Budničar Količev je v letu 2014 praznoval 40-letnico uspešnega dela v občini Domžale in je ogromno pripomogel k razvoju balinanja na tem območju. Klub je v vseh teh letih organiziral številne turnirje, tudi mednarodna tekmovanja in državna prvenstva, ter je znan kot odlični organizator tekmovanj. Je eden najuspešnejših bali-

in izvedba (tudi z velikim lastnim deležem) pri rekonstrukciji skakalnega centra, ki iz dneva v dan postaja vse bolj urejen in bo v bližnji prihodnosti postal manjši, a sodoben skakalni center za najmlajše iz občine Domžale in bližnjih občin, kar je za razvoj skakalnega športa zelo pomembno, in drugi del – strokovno organizacijski razvoj kluba. Številna tekmovanja so ga spodbudila, da se je spoprijel z načrtnim delom z najmlajšimi. Uspešno mu je postaviti klub na vrhunskem nivoju z angažiranjem dveh reprezentančnih skakalcev, Juretom Šinkovcem in Jernejem Damjanom. Oba sta s prihodom v SSK Ihan ponovno začela

Direktor zavoda in župan z mamama najboljših športnikov Gregorinove in Damjana

narskih klubov pri nas, saj že vrsto let tekmuje v državni balinarski ligi.

Srebrna priznanja

Kot je povedal moderator Ermin Čurlič, dolgoletni športni novinar, so bili prvi trije prejemniki srebrnih priznanj na predlog direktorja Zavoda za šport in rekreacijo Domžale tisti, ki si zaslužijo najzlahajnejše priznanje. A, kot je povedal, so za to še premladi in preveč aktivni, zato so, za zdaj, prejeli srebrna priznanja.

Bojan Gasior je dolgoletni predsednik NK Roltek Dob in hkrati predsednik celotnega športnega društva Dob. Njegov prispevek k izgradnji Športnega parka v Dobu je neprecenljiv. Ne samo idejno, tudi organizacijsko in finančno. Objekti, ki so danes v Športnem parku Dob, so lahko kraju v ponos in v njih je prav gotovo globoko vtkano njegovo ime. Skrb za postopen razvoj, predvsem nogometa, se kaže v razvoju lastnega kadra, z načrtnim delom v mlajših selekcijah, ki so se odrazile tudi v uspehu članskega moštva, ki je v zadnjih treh sezonah z doseženimi rezultati trikrat imelo možnost nastopiti v prvi ligi. Njegovega dolgoletnega in uspešnega dela na vseh področjih ni mogoče na kratko opisati.

Peter Korošec je eden od ljudi bolj iz ozadja, kot rad sam reče. Ni pa nobenega dvoma o njegovem prispevku in deležu v razvoju Smučarsko skakalnega društva Sam Ihan in tudi drugih društev, kot je Pustna sekcija Striček, kjer je njegova vloga prav tako neprecenljiva. Njegov velik prispevek domžalskemu športu lahko razdelimo na dva dela: organizacija

dosegati rezultate, ki so v ponos Sloveniji in občini Domžale.

Stane Oražem je bil dva mandata predsednik sveta Zavoda za šport in rekreacijo Domžale ter ima jasno začrtan organizacijski in strokovni model razvoja Nogometnega kluba Domžale. Prevzem predsedniške funkcije v NK Domžale sovpadajo tudi z začetkom delovanja ZŠRD. Ni mogoče zanemariti kratkatne odprtosti v iskanju optimalnih rešitev in njegove odločnosti, da se bo klub načrtno razvijal. Domžalska mladinska nogometna šola je postala vodilna v Sloveniji, v njej sodelujejo strokovni kadri najvišje stopnje usposobljenosti. Uspehe dosegajo v vseh selekcijah, člansko moštvo pa je poseglo v vrh slovenskega nogometa in se v letu 2005 uvrstilo tudi v evropska tekmovanja ter v sezoni 2006/2007 Domžalam prineslo naslov državnega prvaka. Tudi danes je člansko moštvo v samem vrhu slovenskega nogometa. Nepopustljiv je bil tudi pri razvoju infrastrukture v Športnem parku Domžale, ki je sicer v občinski lasti. Iz neurejenega glavnega nogometnega igrišča so Domžale v petih letih dobile stadion s tartansko atletsko stezo, novo razsvetljava in urejeno zahodno tribuno, ki je kot celota zadovoljil zahtevne infrastrukturne standarde. Na tem stadionu so lahko igrali tekme evropskih tekmovanj. Vzoredno s stadionom je bilo pridobljeno tudi igrišče za umetno travo. Popuščal ni tudi v času aktualne gospodarske situacije, ki ni naklonjena razvoju takšnih projektov, zato je bila večina njegovih idej in prizadevanj s pomočjo in naklonjenostjo občinskega vodstva tudi uresničenih, čeprav so

SLAMNIK JE GLASILO OBČINE DOMŽALE, IZHAJA V NAKLADI 13 000 IZVODOV IN GA PREJEMAJO VSA GOSPODINJSTVA BREZPLAČNO. Ustanoviteljica glasila je občina Domžale. **Izdajatelj:** Kulturni dom Franca Bernika Domžale, zanj direktorica Cveta Zalokar / **Odgovorna urednica:** Špela Keber / **E-naslov:** urednistvo.slamnik@gmail.com / **Trženje oglasnega prostora:** Nataša Gliha, 041 654 695, carnio1a@siol.net. / **Oblikovna zasnova:** Mojca Bizjak, Klemen Gabrieljevič / **Prelom in priprava za tisk:** Zavod Zank / **Jezikovni pregled:** Primož Hieng / **Tajnica:** Tina Kušar, tel.: (01) 722 50 50, faks.: (01) 722 50 55, slamnik@kd-domzale.si, Ljubljanska cesta 61, Domžale / **Uradne ure:** od ponedeljka do petka od 10. do 12. ure, ob sredah tudi od 14. do 16. ure / **Tisk:** Delo d.d., Dunajska 5, 1509 Ljubljana / **Priprava prispevkov:** prispevke v digitalni obliki je potrebno oddati v doc zapisih, digitalne fotografije pa ločeno v jpg formatu (brez stiskanja) najmanj 200 dpi. Prispevki natisnjeni na papirju, morajo biti zaradi optičnega prepoznavanja besedil natisnjeni v arial ali times new roman pokončnih fontih velikosti 12 (do največ 16) pt. Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja prispevkov.

bile ideje in želje včasih zasnovane na nerealnih podlagah. (Nagrajencu bo zaradi odsotnosti na prireditvi priznanje slovesno podeljeno na eni od tekem NK Domžale.)

Janez Gregorin, oče olimpijke Teje Gregorin, je globoko zapisan in predan športu. Ko je bila Teja še majhna in je vzljubila smučarski tek, je vse poredil njej in smučarskemu teku. Vse skozi se je tudi sam aktivno in rekreativno ukvarjal s smučarskim tekom. Dolga leta je bil trener v Smučarskem klubu Ihan, v katerem so v zadnjem obdobju nanazili same dobre rezultate. Trenutno svojo uspešno pot nadaljuje na Smučarski zvezi Slovenije, kjer deluje kot pomočnik vodje šole teka in streljanja. Dolga leta je tudi aktivno delal in planinaril kot član Planinskega društva Domžale. Zanimivo pa je tudi to, da je bil v 80. letih prejšnjega stoletja član Atletskega kluba Domžale, kjer je opravil izpit za atletskega sodnika.

Bronasta priznanja

Tone Zupanek je prejel bronasto priznanje za zasluge na športnem in rekreativnem področju, prispevek k razvoju športa in rekreacije ter zasluge na strokovnem in organizacijskem področju v matični športni organizaciji TVD Partizan Domžale, domačinskem okolju in osrednjeslovenski regiji. V 90. letih prejšnjega stoletja je začel svojo športno pot v vrstah odbojcarske ekipe ter se udeleževal tekmovanj na regionalni ravni. V TVD Partizan Domžale je prevzel vadbno odbojkarjev, v društvu pa že vrsto let sodeluje tudi v strokovnem in upravnem odboru ter kot vaditelj rekreacijske odbojke. Kot vzdržljiv rekreativni tekač zastopa TVD Partizan Domžale na raznih maratonih po Sloveniji.

Karlo Šoper se je pred 18 leti vključil v delovanje Ženskega košarkarskega kluba Domžale in leta 1989 prevzel vlogo predsednika kluba. V tem času se je v klubu izmenjalo veliko genera-

cij deklic, ki so odraščale s košarko. Med tem ko so razmere za delovanje postajale zmerom ostrije, je ŽKK Domžale ostal v krogu šestih najboljših klubov v Sloveniji. Tudi po predaji predsedniške funkcije bo s svojimi izkušnjami še naprej pomagal pri delu v klubu.

Primož Parkelj je že vrsto let član Smučarskega kluba Ihan. Svojo aktivnost izkazuje v organizacijskem odboru kluba, v katerem izvaja naloge priprave in izvedbe tekmovanj v teku na smučeh, biatlonu in tekmovanj s tekaškimi rolniki. Izvaja tudi treninge mlajših selekcij in prevoze na treninge ter na tekmovanja po vsej Sloveniji. Ravno navedena dejstva pričajo, da je pomemben člen kluba in si nedvomno zasluži priznanje.

Nataša Šubelj se je kot pomočnica vaditeljev priključila k športni vzgoji v sekciji šolskih in predšolskih otrok. V lanskem letu je uspešno zaključila šolanje in si prislužila naziv vaditeljica športne vzgoje in tako postala samostojna vaditeljica v sekciji otrok. Bronasto priznanje je prejela za njeno prizadevanje, prostovoljno in zelo uspešno delo v TVD Partizan Domžale.

Posebna priznanja in izjemna vloga pri razvoju športnikov

Posebna priznanja za dosežene uspehe ali izjemno vlogo pri razvoju športnikov sta podelila Renata Kosec, podžupanja občine Domžale, in Joško Korošec, član sveta Zavoda za šport in rekreacijo ter član občinskega sveta občine Domžale. Posebna priznanja so prejeli:

Marjan Bolhar iz Kluba borilnih veščin Domžale predvsem zaradi njegovega izjemnega pristopa in odnosa do športa in svojega kluba ter seveda tudi zaradi doseženih uspehov. Pred dnevi je uspešno prestal tudi operacijo na drugi nogi, lani pa je s poškodovano nogo osvojil: 1. mesto med člani do 79 kg v disciplini kick light na odprtem prvenstvu Amerike v kanadskem To-

rontu in 1. mesto na državnem prvenstvu med člani v isti kategoriji.

Saša Golob, športna telovadka ŠD GIB iz Ljubljane, je Domžalčanka, ki je v sezoni 2014 kot reprezentantka Slovenije nastopila na petih tekmovanjih za svetovni pokal, dvakrat na gredi in petkrat na njej najljubšem parterju. Zmage na parterju se je veselila v ljubljanski dvorani Tivoli, drugo mesto pa je osvojila v kolumbijskem Medellinu, kjer je odločilno premagala konkurentko za prvo mesto v skupnem seštevku. V letu 2014 je bila tudi zmagovalka in skupni razvrstitvi svetovnega pokala na parterju.

Neja Horvat je članica PK Urška Ljubljana – enota Domžale in hodi v sedmi razred OŠ Venclja Perka. Vsa leta je odlična učenka, poleg šole trenira ples in tekmuje v modernih tekmovalnih plesih. Registrirana je pri Plesni zvezi Slovenije in ker dosega vrhunske rezultate, ji je bil med drugim dodeljen tudi status vrhunske športnice perspektivnega razreda pri Olimpijskem komiteju Slovenije. Štirikrat tedensko obiskuje Konservatorij za glasbo in balet, kjer pleše klasični balet. Lani decembra je postala tudi mlada športnica Mestne občine Ljubljana 2014.

Simon Podreberšek je v Smučarsko skakalnem klubu Sam Ihan s svojo izjemno strokovno usposobljenostjo, predanostjo, pozitivnim odnosom in kakovostnim delom, tudi kot nekdanji tekmovalce, v zelo kratkem času dosegel izjemne trenerske rezultate. Pod njegovim strokovnim trenerskim delom je klub iz povprečja prišel med vodilne slovenske klube, v sezoni 2014 so bili tretji najuspešnejši klub v smučarskih skokih v Sloveniji. Z njegovo pomočjo sta dva nekoč uspešna tekmovalca (Jure Šinkovec in Jernej Damjan) našla novo pot do uspehov, prav tako pa je zaslužen za dosežene uspehe ostalih tekmovalcev v klubu. Priznanje si zasluži tudi zaradi doseženih uspehov pri prepoznavno-

sti smučarskih skokov v Domžalah in okolici. Deležen je spoštovanja in ugleda tako med domačimi kot tujimi trenerji in strokovnjaki. Je trener z izjemno vztrajnostjo, predanostjo in brezmejno ljubeznijo do smučarskih skokov, svojih tekmovalcev in kluba SSK Sam Ihan.

Priznanja najboljšim v kategoriji do starejših dečkov in deklic

Priznanja za najboljše mlade tekmovalce in tekmovalke do starejših dečkov in deklic na domačih tekmovanjih sta podelila Lado Gorjan, član strokovnega sveta Zavoda za šport in rekreacijo Domžale (ZŠRD) in direktor Košarkarskega kluba Helios, ter Roman Lazar, dosedanji član sveta ZŠRD in predsednik Atletskega kluba AS Domžale. Prejemnik priznanj so: **Nina Cuderman** in **Vital Maj Krivic Rezar** iz Karate kluba Domžale, **Nina Pavlič Hren** in **Jakob Mali** iz Atletskega kluba Domžale, **Vita Movrin** iz Športnega društva Energija, **Eva Goropečnik**, **Matic Repnik** in **Jernej Goropečnik** (vsi trije) iz Smučarskega kluba Ihan, **Pia Lovrič** in **Filip Krajevčič** iz Teniškega kluba Domžale, med ekipami pa še **ekipa U-12 Teniškega kluba Domžale**, **pionirji U-14 Košarkarskega kluba Domžale** in **starejši dečki U-15 Nogometnega kluba Domžale**.

Priznanja najboljšim v kategoriji kadetov in mladincev

Priznanja najboljšim v kategoriji mladinci in člani, ki so dosegli odmevne rezultate na mednarodnih tekmovanjih sta podelila Franc Košak in Jože Primožič, ki sta oba preteklih letih že prejela priznanje za življenjsko delo v športu. Dobitniki priznanj so: **Tjaša Šinkovec** in **Ariana Cuderman** iz Karate kluba Domžale, **Teja Mihelčič** in **Hana Mihelčič** iz Kluba borilnih veščin Domžale, **Karin Podboršek** iz Karate kluba Atom Shotokan Domžale, **Denis Kumek**, **Gabriela Kumek**,

Anže Trapečar in **Manca Avbelj** (vsi štirje) iz Atletskega kluba Domžale, **Ciril Zupan**, **Ana Movrin** in **Matej Berger** (vsi trije) iz Športnega društva Energija.

Priznanja najboljšim članom in članicam

V kategoriji članov in članic so priznanja prejeli naslednji športniki in športnice: **Petra Žejavec** iz Kluba borilnih veščin Domžale, **Petra Pavlič** in **Jernej Orešek** iz Težko atletskega kluba Domžale, **Ana Zupan**, **Gregor Dimic** in **Mitja Tancic** (vsi trije) iz ŠD Energija ter **Manca Slabanja** iz Smučarskega kluba Ihan.

Priznanja ekipam in posameznikom za državne in mednarodne uspehe

Priznanja ekipam za uspehe na državnem nivoju in posameznikom ter ekipam za uspehe na evropskih in svetovnih prvenstvih in pokalih je podelil Peregrin Stegnar, član strokovnega sveta ZŠRD in član občinskega sveta Občine Domžale. Prejemnik priznanj med mladinci in kadeti so: **Andrej Repnik** in **KBV Domžale**, **Žan Podboršek** iz KK Atom Shotokan Domžale, **Tanita Kaja Černe** iz Kotalkarskega kluba Pirueta, **Karmen Gerič** in **Tjaša Janežič** iz ŠD Sovice, **kadeti U-16 Košarkarskega kluba Domžale**, **mladinke Ženskega košarkarskega kluba Domžale**, **mladinci U-19** in **kadeti U-17 Nogometnega kluba Domžale**, **mladinska skupina Sovice** ŠD Sovice, **skupina Good Old Times** Plesnega kluba Miki Domžale, **člani Košarkarskega kluba Domžale**, **članice Ženskega košarkarskega kluba Domžale**, **Smučarski klub Domžale**, **ekipa Smučarsko skakalnega kluba Sam Ihan**, **Miha Halzer** iz ŠD Energija, **Andraž Mlak** in **Dejan Djurovič** (prejel tudi posamezno priznanje) iz PK Miki Domžale ter **Klemen Bauer** in **Peter Dokl** iz Smučarskega kluba Ihan. □

Nadaljujemo z dogodki

Čeprav je danes predzadnji januarski dan, se zdi, kot da je za nami že prvo četrtletje, pred nami pa pomlad, ki bo postregla s prijetnimi temperaturami, svežim ozračjem in vedno prijetnim ptičjim petjem. A leto se je komaj začelo, zato se moram najprej vsem društvom, organizacijam, javnim zavodom, podjetjem in posameznikom iskreno zahvaliti za vse lepe želje, ki ste mi jih posredovali v preteklem letu. Pester in dogodkov poln veseli december je uspel in se prevesil v novo leto, ki prinaša nove proslave, dogodke in prireditve po vsej naši občini. Že 10. januarja smo se poklonili vsem žrtvam, ki so pred 70 leti žrtvovali vse, kar so imeli. Svoja življenja in svoje sanje. S svojim pogumom, nesebičnostjo in voljo so naredili velik in pomemben korak tako za našo skupnost kot tudi za naš narod. Naši očetje, brati, sestre, stari starši, prijatelji in znanci so bili tisti, ki so se zoperstavili fašizmu, predali svojo življenjsko usodo v sovražnikove roke in se bojevali za pravico do obstoja in človeškega dostojanstva. Bojevali so se za svoje naslednike. Bojevali so se za nas. V soboto, 21. februarja, se bomo s spominsko slovesnostjo spomnili tudi padlih na Oklem. Februar bo prav tako kulturno obarvan. Prvi petek v mesecu bo v Kulturnem domu Franca Bernika postregel s slavnostno akademijo ob slovenskem kulturnem prazniku, le dober teden dni pozneje pa bo v našo deželo prišel pust, ki bo s pustnim rajanjem v naša srca prinesel veliko veselega, norčavega in smeha polnega razpoloženja. Verjamem, da boste v njem uživali. Spoštovane občanke in cenjeni občani, naj vam še enkrat zaželim srečno in uspešno novo leto, ki bo še boljše od preteklega leta, ob tem pa nikoli ne pozabite na pregovor: »Na koncu se vedno dobro izteče.« Če v tem trenutku še ni vse dobro, to pomeni le, da še niste na koncu. Na dobrem koncu.

Toni Dragar, župan

Od prazničnega decembra do pustnega karnevala

Za nami je praznični december, pred nami kulturni praznik in pustno rajanje.

Decembrsko dogajanje se je v Domžalah začelo že s prižigom prazničnih luči na novoletnem drevescu z ansambлом Zajc, ki je odprlo težko pričakovani čas v letu.

Navdušeni drsalci so komaj čakali na odprtje drsališča v Domžalah, ki je namenjeno prostemu drsanju in s tem povezanimi aktivnostmi, igranju rekreativnega hokeja in organizaciji mešanih športno-zabavnih prireditev. Drsališče je odprto od ponedeljka do petka od 15. do 19. ure, ob koncih tedna in ob praznikih pa od 10. do 19. ure. Drsanje je za vse občanke in občane občine Domžale brezplačno.

Množica otrok je v prazničnem decembru v spremstvu svojih staršev pričakala vse tri dobre može, ki vsako leto obiščejo pridne otroke. Miklavž je

robnimi dogodki in pestro ponudbo na prazničnih stojnicah popestrila zadnje dni starega leta. Mestno jedro je oživele in s prireditvami postalo stična točka mnogih generacij v decembru.

V Češminovem parku so domžalski otroci prvi vstopili v novo leto in to kar dvanajst ur prej kot odrasli, ki so novo leto pričakali v Športnem parku Domžale ob ritmičnem ansamblu Gamsi. Na silvestrovanju se je zbralo kar nekaj ljudi, ki so polni pričakovanj strmeli proti odru, na katerem je nekaj minut pred polnočjo v družbi ansambla Gamsi in direktorja Zavoda za šport in rekreacijo Domžale mag. Janeza Zupančiča nekaj spodbudnih besed namenila nova podžupanja Občine Domžale mag. Renata Kosec.

Obisk Dedka Mraza (Foto: Teja Gerkman)

Zimska vasica s slovenskimi jaslucami

s svojimi pomočniki, angeli in parklji, v Športni dvorani v središču Domžal obdaril otroke. Drugi je bil Božiček, ki je skupaj s Kulturnim društvom Miran Jarc iz Škocjana otrokom v Češminovem parku pripravil presenečenje – pravljico o Sneguljčici in skromnem darilcu ob odhodu. Na vrhu češminovega hribočka je čez noč zrasla cerkvičica, pod njo pa je KD Miran Jarc iz Škocjana postavilo prijetno zimsko vasico s slovenskimi jaslucami z zvočnimi in svetlobnimi učinki. Tudi zadnji od treh dobrih mož, dedek Mraz, je imel v prazničnem decembru polno dela, saj so ga vsepovsod čakali pridni otroci. Tudi tokrat se je, tako kot vsako leto, na prizorišče pripeljal s konjsko vprego; spremljali so ga domžalski godbeniki. Letos s seboj ni pripeljal palčkov, saj so bili na prednovoletnem praznovanju pri Sneguljčici. Tokrat sta ga spremljala jelenček in medved s polnima košarama dobrot.

O srednje prizorišče prazničnega dogajanja je v prazničnem decembru postala prireditvena ploščad ob tržnem prostoru v Domžalah, kjer je občane in druge obiskovalce zabaval radio Veseljak s pestrim izborom domačih narodno-zabavnih ansamblov. Občina Domžale kot organizatorica dogodka in radio Veseljak sta s ča-

3. seja Občinskega sveta občine Domžale

V četrtek, 22. januarja 2015, je od 16. ure dalje v sejni dvorani Občine Domžale potekala 3. seja občinskega sveta, ki jo je vodil mag. Lovro Lončar.

Po ugotovljeni navzočnosti so člani občinskega sveta sprejeli zapisnik 2. seje z dne, 18. decembra 2014, in naslednji dnevni red:

1. Obravnava in sprejem Odloka o proračunu Občine Domžale za leto 2015 in Odloka o proračunu Občine Domžale za leto 2016 – prva obravnava
2. Vprašanja, pobude in predlogi

1. Obravnava in sprejem Odloka o proračunu Občine Domžale za leto 2015 in Odloka o proračunu Občine Domžale za leto 2016 – prva obravnava

Občinski svet Občine Domžale je sprejel Odlok o proračunu Občine Domžale za leto 2015 v prvi obravnavi in

Javna objava Odloka o proračunu Občine Domžale za leto 2015 in 2016 je z vsemi prilogami dostopna na spletni strani Občine Domžale www.domzale.si/s1a5761/proracun/proracun.html pod rubriko Proračun.

2. Vprašanja, pobude in predlogi

Na seji so vprašanja, pobude in predloge podali: mag. Tomaž Deželak (SDS), Marija Doroteja Grmek (SDS), Matej Oražem (Lista Reza), mag. Primož Škofic (SMC), Peregrin Stegnar (NSi), Marija Pukl (DeSUS), Lidija Ambrož Marčun (SMC), Uroš Breznik (SD) in Robert Pečnik (SMC).

Vse pobude, predloge in vprašanja lahko najdete na občinski spletni strani www.domzale.si pod rubriko Občinski svet, svetniška vprašanja.

ugotovil, da je gradivo primerno za nadaljnjo obravnavo.

Hkrati je občinski svet Občine Domžale sprejel Odlok o proračunu Občine Domžale za leto 2016, prav tako v prvi obravnavi in ugotovil, da je gradivo primerno za nadaljnjo obravnavo.

strani www.domzale.si pod rubriko Občinski svet, svetniška vprašanja.

Celotno gradivo za sejo občinskega sveta Občine Domžale najdete na občinski spletni strani www.domzale.si pod rubriko Občinski svet.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA

Svet Zavoda za šport in rekreacijo Domžale z novim vodstvom

V začetku januarja so športna društva in organizacije izvolili nova dva predstavnika športne in rekreativne javnosti in šol, hkrati pa so izvedli tudi volitve predstavnika zaposlenih v Zavodu za šport in rekreacijo Domžale za mandatno obdobje 2014–2018, s čimer je svet Zavoda za šport ponovno začel delovati s polnoasedbo.

Mandat članov sveta zavoda je vezan na mandat občinskega sveta Občine Domžale in ker je ta že imenoval svoje predstavnike – to so postali Joško Korošec, Gregor Kosec, Primož Škofic in Viktor Mav –, so to storili tudi tisti, na katere delovanje Zavoda za šport najbolj vpliva – športniki. V Zavodu za šport bo predstavnica zaposlenih še naprej Marta Grilj, ki je v tej vlogi že od ustanovitve leta 2002. Pridružila sta se jim še dva nova člana. Vrste športne in rekreativne javnosti in šole bosta zastopala Tomaž Jarc, direktor Atletskega kluba Domžale, in Marjan Ravnikar, pomočnik ravnatelja Srednje šole Domžale in član IO Kotalkarskega kluba Pirueta Domžale. Čeprav se bo novi svet Zavoda za šport sestal na konstitutivni seji ter izvolil predsednika in namestnika v naslednjih tednih, pa smo nova člana, ki so ju izvolili športni predstavniki, povprašali po njihovih delovnih načrtih.

Kot pravi Marjan Ravnikar, se zaveda odgovornosti, ki mu je bila zaupana. »V štiriletnem mandatu se bom zavzel za boljše komunikacije med klubi in društvi, za razvoj športne infrastrukture, načrtovanje pridobivanja novih zmogljivosti (nova športna dvorana), krepitve infrastrukture, ki jo bodo lahko uporabljali tako občani in občanke za rekreacijo kot tudi športne organizacije za organizirane oblike športa, in za povezovanje izobraževalnih ustanov. Z uresničitvijo naštetega bomo lahko razvijali dejavnosti in infrastrukturo na vseh

področjih delovanja ter s sodelovanjem z javnimi ustanovami, društvi in posamezniki izvrševali razvojne strategije, s čimer bomo lažje dosegali zastavljene razvojne cilje v občini Domžale, pravi Marjan Ravnikar, novi član sveta Zavoda za šport in rekreacijo Domžale, ki je poudaril še pomembno povezovanje med izobraževalnimi ustanovami (šolami) z domžalskimi športnimi organizacijami.

V svoj drugi mandat pa je vstopil Tomaž Jarc, ki pravi, da ga veseli, da so domžalske klubske športne sredine v njem ponovno prepoznale zaupanja vredno osebo za mesto predstavnika športnih klubov. »Sicer pa menim, da bo potrebno v prihodnje bolj prisluhniti predstavnikom športnih klubov in društev ter s tem odgovorno poskrbeti za trdnije povezovanje in skupno sodelovanje. Verjamem, da je to z manjšimi organizacijskimi spremembami v zavodu možno, stremeti pa bo potrebno predvsem k temu, da bodo klubske sredine z delom zavoda in sveta zavoda zadovoljnejše. Prostora za napredovanje, korak naprej, je še ogromno, kar ste izrazili tudi sami. Tega se zavedamo vsi, ki delujemo na področju športa in rekreacije. V le v takem okolju bo delo prijetnejše, odnosi pa na višjem nivoju,« pravi Jarc.

Vsekakor novim članom sveta zavoda želimo uspešno delo, vsem športnikom in športnim organizacijam v Domžalah pa, da bodo slišani, njihovi uspehi pa tudi formalno ustrezno podprti.

MATEJA KEGEL KOZLEVČAR

Ob Dnevu samostojnosti in enotnosti

Z božično-novoletnim koncertom ob Dnevu samostojnosti in enotnosti v Hali Komunalnega centra Domžale je Godba Domžale zaključila leto 2014.

Zadnji koncert v tem letu pomeni tudi konec praznovanja njihove 130-letnice. Skoraj polna dvorana obiskovalcev je bila priča enkratnemu koncertu domžalskih godbenikov, ki so tudi tokrat dokazali, da spadajo med najboljše godbe v Sloveniji.

Že vrsto let tradicionalni božično-novoletni koncert ob Dnevu samostojnosti in enotnosti organizirata Občina Domžale in Godba Domžale. Vsako leto za to priložnost godbeniki pripravijo skrbno izbran program, ki vsebuje skladbe vrhunskih ustvarjalcev. Na koncert pa vedno pripeljejo tudi kakega gosta. Tokrat je z godbeniki zaigral violinist Janez Podlessek, koncertni mojster orkestra Slovenske filharmonije in komornega godalnega orkestra Slovenske filharmonije. Koncert se je odvijal pod dirigentsko palico Damjana Tomažina. Za rdečo nit koncerta je poskrbela Saša Einsiedler.

Slavna govornica, podžupanja Občine Domžale mag. Renata Kosec, je v svojem govoru ob Dnevu samostojnosti in enotnosti spomnila na čas plebiscita, ko smo se enotno odločili, da postanemo samostojna in neod-

Godba Domžale je z Božično-novoletnim koncertom zaključila leto 2014.

visna država. To je bila takrat zmaga vseh državljanov in državljanek, vseh prebivalcev te nove države. Po njenih besedah pa smo po vseh teh letih izgubili marsikatero vrednoto, tudi enotnost, ki nas je popeljala na pot samostojnosti.

»Kje je Slovenija danes? Smo državljani še enotni? Sploh cenimo samostojno domovino, ki smo si jo tako želeli in do katere nas je vodila tako težka in dolga pot? Med druženjem s prijatelji, sodelavci, znanci in poslov-

nimi partnerji pogovor pogosto preide na to, kako ocenjujemo sami sebe. Namesto, da bi se še vedno ocenili kot izredno delavne in marljive, samoiniciativne, poštene, zanesljive in zadovoljne – obenem pa ponosne na svojo zgodovino, kulturo in jezik – pa smo žal mnoge izmed teh vrednot izgubili, ali pa so zgolj nek megleni odsev preteklosti,« je dejala podžupanja in dodala: »Postali smo namreč nezadovoljni, sebični in zavistni, poleg tega pa prepričani, da nismo dovolj močni, da premagamo

Slavna govornica podžupanja Občine Domžale, mag. Renata Kosec

ovire, ki so se v teh letih pojavile na naših poteh.«

V nadaljevanju je podžupanja dejala, da se zdi, da smo v okviru lastne države skupaj ponosni le še na naše športnike in njihove izjemne dosežke. »Takrat stopimo skupaj, se ne primerjamo in si ne nasprotujemo. Želim si, da bi bilo v današnjih časih takšne povezanosti več in da bi znova lahko pokazali, da se znamo združiti in držati skupaj,« je še povedala.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA

Združenje borcev za vrednote
narodnoosvobodilnega boja
Občine Domžale
in
Krajevna organizacija ZB Ihan

vabita na

SPOMINSKO SLOVESNOST

pri spomeniku padlim borcem
Kamniško-zasavskega odreda
na Oklem nad Ihanom

v soboto, 21. februarja 2015,
ob 11. uri.
Skupni odhod na Oklo bo ob
10.30 iz Dobovelj.

Udeležence bo pozdravila

Marija Majhenič, predsednica
Združenja borcev za vrednote
NOB Občine Domžale.

Slavna govornica

Milan Gorjanc, član predsedstva
ZZB za vrednote NOB Slovenije.

Dobrodošli!

Spominska slovesnost pri spomeniku NOB na Rudniku

Na Rudniku pri Radomljah je v soboto, 10. januarja 2015, potekala vsakoletna spominska slovesnost.

Letos mineva 70 let od dogodkov, ki so se na tem območju odvijali 6. januarja 1945 in v katerih je življenje zaradi izdaje izgubilo prek trideset borcev NOB. Ob slovesnosti so se spomnili tudi na 70. obletnico zmage nad naci-fašizmom. Slavna govornica je bil župan Občine Domžale Toni Dragar.

Na Rudnik je prišla množica ljudi.

Slavna govornica na spominski slovesnosti je bil župan Občine Domžale Toni Dragar.

Spominska slovesnost je pripravilo Združenje borcev za vrednote NOB Domžale. Lepo vreme je zvalo h spomeniku veliko množico ljudi, ki so prihajali peš, s kolesi in avtomobili z domžalske in s kamniške strani. Prva je po slovenski himni in po na-

povedi Drage Jeretina Anžin zbrane nagovorila predsednica združenja borcev NOB Domžale Marija Majhenič, ki je med drugim dejala, da je po 70 letih potrebno govoriti o dogodku že zaradi tega, ker nam osvoboditev izpod nacističnega jarma ni bila po-

darjena, ampak izbojevana in na teh bojih ter žrtvah temelji današnja samostojnost.

Slavna govornica, župan Občine Domžale Toni Dragar, je v svojem govoru potrdil na vest ljudi, ki se v današnjem času vse preveč ukvarjajo s svojimi trenutnimi problemi, le malo pa si jih vzame čas in se spomni ljudi, dogodkov in grozot, ki so zaznamovale našo preteklost. Ob spominu na dogodek, ki so se na tem območju odvijali 6. januarja 1945, je v nadaljevanju poudaril, da si lahko le z grozo predstavljamo ravnanje sovražnika in trpljenje naših borcev in bork, ki so na pragu svobode izgubili svoja življenja.

V kulturnem programu so peli člani Moškega pevskega zbora Radomlje pod vodstvom Primoža Leskovca. Slovesnost je popestrila tudi Godba Domžale. Zapela je Silva Kosec, z recitacijami pa so na preteklo dogodke spomnili Janka Jerman, Tina Jerman in Zlatka Levstek. Prireditev je povezovala Draga Jeretina Anžin.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA

SLAVNOSTNA AKADEMIJA

ob slovenskem kulturnem prazniku

Kulturni dom Franca Bernika Domžale
v petek, 6. februarja 2015, ob 19. uri.

Slavna govornica:

ANTON KOMAT

publicist, pisatelj, ekolog, okoljevarstvenik in neodvisni raziskovalec, Domžalčan

Kulturni program:

FERI LAINŠČEK: NE BODI KOT DRUGI

(pesniško-glasbeni dogodek)

Nastopajo:

Feri Lainšček, Lara Jankovič, pevka Ditka, Monika Mlinar, Vesna Radovanovič, Gorazd Čepin in Ilj Pušnik

Kulturni dom
Franca Bernika
Domžale

Občina Domžale

Brezplačne vstopnice lahko rezervirate od srede, 4. februarja 2015, do petka, 6. februarja 2015, med 9. in 12. uro na telefon 01 722 50 50.

OTROŠKO PUSTNO RAJANJE

ČEŠMINOV PARK DOMŽALE

sobota, 14. februar 2015, ob 10. uri
mali-BU, hrošček Simon, kurenti iz Ormoža ...

GLASBENA ŠOLA S POSLUHOM

MIRAN JUVAN, RAVNATELJ GLASBENE ŠOLE DOMŽALE, GLASBENIK, PEDAGOG IN SKLADATELJ

Ravnatelj Glasbene šole je postal sredi lanskega leta, ko se je po 23 letih pedagoškega dela odločil za vodstveni položaj, nove izzive in odgovornosti. Ima jasno vizijo in cilje, sledil bo sloganu, da bi bila Glasbena šola Domžale – šola s posluhom.

Cveta Zalokar
Foto: Iztok Dimc

Šolo je dobro poznal, saj je bil z njo povezan od najzgodnejše mladosti.

Za začetek nam, prosim, predstavite Glasbena šola Domžale.

Šolo obiskuje 465 učencev, število določi in financira ministrstvo za šolstvo. Zanimanje je vsaj dvakrat tolikšno. Skupaj s pripravnicami imamo skoraj 600 učencev. Na šoli je zaposlenih 44 ljudi. Sredstva za plače zagotavlja ministrstvo, materialne stroške in stroške vzdrževanje pokriva pet občin ustanoviteljic. Manjši delež sredstev predstavlja šolnina staršev, ki je pri nas relativno nizka – 25 evrov na mesec – socialno ogroženi učenci lahko zaprosijo svet šole za oprostitve plačila, v primeru, da šolo obiskujejo trije otroci, je eden oproščen šolnine.

Kako ste bili pred imenovanjem povezani z Glasbena šola?

Šolo dobro poznam z vseh vidikov. Bil sem njen učenec, profesor, pred-

sednik sveta zavoda in nenazadnje tudi v vlogi starša. Moje dosedanje pedagoško delo je bilo vezano na poučevanje trobil, učil sem trobento in rog, bil pa sem tudi korepetitor. Kot pianist in skladatelj sem veliko pisal za godalni orkester Anastazijine strune. Na mojo pobudo sta bila na šoli ustanovljena dva zbora: Domžalčki, pod vodstvom Jožice Gabriel Vidic, in Črički, pod taktirko Andreje Polanec. Z obema zboroma smo posneli veliko zgoščenek slovenskih ljudskih pesmi. Zbora uspešno delujeta še dandanes. Šolo čutim kot »svojo«, ponosen sem, ker domuje v najlepši domžalski stavbi. V njo sem še v stari preobleki hodil v kino, na razne prireditve in pa seveda v glasbeno ... Da, veliko je spominov, zaradi katerih imam do vsega, kar je povezano z njo, prav poseben odnos. Ob kandidaturi sem čutil še močan čustveni naboj, saj je z njo povezana tudi naša družina, nekoč in danes. Trobila je tu poučeval že dedek Tomaž, nadaljeval je oče Tone. Zanimivo, da sem učbenike, note, s stari avstro-ogrskimi platnicami, ki sta jih uporabljala za poučevanje, uporabljal tudi sam.

Povejte več o družinski glasbeni tradiciji ...

Dedek Tomaž je na področju glasbe deloval že pred prvo svetovno vojno. Obstajajo še fotografije iz vojnih let,

ko je v vojski igral na mali boben. Bil je tudi pedagog in redno zaposlen kot trobentač v ljubljanski operi. Za glasbo je navdušil tudi mojega očeta – in tako gre tradicija naprej, saj sva glasbenika oba z bratom Markom. Najprej sem se učil klavir pri prof. Silvi Kovač in trobento pri svojem očetu. Po poklicu sem profesor trobente, po srcu pa pianist. S tem instrumentom najbolj izrazim vse umetniške koticke duše.

Postopek vaše izvolitve se je malo zapletal, nekaj časa ste bili vršilec dolžnosti.

Res je bilo pestro. Prijavilo se je veliko kandidatov. A sem očitno imel dovolj dober program in vizijo, da sem uspel. Nekateri so menili, da kot glasbenik nisem najbolj primeren za poslovodno funkcijo. Mislim, da sem že v praksi dokazal, da je bil pomislek odveč. Zame je bistvena vsebina in tu sem po mojem mnenju kot glasbenik v prednosti, saj sem šolo v teh letih dobro spoznal. Postavil sem si cilj, da bom naredil vse, da bodo imeli učitelji čim boljše pogoje za delo in poučevanje, kar je njihovo osnovno poslanstvo. Želim biti dober ravnatelj, in to »glasbeni« ravnatelj. Pri tem me vodi izkušnja, kako sem včasih sam videl ravnateljstvo kot učiteljsko poslanstvo kot učitelj. S svojim zgledom in igranjem, z veseljem do glasbe bi bil rad vzor učencem.

Vaši predhodniki, bivši ravnatelji Stane Habe, Mila Živulovič in Anton Savnik, so močno zaznamovali tradicijo Glasbene šole Domžale. Kakšna je bila njihova vloga in kako vidite vi svoj položaj?

Vsak od njih je šoli dal svoj pečat, še posebej trdne temelje je postavil Stane Habe. Vsi so bili s srcem pri glasbi in svojem delu. Anton Savnik, ki je bil ravnatelj zadnjih 28 let, jo je tudi umeštil v širši slovenski prostor, kjer je postala širše prepoznavna. Šolo sem dobil v dobri kondiciji, rad pa bi ji dal tudi svoj prispevek. Odločil sem se, da bom šel naprej z majhnimi koraki. Pri delu bom sledil in uvajal nove trende, in skušal uveljaviti tudi stvari, ki doslej morda niso bile v ospredju. Sledil bom sloganu naše šole, katerega avtorica je naša knjižničarka Andreja Humar, biti »glasbena šola s posluhom«, kar dobro kaže na vse nivoje našega dela: imeti torej posluh za igranje, za učenca, za sočloveka, za profesorje, za različno glasbo ... Ena od mojih prioritete bo namenjena čim boljšemu sodelovanju s Kulturnim domom Franca Bernika, saj sobivamo v isti stavbi in imamo na mnogih področjih enake cilje. Ti so med drugim usmerjeni v prepotrebno povečanje in razširitev prostorov za delovanje; oboji smo zelo utesnjeni. Dvorana Acija Bertoncija je veliko premajhna za vse otroke, ki si želijo nastopati. Če bi uprava kulturnega doma prišla do svetlejših in večjih

Ob potrebnem strokovnem znanju in pedagoških vrlinah, ki so nekaterim dana v zibko ob rojstvu, je lepo, če ima pedagog rad otroke. Če otrok dobi takšnega učitelja, potem lahko v glasbeni šoli doživi veliko lepega, tu je kot v neki romantični oazi, za razliko od ostalega sveta. Če ga podpirajo še starši, če ob njegovih nastopih uživajo stari starši, prijatelji, je to sploh imenitno.

prostorov, bi lahko v kletnih prostorih spet dobili prepotrebno učilnico za tolkala. Prva prioriteta domžalske kulture in tudi glasbene šole je večja in sodobnejša dvorana, saj tudi ob naših velikih koncertih ni dovolj prostora za vse, ki bi radi prisluhnili nastopom naših učencev ali učiteljev. Ni dovolj sedežev, obiskovalci morajo stati, primanjkuje svežega zraka ... Mislim, da Domžale in številni ljubitelji kulture to zares potrebujemo. O tem bomo opozorili tudi širšo javnost, starše naših učencev, da

vladal ekonomski vidik, se bodo stvari spremenile, vrata se bodo zaprta za revnejše in tako se lahko izgubijo tudi mnogi talenti. Menim takole: pustimo pri miru tisto, kar je dobro.

Kakšen mora biti dober glasbeni pedagog?

Ob potrebnem strokovnem znanju in pedagoških vrlinah, ki so nekaterim dane v zibko ob rojstvu, je lepo, če ima pedagog rad otroke. Če otrok dobi takega učitelja, potem lahko v

naj nas podprejo. Velik problem je tudi prometna neurejenost in parkiranje v okolici šole in doma, na kar opozarjamo občno in pričakujemo, da se bodo na to odzvali s poslušom. Sicer pa so časi taki, da stalno poslušamo samo eno manfro: manj, manj, še manj, treba je paziti, varčevati, zmanjševati. Ni ravno preprosto danes voditi takšnih zavodov, a dokler bom še videl smisel in imel motiv za delo, bom vztrajal in delal po najboljših močeh.

Kakšna naj bi bila torej glasbena šola s poslušom?

Upal sem, da bom imel več možnosti, a so te žal zelo omejene. Polno je zapovedi, dekretov, omejitev. Želim, da bi glasba, ki jo poslušajo otroci, še bolj zaživela, da bi jim približali glasbo, da bi jo vzljubili, da bi začutili in razumeli tudi klasično glasbo. Ko sem se podajal v vodstvene vode, so me mnogi opozarjali, da ne bom imel več časa za glasbo, da bom manj nastopal z učenci. A to ni res, še vedno jih spremljam, sem korepetitor, še vedno učim, prisoten sem na nastopih. To se mi zdi bistveno: ko spremljam nastope in razvoj učencev, potem vem, kje smo, ali smo uspešni, ali učenci napredujejo.

Koliko ste kot pedagog samostojni in svobodni pri glasbeni vzgoji?

Vse je odvisno od človeka. Imamo avtonomijo šolskega prostora, dela se sicer po predpisanem programu, a lahko se naredi še veliko več – v dobro otroka. Poti je veliko, so novi in prijaznejši načini učenja. Zato je pomembno, kakšne učitelje imamo na šoli in na tem področju se trudim, poiščem informacije. Do zdaj sem imel pri zaposlitvah novih učiteljev srečno roko. Ljudje so tisti, ki zaznamujejo šolo, sam jih lahko le dvignem, dam nekaj dodatnih impulzov, da radi prihajajo in uživajo pri svojem delu.

Veliko se v zadnjem času govori o smiselnosti financiranja in obstoja javne glasbene šole. Kako vidite vašo prihodnost?

No, o tem se govori že od nekdaj, še v časih, ko sem bil še sam učenec. Stalno se dviga prah, straši in grozi, a na koncu vedno zmaga razum in spoznaja, da je dobro, da se glasbena vzgoja omogoči čim večjemu številu otrok – ne glede na socialno stanje, kar je temeljno poslanstvo javne in sofinancirane glasbene šole. To je ena od pozitivnih stvari iz prejšnjega sistema. Dobro organizirano glasbeno izobraževanje je še danes vzor mnogim drugim okoljem, dobivamo pohvale, tudi drugje po Evropi, kjer je v kapitalizmu to večinoma urejeno drugače – prepričan sem, da slabše. Če bo pre-

glasbeni šoli doživi veliko lepega, tu je kot v neki romantični oazi, za razliko od ostalega sveta. Če ga podpirajo še starši, če ob njegovih nastopih uživajo stari starši, prijatelji, je to sploh imenitno. Ko kot učitelj opazuješ svoje bivše učence, vidiš, da delo ni šlo v nič, da igrajo v raznih skupinah, da si jim nekaj dal. Nekateri napredujejo, igrajo v raznih orkestrih, skupinah. Nekaterim je glasba postala celo poklic in so sami postali učitelji. Že stari Grki so poudarjali, da brez glasbenega izobraževanja ni prave vzgoje človeka.

Kateri uspešni glasbeniki in pedagogi so zrasli v domžalski glasbeni šoli?

Kot učitelji so se na šolo vrnili mnogi naši učenci, iz zadnjega obdobja naj omenim Andrejo Marčun (flavta), Dimitrija Ledererja (klavir), Daniela Savnika (trobenta) in Jakoba Sajeta (klarinet). Na naši šoli smo med drugim poučevali tudi nekatere glasbenike, ki so uspeli doma in v tujini. Na salzburškem Mozarteumu sta tako doštudirala rogit Erik Košak in klarinetist Miha Kosec, Jerca Pavli igra flavto v orkestru v Švici, Janez Podlessek (violina) in Maja Savnik (violina) igrata v Slovenski filharmoniji, izjemna sta tudi Manca Dornik in Klemen Leben na harmoniki, pa še mnogo drugi.

S šolo uspešno sodelujete na tekmovanjih in veliko nastopate.

Glasbena šola Domžale je organizator regijskega tekmovanja mladih glasbenikov okolice Ljubljane in Zasavja. Lani smo na tem tekmovanju dosegli lepe uspehe: od 13 nastopajočih prvo nagrajencev jih je bilo sedem iz naše šole. Med najboljšimi, ki je dosegel vseh 100 točk, je bil naš vibrafonist Aleksander Simionov, ki se je z absolutnim prvim mestom v kategoriji tolkala i.c. proslavil tudi na državnem tekmovanju Temsig. Letos bomo na GŠ Domžale na 18. regijskem tekmovanju gostili violiniste. Udeležujemo se tudi drugih tekmovanj in nastopov, v Italiji, na Madžarskem in v Srbiji. A ni vse v tekmovanju, vedno je problem ocenjevanje, ki je lahko zelo subjektivno, mnogi otroci pa tudi ne prenesejo pritiska. Zato je pomembno, kako učenca pripravimo. Veliko nastopamo tudi na raznih prireditvah po petih občinah in sodelujemo z vsemi, ki nas povabijo k sodelovanju.

Koliko skupin trenutno deluje na šoli?

Na šoli delujejo: dva pihalna orkestra, dva godalna orkestra, dva zborna, harmonikarski orkester, tolkalna

To je ena od pozitivnih stvari iz prejšnjega sistema, dobro organizirano glasbeno izobraževanje je še danes vzor mnogim drugim okoljem, dobivamo pohvale, tudi drugje po Evropi, kjer je v kapitalizmu to večinoma urejeno drugače - prepričan sem, da slabše.

skupina, orffova skupina, pa orkester flavt, ki ga je Andreja Marčun letos na novo ustanovil. Veliko je tudi komornega muziciranja. Naj omenim še jazz – funk zasedbo, ki jo vodi Lovro Ravbar. Problem so prostori za vaje in nastope.

Kako ste počastili v glasbeni šoli 150-letnico domžalskega šolstva?

Pripravili smo poseben koncert, kjer smo nastopili učitelji in profesorji, ki poučujemo na naši šoli. Nanj smo povabili upokojene delavce GŠ Domžale. Tradicijo je treba ohranjati in čutil sem, da so bili vsi zadovoljni – ko sem jih povabil na oder ter jih počastili tudi z drobnim cvetom in se jim zahvalili za dosedanje delo. V naslednjem šolskem letu bo naša šola praznovala častitljivi jubilej, to je 65-letnica delovanja.

Kakšna pa je vloga staršev za uspeh glasbene vzgoje?

Pomoč staršev je dragocena, saj imajo pri vzgoji pomembno vlogo, predvsem doma, pri kontroliranju in motiviranju svojega otroka. Važna so pravila igre, ki se jih moramo vsi držati. Pomembno je, da ne prekoračijo meje strokovnosti, tam, kjer je treba upoštevati in spoštovati znanje učitelja. Potrebno je dobro sodelovanje med otrokom, starši in učiteljem. Pri morebitnih težavah pogosto odigram vlogo mediatorja, ki mora prisluhniti, znati zgladiti in graditi odnose na pogovoru in v iskanju najboljših možnih rešitev. Nesporazume in probleme je treba čimprej začeti reševati.

Dilema mnogih staršev je, do kdaj vztrajati pri glasbenem izobraževanju, če se otrok začne upirati?

Če ima otrok talent in je dobil možnost obiskovati glasbeno šolo, mu je treba pomagati. Starši si morajo vzeti čas, mu prisluhniti in slediti. Kot starš to spoznavam tudi sam. Včasih je treba vztrajati, treba je pridobiti delovne navade. To je zelo dobra popotnica za življenje, da nekaj, kar začneš, tudi dokončaš. Velikokrat se tudi otrok spremeni, ko vidi, da samo dolgotrajno delo obrodí sadove, da mora biti pošten in je za to nagrajen. To je pohvala v obliki aplavza, ki ga je deležen na nastopih. Kampanjsko delo se pri nas ne obnese, to je delo na dolgi rok.

Tudi sami ste glasbeni pedagog. Kakšna je bila vaša pot do te odločitve?

Bil sem štipendist glasbene šole in ko me je v drugem letniku akademi-

je poklicala Mila Živulovič, da potrebuje učitelja trobente, sem to čutil kot obvezo in z veseljem nastopil svojo prvo službo. Po enem letu nisem bil več tako navdušen, saj sem svoje poslanstvo takrat videl drugje. Tako sem predvsem veliko igral, tudi v tujini, bil jazz glasbenik, delal avtorsko glasbo. Vedno sem rad igral, različne stile, in še zdaj to počnem z velikim užitek, vedno se potrudim, tudi takrat, ko spremljam malega violinista. Kot pianist sem takoj po odsluženi vojaščini prepotoval skoraj vso Evropo z New Swing kvartetom, kamor me je povabil Oto Pestner in kjer sem nasledil Boruta Lesjaka. V gledališčih sem delal muzikale (Arabela in Rigoleta), srečal sem se s šansonom Vite Mavrič, s skladateljem Urbanom Kodrom sem sodeloval pri filmski glasbi. Ko sem se pri 28 letih vrnil iz tujine in bil zrelejši, sem se odločil, da se vrnem k poučevanju v glasbeni šoli.

Vedno ste počeli veliko različnih stvari, povezanih z glasbo. Kaj je trenutno aktualno?

Veliko imam dela in načrtov. Tako trenutno sodelujem s produkcijsko hišo Prospot pri muzikalih Ljubim te, spremeni se in Moped šovu, prav zdaj pa nastaja tudi muzikal Mama mia. Obiskujem pa tudi šolo za ravnatelje.

Omeniti je potrebno še vaše skladateljsko delo.

Vedno sem rad pisal glasbo, že kot otrok sem imel potrebo, da glasbo zaigram malo po svoje – vedno sem v sebi gojil kreativnost. V otroških letih sem stalno igral s svojim bratom Markom, ki mi je na glasbenem področju veliko pomagal. Vedno sem bil malo drugačen, odprto do različnih vrst glasbe: rad sem poslušal Beatlese, Presleyja, medtem ko sem se s klasiko srečal bolj v poznih letih, tudi po zaslugi Anastazije. Moj moto je, da vsakokrat igram, kot da igram zadnjič, brez zavora, »nič se ne šparam.« Veliko delam, tudi na področju popa, zabavnih glasbe. Zadnje delo, ki mi je še v poseben užitek, je avtorska skladba Redke ptice, ki sem jo napisal za svojega sina, in jo bo izvajal na regijskem tekmovanju v Domžalah. Pesem, ob kateri se vsakemu zdi, da se ga dotakne, in mu je na nek način poznana. Vedno sledim misli Bernsteina, češ da ni ločnic med glasbami, je le dobra in slaba glasba. Dodal bi še to, da je dobra glasba odvisna od interpretacije, koliko svoje imaginacije vložiš vanjo. Veliko sem sodeloval z dobrimi glasbeniki sko-

raj vseh vrst. Med njimi ima še posebno mesto Alenka Godec, z njo se dobro ujameva, je izjemna osebnost, odlikuje jo poštenje, ki meni zelo veliko pomeni. Pisal sem tudi avtorske pesmi za svojo bivšo ženo Marto Zore, ki so bile popularne in so še zmeraj pri poslušalcih lepo sprejete. Svoj avtorski manjkajoči košček pa sem dobil pri ženi Anastaziji, ki mi piše prekrasne tekste. Skupaj sva ustvarila kar nekaj stvari, od katerih bi omenil šanson Če bi vedela, ki sva ga izvedla na šansonih La vie en rose v Cankarjevem domu. Napisal sem tudi Mašo za mladinski zbor, ki ima pomenljiv naslov: Orbis unum – Svet je eden ... Vsak dan se mi utrne kakšna nova melodija in mislim, da imam na tem področju še kaj za povedati.

Koliko časa imaš za družino in kaj vas povezuje?

Povezuje nas glasba. Tako žena Anastazija kot tudi vsi štiri otroci – vsi naši – eden iz mojega prejšnjega zakona, eden iz ženinega zakona in dva skupna, se ukvarjamo z glasbo. Luka obiskuje magistrski študij violine v Ameriki na Colborn School of Music in se je tam pred kratkim poročil, Miha študira kitaro na Konservatoriju za glasbo in Ljubljani, Jure igra klavir, Gal pa violino. Oba sta seveda učenca naše glasbene šole. Vsi so nadarjeni, kdor pa je nadarjen, je tudi malo len. Tako je treba veliko spodbud za vaje, priganjanja pri spremljanju njihove glasbene poti. Z Anastazijo veliko sodelujeva tudi na šoli, saj spremljam njene učence pri violinah in ob tem oba uživava. Naj spomnim še na očeta Toneta, ki jesen življenja preživlja v domu upokojencev. Živel je bogato, z glasbo prežeto življenje, tako s cerkvenim zborom, godbo in glasbeno šolo, kjer je 18 let učil kot honorarni sodelavec. Koliikor zmore, še spremlja vse dogajanje in hodi na koncerte. Vnuki ga pogosto vabijo, da jih pride poslušat. Zelo radi smo skupaj, radi imamo življenje, hrano, naravo, radi potujemo. Sedaj ko so otroci večji, si želimo še več potovati. Sam bi se pa rad še izpopolnil, pa ne samo v glasbi, rad bi namreč več bral. Zmanjkujeta časa, a sem zadovoljen s svojim življenjem in vsem, kar sem dosegel. Želel sem si veliko otrok – te zdaj imam. Obnovili smo našo staro domačijo pri Jurju v Stobu, ohranili smo tudi skedenj in ob obnovi našli veliko starih stvari, povezanih z našo družino. Na splošno pa si želim več optimizma in več pristnih odnosov in pa seveda: Radi se imejmo, da nas ne bo samo dva milijona! □

16. Gostičevski dnevi

**VABIMO VAS NA SLOVESNOSTI
V SPOMIN NA OPERNEGA PEVCA
JOŽETA GOSTIČA**

Nedelja, 8.marca, ob 11.00

**Cerkev Marijinega rojstva na Homcu
SPOMINSKA SVETA MAŠA**

Nedelja, 8. marca, ob 17.00

**Kulturni dom Franca Bernika v Domžalah
SLAVNOSTNI KONCERT**

Več o prireditvah v prihodnji številki Slamnika

DOMŽALSKA ČRNA OVCA KMALU V NOVI PREOBLEKI?

»Spoštovani lastniki stanovanj, poslovnih lokalov in najemniki, kot pišejo mediji, se je letošnja pomlad v SPB-ju zgodila revolucija v smislu prebuditve združitve. Vzrok za revolucijo je bilo očitno nezadovoljstvo lastnikov in prebivalcev v SPB-1 z načinom upravljanja dosedanjega upravitelja, visokimi stroški in obstoječim stanjem samega objekta,« se je konec lanskega oktobra glasilo pismo, pod katerega so se podpisali vsi predstavniki stanovanjskih vhodov.

Mateja Kegel Kozlevčar
Foto: Iztok Dimc in arhiv predstavnikov SPB-1

Da bi pokazali, da ne gre le za negotovanje prebivalcev ter uporabnikov stanovanj in poslovnih prostorov tega kompleksa, pač pa za resnične težave, so ob njihovi predstavniki navedli tudi nekaj konkretnih točk resnosti stanja objekta.

Resnične težave – od statike do stroškov in nečistoče

SPB-1 ima težave s statiko. Ker je imel objekt težave s posedanjem, so vgradili indikatorje za spremljanje premikov, in čeprav je trenutno stanje stabilno, so bili problemi v pohodnih površinah, kjer je nujno potrebna obnova hidroizolacije. Posledica sedanjega stanja je pronicanje vode v kletne prostore, ki uničuje temelje. Strošek investicije hidroizolacije ocenjujejo na približno milijon evrov, sredstva bi lahko pridobili s pomočjo Občine Domžale in kredita, ki ob ustrezni dobi ne bi dodatno obremenjeval lastnikov. Naslednja težava je čistoča, predvsem golobji iztrebki (več v nadaljevanju), kar odvrča obiskovalce in poslovne najemnike. Etažni lastniki niso zadovoljni niti z delitvijo skupnih stroškov, za katero pravijo, da je krivična, saj se delijo na enoto in ne na kvadratni meter površine ali število stanovalcev. Posledično imajo lastniki

zasebnih in poslovnih objektov skupno na letni ravni samo za čiščenje 29.000 evrov stroškov. Uporabniki garaž niso več le tisti, ki imajo tam svoja vozila oziroma v najemu ali lastništvu prostore, pač pa zaradi odprtosti in dostopnosti vsakomur tam odlagajo smeti in kosovne odpadke tudi drugi. Slabo poslovno okolje je naslednji razlog, saj so zaradi neugledne okolice poslovni lokali prazni. Prav tako objekt ni prijazen otrokom, čeprav jih v SPB-1 živi zelo veliko. Zanje ni varnih prehodov, osvetlitev je slaba, higiena pa neustrezna. Lastniki že ves čas opozarjajo še na neustrezno upravljanje.

Pred več kot desetimi leti projekt ustavili nekateri etažni lastniki

V minulemu letu se je na področju odnosov in korakov naprej v SPB-1 zgodil premik. Ne le da so pobudniki za prenovo redno komunicirali z vodstvom občine, pripravili so številne dokumente, pogovore s strokovnjaki in se aktivno vključili tudi v lokalne volitve, kjer so komunicirali z vsemi kandidati – in dobili njihove zaveze. Pred volitvami so se srečali tudi z županom Tonijem Dragarjem, ki jim je podal roko. Ob tem so se spomnili na to, da je občina že pred nekaj leti imela idejno zasnovo za prenovo SPB-ja, a so proces ustavili nekateri etažni lastniki, ki so občino tožili za motenje posesti. »Etažna lastnina in možnost vpisa v zemljiško knjigo takrat še nista bila ustrezno urejena, zato menimo, da je bila takratna zaustavitev

»Ker je pasaža v javni uporabi, moramo z občino skleniti dogovor o pravični delitvi stroškov. Zavedati se moramo, da je SPB-1 del strogega mestnega središča. Župan je izkazal veliko pripravljenost za sodelovanje, kar moramo preudarno izkoristiti v prid lastnikov pa tudi samega objekta SPB-1,« pravijo v SPB-1.

pravilna odločitev, ker ideja za prenovo in vpis etažne lastnine nista bila usklajena z vsemi vpletenimi. Zdaj, ko je stanje lastniške pravice znano in v večini primerov urejeno, so na vrsti ukrepi za prenovo,« pravijo predstavniki SPB-1, ki se zavedajo nujnosti sodelovanja z občino tako z vidika finančne kot strokovne podpore. Ne nazadnje ima tudi občina v tem objektu v lasti več stanovanj in prostorov. »Ker je pasaža v javni uporabi vseh krajanov in drugih obiskovalcev, menimo, da moramo z občino skleniti dogovor o pravični delitvi stroškov. Zavedati se moramo, da je SPB-1 del strogega mestnega središča. Župan je izkazal veliko pripravljenost za sodelovanje, kar moramo preudarno izkoristiti v prid lastnikov pa tudi samega objekta SPB-1,« pravijo v SPB-1. Župan jim je takrat dal zagotovilo, da bo Občina Domžale po svojih najboljših močeh pristopila k sodelovanju, hkrati pa ocenil uporabo pasaže kot javno površino, čeprav je v zasebni lasti. Sklenili so dogovor, da predstavniki pripravijo pobudo za prenovo, občina pa projekt prenove čimprej uvrsti v proračun.

V tistem času so se predstavniki etažnih lastnikov srečali tudi s preostalimi županskimi kandidati, ki so v veliki meri izkazali podporo projektu revizije

Prejema pobude županu

Kot ugotavljajo po sedanji ureditvi, SPB-1 v občinski proračun prispeva več kot 130.000 evrov letno samo iz naslova omrežnin za vodo, več kot en milijon evrov glavarine in več kot 40.000 evrov letno za nadomestila stavbnih zemljišč.

talizacije SPB-1 in obljubili, da bodo projekt podprli tudi po volitvah, če ne drugače, pa kot občinski svetniki.

Konec oktobra so županu Občine Domžale Toniju Dragarju predali pobudo za prenovo in revitalizacijo SPB-ja. Pobuda vključuje tudi pravično delitev stroškov pasaže, ki je v javni uporabi. »Župan Toni Dragar je pobudo z veseljem sprejel, saj si tudi sam želi center Domžal, na katerega bo lahko ponosen. Podpisano pobudo predstavnikov vhodov je predal eden od podpisnikov Božo Brajer, vključuje pa pravično delitev stroškov pasaže, preplastitev tlakov in izdelavo hidroizolacije, reševanje problematike z golobi, razsvetljavo objekta in obračun omrežnine,« so sporočili predstavniki skupnosti.

Kmalu ustanovitev Projektne skupine za revitalizacijo SPB-1

Kot smo ugotovili, projekta prenove SPB-1 res ne bo možno izpeljati brez pomoči občine, zato smo o trenutnem stanju in postopkih povprašali tudi vodstvo. »Občina Domžale je leta 1999 ustanovila Projektno skupino za prenovo SPB-1, ki je delovala več let. Z njeno pomočjo smo uspešno izvedli vpis stanovanj in poslovnih prostorov v Zemljiško knjigo, poleg tega pa smo pripravili zasnove (idejne rešitve) za prenovo pohodnih površin v SPB-1. Žal do nadaljnjih aktivnosti ni prišlo, saj so nekateri etažni lastniki v SPB-1 realizaciji projekta odločno nasprotovali. Omenimo naj, da pohodne površine v SPB-1 predstavljajo solastnino vseh etažnih lastnikov, zato Občina Domžale brez njihovega soglasja nima pravne podlage za poseg oziroma ureditev, saj gre za zasebno lastnino,« se na občini spominjajo prvih poskusov reševanja problematike.

A tudi sami se zavedajo, da se je situacija v zadnjem času spremenila. »Ker so predstavniki etažnih lastnikov v prejšnjem letu pokazali resen namen, da se problematika uredi, smo se odločili, da njihova prizadevanja podpremo. V ta namen bo župan Toni Dragar v kratkem imenoval Projektno skupino, v katero bodo imenovani tudi predstavniki etažnih lastnikov SPB-1. Prva naloga projektne skupine bo pridobitev potrebnih soglasij izmed etažnih

lastnikov, saj bomo le tako lahko začeli z vsemi aktivnostmi v zvezi s prenovo pohodnih površin v SPB-1,« pravijo na Občini Domžale. V tem času so tudi že pregledali obstoječo idejno zasnovo in opravili razgovore z izdelovalcem, podjetjem Aplan d. o. o.

Ker gre za projekt, ki zahteva konkretno tudi finančno načrtovanje že samo pri pridobivanju dokumentacije in je trenutno v obravnavi predlog proračuna, je to pravi čas, da se potegnejo konkretne poteze. »V predlogu proračunov za leti 2015 in 2016 smo namenili sredstva za pridobitev potrebne dokumentacije. Ker prenova vseh pohodnih površin predstavlja velik finančni zalogaj, jo bomo, če bodo izpolnjeni vsi predhodni pogoji (pridobitev soglasij, dokumentacije ipd.), izvedli fazno. V tem letu bomo pristopili k pridobivanju projektne dokumentacije, v letu 2016 pa začeli s prenovo pohodnih površin na vzhodnem delu SPB-1 (ob Ljubljanski cesti),« še dodajajo na občini.

Predstavniki etažnih lastnikov z odgovorom občine, ki so ga prejeli v decembru 2014, da bodo v prvi fazi zagotovljena sredstva za pridobitev dokumentacije za prenovo in revitalizacijo, niso zadovoljni. »Tak odgovor nas je rahlo presenetil, ker pobuda za prenovo na prvo mesto uvršča pravično delitev stroškov pasaže, za kar pa je potrebna samo volja in razumna odločitev občinskih svetnikov,« pravijo. V nadaljevanju so zato župana ponovno pozvali k hitrejšemu ukrepanju na točkah, ki niso predmet projektne skupine za prenovo, ampak se nanašajo na takojšnje znižanje mesečnih stroškov lastnikom stanovanj in poslovnih lokalov (omrežnina, pravična delitev stroškov pasaže), kar bi pomenilo prvo pozitivno spremembo, vidno in občutno takoj, dodajajo.

Požarna varnost pogosto ogrožena

V kompleksu, kot je SPB-1, je stopnja požarne nevarnosti velika, česar se prebivalci zavedajo. V ta namen so pripravili tudi pobudo za vse stanovalce, ne le, da izpolnjujejo zakonske dolžnosti in prijavijo vse osebe, ki bivajo v stanovanjih znotraj kompleksa stalno in začasno, pač pa, da prijavijo

Vsa potrebna prenova pomeni zelo visoke stroške, a kot opozarjajo predstavniki, to ne bo povečalo obstoječih mesečnih obremenitev stanovalcev. »Za investicije lastniki ne bodo imeli dodatnih stroškov, saj bomo za te namene vzeli kredit oziroma se dogovorili za sodelovanje z občino. Res bomo morali del stroška pokriti stanovalci in lastniki poslovnih lokalov, a gre za plačila na obroke, mesečne obremenitve pa bodo ostale v okviru obstoječih stroškov rezervnega sklada,« pravi koordinator nadzornega odbora SPB-1 Frenk Orel. »Predstavniki in člani NO SPB-1 smo dali pobudo, da upravnik odpre ločen račun rezervnega sklada samo za naš objekt. Razlogov za to je kar nekaj. Sprememba se bo zgodila v februarju. Tako bodo sredstva rezervnega sklada vidna v dejanskem stanju in ne samo računovodsko, vsi odliivi pa bodo 100-odstotno nadzirani z naše strani.«

Šola, ki mi je blizu!

srednja šola domžale

- Gimnazija
- Tehnik računalništva
- Trgovec
- Avtoserviser
- Inštalater strojnih inštalacij
- Ekonomski tehnik (PTI)
- Strojni tehnik (PTI)

**VABLJENI NA
INFORMATIVNA DNEVA
13. in 14. 2. 2015**

Cesta talcev 12, 1230 Domžale

01/724-06-30

www.ssdomezale.si

tudi svoje živali. V letu 2014 je namreč kar dvakrat prišlo do požara v SPB-1, v katerem so posredovali gasilci in v kolikor nimajo navedenih vseh podatkov, je reševanje oteženo. Še več, lahko pride tudi do tega, da ostane kakšna oseba ali žival ujeta. »Brez natančnih podatkov se niti ne more izvajati reševalne akcije v optimalnem obsegu. Ob potrebni evakuaciji reševalne ekipe ne morejo vedeti, ali so evakuirane vse osebe in živali,« pravijo predstavniki lastnikov. Razlog, da je potrebno obveščati o dejanskem številu stanovalcev, ne le v tem kompleksu, ampak tudi drugod, pa je pravična delitev stroškov. »Pravilnik o upravljanju večstanovanjskih stavb določa, da v kolikor lastniki ali najemniki upravniku ne sporočijo števila uporabnikov posamezne enote in ne sporočijo povečanja števila, upravnik lahko upošteva, kot da posamezno enoto uporablja dvakrat toliko oseb, kot se šteje za primerno, skladno s 14. členom Pravilnika o dodeljevanju neprofitnih stanovanj v najem,« še dodajajo v SPB-1.

Nezaželene »domače« živali

Ena od značilnih živali tega stanovanjsko-poslovnega kompleksa so tudi že prav udomačeni golobi. Stanovalci se zavedajo težav, ki jih le-ti prinašajo, prav tako pa se zavedajo, da težave ne bo mogoče rešiti na enostaven način. V ta namen so se sestali tudi s predstavnikom Inštituta za higieno okolja in živali z etologijo Veterinarske fakultete v Ljubljani dr. Štefanom Pintaričem. Zaključki srečanja so bili, da se bo problematika lahko reševala le s celostnim pristopom in dolgoročno. »To pa pomeni: fizična zaščita objektov, ozaveščanje ljudi, da ne hranijo golobov, s preusmeritvijo golobov na postavljena gnezdišča, v katerih se golobja jajca nadomeščajo z umetnimi in to na celotnem področju občine. Kakršnakoli druga sredstva za odpravo so na dolgi rok več ali manj neučinkovita, saj se

Visoki stroški na eni strani za stanovalce in zlata jama na drugi strani za upravnika, opisujejo življenje v SPB-ju.

golobi prilagodijo. Objekt SPB-1 je zaradi specifične zasnove zelo ugoden za zadrževanje golobov, zato želimo k odpravljanju problematike privabiti širšo javnost. Golobi sami po sebi niso moteči, so pa moteči njihovi iztrebki. Ker se pasaža SPB-1 uporablja tako za stanovalce in uporabnike poslovnih lokalov, kot tudi za uporabnike sodišča, zemljiške knjige, geodetske uprave, FURS-a in ostalih poslovnih subjektov, je problematika golobnih iztrebkov še toliko bolj moteča, ker je dnevna fluktuacija uporabnikov zelo velika,« pravijo lastniki, ki so tudi o tej problematiki že seznanili vodstvo občine.

Zaveza in kodeks predstavnikov za transparentno delovanje

V začetku novembra so predstavniki, namestniki predstavnikov in člani nadzornih odborov stavb v SPB-1 sklenili tudi zavezo in kodeks, kar je še dodaten korak k resnemu pristopu reševanja problematike in predvsem povezanosti večine vključenih. Kodeks med drugim zapoveduje, da ima vsako področje v, lahko rečemo tudi naselju, predstavnike, ki med seboj sodelujejo, prav tako so notri jasno navedeni cilji (transparentne, preudarne in nadzorovane porabe vsakega evra v SPB-1, racionalizacije in opti-

mizacije tekočih stroškov vzdrževanja in upravljanja, urejenega in saniranega objekta, dviga kakovosti bivanja in poslovnih priložnosti v SPB-1, lastnikom, najemnikom, poslovnim uporabnikom, obiskovalcem in otrokom prijaznega in varnega okolja).

Stalne težave z upravljanjem SPB-1

Visoki stroški na eni strani za stanovalce in zlata jama na drugi stran za upravnika, opisujejo življenje v SPB-ju. Objekte v SPB-ju upravlja Aktiva upravljanje d. o. o. iz Trzina, se je pa v lanskem letu na željo nekaterih lastnikov v zgodbo vključilo tudi podjetje SPL Ljubljana d. d., ki ima v upravljanju že kar nekaj objektov v naši občini. Tudi tukaj ni šlo brez zapletov. Prišlo je celo tako daleč, da sta dve enoti (Ljubljanska cesta 80 in 84) imeli očitno dvojno upravljanje. Zgodba je pristala na sodišču, ki so SPL-u dali negativno odločbo tako na Okrožnem sodišču kot tudi na Višjem sodišču. Ob tem predstavniki skupnosti opozarjajo, da kljub podani ponudbi s stran SPL-a, prevzema upravljanja ni bilo, temu je pritrilo tudi sodišče, in da so na ntransparenten način prišli do računov dobaviteljev, za kar so posledično račune izdajali tudi etažnim lastnikom. Nadzorni odbori znotraj SPB-1 so zato že podali prijavo kaznivega dejanja. So se pa na to lastnikom odzvali tudi iz podjetja SPL, kjer pravijo, da so se na osnovi veljavno sklenjenih pogodb vpisali v register upravnikov in v skladu z veljavno zakonodajo od upravnika Aktiva d. o. o. zahtevali predajo dokumentacije za začetek upravljanja. »Kot smo ugotovili, Aktiva sploh ni bila vpisana v register upravnikov in je storitve izvajala in jih še vedno izvaja nelegalno,« pravijo v SPL-u, ki so se, kot so zapisali, odločili, da kljub vsem zakonsko izpolnjenim pogojem za nadaljevanje upravljanja in veljavni pogodbi prenehajo z izvajanjem storitev upravljanja. »Ne želimo vztrajati v trenutni situaciji, saj se največja škoda dela lastnikom, zaradi katerih obstajamo in katerih interese bi družbe za upravljanje večstanovanjskih stavb morale zastopati,« so med drugim zapisali in se ob tem opravičili lastnikom za nevspešnosti.

Da bo življenje v malem mestu znotraj velikih Domžal resnično postalo prijaznejše, prijetnejše in predvsem varnejše, da nam kompleks ne bo več

vse prej kot v ponos, da se bo problematika začela dejansko premikati v smeri reševanja, bo res potrebno veliko volje in medsebojnega sodelovanja. Kot smo ugotovili, si tega želijo vsi, tako etažni lastniki, stanovalci, skratka predstavniki gromozanskega objekta sredi mesta kot tudi vodstvo občine Domžale.

»Prepričani smo, da bodo tako župan Toni Dragar kot tudi vsi občinski svetniki podprli prenovo in revitalizacijo objekta v samem centru mesta, ki ga zaradi umestitve javnih služb (FURS, sodišče, geodetska uprava, zemljiška knjiga, banke, lekarna) uporabljamo vsi občani in tudi občani drugih občin,« z upanjem v prihodnost gledajo pred-

stavniki SPB-1, ki se jim pridružujejo tudi ostali občani.

In spet, kot smo že tolikokrat v preteklosti, lahko Domžalčani in Domžalčanke pokažemo, da smo povezani in znamo stopiti skupaj, ko pride do nesreče. Priznajmo si, trenutno stanje v našem največjem stanovanjsko-poslovnem objektu je danes velik kup nesreče, ki ga, če bi še tako želeli, ne moremo skriti.

»Stanovalci želimo obnoviti objekt tudi z lastniki poslovnih prostorov, da bodo le tako sploh lahko normalno funkcionirali, s čimer bi imeli korist vsi: poslovniki, etažni lastniki ter ne nazadnje tudi občina in država, ki bo pridobila z večjim obsegom prometa poslovnih dejavnosti,« še dodajajo v SPB-1. □

Osrednji cilj potopepanja je ogled enega najpomembnejših spomenikov pozne gotike oziroma najzgodnejše renesanse – **CAPELLA SCROVEGNI**, slikarja in arhitekta **GIOTTA DI BONDONEJA**. Ob vodenju **JURIIA SMOLETA** se bomo sprehodili po starem delu Padove, ki se ponaša z eno najstarejših evropskih univerz, gotsko mestno hišo, mnogimi cerkvami in katedralo Sv. Antona Padovanskega, pred katero je znameniti Donatellov kip viteza Gattamelate ter cerkev in samostan Eremitani, kjer so med drugim na ogled slikarska dela Tiziana, Giotta, Tintoretta, Veroneseja... Celotno mesto je muzej – biser preteklosti na prostem, ki ga prebivalci z veliko ljubeznijo in modrostjo ohranjajo v njegovem sijaju.

Sobota, 28. februar 2015
Odhod avtobusa izpred KD Franca Bernika Domžale ob 5.30 uri, vrnitev je načrtovana okoli 22. ure. • Cena strokovne ekskurzije, ki vključuje prevoz, vodenje, organizacijo in nezgodno zavarovanje, bo odvisna od števila udeležencev in sicer: do 20 oseb 49,00 €, do 25 oseb 40,00 €, do 30 oseb 35,00 €, do 35 oseb 32,00 €, do 40 oseb in več 30,00 €. • Prijave v plačilom akontacije 35 € sprejemamo do vključno torka, 24. februarja 2015. Na avtobusu bomo zbrali še doplačila za vstopnine v znesku 13 €. • Informacije osebno ali po telefonu 01/722 50 50 v KDFBD. **Prijazno vabljeni!**

Tik pred zaključkom redakcije smo izvedeli, da so predstavniki SPB-1, ki so pobudniki prenove objekta, že ustanovili projektno skupino za prenovo, ki jo sestavljajo vsi predstavniki posameznih vhodov. Čakajo še župana, da sestavi svojo ekipo. »Projekt iz leta 1999 je neprimeren in poudarjamo, da se bo k obnovi pristopilo iz sedanje situacije, glede trenutnih potreb objekta, kupne moči in ne s stališča, da se projekt iz leta 1999 ponovno predlaga kot edini možni,« poudarjajo.

»Za boljše informiranje in večjo transparentnost smo predstavniki naredili spletno stran, kjer so etažnim lastnikom in lastnikom poslovnih lokalov na voljo vse informacije (<http://spb-1.weebly.com/>).«

DRUŠTVA

na kratko

CPV

Poročilo za december 2014

Poklicni gasilci Centra požarne varnosti smo v decembru 2014 posredovali trinajstkrat. Pogasili smo dva požara, sodelovali ob šestih prometnih nesrečah in petkrat nudili pomoč.

08.12. smo preko 112 dobili obvestilo, da je v Domžalah pri avtobusni postaji prišlo do hude prometne nesreče. Izvozili smo z dvema voziloma in ob prihodu takoj zavarovali mesto nesreče. Po hitrem ogledu nesreče smo s tehničnim posegom rešili voznika iz avtomobila. Zaradi močnega trka je semaforse luči odbilo v peško, ki je stala na avtobusni postaji, in jo močno poškodovala. Skupaj z reševalci NMP Domžale smo ponesrečenki nudili pomoč. Obe poškodovani osebi sta bili prepeljani v Klinični center. Gasilci smo na poškodovanem vozilu odklopili akumulator in iztekajoče tekočine posuli z vpojnim sredstvom.

12.12. je na stari regionalni cesti, na odseku med Blagovico in Trojanami, prišlo do trčenja dveh osebnih vozil. Na kraj smo izvozili s tehničnim in kombiniranim vozilom ter aktivirali prostovoljne gasilce PGD Blagovica za požarno varovanje. Pred našim prihodom so protinalno zavarovali kraj nezgode gasilci PGD Mislinja, ki so naleteli na nesrečo, medtem ko so se vračali domov. Ob prihodu smo oskrbeli dve poškodovani osebi in ju predali reševalcem NMP Domžale. Na vozilih smo odklopili akumulatorje in cestišče posuli z vpojnim sredstvom. Na kraju nesreče sta bili prisotni policija in služba za vzdrževanje cest.

18.12. smo bili preko regijskega centra za obveščanje obveščeni, da je zagorelo gospodarsko poslopje na Prešernovi ulici v Radomljah. Ob našem izvozu smo takoj za pomoč zaprosili prostovoljne gasilce PGD Radomlje, PGD Homec, PGD Rova, PGD Vir in PGD Jarše – Rodica in takoj začeli z gašenjem poslopja. Poklicna gasilca sta, opremljena z izolirnim dihalnim aparatom, skozi garažna vrata vstopila v prostor in začela z gašenjem gorečega lesa, ki se je nahajal v prostoru. Istočasno se je izvedel napad z vodnim topom na ostrejšje objekta. Prostovoljna gasilska društva so na južni in severni strani z gašenjem zavarovala sosednja objekta, da se požar ni razširil. Zaradi hitrega in učinkovitega posredovanja smo gasilci preprečili večjo materialno škodo. Na koncu smo izgoreli les iznesli iz prostora in s termo kamero preverili stanje objekta.

21.12. je na lokalni cesti v Praprečah voznica trčila v odbojno ograjo in se prevrnila na streho v obcestni jarek. Voznica se je med preračanjem vozila poškodovala, vendar je sama zlezla iz vozila. Nato je odhitela do prve hiše, kjer je poiskala pomoč, lastnik pa je preko 112 obvestil o prometni nesreči. Ob prihodu smo kraj nesreče zavarovali, vozilo pa z avtodvigalom izvlekli iz jarka in ga postavili na kolesa. Poškodovano voznico so reševalci oskrbeli in jo odpeljali v nadaljnjo oskrbo. Pomoč so nam nudili prostovoljni gasilci PGD Lukovica, ki so protipožarno zavarovali mesto nesreče. A. V.

Vedno aktivni domžalski čebelarji

Letos so že osmo leto zapored v vrtcih in šolah organizirali akcijo En dan za zajtrk med v šolah in vrtcih.

ČEBELARSKO DRUŠTVO DOMŽALE

To je dan slovenske hrane v osnovnih šolah in vrtcih, zajtrk pa sestavljajo kruh, mleko, jabolko, med in maslo. Namen akcije je, da občani živila kupijo pri lokalnih pridelovalcih, to-

društva smo sodelovali na predstavitev o čebelarstvu na povabila vzgojnih zavodov v občini Domžale. Janez Mihelič je imel predstavitev v Dragomlju, kjer se je udeležilo približno 55 otrok. Edo Rems in Ludvik Jenko

rej med pri čebelarjih. Čebelarji ČD Domžale smo se tudi tokrat potrudili. Zbrali smo devetnajst kilogramov medu in ga delno podarili, 37 kilogramov medu pa smo skupaj priskrbeli šolam in vrtcem. Čebelarstva zveza Slovenije je v ta namen pripravila zbiranje Čebelica, moja prijateljica, o kranjski sivki, naši avtohtoni čebeli, pomenu čebel za pridelavo hrane, pomenu čistega okolja za življenje čebel, za učence druge in tretje triade pa so pripravili kreativne mape s 24 različnimi nalogami za reševanje, ki jih bodo otroci dopolnili po svojih zamislih, vse to za vseslovenski projekt Kar seješ, to žanješ. Čebelarji našega

sta sodelovala pri predstavitvi v vrtcu Mlinček v Radomljah, prisotnih je bilo 45 otrok. Bine Kladnik je imel predstavitev v vrtcu Bistra v Domžalah, kjer je bilo udeleženo okoli 60 otrok, Viktor Svetlin, Luka Einfalt in Janez Pavlič pa so imeli predstavitev v vrtcu Ciciodom na Viru, kjer je bilo prisotnih okoli 70 otrok. V prijetnih in koristnih pogovorih z učiteljicami in vzgojiteljicami je bilo izraženo zadovoljstvo nad sodelovanjem našega društva s šolami in vrtci. To nas veseli in opogumlja, tako da prihodnje leto lahko pričakujemo, da se bo v akcijo vključilo še več zavodov v naši občini.

BINE KLADNIK

Božična maša

Škof dr. Anton Jamnik daroval božično mašo v Medgeneracijskem centru Bistrica Domžale

Na božič, krščanski praznik Jezusovega rojstva, so v cerkvah potekale praznične maše in bogoslužja. Še posebej slovesno je bilo na ta dan v Medgeneracijskem centru Bistrica v Domžalah, kjer je v tamkajšnji kapeli božično mašo za stanovalce daroval ljubljanski pomožni škof dr. Anton Jamnik.

in, da naj z medsebojnim druženjem in molitvijo ostanejo povezani med seboj. Dr. Jamnik se je zahvalil tudi sodelavcem Župnijske Karitas Domžale, ki skozi vse leto z obiskovanjem stanovalcev in drugimi dobrimi deli poskrbijo, da je njihov vsakdanjik veliko lepši.

Škof dr. Anton Jamnik je v uvodu dejal, da ga veseli, da lahko ob takem pomembnem prazniku, kot je božič, ki nosi posebno sporočilo miru, upanja in ljubezni, daruje sveto mašo v Medgeneracijskem centru Bistrica, ki je tamkajšnjim stanovalcem postal dom na jesen življenja. V pridigi je dr. Jamnik povedal, da se na božični praznik spominjamo trenutka, ko se je Bog učlovečil, saj je na svet poslal svojega Sina. Tega trenutka se veselimo vsako leto, ne glede na čas, ki ga živimo in, če smo v dobrem ali težkem položaju. To sporočilo nam po njegovih besedah daje moč in upanje v našem življenju in to v vseh obdobjih, ne glede na starost. Stanovalcem in prisotnim je zaželel prijetne praznike

Škofu dr. Jamniku, ki je božično mašo daroval skupaj z domskim župnikom Janezom Žagarjem, se je ob koncu maše zahvalila tamkajšnja stanovalka Silva Smolnikar Potočnik in mu izročila voščilnico z besedilom, ki so ga tudi prebrali. Voščilo je škofa zelo ganilo, kar je pokazal z iskreno zahvalo in s toplimi besedami ob slovesu. Mašo, ki so jo pripravili sodelavci Župnijske Karitas Domžale, je bila ob takšnem slovesnem prazniku obogatena tudi z domačimi božičnimi pesmimi, ki po besedah dr. Jamnika povedo vse. Pri božični maši so s petjem sodelovale ljudske pevke pod vodstvom Mare Vičar. Za glasbeno spremljavo je poskrbel organist Mitja Žibert.

MIHA ULČAR

Zlate skalce 2014

Petke, kravate, rdeča preproga, šampanjec, fotografi ... Da, tudi na taborniških akcijah se to lahko zgodi.

TABORNIKI RODU SKALNIH TABOROV DOMŽALE Letos smo taborniki Rodu skalnih taborov Domžale kole-darsko leto zaključili na malo drugačen način kot ponavadi. V soboto, 27. decembra 2014, smo organizirali slovesno podelitev taborniških nagrad, imenovanih »zlate skalce«.

mogli mimo izbora za Miss in Mistra RST, kjer se je bil tudi največji boj za zmago.

Prireditev je minila v smehu in sproščenem vzdušju. Z navdušenjem smo se spominjali, kar smo že doživeli, mlajši pa so dobili nov zagon, da bodo v zanimivih in tudi norih idejah

Prireditev je bila namenjena vsem aktivnim članom našega rodu ter njihovim spremljevalkam in spremljevalcem. Spomnili smo se zanimivih dogodivščin in prijetljajev, ki so se nam zgodili v preteklih letih, in članov, ki so poskrbeli, da taborniških dni ne bomo nikoli pozabili. Podelili smo kar 16 nagrad v najrazličnejših kategorijah, kot so na primer najboljši kitarist, najšarmantnejši glas, najaktivnejši član, najbolj neumna izjava, najboljši film itd. Seveda nismo

prekosili starejše. Zato že komaj čakamo, da bo leto ponovno naokoli in se bomo lahko spet zbrali na drugi podelitvi nagrad, ki bo, upamo, postala kar tradicionalna.

Po koncu uradnega dela prireditve nas je zabaval še svetovno znani DJ Bečo.

Ob tem bi radi tudi vsem preostanim tabornikom zaželeli srečno, veselo in predvsem taborniško obarvano leto 2015!

ULA DREMEL, RST DOMŽALE

Občni zbor krajevne organizacije DIS Domžale

Vsakoletni občni zbor krajevne organizacije Društva izgnancev Slovenije Domžale je tudi letos minil v množični udeležbi.

DRUŠTVO IZGNANCEV SLOVENIJE DOMŽALE Udeležilo se ga je več kot polovica članov in članic, vzdušje pa je bilo v znamenju jubilaritov in zlatoporočencev, obiska Ivce Žnidaršič, predsednice Društva izgnancev Slovenije, in ubranem igranju Domžalskih rogistov, ki so zbranim polepšali dan. Za družabno plat je poskrbel Tone Habjančič s prijatelji.

Seveda je bil prvi del srečanja namenjen kratkemu pregledu in oceni dela krajevne organizacije v letu 2014, s katerim je bila večina zelo zadovoljna. Številni so se udeležili različnih slovesnosti, poročali smo o obisku koncentracijskega taborišča Dachau, kjer smo se poklonili žrtvam druge svetovne vojne, prijetno je bilo v Mostecu, posebej pa se radi spomnimo tudi obiska Brestanice in obnovljenega muzeja. Predsednik Jože Kveder je predstavil tudi osnovne aktivnosti v letu 2015. Posebno skrb bomo namenili mednarodnemu srečanju oziroma kongresu žrtev vojn, ki bo 5. junija v Ljubljani, zagotovili pa bomo tudi brezplačni avtobusni prevoz v Brestanico, kjer si bomo s posebnim zanimanjem ogledali na novo postavljeno razstavo o slovenskih izgnancih. Prisostvovali bomo tudi osrednji slovesnosti ob dnevu izgnancev. V programu imamo tudi obisk osrednje slovesnosti ob 70-letnici osvoboditve taborišča Mauthausen, že maja pa bomo obiskali hidrocentralo Fala in njeno okolico.

Zbrani smo se spomnili vseh umrlih v letu 2014, pozabili pa nismo niti na zahvalo vsem, ki nam pomagajo. Posebej so bile omenjene občine Domžale, Lukovica in Moravče.

Posebej gromkega aplavza in iskrenih čestitk sta bili deležni prisotni jubilarntki, Ivanka Hiršman in Marija Močilnikar, ki sta v letu 2014 praznovali 90. rojstni dan, adventne zvezde pa so prejeli tudi prisotni, ki so v letu 2014 praznovali okroglo življenjske jubileje, štirim parom pa smo lahko

čestitali ob praznovanju zlate poroke. Predsednica Ivica Žnidaršič je predstavila delo DIS v zvezi z zagotavljanjem izplačila materialne odškodnine, kjer pričakuje, da bodo žrtve vojne še naprej zelo aktivne, saj samo to zagotavlja spremembe na tem področju. Spreta sta bila finančno poročilo in plan za leto 2015.

Jubilarntki, ki sta v letu 2014 praznovali 90. rojstni dan: Marija Močilnikar in Ivanka Hiršman.

Vsem našim članom in članicam želimo dobro 2015 in jih vabimo, da čim prej plačajo članarino, naročnino za Vestnik in izpolnijo anketno v zvezi z morebitnim povračilom materialne škode ter jo prinesejo v času uradnih ur na društvo. Naša pisarna je sedaj v prostorih krajevnih skupnosti Domžale (dvorišče Domžalskega doma), še vedno pa nas tam najdete ob ponedeljkih med 9. in 10. uro.

VERA VOJSKA

Diabetikom nudimo brezplačen pregled stopal v letu 2015! Prijazno vabljeni.

01/72 45 106
031/353 347

ZDRAVSTVENA NEGA STOPAL
Pančur d.o.o. (v stavbi zdravstvenega doma Domžale)

Optika Škofic že od 1975
Ljubljanska 87, Domžale
T: 01 721 40 06
delovni čas:
pon.-pet.: 8-12 in 16-18
sobota: 9-12

Še eno uspešno leto Modre ptice 90. rojstni dan Štefke Šenk

Štiri desetletja modelarstva, strokovnega dela in prijateljstva

DRUŠTVO ZA MODELARSTVO IN AERONAVTIKO MODRA PTICA Društvo za modelarstvo in aeronavtiko Modra ptica, ki ima sedež v prostorih Krajevne skupnosti Vir, stezo pa na območju med Dobom in Krtino, je s prvim sestankom vodstva takoj po novem letu vstopilo v jubilejno, štirideseto leto. V njem bodo nadaljevali z modelarstvom, z izdelavo in letenjem radijsko vodenih plovil ter v ta lep in atraktiven hobi, ki mnogim pomeni več kot le zapolnitev prostega časa, skušali privabiti čim več mladih. Ti v tem športu pridobivajo zagnanost in vztrajnost, pa tudi veliko spretnosti, tekmovalnosti in prijateljstva. Zelo močna je letalska sekcija, vedno več članov leti s helikopterji, v društvu pa je kar nekaj vidnejših avtomodelarjev, ki so uspešni na državnih in mednarodnih tekmovanjih.

Prostovoljno delo je bilo pomembno tudi pri organizaciji in izvedbi različnih tekmovanj, od katerih omenimo dirko za radijsko vodene modele v dvoranah na Viru; že v marcu so na stezi pripravili mednarodno tekmo F5J-FAI z jadralskimi modeli letal, v juniju Multikopter FunFly srečanje, ki so ga popestrili z zanimivimi igrami in poligonom, poskrbeli pa so tudi za prijetno druženje. Vedno zanimivo in dobro obiskano je tradicionalno tekmovanje za Pokal Modre ptice, pa Heli piknik, kjer so sodelovali akrobatski in 3D modeli ter so na svoj račun prišli vsi ljubitelji frfotalnikov in multi brenčočev. Sodelovali so tudi na drugih prireditvah v občini Domžale. Omenimo še Aircombat Krtina 2014, strokovna predavanja in druga srečanja, na katerih si izmenjujejo znanja in dopolnjujejo spretnosti.

Nikoli ni gledala nazaj, vedno naprej.

MEDOBČINSKO DRUŠTVO INVALIDOV DOMŽALE Dolgoletna članica našega društva je decembra praznovala 90. rojstni dan. Sprejela naju je nasmejana v svojem malem skromnem upokojskem stanovanju, v katerem živi že 32 let. Pravi, da ima že kar domovinsko pravico, saj je prva stanovalka tega bloka. V sproščnem pogovoru sva izvedeli, kakšna je njena življenjska zgodba. Ni ji bilo z rožicami postlano, ampak nikoli ji ni manjkalo optimizma. Nikoli ni gledala nazaj, ampak vedno naprej.

bo in se popolnoma posvetila družini. Z leti pa ena plača ni več zadostovala za preživetje družine, zato se je zaposlila, ko je bil najmlajši star tri leta. V Univerzale je delala kot kontrolorka pet let. To delo je bilo neprijetno, ker je morala nadzorovati delavce, kako in kaj prinašajo in odnašajo iz tovarne. Pa je to službo pustila, ker je mož dobil službo v Osolinovem mlinu v Jaršah. Pove, da je bilo prijetneje stanovati v Študi kot pa v Jaršah, ker je bilo stranišče v Jaršah zunaj. Ampak služba je služba. Otroci so šli v šolo in stroški so se povečali, denarja pa je bilo vedno premalo, pa je šla spet v službo. V Induplati so imeli vedno samo kurirsko službo na razpolago, pa jo je sprejela in jo kar deset let opravljala. Najhuje pa je bilo, ko je umrl mož in je ostala sama s štirimi otroki. Stara je bila šele 40 let, najstarejši otrok pa 17 let. Vsi otroci so hodili še v šolo. Pove: »Dobivala sem samo otroške doklade in vsak dan preišljevala, kaj bom dala v lonec, da ne bodo lačni. Nikoli nisem prosila za hrano. Sem pa vesela paketa s hrano, ki ste mi ga prinesli. Prosila za hrano pa ne bi.«

Štefka Šenk s poverjenico društva Marijo

Rodila se je v Brežicah kot deveta od desetih otrok. Otroštvo je bilo skromno. Hudo pa je bilo, ko so leta 1941 vso družino izselili v različna taborišča po Šleziji. Prvič so bili ločeni in šele po štirih letih so bili spet ponovno skupaj, ko so se vrnil v svoj kraj. Veseli so bili, ker so vsi preživeli krutosti v taboriščih. Kmalu je odšla s trebuhom za kruhom in začela delati v Študi v mlinu, kjer je spoznala svojega moža mlinarja. Poročila sta se in rodila je štiri otroke – tri sinove in hči. Vsako leto je prijokal na svet en otrok, kar je bilo zanj prenaporno, zato je pustila služ-

bo in se popolnoma posvetila družini. Z leti pa ena plača ni več zadostovala za preživetje družine, zato se je zaposlila, ko je bil najmlajši star tri leta. V Univerzale je delala kot kontrolorka pet let. To delo je bilo neprijetno, ker je morala nadzorovati delavce, kako in kaj prinašajo in odnašajo iz tovarne. Pa je to službo pustila, ker je mož dobil službo v Osolinovem mlinu v Jaršah. Pove, da je bilo prijetneje stanovati v Študi kot pa v Jaršah, ker je bilo stranišče v Jaršah zunaj. Ampak služba je služba. Otroci so šli v šolo in stroški so se povečali, denarja pa je bilo vedno premalo, pa je šla spet v službo. V Induplati so imeli vedno samo kurirsko službo na razpolago, pa jo je sprejela in jo kar deset let opravljala. Najhuje pa je bilo, ko je umrl mož in je ostala sama s štirimi otroki. Stara je bila šele 40 let, najstarejši otrok pa 17 let. Vsi otroci so hodili še v šolo. Pove: »Dobivala sem samo otroške doklade in vsak dan preišljevala, kaj bom dala v lonec, da ne bodo lačni. Nikoli nisem prosila za hrano. Sem pa vesela paketa s hrano, ki ste mi ga prinesli. Prosila za hrano pa ne bi.«

»Lepo je bilo, ko so bili otroci majhni in lepo je tudi sedaj, ko pridejo.« Imajo štiri vnuke in sedaj pričakuje petega pravnuka. Vesela je vsakega obiska in vsakdo, ki jo obišče, se nalezijo njene optimizma in njene dobrovoljnosti. Vedno je nasmejana in zadovoljna je s svojim življenjem. Pravi: »Roke še lahko delajo, noge pa so postale počasne.« Vse, kar ima, deli z drugimi. Kljub težavam gre še vedno vsak dan na sprehod.

Gospo Šefki želimo še veliko zdravja in sreče v krogu svojih najdražjih!

HELENA WEITH

Društvo vodi predsednik Gusti Ogrinec, pomaga mu devetčlanski upravni odbor kluba, ki se redno sestaja vsako prvo sredo v mesecu in uspešno usklajuje vse aktivnosti – tako na področju rednega dela, še posebej pa pri organizaciji ter izvedbi domačih in mednarodnih tekmovanj in udeležbe članov kluba na tekmovanjih doma in v tujini. Po prvih letošnjih prazničnih dneh so ocenili delo v letu 2014. To se je začelo z uradnim odprtjem letalne sezone sredi marca, kjer so tudi sprejeli vse potrebne aktivnosti za ureditev steze, zabojnikov in pripravo tekem. Vse to je zahtevalo veliko prostovoljnega dela, ki ga v društvu ne manjka.

Nekaj posebnega je bila organizacija dirke za državno prvenstvo v kategoriji Off Road na stezi v Blatnem dolu pri Komendi, ker v naši občini take primerne steze nimamo.

Ob vstopu v jubilejno štirideseto leto vabijo vse, ki se navdušujete nad letalskim modelarstvom, da se jim pridružite, se včlanite in skupaj z njimi izdelate svoj prvi model ter se naučite leteti. Morda pa jih obiščete na stezi ob Radomlji, med Dobom in Krtino, kjer jih najdete ob vikendih, dostopni pa so tudi na spletnih straneh, dovolj bo, če vtipkate DMA Modra ptica.

VERA VOJSKA

Kri rešuje življenja!

Iskrena zahvala vsem krvodajalcem za njihovo plemenito dejanje.

OZ RDEČEGA KRIŽA DOMŽALE Zahvaljujemo se tudi vsem ostalim, ki so kakorkoli prispevali, da je januarska krvodajalska akcija v Domžalskem domu uspela (oddaja prostorov: ZPM, SDS, NSI, Centru za mlade Domžale in Občini Domžale). Veliko dela so opravile tudi krajevne organizacije Rdečega križa, ki so poskrbele za obveščnost krajanov tudi v odročnih krajih.

Krvodajalske akcije v Domžalskem domu se je v četrtek, 15. januarja 2015, udeležilo 181 krvodajalcev in krvodajalk in v petek, 16. januarja, 175 krvodajalcev in krvodajalk, ki se zavedajo,

da je kri nenadomestljivo zdravilo in da je vsak krvodajalec tudi potencialni prejemnik krvi. Pomagamo si lahko ljudje med seboj in s tem, ko darujemo kri, storimo nekaj zase in za drugega.

Obveščamo vas, da bo naslednja krvodajalska akcija 25. in 26. maja 2015 v Domžalskem domu.

OZ RK DOMŽALE

Pol stoletja Aleša Kodre

Sredi lanskega decembra je praznoval svojo petdeseti rojstni dan Aleš Kodra, veteran vojne za Slovenijo, ranjenec v trzinski bitki.

OBMOČNO ZDRUŽENJE VETERANOV VOJNE ZA SLOVENIJO Aleš je 27. junija 1991 kot pripadnik Zaščitne čete štaba TO Domžale sodeloval v trzinski bitki. Med samim spopadom so ga poškodovali delci tankovskega izstrelka, ki so se odbili od vogala hiše, ki mu je nudila zavetje.

Po dolgotrajnem zdravljenju v bolnišnici je preživel, a ostal slep. S pomočjo bioenergetikov mu je uspelo zapustiti bolnišnico in preiti v domačo oskrbo. A žal mu je kruta usoda življenja kmalu po vojni vzela ženo Karmen.

Zdaj še vedno živi s svojimi domačimi, hčerko in materjo. Njegov vsakdan je dokaj monoton, vendar je kljub temu pravi upornik, kot je z orožjem v roki dokazal že leta 1991. Z neizmerno voljo do življenja se mu je uspelo

vrniti v življenje do te mere, da skoraj v popolnosti obvlada prostor in delno okolje, v katerem živi. V temačnem predoru, ki mu ga nudi življenje, je vendarle nekaj luči, ki jih zaznava s srcem in zavedanjem, da ga spremlja njegova širša družina: mama, sestra, hčerka Anja in najmlajša Katja, ki še živi doma.

J. GREGORIČ

Vljudno vabimo na predavanje Posvetitev v starem Egiptu

Četrtek,
5. februarja 2015, ob 18. uri
Knjižnica Domžale,
Cesta talcev 4, Domžale

Predavanje sooči s pomenom posvetitve v današnjem času ter predstavi stične točke oz. vzporednice med procesi posvetitve nekoč in danes. Iskalcu modrosti pojasni, da je posvetitev proces, ki pelje od po-svetnega življenja k svetosti, k bivanju po načelih svetega.

Vstop je prost!

Več informacij na www.lectorium.si

Facebook:

Mednarodna šola Zlatega rožnega križa-Vodnarjeva doba
lectorium.centerljubljana1@gmail.com
041 744 879

na kratko

DRUŠTVO VOJNIH INVALIDOV DOMŽALE

Domovi starejših občanov tudi za vojne invalide

V letih, ko telo začne pešati in je moči čedalje manj, se marsikomu domača hiša spremeni v sobico doma za ostarele. Misli stanovalec se vračajo v kraje, od koder so prišli, v svojih čustvih iščejo slike dogodkov in doživetij kot naplavinno neke reke, ki ji pravimo življenje. Domači zvonik, pot na delo, skrb za otroke, prihod vnukov, čas,

Člani izvršnega odbora DVI na zadnji seji v letu 2014

ki se neusmiljeno odmika, nekdanje zvezde in sanje, ki jih ni več, vse to postaja resničnost tretjega življenjskega obdobja.

Življenje v domovih članom in članicam skuša polepšati Društvo vojnih invalidov Domžale, ki obiskuje varovance v domovih starejših občanov v vseh petih občinah, nastalih iz nekdanje občine Domžale. Predvsem obiskujemo težje nepokretne člane in družinske člane. Skupaj jih je deset, ki so nameščeni po domovih po vsej Sloveniji.

Varovanci, člani društva vojnih invalidov, se veselijo obiskov svojcev in članov društva, cenijo prijazne, tople besede oseba, ki jim niti ne vem imena, so pa med njimi srčno dobri, enkratni ljudje ... Naj bo vedno tako ali celo lepše. Naši obiski, vsaka prijazna beseda ali dogodek našim članom veliko pomenijo in so jim kakor zvezde na večernem nebu. Zato bomo tudi v prihodnje radi obiskovali naše člane, tudi med letom, tudi večkrat, če je treba, se z njimi pogovorili in jih razveselili s simboličnimi darili. Vemo, da bodo zadovoljni, saj prijazne besede, stiski rok, nasmeh in dobre želje za zdravje, ki jim jih bomo zaželeli, vsem veliko pomenijo – tudi v letu 2015.

JOŽE NOVAK

GOSPODARSTVO

DOMŽALE, OAZA INOVATIVNEGA PODJETNIŠTVA

BENO STERN

Beno Stern je svetovalec, mentor, moderator in avtor strokovnih gradiv s področja učinkovitega pridobivanja nepovratnih sredstev EU, projektne managementa evropskih projektov in izobraževanja. Od leta 1990 gradi svojevrsten komunikacijski in moderatorski slog, v okviru strokovnih delavnic pa je usposobil že več kot 3.000 udeležencev.

Alenka Oldroyd Reza

Foto: Iztok Dimc

Nekoč. Nekoč, še ne tako zelo daleč nazaj, smo bili zdrava, uspešna in vesela družba. Da, bilo je nekoč, a ti časi so minili. In vsaj za časa našega življenja se ne bodo več vrnili. Pa kaj, bi lahko rekli. Zavijamo rokave in se pogumno lotimo novih temeljev za drugačno prihodnost.

Če želimo, da puščica leti v točno določeno smer in zadane cilj, lok najprej dobro napnemo in puščico potegnemo daleč nazaj, namerimo v cilj in jo spustimo. Te večšine se lahko naučimo sami, lahko pa poiščemo pomoč strokovnjaka. Podobnost z našo družbo, nami in življenjem, ki ga živimo, je lahko naključna, ni pa naključje, da smo za tokratni pogovor izbrali izjemnega strokovnjaka, našega sokrajana in krasnega človeka, Bena Sterna.

V Domžalah ima registrirano podjetje Infinita d. o. o., že 18 let pa se ukvarja s pridobivanjem evropskih sredstev v Sloveniji in tudi tujini. Sodeloval je tudi pri več kot 30 projektih, v vlogah koordinatorja, internega evalvatorja, analitika ali razvojnika določenih vsebin. Kot avtor moderne bazičnega pristopa pri usposabljanju projektne managerjeve evropskih projektov uvaja koncept njihovega kontinuiranega črpanja v podjetja, institucije in lokalne skupnosti.

Kaj si lahko Občina Domžale obeta od prihajajočega paketa nepovratnih evropskih sredstev za obdobje 2014 do 2020?

Dejstvo je, da so Domžale pripravljene na nove pakete evropskega denarja. Obdobje prilivov za investicije je bilo dobro izkoriščeno, zdaj bo večji poudarek na bolj mehkih področjih, kot so kultura, izobraževanje, zdravje, mediji, razvoj, turizem, energetika, podjetništvo, okoljevarstvene in prometne aktivnosti, ki se bodo lahko zelo elegantno umestila v že obstoječo dinamiko mesta. V novem finančnem okvirju 2014-2020 je možnosti res izjemno veliko. Črpanja sredstev se lahko lotimo centralizirano, kar poteka neposredno iz Bruslja in decentralizirano, v tem primeru projekte razpisujejo naša, slovenska ministrstva. Slovenija je preko politike regionalnega razvoja upravičena do 3,3 milijarde evrov, pripada nam še dodatna dobra milijarda za področje kmetijske politike, ki vključuje razvoj podeželja ter razvoj pomorstva in ribištva, ki ga pokriva pomorska in ribiška politika. Torej ta denar oziroma pravica do porabe teh sredstev je za obdobje 2014-2020 pripravljen za Slovenijo, ki je v skladu s svojimi prioriteta Evropski, že v preteklem obdobju, podala svoje predloge. To pomeni, da je naša država dobila potrjen operativni program za izvajanje kohezijske politike 2014-2020, ki je pravzaprav izvedbeni načrt partnerskega sporazuma med Slovenijo in Evropsko komisijo za to področje. Čakamo pa še na potrditev programa razvoja podeželja 2014-2020 in načrta razvoja akvakulture v RS 2014-2020. Če bo hotela občina Domžale prijaviti nek projekt, ga bo lahko prijavila tako v Sloveniji kot v Evropi. Če ga bo

Obdobje prilivov za investicije je bilo dobro izkoriščeno, zdaj bo večji poudarek na bolj mehkih področjih, kot so kultura, izobraževanje, zdravje, mediji, razvoj, turizem, energetika, podjetništvo, okoljevarstvene in prometne aktivnosti, ki se bodo lahko zelo elegantno umestila v že obstoječo dinamiko mesta.

prijavila v Sloveniji, bo morala tvoriti slovenski konzorcij, če pa ga bo prijavila v Evropi, se bo morala vključiti v mednarodna evropska partnerstva.

Kako pristopimo k pridobivanju finančnih sredstev iz Evrope?

Projekta se lahko lotimo naključno ali načrtovano s pomočjo zunanjih sodelavcev ali pa projektne predlog pripravimo sami. Vse izhaja iz dobre ideje, ki je vedno povezana z reševanjem nekega specifičnega problema zaznanega v lastnem okolju in povezanega z identificiranimi problemi, ki so zapisani v evropskih usmerjalnih dokumentih, evropskih politikah. Ko problem analiziramo, ga povežemo s predvidenimi evropskimi ukrepi za reševanje, lahko kreiramo projektne ideje, izdelamo idejni projektne načrt,

nih zmogljivosti. Prepoznati je treba torej problem in sprejeti ukrep, s katerim bi povečali obisk turistov pri nas in pripravili projekt, ki ga je potem potrebno izvajati organizirano in kontinuirano. Nikakor ne smemo pozabiti na komunikacijo vseh zainteresiranih, predvsem civilno družbo, ki je pripravljena sodelovati s svojimi predlogi, idejami in rešitvami. Vse te aktivnosti predstavljajo dobro osnovo za pridobivanje evropskih sredstev. In, ko je razpis objavljen, je skupina ljudi na občini, ki deluje v evropski projektne pisarni, že pripravljena, saj je ideja, ki so jo dodobra prevetrali ali celo previharili, zrela za realizacijo. Zavedati se moramo, da je večino projektov v občini, na primeren način in s pravi pristopom, možno tudi realizirati.

Sliši se zelo zanimivo. Ali ima občina Domžale že skupino ljudi, ki tako organizirano deluje na tem področju?

Kot je meni znano, še ne. Smo se pa o tem že pogovarjali.

Kako bi lahko z evropskim denarjem rešili problem brezposelnosti?

Med iskalci dela so zajete vse skupine ljudi, od starejših nad 50 let, do prvih iskalcev zaposlitve med mladimi. Brezposelnost predstavlja danes velik problem po vsem svetu in zelo pomembno je, da ljudje ozavešijo možnosti, ki se pojavljajo na trgu dela. Časi, ko si lahko izbiral, kaj boš delal v življenju in si delo povezoval s svojo izobrazbo, so minili. Zdaj si moraš ali ustvariti delovno mesto ali pa se prilagoditi povpraševanju. Prostovoljstvo je recimo izjemno zanimiva oblika dela, ki nikakor ni brezplačna. Vsak udeleženec, ki sodeluje pri nekem projektu, je za svoje delo plačan. Pridobi nove izkušnje, postane bolj samozavesten, se druži z enako mislečimi in začnejo se mu odpirati vrata. Če je med prostovoljci recimo diplomant družboslovja, ki ne dobi dela, pa morda spozna neko novo priložnost za delo kot socialni delavec, je to čista zmaga.

Kakšne bi lahko bile Domžale čez deset let?

Na to vprašanje bi bilo zanimivo pristopiti inovativno in povabiti k debati širšo javnost angažiranih občanov. Že star pregovor pravi, da več ljudi več ve, in prepričan sem, da bi se ob pravilnem pristopu in konkretni pobudi ljudje povabili odzvali. Če bi se denimo odločili za Domžale, kot oazo inovativnega podjetništva, bi bila strateška usmeritev v to panogo predpogoj za dolgoročni razvoj. Ampak treba je začeti takoj. Z dobro izdelanim strateškim pečatom bi postali prepoznavni v Sloveniji in po svetu, kar bi moral biti eden glavnih ciljev občine. To ne pomeni, da bi ostala področja in dejavnosti postali drugorazredni, daleč od tega. Še vedno bi se razvijali turizem, kultura, šport, mediji in ostale dejavnosti, bi pa imeli v občini neko identiteto, javno podobo, ki je nimamo in ki jo ta hip nujno potrebujemo. Občina Domžale je bila v preteklosti ena najbogatejših v širši regiji in morda imamo zdaj priložnost, da to spet postanemo. Na pogumnih svet stoji. Intenzivno spodbujanje malih in srednjih podjetij, o tem bi veljalo razmisliti in

na široko odpreti vrata domačim podjetjem in tistim, ki bi se z veseljem naselila v perspektivno delovno okolje.

Slammnikarstvo, usnjarska in tekstilna obrt, pa prostovoljno gasilstvo in domžalska godba, povezani z evropskimi društvi in organizacijami, vse to bi zaživelo. Je to utopija ali realnost?

Absolutno realnost in še je čas, da obudimo stare obrti in nadgradimo že obstoječe. Medgeneracijsko povezovanje in inovativni pristopi so glavni trendi v Evropi. Starejši imajo neprecenljiva znanja in izkušnje, mladi pa življenjsko energijo in željo po znanju. To je odlična kombinacija. Ujemimo zadnji vlak, ne čakajmo predolgo.

Ali bi lahko bila občina Domžale v povezavi z banko, porok podjetnikom?

To je zelo dober pristop in marsikje so se občine že povezale z bankami in s svojim prispevkom zagotovile nižje obrestne mere občanom. Takšne odločitve spadajo v občinski proračun, so neka obveza, ki jo je potrebno vnaprej načrtovati. Mogoče bi najprej izpostavili start up podjetja, ki napovedujejo neko novo gospodarsko rast. Gre praviloma za mlade podjetnike, ki še nimajo bilančnih poročil, da bi jih predložili kot dokazilo o finančni sposobnosti. Občina s poročtvom prevzame kar precejšnji del rizika. Je pa res, da bi v primeru uspešnosti projekta, imela velike zasluge in verjetno še kake druge pozitivne učinke. Druga skupina podjetnikov pa so uveljavljeni, ki že imajo neko profitno ali neprofitno dejavnost in se na razpis prijavijo zato, da pridobijo sredstva za posodobitev opreme, tehnološki razvoj, odvisno pač od narave dela podjetja. Ker gre za uveljavljeno podjetje, ki s pomočjo evropskih sredstev le nadgrajuje svojo dejavnost, je porokovo tveganje bistveno manjše. Občini bi moralo biti v interesu imeti čim več uspešnih podjetij, saj se iz tega naslova financira, zmanjšuje brezposelnost in skrbi za ugodno družbeno klimo.

Ali smo Slovenci drzni v smislu pridobivanja evropskih sredstev? Ali smo nejeverni ali morda le leni?

Ideje imamo ogromno in včasih gre za res dobre projekte. Kot največji problem sem opazil neorganiziranost in nevoščljivost med ljudmi. Poznam vrsto sposobnih in pridnih ljudi, ki se bojijo, da jim ne bi kdo ukradel ideje. Vedeti moramo, da je pri projektih, ne glede na to, ali ga prijavljamo v Sloveniji ali direktno v Bruslju, potreben konzorcij. In mi smo resnično nezaupljivi, in zelo težko s kom delimo svojo idejo. Ampak takšno razmišljanje bo treba spremeniti. Škoda je, da nam denar, ki nam je namenjen in nam pripada, uhaja zaradi nekkih slabih izkušenj iz preteklosti. Te cikle se moramo čim prej znebiti.

Beno Stern, najlepša hvala za vaš čas in zanimive odgovore. Morda kakšna lepa misel ob koncu pogovora?

Toliko zgodb o uspehu obstaja, mi pa še kar tiščimo glave v pesek in si zatiskamo oči. Kot da smo se ujeli v začarani krog, iz katerega ne najdemo izhoda. Ne se bati. Kar pogumno naprej in morda bo ravno naslednja zgodba o uspehu vaša. □

Nov center vadb in zdravja v Domžalah

Ta mesec je na Ulici Antona Skoka 2 v Domžalah vrata odprl nov center vadb in zdravja **KinVital**. Ponudba je zelo raznolika in prilagojena različnim potrebam obiskovalcev, do prave kombinacije vadb pa s svojimi nasveti pomagajo strokovnjaki. Na voljo so raznoliki programi funkcionalnih, preventivnih, intenzivnih in tudi bolj umirjenih vadb, obenem pa izvajajo rehabilitacije po poškodbah in vadbe za odpravljanje bolečin. Ob funkcionalni vadbi in rabi različnih vadb pripravek (TRX, elastike, kettlebell ...) se človek nauči pra-

vilnih vsakodnevnih gibov, kdor pa si postavi višje cilje, se loti visoko intenzivne vadbe ali tiste z utežmi.

To je za KinVital večja prelomnica v delovanju, saj so bili do zdaj bolj poznani po svoji tekaški vadbi. Dober odziv vadečih jim je dal potrebno energijo in pogum za odprtje novega centra vadb in zdravja, kjer bodo lahko ponudili tako obstoječe kot nove programe in vadbo omogočili večjemu številu ljudi, glede na potrebe in pričakovanja posameznika. Zaupanje vlivajo njihovi strokovni vaditelji, ki so diplomirali na Fakulteti za šport, izkušnje pa nabirali

z delom. Želijo si, da bi se ljudje v čim večjem številu zavedali svojega telesa, dobili nov pogled na gibanje, saj je človek aktivno bitje, najlepše pa je, ko skozi aktivnosti ljudje pridobijo pozitiven pristop do življenja in začno nanj gledati kot na vrednoto, za katero je vredno poskrbeti z bolj zdravim vsakodnevnim načinom delovanja. To je proces, ki vodi k izboljšanju zdravstvenega stanja, ki je mnogo več kot le odsotnost bolezni in pol ure zmerne aktivnosti dnevno. Zdravje ni samo lepo telo, zdravje je um v povezavi s telesom, oba skupaj pa oblikujeta postavo in življenja polne dni.

KinVital si je zadal za cilj obiskovalce, ki bodo zadovoljni pri svojem delu in v lastnem telesu, kar zahteva individualen pristop k vsakemu posebej. Zato se trudijo na vseh področjih od kinziologije (znanost o gibanju) do treningov, pedagoškega pristopa, medicine, psihologije, animacije do zabave.

Odprtje novih prostorov pred KinVital postavlja nove odgovornosti, saj se zavedajo, da nič ni popolno. Ker pa stremijo k rasti in napredku, vsak dan naredijo majhen korak naprej. Dokler človek napreduje, gradi in s časom postaja boljši in modrejši, je popoln; to mu je v užitek in potrditev. Kraj za napredek in pot k vizijam je na voljo v prostorih KinVitala, kjer čakajo na vaš obisk. Urnike, ponudbo in ostale informacije boste našli na spletni strani www.kinvital.si.

15. Zaposlitveni izziv – Količevo Karton razglasil zmagovalca

Zaposlitveni izziv je projekt, ki ga izvaja Zavod RS za zaposlovanje v sodelovanju z Združenjem Manager in najbolj perspektivnimi delodajalci. Kandidate za razpisano delovno mesto izbere zavod, podjetje pa se obveže, da bo za najmanj leto dni zaposlilo tistega, ki se bo posebej izkazal pri reševanju zastavljene naloge. Do zdaj je na ta način službo našlo 24 brezposelnih. V tokratnem 15. izzivu, četrtem po vrsti v letu 2014, je z razpisom za skrbnika procesa skladiščenja sodelovalo Količevo Karton d.

ranja. Na dnevu odprtih vrat 8. decembra 2014 so petnajstim kandidatom razkazali papirnico in jim predstavili projektno nalogo. V ožji krog se jih je nato uvrstilo osem. Izbor so skrčili na tri finaliste, ki so svojo rešitev naloge predstavili v petek, 19. decembra. Še istega dne so v veliki sejni sobi na Količevem razglasili, kdo bo zasedel novo delovno mesto. Govorom direktorja Rožiča, vršilke dolžnosti generalnega direktorja Zavoda RS za zaposlovanje Mavricije Batič, izvršne direktorice

Tekmovalci 15. Zaposlitvenega izziva z z Mavricijo Batič, Sonjo Šmuc, Brankom Rožičem in ministrico dr. Anjo Kopač Mrak. Zmagovalec Aleksander Jovič je peti z desne. (Foto: Katarina Venta)

o. o. Predelovalno podjetje z zavidljivo 95-letno tradicijo, ki je od leta 1998 v lasti avstrijskega koncerna Mayr-Melnhof Karton, posluje z dobičkom in se lahko pohvali 10-odstotnim povečanjem števila zaposlenih v zadnjih petih letih. Direktor papirnice Količevo Branko Rožič je bil za uspešno vodenje odlikovan z nazivom Manager leta 2014.

Izziv je potekal v več fazah. Po uvodnih razgovorih sredi novembra lani je zavod devetnajst izmed šestindvajsetih iskalcev zaposlitve s primernim profilom povabil na psihološka testi-

Združenja Manager Sonje Šmuc ter ministrice za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti dr. Anje Kopač Mrak je sledila podelitev priznanj vsakemu od petnajstih sodelujočih.

Žirijo je s predlagano rešitvijo najbolj prepričal diplomirani inženir elektrotehnike Aleksander Jovič iz bližnjih Nožic. Zmage ni pričakoval, saj je bila konkurenca velika. Jovič, tudi prostovoljni gasilec, je svojo prvo redno zaposlitev nastopil v januarju. Želimo mu veliko uspeha!

KATARINA VENTA

Podjetniške novice OOO Domžale

Gotovinsko poslovanje po novem – ste pripravljeni?

Podjetniki in obrtniki, ki ste do sedaj za gotovinsko poslovanje izdajali ročne račune oziroma paragonske lističe, morate od 31. 1. 2015 uporabljati vezano knjigo računov. To velja tudi, če takšne račune izdajate samo izjemoma. Vezano knjigo morajo imeti tudi zavezanci, ki izdajajo račune s pomočjo računalniškega programa oziroma imajo registrske blagajne.

Vezane knjige računov še ni v prodaji, ko pa bo, jo bo treba tudi potrditi prek sistema eDavkov, kar lahko naredi tudi vaš računovodja, če ga imate. Mogoče jo bo potrditi tudi osebno na finančnem uradu.

Usposabljanje – varstvo pri delu in požarno varstvo

Vsak samostojni podjetnik in gospodarska družba (denimo d.o.o.) mora zagotavljati tako varnost in zdravje pri delu kot tudi usposabljanje iz požarnega varstva. V izjavi o varnosti z oceno tveganja delodajalec določi posebne zdravstvene zahteve,

ki jih morajo izpolnjevati delavci za določeno delo, v delovnem procesu, ali za uporabo posameznih sredstev za delo, na podlagi strokovne ocene izvajalca medicine dela. Koledar usposabljanj z obeh področij najdete tudi na spletni strani OOO Domžale – www.ooz-domzale.si.

Vabljeni na e-Vem točko OOO Domžale

Na Viru pri Domžalah, v prostorih OOO Domžale, opravljamo tudi storitve e-Vem točke. Pri nas lahko brezplačno ustanovite ali spremenite s.p. ali d.o.o., s.p. tudi zaprete. Za obravnavo se je treba predhodno naročiti. Občanom Domžal omogoča Občina Domžale tudi širše brezplačno podjetniško svetovanje. Naročite se na telefonsko številko (01) 721 9370.

Na kopanje v Snovik za 20 odstotkov ceneje

Domžalska obrtno-podjetniška zbornica je za svoje člane uredila 20-odstotni popust na 2-urne in celodnevne kopalne karte za vse dni v tednu, tudi ob vikendih in praznikih. Člani lahko potrdila, s katerimi nato kupijo v Snoviku do 10 kart s popustom hkrati, dvignejo na OOO Domžale v času uradnih ur – v ponedeljek, torek in petek med 9. in 13. uro, v sredo pa od 13. do 16. ure.

KAROLINA VRTAČNIK

Helios med TOP 1000 v EU na področju raziskav in razvoja

Domžalsko podjetje Helios se je po zadnjih podatkih Evropske komisije, ki je konec minulega leta objavila seznam tisoč podjetij v Evropi, uvrstila med tiste, ki so namenili največ sredstev v raziskave in razvoj. Uvrstil se je na 909. mesto, kamor so prišli z 7,2 milijona evrov vloženimi sredstvi.

V pregledu je Evropska komisija analizirala 2500 najuspešnejših podjetij v svetu, od tega 1000 v Evropi. Analizirana podjetja predstavljajo približno 90 odstotkov vseh izdat-

kov podjetij za raziskave in razvoj. Iz Slovenije sta se na lestvici znašli dve podjetji, poleg Heliosa tudi Krka. Podatki EU komisije kažejo, da so podjetja s sedežem v EU investirala 162 milijard evrov v letu 2013, kar je za 2,6 odstotka več kot leto pred tem. Največ, kar četrtna naložba evropskih podjetij v raziskave in razvoj, je v avtomobilskem sektorju. Tudi vodilno mesto na svetovni lestvici že drugo leto zapored zaseda nemški proizvajalec avtomobilov Volkswagen. MKK

Čas gripe, prehladov in sezonskih obolenj

Pozimi se (pre)več zadržujemo v toplih prostorih, pre malo zračimo stanovanja in kaj hitro se nas »prime« kaka nevšečnost, potem pa kihamo, smrkamo in kašljamo. Takrat je prav, da se ustavimo, ostanemo doma in telesu namenimo prepotrebni počitek, da se poda v boj z virusi.

Za zamašen nos zelo pomagajo inhalacije, ki pomirjajo in sproščajo dihalne poti. V vrelo vodo damo žajbelj, kamilico, lahko tudi kako kapljico eteričnega olja evkaliptusa ali čajevca, damo glavo nad soparo in dihamo. Zelo pomaga tudi vdihavanje hlapov prerezane sveže čebule. Čebula je odlična tudi pri močnem in trdo vratnem kašlju, saj pitje njenega soka lajša tegobe. Komur surova čebula ne diši preveč, naj jo skuha, pretlači in doda žlico medu. Odlična je tudi črna redkev, ki jo na trgu dobimo v tem letnem času. Olupimo jo in naribamo, pomešamo s sladkorjem ali medom in

čez noč pustimo na toplem, da spusti sok. Naslednji dan skozi krpo sok iztisnemo in jemljemo po žličkah nekajkrat dnevno.

Obolenja ponavadi spremlja tudi povišana temperatura, kar ni tako slabo, saj se telo tako samo zdravi. Takrat moramo veliko piti. Domača medicina priporoča brusnični čaj, ki pospešuje znojenje in ga pijemo pri vročini, gripi in prehladu. Melisa je ena redkih rastlin s protivirusnim delovanjem, zato je sestavina marsikatero čajne mešanice. Čaj sladimo z medom, lahko dodamo tudi nekaj kapljic limoninega soka. Enako velja za čaj iz sivke, ki tudi deluje blagodejno pri kašlju, astmi, vnetju rebrne mreže in pljuč.

Prehlad ponavadi traja sedem dni. Če ga zdravimo, mine čez en teden – a z upoštevanjem nasvetov strokovnega osebja in ob pomoči izdelkov, ki so nam na voljo, lahko sami poskrbimo,

da se bomo med prehladom počutili manj neprijetno. Tudi v Lekarni Bistrica bodo z veseljem svetovali, kako si olajšate težave, saj je na voljo široka paleta različnih že pripravljenih pomagala, od pršil za nos do sirupov za umiritev kašlja, vitaminskih pripravkov ter mešanic za krepitev imunskega sistema in organizma.

Povprašajte po prašku za pripravo napitka z aminokislinami, vitamini in minerali, ki je še posebej primeren v hladnih zimskih dneh, ko je naš imunski sistem na preizkušnji, pri kronični zmanjšani odpornosti, zdravljenju z antibiotiki ter tudi pri ponavljajočih se in kroničnih okužbah grla, nosu in žrela. Uporaba je enostavna, saj ga le zmešate z vodo ali sadnim sokom, dobro premešate in takoj zaužijete, najbolje ob jedi. Vendar ne pozabite: če se stanje ne izboljša po nekaj dneh ali temperatura ne pade, je vsekakor treba obiskati zdravnika!

ImmunoGran
7 aminokislin za dober imunski sistem pri ponavljajočih se in kroničnih okužbah grla, nosu in žrelu.
ORIGINAL Dr. Grandel
FIDIMED

Posebna ponudba -10%

Lekarna Bistrica
MGC Bistrica
Cesta talcev 10, 1230 Domžale
tel.: 08 205 48 58

* Velja samo do 28. 02. 2015.

Pred uporabo natančno preberite navodilo! O tveganju in neželenih učinkih se posvetujte z zdravnikom ali farmacevtom.

NOVICE

6. razstava jasic v Grobljah

Tradicija razstav jasic v Grobljah pri Domžalah je stara že kar nekaj let. V preteklih letih so k sodelovanju vabili vse najbolj znane slovenske izdelovalce upodobitev Kristusovega rojstva, s tem pa smo lahko spoznali tudi pestrost gradiv, ki jih jasičarji uporabljajo pri svojem delu. Poleg klasičnih figuric iz gline smo lahko videli jaslice iz medenega testa, koruznega ličja, stekla, čipke, v tehniki rišeljeja in podobno.

Zaradi težav s prostorom so zadnje razstavo leta 2010 preselili v Godbeni dom v Domžalah. »Zdaj so se jaslice spet vrnile v Groblje,« je povedal Anton Košenina, predsednik Kulturnega društva Groblje. »Z veseljem se spominjam naših preteklih razstav, ki smo jih zelo skrbno pripravili. Zanje je vladalo veliko zanimanja med tistimi, ki jaslice izdelujejo, prav tako pa smo bili zadovoljni z obiskom. Letošnja razstava je nekoliko drugačna, saj smo osrednjo pozornost letos namenili delu Marijana Vodnika, rezbarja iz Domžal.«

Na razstavi je rezbar predstavil kar 21 jasic. V nedeljo, 28. decembra 2014, sta jih blagoslovila pomožni škof dr. Anton Jamnik, ki ni skrival navdušenja nad Vodnikovimi jasicami, in domači župnik Matjaž Križnar.

Razstavo sta s svojim znanjem in večimi rokami popestrila dr. Sabina Šegula in Rock Finale, predavatelj na Biotehniškem centru Naklo, pri tem pa so sodelovali še študentje višje šole, ki obiskujejo program hortikultura.

Srce je simbol ljubezni.

Marijan Vodnik se je z rezbarjenjem v les začel ukvarjati že v otroštvu, intenzivneje pa z dleti in lesom ustvarja od upokojitve leta 2000. V tem času je svoja dela postavil na ogled na več kot 300 samostojnih in skupinskih razstavah v Sloveniji in zunaj njenih meja. Od ustanovitve je član Združenja rezbarjev in modlarjev lesa Slovenije ter Rezbarskega, intarzijskega in restavratorskega društva Solkan, že več let pa je tudi mentor v rezbarski skupini Turističnega društva Kanja Trzin.

PRIMOŽ HIENG

Srečanje v Srečni hiši

V petek, 19. decembra 2014, smo s prednovoletnim srečanjem mladih iz družin, ki izvajajo rejniško dejavnost, gostovali v Srečni hiši v Lukovici. Zbralo se je skoraj trideset mladostnikov in mladostnic.

Skupaj z ustanoviteljico Alenko Žumbar Klopčič in njeno sestro Ajdo smo preživeli prijeten, sproščen in zabaven večer, iz katerega so mladi odhajali z novimi dobrimi socialnimi izkušnjami zabavnega druženja brez alkohola ali droge. Z nami sta bila na Alenkino povabilo in tudi po zaslugi ambasadorke Srečne hiše, glasbenice Urške Majdič, znani motivator in trener samozavesti Mihael Žmahar in njegova soproga, priljubljena pisateljica Cristy Žmahar. Mladi so z njima vadili in krepili samozavest, drobne skrivnosti uspešne komunikacije, kako najti cilje in razumeti lastno odgovornost za njihovo uresničitev, kako najti svoje mesto pod soncem in biti srečen v tem, kar počneš.

Nadaljevali smo z družabnim programom z animatorko Metko Macura, v katerem smo ves čas vsi aktivno sodelovali in se pristno zabavali. Alenka je s pomočjo podjetja Moj Frosti poskrbela, da nismo ostali lačni in žejni, sodelovali v komisiji, ko je bilo potrebno sprejeti odločitev o zmagovalcu in poskrbela, da je prav vsakega ob slovesu čakalo lepo in za mlade uporabno božičkovo darilo. Tu so jo podprli v podjetju Vantim, avtokleparski delavnici J-Condor in Modri zavarovalnici. Pri finančni iz-

vedbi srečanja sta sodelovali preko sofinanciranja programov Društva rejnic in rejnikov Domžale občini Lukovica in Moravče.

V imenu vseh, ki smo se dobro zabavali in se nasmejali v Srečni hiši, se njej in vsem, ki jo v njenem ustvarjalnem in humanem delu za otroke in mlade podpirajo, v Centru za socialno delo Domžale ter Društvu rejnic in rejnikov Domžale iskreno zahvaljujemo.

SVETOVALKA ZA REJNIŠKE DRUŽINE,
MARTA TOMEČ, UNIV. DIPL. SOC. DEL.

Najboljša poslovna knjiga leta 2014: Potniki na ladji norcev – Umetnost preživetja

Najbrž z zanimanjem prebirate prispevke Antona Komata, Domžalčana, pisatelja, neodvisnega raziskovalca, publicista, ekologa, okoljevarstvenika, samotnega iskalca, zaradi aktivnosti na področju ekologije proglašena celo za ekološkega ombudsmana, ki jih objavlja v Slammiku. Njegovim aktualnim razmišljanjem smo lahko prisluhnili v januarju na Srečanjih z ustvarjalci v Knjižnici Domžale, kjer je pogovor z vedno zanimivim in iskrim sogovornikom vodila Cveta Zalokar.

Čprav je bil pogovor tokratnega srečanja namenjen najnovejši knjigi izbranih esejev Antona Komata Potniki na ladji norcev – Umetnost preživetja, ki sta jo v okviru Slovenskega knjižnega sejma združenje slovenskih managerjev in Gospodarska zbornica Slovenije proglasili za najboljšo poslovno knjigo leta 2014, smo v prijetnem večeru lahko slišali še marsikaj zanimivega o razmišljanjih in ustvarjanju Antona Komata, k čemer so poleg sogovornice prispevali tudi številni obiskovalci.

Nagrada je bila nepričakovana, po mnenju avtorja morda podeljena iz slabe vesti, posebej presenečen pa bo, če je (bo) njeno branje v glavah managerjev povzročilo pozitivne spremembe, še posebej, ker je knjiga kritika ekonomije v državi in svetu ter bo svet, če se bodo iz knjige kaj naučili, precej prijaznejši.

V pogovoru smo izvedeli, da neomejene rasti na trgu omejenih možnosti ni, da vlada pomanjkanje kreativnosti, ustvarjalnosti in domišljije. Ste vedeli, da večina ekonomistov nima pojma o življenju vsakogar od nas, pa tudi, da zaostrovanje konkurence pomeni začetek brezobzirne vojne? Avtor je večkrat omenil tudi možnost manipulacije z ljudmi. Ob predstavitvi naslovnice knjige, na kateri je Ladja norcev slikarja Dürerja, je opomnil na nekatera pomembna dela iz renesanse, na vprašanje sogovornice o pomembnost legend, mitov in drugih sporočil pa je povedal: »Vse je nekoč že bilo, le da mi tega nočemo videti. Alternative so, le najti jih je treba; znanost ne sme prednostno obravnavati le profita, temveč dobrobit človeštva.« Pogovor je teklo o globalizaciji, »kjer je uspešno le kapitalu in kriminalu«, vplivu medijev, o velikih stvareh, ki se dogajajo v tišini, daleč stran od ljudi; o problemih, ki jih najprej sami ustvarjajo, nato pa iščejo rešitve zanje. Sogovor-

nika sta posebej govorila o privatizaciji vode in semen, tajnih pogovorih o mednarodnem projektu TISA, iz upora proti omenjenim spremembam se je ob pomoči nevladnih organizacij rodil evropski državljani. Avtor je predstavil svoj odnos do multinacionalk, ki nas ogrožajo, do kapitala, ki je ukradel neprecenljiva stoletna znanja naših prednikov, o delu, ki je temelj človekovega dostojanstva, ker dela ni, ni svobode. Nadgraditi moramo človekov ustvarjalni potencial – več energije za večje spremembe – tudi na lokalni ravni (majhno je lepo) smo slišali, avtor pa je predstavil svoje konkretno delo za ljudi, sprejeli o pohvalah pa tudi o grozljah zaradi svojih prizadevanj in pomoči ljudem, ki se nanj množično obračajo.

To so le drobci iz esejev Antona Komata Potniki na ladji norcev. Če želite izvedeti več, jo preberite in med drugim boste izvedeli, kaj je na poti, kar nas zanesljivo vodi v propad te civilizacije. Ker se je avtor že večkrat izkazal za preroka, katerega besede se uresničujejo, nisem prepričana, da bo jutrišnji dan lepši od današnjega.

Morda več o tem izvemo na občinski prireditvi ob kulturnem prazniku, kjer bo avtor slavnostni govornik, ki je že napovedal ... Krst pri Savici potrebuje nadaljevanje ...

VERA VOJSKA
FOTO: MIRO PIVAR

Naša energija povezuje

Zveza prijateljev mladine Domžale se je ob koncu minulega leta resnično potrudila, da so bili naši otroci deležni filmskih in drugih predstav ter delavnic, v katerih so lahko začutili praznično vzdušje, veliko pa so k prijetnejšim trenutkom prispevale tudi šole in vrtci, ki se jim ob tej priložnosti predsednica ZPM Ema Škrjanc Ogorc iskreno zahvaljuje.

izboljšanje njihovih bivanjskih pogojev. Naša energija povezuje – tako so naslovili svojo dobrodelnost, za katero se jim ZPM iskreno zahvaljuje in jim želi srečno 2015, iskreno pa se jim zahvaljuje tudi družina, ki je njihovo donacijo prejela. V projektu **Naša energija povezuje** so sodelovali naslednji Petrolovi servisi: Bencinski servis Dunajska VI, Dunajska 130, Dunajska

Žal pa niso bili praznični dnevi za nekatere družine na območju, ki ga pokriva Zveza prijateljev mladine Domžale – torej tudi v sosednjih občinah, nič kaj praznični. Vse bolj se namreč uresničuje ugotovitev, da ZPM vse bolj postaja humanitarna organizacija, ki skuša ob pomoči različnih donatorjev pomagati družinam, da bi si zagotovile primerno življenje. Vsi prostovoljci in donatorji, in teh res ni malo, vedo, da so vsa tako pridobljena sredstva strogo namenska in da jih za blaženje svojih stisk dobijo družine z otroki, ki tovrstno stisko najbolj občutijo.

V dneh okoli novega leta je bila tako pomoči deležna tudi družina z dvema majhnima otrokoma in staršema, ki zaradi svoje bolezni le težko dobita delo. Njihov velik problem je neurejeno stanovanjsko vprašanje, saj stanujejo v za življenje povsem neprimerni hiši, kjer so vlaga in problemi, povezani z njo, vsakdanji gost. Zato se je domžalska ZPM izredno razveselila odločitve šestih **Petrolovih** servisov, da donirajo 1.200 evrov prav tej družini in ji omogočijo vsaj delno

133, Črnuče I, Črnuče II in bencinski servis Tuhinj. Še enkrat vsem servisom iskrena hvala!

V prazničnih dneh se je za dobrodelnost odločilo še več organizacij in posameznikov, ki so družinam z otroki polepšali praznični čas, s tem pa tudi sebi, saj se dobro vedno vrača z dobrim. ZPM se je ob tem razveselila tudi odločitev nekaterih, da postanejo botri in z vsakomesečnim zneskom pomagajo otrokom v socialno ogroženih družinah. Zanimivo je, da se za tovrstno plemenito dejavnost odločajo predvsem upokojenci in ljudje z nižjimi prihodki. Če tudi vi razmišljate o tovrstni pomoči enemu od pomoči potrebnih otrok ali bi želeli pomagati na drugačen način, se lahko oglasite v njihovih prostorih v Domžalskem domu vsako sredo od 16. do 18. ure, veseli bodo tudi vaših klicev na 051 624 176 in 041 728 179. Hvala!

Sicer pa je pred vrati letošnji šolski parlament, v katerem Zveza prijateljev mladine Domžale pričakuje tradicionalno dobro sodelovanje vseh osnovnih šol na območju, kjer deluje.

VERA VOJSKA

Republiško priznanje rejniški družini Ovca

V sredo, 10. decembra 2014, je rejnica Silva Ovca iz Blagovice prejela iz rok ministrice za delo, družino in socialne zadeve ter enake možnosti Anje Kopač Mrak priznanje za dobro delo v rejništvu. Pobudo zanj so posredovali iz Centra za socialno delo Kranj, s katerim družina sodeluje, saj skrbi za dva fanta že od leta 2003. Podprli so ga vsi Centri za socialno delo, ki so oziroma še sodelujejo z družino, Stanovanjska skupina Črnuška gmajna iz Ljubljane in OŠ Janko Kersnik Brdo pri Lukovici.

Družina Ovca je sprejela prvo deklico v družino marca 1993. Ta je v družini odrasla in se že osamosvojila. Takrat so bili domači otroci še majhni in so odrasčali skupaj kot bratje in sestre. V letu 2003 se jim je pridružil prvošolec. Še danes so zelo povezani. Podobno so pozneje sprejeli ostale otroke, tudi s težavami, ki so jih in jih še rešujejo skupaj s strokovnjaki specialisti, kot so pedopsihiatri in klinični psihologi. Silva in Ivan njihovo pomoč sprejemata in se v zdravljanje otrok aktivno vključujeta. To je tudi razlog, da ju v Centru za socialno delo

Kranj in Pedopsihiatričnem dispanzerju ZD Kranj izjemno cenijo.

Sodelavci iz Stanovanjske skupine Črnuška gmajna so v svojem podpor-nem mnenju zapisali, da si rejnikov njunega kova lahko le še želijo. Od tu sta v družino prihajali dve njihovi gojenki, od katerih je danes ena prizadevna študentka, druga pa si je že ustvarila družino in je v teh dneh postala mamica. Podobno sodelovanje so v letošnjem letu v družini vzpostavili s stanovanjsko skupino Planina, od koder zdaj prihaja mladostnica s posebnimi potrebami. Otroci in mladi se v družino hitro vključijo, čutijo se spontano sprejeti takšni, kot so, Silva pa ima zanje posebej dober občutek. Sama pravi, da ji mogoče lastna izkušnja odrasčanja v rejništvu, sicer

sorodniškem, tu pomaga. Oba z možem uspešno postaviti potrebne meje in pravila na način, ki ga otroci in mladostniki upoštevajo. Posebej poudarjata pomoč starejših otrok mlajšim, kar velja tako za njune otroke kot tiste, ki sta jih sprejela v rejništvo. Vsak otrok je edinstven in tako sta že zdavnaj ugotovila, da tisto, kar je delovalo pri enem, ni nujno uporabno pri drugem. Povesta, da se od vsakega otroka kaj naučita zase in v človeškem smislu rasteta.

S starši otrok znata vzpostaviti in vzdrževati primerne odnose. Ti ju upoštevajo in tudi pohvalijo.

Republiško priznanje sta zakonca Silva in Ivan Ovca doživela kot priznanje njuni številni družini, v kateri jim je skupaj lepo in ni nikoli dolgčas.

Naj zaključim z ugotovitvijo, da imamo na našem območju številne družine, ki vrsto let odlično opravljajo delo v rejništvu, pa to ni dovolj opaženo. Okolica hitreje vidi napake ali še huje, krivično sodi. Za svojo prizadevnost, podporo in ljubezen, osebna odrekavanja v dobro otrok si zaslužijo, skupaj z nagradjenko, priznanje in spoštovanje.

MARTA TOMEČ, UNIV. DIPL. SOC. DEL.

Pričevanje aktivistke Ani Smolnik o obdobju NOB

Čeprav bo letos minilo že sedem desetletij, odkar se je končala druga svetovna vojna, pa so številne zgodbe tistih, ki so sodelovali v odporiškem gibanju, marsikomu neznane. Zato so še toliko bolj dragocena pričevanja iz prve roke, mednje sodi tudi Ani Smolnik iz Domžal. V svojem rojstnem kraju in okolici je bila dejavna v raznih oblikah odpora, predvsem v nekdanji tovarni Toko. Je sicer članica krajevne borčevske organizacije Simona Jenka iz Domžal.

Jože Skok
Foto: Miha Ulčar in arhiv Anice Smolnik

Anica Smolnik

Takole začenja pripoved iz časov, ko se je začela druga svetovna vojna. »Z družino smo v času NOB stanovali v Stobu, oče je bil iz Žirov, mama pa Domžalčanka. Zelo mlada sem morala iti v službo, nisem imela še 18 let. Ravno tedaj je tovarnar Franc Zorn, ki je bil prvi lastnik podjetja za usnje-galanterijo, poznejšega Toka, iskal nove delavce. Imela sem srečo, da nas je malo pred drugo svetovno vojno vzel v delavnico. Ker sem levičnica, v proizvodnjo nisem mogla, zato me je Zorn dal v skladišče. Stvari sem zelo hitro dojemala in se učila, zato sem počasi prišla v knjigovodstvo in bila ves čas v tej službi. Pri Zornu je bilo zaposlenih veliko mladih ljudi, med njimi tudi Ločnikarjev Jože in Tone ter Ivo Fajdiga. Pirc Fonzo je bil neke vrste sluga pri Zornu, nekako deklica za vse, delal je tudi v skladišču, predvsem pa je razvažal robo. Z njimi sem bila povezana, predvsem pa s Stražarjevo Slavo, ki je bila glavna organizatorica odpora. V tovarni so bili v glavnem vsi člani OF in se nismo nikogar bali.«

Vabljuje zavese na velikih oknih.

Jeseni 1942 je bila v tovarni ustanovljena Delavska enotnost (DE) kot tudi Mladinski odbor delavske organizacije (MODE), Ani je bila sekretarka odbora. »Zorna smo smatrali za češkega Nemca, se je pa precej prilagajal vojnim razmeram. Najprej smo začeli zbirati papir. V partizanskih tiskarnah sta delala dva bratranca, zato sem vedela, da papir zelo potrebujejo. Malo smo ga ukradli ali pa se izgovarjali, da smo ga porabili za službene namene. Sestanke smo vodili najprej z Nadgoriško četo. Zorn se je precej bal, da bodo bombardirali njegovo tovarno, zato je vse pisarne preselil v spodnje nadstropje. Zgradba je imela zelo velika okna, kot za kakšno razstavo. Na oknih so bile velikanske zavese, da ni notri sijalo sonce, medtem ko smo pisali v pisarnah. V takšnih prostorih je bilo tudi skladišče za boljše izdelke, kot so bile denarnice, fine torbice in podobno. Zavese smo si ogledovali in ogledovali in sodelavka Ančka je dejala, koliko bi lahko iz njih sešili spodnjih hlač, če bi te zavese pokradli. In smo jih. Eno po eno, bile so svetlo drap barve. Moja mama, ki je bila šivilja, je iz njih sešila vrsto spodnjih hlač za moške. Kar je bilo praktično in uporabno, smo vozili k Praprotnikovemu Janezu. Pirčev

je imela Zornova tovarna na podstrešju manjšo prodajalno, v kateri sem bila prodajalka. Tja so hodili večinoma Italijani, ki pa so bili pogosto nesramni in predrzni. Večkrat sem jokala in to povedala Zornu. Ta mi je odgovoril, da tega ne bo dovolil in me je premestil nazaj v tovarno. Kolikor je bil problematičen, pa je bil v tem primeru zelo korekten.«

Med vojno se je znašla v zaporu pri domobrancih, potem ko so Nemci opravili racijo v Zornovi tovarni novembra 1944. »Zaprli smo bili na domobranskem sedežu v Domžalah, nasproti železniške postaje. Kdo nas je izdal, nikdar nismo izvedeli, čeprav smo morda koga sumili. Iz tovarne so nas zaprli sedem, oba Ločnikarja, Jožeta in Toneta, Fajdiga in Kendo.

Na sestanke in akcije v glavnem s kolesi

Ker je bila Ani že kot mlado dekle zaposlena, si je lahko kupila kolo, čeprav takrat še ni bilo tako pogosto prevozno sredstvo. »S kolesi smo lahko prišli marsikje. Vozila sem se v glavnem v kraj Rača, to je bilo pred Moravčami, kjer je imela svoj 'logor' Nadgoriška četa. Velikokrat smo se tam dobivali na sestankih. V glavnem smo hodili v Račo, kjer smo dobili navodila, kaj partizani potrebujejo. Organizirali smo starejše ženske, da so doma pletle rokavice in nogavice iz domače volne. Po hišah smo redko sestankovali, smo pa pri Silvi Brecljnik v Domžalah.«

Tovarnar Zorn je kot velik nemški simpatizer dobil v popravilo tudi do

mnim več, ki je živel tam, kjer je bila včasih tovarna Bistra. Pirčev Fonze je material peljal k Praprotniku ali k Del Bellotu, od tam pa so ga porazdelili, da je šel naprej k partizanom. Najeli so tudi kakšnega furmana, roba pa je potovala največ okrog Domžal.«

V začetku leta 1943 je bil ustanovljen 'medtovarniški' odbor MODE, v katerega sta bila vključeni tudi Zornova tovarna in Univerzale. Ani je bila intendatka in odgovorna, da je ves zbrani material čim prej prišel v prave roke. »Bila sem predsednica mladinskega odseka za Toko in Univerzale, ker smo kar dosti sodelovali. Od junija 1943 sem bila članica Zveze slovenske mladine (ZSM) in potem še članica rajonskega komiteja ZSM II Domžale, to je pomenilo predvsem delo na terenu.«

Nenavadno srečanje z rusko govorečimi vojaki

»S Slavo Stražar sva imeli zvezo na Gorenjskem in pogosto zahajali tja s kolesi. Veliko potrebnega so nam dali, da smo to uporabili v domžalskem okolju, tudi orožje. Enkrat sva pri neki hiši naleteli na bataljon oboroženih ljudi, za katere nisva mogli ugotoviti, kdo so, govorili so rusko. To je bilo ob koncu leta 1944 ali v začetku leta 1945. Obnašali so se, kot da držijo s partizani. Oboroženi in oblečeni so bili zelo v redu. Bili sva presrečni, kaj sva videli, in to kar ruske vojake. Medve sva jih samo ogledovali, kako so oblečeni in oboroženi in si dejali: 'Če bi bili naši tako opremljeni in oblečeni, bi bilo marsikaj drugače'. Potem je prišel nek partizan iz Dola. Povedali sva mu, kaj sva videli in je dejal, 'Saj jih ni več, so jih nekam odpeljali z avtobusom.' Bili so vohuni ali zdraharji oziroma provokatorji. Za mlada dekleta je bilo to srečanje zelo zanimivo doživetje.«

Naša sogovornica se dobro spominja usmrtnice desetih talcev v Domžalah v začetku septembra leta 1941. »Takrat so ustrelili nekega Slovenca, ki smo ga poznali, in je preminil kot ostali talci, privezan na kolu. Habjanova ali Ribčeva Betka je bila zelo 'fejst' punca in skladiščnica pri Zornu, nam je povedala, da bodo talce kmalu peljali na ustrelitev, čeprav ne vem, kje je to izvedela. Bilo je grozno. Še danes me kar zmrazi, ko se tega spomnim, ko so jih z odprtim tovornjakom peljali mimo Zornove tovarne. Vse to smo opazovali skozi okno iz skladišča v prvem nadstropju stavbe.«

Po vojni pretrgane vezi z aktivisti

Po vojni je odšla za tri leta v Split. Njen mož je bil direktor Jugoplastike, ki je še nastajala. »Šele leta pozneje smo aktivisti skupaj podoživljali, kaj vse smo počenjali med vojno. Moram reči, da se nikoli nisem silila v ospredje ali hotela dati kakšne izjave. Iz obdobja med NOB so mi ostale le še pesmarice, pa še te sem razdajala. Ostal mi je le opis delovanja med vojno pri petdesetih letih, ko sem napisala prošnjo za upokojitve.«

Ani Smolnik, ki je dopolnila enaindevetdeset let, se še zdaj živo spominja podrobnosti iz obdobja NOB, ko se je pogosto izpostavljala nevarnostim in je morala biti zelo iznajdljiva, predvsem pa pogumna. □

Spomenik NOB pri nekdanjem Toku

Fonze je po navadi lepo pripravil paket in nanj napisal izmišljeni nemški naslov, dejansko pa je pakete s trikollesnikom peljal k Praprotniku. Delali smo tudi na tem, da so starejše ženske spletle rokavice iz volne, ki smo jim jo priskrbeli ali pa jo je kdo podaril. Iz tega smo naredili pakete in vse to je bilo predano Janezu Praprotniku ali Vidi Del Bello.«

Ani Smolnik je bila do konca vojne aktivistka OF. V partizane so jo vabili, ker so potrebovali pisarniško moč, vendar ni mogla kar tako zapustiti doma, saj je bil oče bolan, mama pa že precej v letih. »Brat je bil v partizanih v Dolenjskem odredu. Leta 1944 je odšel na vojaško izobraževanje v tujino, v Vazduhoplovsko službo v Kijev v Ukrajini. Pisali smo mu v Protiletalski bataljon. Leta 1948, ko je prišlo do spora z Rusi, so Slovencem v Rusiji obljubili vse mogoče, tudi avtomobile, da bi ostali tam. En sam je ostal, moj brat pa se je vrnil.«

Nadležni Italijani v mali prodajalni

»V dneh, ko so bili Italijani na začetku okupacije za kratek čas v Domžalah,

Načelnik domobrancev je bil Peter Cerar-Čebul, mamin sošolec in naš sosed. Sam 'Čebu' mene ni nikoli udaril, je pa poklical gestapovce iz Kranja, da bi nas pripravili do tega, da bi spregovorili. Rekel mi je na primer, 'pa denar zbirate, kam pa ste ga dali?'. Pa sem odgovorila, da smo ga zbirali za sošolko, ki ji je umrl oče. Zaprti smo bili skoraj dober mesec. Ženske smo bile v zgornjih prostorih. Tam sta bili tudi Mazovčeva Dana in Štefka, pa tudi nekaj partizank, ki so jih ujeli. Ena izmed njih mi je dejala. 'Tebe bodo zasliševali, pa nikoli ne reci, ne. Kar potrdi, potem pa zavij nekam drugam z odgovori.'

Vodja bele garde Čebu v Domžalah je bil velik kmet, sicer pa ni bil preveč razgledan in brez pravih šol. Franc Zorn pa je bil tovarnar in ugleden gospod. Ne vem, kdo je Zorna prosil, naj se potegne za nas in da nas nujno potrebuje v tovarni. In tako so nas izpustili. Kakor je bil Zorn takšen, kakšen je pač bil, mu vsa čast. Mislim pa, da je bil vzrok predvsem v tem, ker se ga je Peter Cerar Čebu bal, ker je bil vpliven in močan tovarnar, zveze pa je imel povesod.«

dva vagona vojaške opreme, včasih je prihajalo do nenavadnih najdb. »V delavnici sta bila Ločnikarjeva dva, ki sta popravljala vse to. Pa smo brskali in brskali po vojaških torbah in vojaških pasovih in na nekem opazili pritiš gumb z rdečo zvezdo. To je bil za nas poseben dogodek in smo lahko le ugibali, kako se je ta gumb znašel na oblačilu nemškega vojaka. Veliko stvari smo nabrali ven. Tudi tulce od pištol. Veliko smo pobrali, težje pa je bilo, ko je bilo treba te stvari spraviti ven iz tovarne. Vratarja se nismo bali, nismo pa mu zaupali, ker se je vsega bal. Vratarnici sta bili dve, mimo se nismo upali pri glavnem izhodu. Običajno smo nabrane predmete zložili v kovček in ga z vrvo spustili iz prvega nadstropja tovarne. S kovčkom smo iskali čas, ko so ljudje odhajali z vlakom iz službe ali pa v službo ali kam drugam. To je bilo ponavadi zvečer. Čakali smo gnečo, da je bilo več ljudi in smo potem šli s kovčkom mednje. Vmes so bili tudi nemški vojaki, nekdo nam je celo pomagal nesti kovček. Vojakom smo lagali, da gremo k stricu ali kam drugam. Ta material pa smo dostavljali nekomu, imena se ne spo-

IZ NAŠIH VRTCEV IN ŠOL

na kratko

VRTEC URŠA

Mi se radi družimo

Otroci imajo radi svoje babice in dedke, zato jih tudi velikokrat povabimo v vrtec. A letos smo se odločili, da bomo obiskali tudi tiste, ki pa ne morejo k nam v vrtec, ali pa sploh nimajo vnukov in svojih bližnjih, se pravi starostnike v MGC Bistrica Domžale. Lansko

leto smo tam nastopali, letos pa smo jih obiskali vsak mesec, da jim popestrimo dneve in jih razveselimo. Res smo se potrudili in za vsak mesec pripravili nekaj novega. Že septembra smo skupaj telovadili in prepevali, oktobra smo imeli pravljico urico in recitali Franceta Prešerna, v novembru smo jim zaigrali dramatizacijo igre Palček Pohajalček, v decembru pa smo jih razveselili z novoletnimi pesmicami in plesom. Vedno je prijetno in veselo, deležni smo velikega aplauza, v njihovih očeh pa vidiš hvalnežnost in spomin na mladost, zato smo jim obljubili, da se v novem letu spet vidimo.

VRTEC URŠA, OTROCI IZ SKUPINE PETELINČKI, VZGOJITELJICI TEJA ČERIN IN META KOVAČ

OŠ PRESERJE PRI RADOMLJAH

Decembrsko druženje

V decembru so člani gledališke skupine in šolska skupnost OŠ Preserje pri Radomljah v goste povabili malčke iz radomelskih vrtcev Kekek, Mlinček in Gaj ter učence z Osnovne šole Roje z željo, da vsem polepšajo prihajajoče praznične dni in skupaj preživijo nekaj trenutkov najlepšega časa v letu.

Goste je nagovorila predstavnica šolske skupnosti, devetošolka Larisa Trnjanin, in jim izdala skrivnost, da ima čas, ko diši po piškotih in nas obiščejo dobri možje, ki nam prinesejo igrače, orehe, pomaranče, pisane rokavice ali knjige, zelo rada, najbolj pa se vsako leto razveseli toplih copatk, ki jih skrbno pospravljajo, da jih slučajno ne bi odnesla Muca Copatarica. V nadaljevanju so člani gledališke skupine zgodbo o Muci Copatarici in nerednih otrocih iz Male vasi odlično prikazali na odru in vsem sporočili, da naj le skrbno pospravljajo svoje copatke. Ob koncu prijetnega druženja je Larisa Trnjanin vsem zaželela lepe praznične dni ter leto uresničenih želja, prepleteno s srečo, mentorici gledališke skupine Jasmina Pogačnik in Tanja Kastelic, tudi kot mentorica šolske skupnosti, pa sta ob decembrskem druženju čutili, da je najhitrejša pot do sreče osrečevanje drugih.

TANJA KASTELIC

Praznični koncert

Mestni bobnar je zabobnal in 17. decembra 2014 so se ob 18. uri prižgale odrske luči v praznično okrašeni telovadnici OŠ Dob.

Glorija Ema bere skupno voščilo, nato še Sončna pesem.

OŠ DOB Tudi letos je bil v OŠ Dob in PŠ Krtina december zelo prazničen. Šolo smo okrasili z zimskimi srečicami in prazničnim vzdušjem. Na sredi šole smo postavili tudi božično drevesce. Dobri možje so nas letos bogato obdarili. Razredom od prvega do petega so prinesli igrače, učencem od šestega do devetega razreda pa čisto nove knjige v knjižnico.

Priprav na našo tradicionalno praznično prireditev, ki je vsako leto nekoliko drugačna, je bilo veliko, zato pa je prireditev potekala točno po načrtih. Povezovalca prireditve sva bila Živa Kvalič in Mark Mihelič, oba učenca 7. a. Na prazničnem vlakcu so se vozili šolski zbori, solisti instrumentalisti in učenci recitatorji. Nastopali so cici pevski zbor, otroški pevski zbor, mladinski pevski zbor, OPZ PŠ Krtina in vokalna skupina učiteljic. Ob nekaterih pesmih sta nas spremljali violinistki Klara Zorko in Eva Dimc. Zbore sta pripravili zborovodki-

nji Karmen Banko in Elizabeta Pirnat, na klavirju pa nas je spremljal Dominik Štefan. Zborovski program, sestavljale so ga slovenske in tuje pesmi, ki so se motivno ujele s prazničnim časom, so popestrile tudi instrumentalne točke. Nastopali so Janja in Žan Grošel na ksilofonu in Lenart Zajc na bobnih. Na koncu prireditve smo vsi pevski zbori zapeli Sončno pesem.

Zaključek: tri dekleta so prižgala ognjemetne sveče. Po zaključku in v naslednjih dneh so vsi hvalili naš koncert, zato ste lahko veseli, če ste bili del njega.

In še delček našega skupnega voščila: ... Sanje so se spremenile v stotine želja za vse otroke, vse ljudi sveta: mir, ljubezen, hrano, vodo, prijateljstvo, šolo, enakost, zdravje, otrokom otroštvo, odraslim službe ... Dečkove sanje so naše sanje, naše želje ...

ŽIVA KVALIČ IN ŠPELA ŽIBERT, 7. A

Soroptimistke obdarile učence

OŠ ROJE December je praznični čas, ki je za otroke še posebno lep in poln pričakovanj. Za mnoge je takrat lepa priložnost, da s svojo dobroto in radodarnostjo razveselijo druge. Med takimi so tudi Soroptimistke, ki vedno rade darujejo in naredijo drugim praznike še lepše. Vsako leto v decembru obiščejo OŠ Roje ter učence razveselijo z igračami in sladkim presenečenjem. Tako je bilo tudi v ponedeljek, 15. decembra 2014, ko so na krajšem sprejemu predale da-

rila predstavnikom šolske skupnosti. Veseli smo bili njihovega obiska in daril ter se jim za vse iskreno zahvaljujemo.

MAJA ISKRA,

VODJA ŠOLSKE SKUPNOSTI

vabi na

VESELE ZIMSKÉ POČITNICE

od ponedeljka,
23. februarja
do petka,
27. februarja 2015
od 10.00 do 15.00 ure

Prispevek je 4 € na dan. Malico otroci prinesejo s seboj. Program je namenjen otrokom od 1. razreda OŠ dalje.

Obvezne so predhodne prijave.
Prijave pričnemo zbirati v ponedeljek, 2. 2. 2015 od 8.00 ure dalje na tel. 01 722 66 00, 040 255 568 ali na info@czm-domzale.si.
Število mest je omejeno!

Počitniški tečaj smučanja in bordanja na Krvavcu

23. do 27. 2. 2015

INFORMACIJE:
Primož: 041/853 071
Neva: 041/356 225
www.sd-soncek.si
e-mail: sd.soncektecaji@gmail.com

Tečaj smučanja in bordanja na Krvavcu in v Bodentalu tudi v času šolskih počitnic

Športno društvo Sonček nadaljuje s tradicijo organizacije smučarskih in borderskih tečajev na Krvavcu v času novoletnih in šolskih počitnic.

ŠD SONČEK V mesecu decembru je uspešno izvedlo tečaj smučanja in bordanja na Krvavcu. Tečaja se je zaradi slabših vremenskih razmer in komaj zadostne količine snega udeležilo nekaj manj smučarjev in bordarjev kot običajno. Kljub temu so bili zadovoljni s pridobljenim smučarskim in bordarskim znanjem, z igrami in animacijami na snegu ter z okusno toplom malico, ki jih je pričakala vsak dan. Vse udeležence je zadnji dan posebej navdušilo zaključno tekmovanje z vožnjo med količki.

Otroci, stari od 5 do 16 let, so pod budnimi očesi smučarskih in bordarskih učiteljev ter vadiateljev pridobivali nova znanja in nadgrajevali svoje predznanje smučanja in bordanja. V času tečaja so spoznavali nove prijatelje, se prosto igrali na snegu, se družili in zabavali. Zadnji dan so se podali med količke, kjer so jih ob progi spodbujali tudi starši, babice, dedki, tete in prijatelji. Prav vsi, ki so spremljali vožnjo otrok, so bili

navdušeni nad napredkom njihovih otrok.

Športno društvo Sonček bo organiziralo tečaj smučanja in bordanja na Krvavcu in v Bodentalu tudi v času zimskih počitnic, od 23. do 27. februarja 2015. Odhodi tečajnikov na smučišče Krvavec bodo organizirani v jutranjih urah s standardnih lokacij na relaciji Domžale, Radomlje, Mengeš, Moste in Ljubljana. Tečaj je primeren tako za začetnike kot izpopolnjevalce, ki se želijo naučiti smučanja in bordanja z zarezno tehniko. Otroci bodo poleg učenja smučanja in bordanja imeli organiziran tople obrok in hrambo smučni na smučišču. Zadnji dan je organizirana tekma v obliki veleslaloma z vožnjo med količki, kjer tečajniki prikažejo pridobljeno znanje svojim učiteljem in staršem.

Prijavite se lahko na 041 853 071 (Primož) ali 041 356 225 (Neva).

Več informacij lahko dobite na: www.sd-soncek.si ali pošljete vprašanje na: sd.soncektecaji@gmail.com

NEVA SUHADOLČAN

Februarsko dogajanje v CZM-ju

Sobota, 7. februar, ob 10. uri Kvačkarije Osnove kvačkarije in izdelava osnovnih modnih dodatkov s Diano Sercer Stojanović. Cena: 10 € za tri srečanja	Četrtek, 19. februar, ob 17. uri Medgeneracijska delavnica: „Ko zadiši domači kruh“ Delavnica oblikovanja in peke kruha s Pavletom Kancilijo. Cena: 10 €
Ponedeljek, 9. februar, ob 18. uri Korak za korakom do dobre fotke Začetek fotografskih srečanj za mlade pod mentorstvom Klemna Brumca, FI FZS. Cena: 10 €/pol leta, 20 €/leto. Za mlade od 15 do 30 let	Četrtek, 19. februar, ob 18. uri Raziskujemo svet: Film H.O.P.E. Was Here: A Volunteer Travel Documentary Ogled dokumentarnega filma o prostovoljstvu in razprava o možnostih prostovoljnega dela v tujini za mlade do 30. leta. Film je v angleškem jeziku.
Četrtek, 12. februar, ob 15. uri Skozi igro spoznajmo svet Medkulturne delavnice za osnovnošolce.	Četrtek, 26. februar, ob 19. uri Iz lera v akcijo. Ti odločaš! Pridruži se neformalni skupini mladih, ki se bo družila, debatirala, oblikovala predloge za izboljšanje položaja mladih in prispevala k razvoju občine. Za mlade od 15 do 30 let.
Četrtek, 12. februar, ob 17. uri Obrnimo svet na glavo Medkulturne delavnice za mlade od 15 do 30 let.	Petek, 27. februar, ob 18. uri Večer družabnih iger Bi se pomenil v igri taroka, aktivitja in drugih družabnih iger v družbi sovratnikov? Za mlade od 15 do 30 let.
Torek, 24. februar, ob 17. uri Zaposlitveni štart Karierne delavnice, ki ti bodo olajšale boj za zaposlitev. Namenjeno mladim od 15 do 30 let.	Torek, 17. februar, ob 18. uri Pomladansko jezikanje v španščini Osnovni tečaj španščine za mlade od 15 do 30 let. Cena: 20 € za 12 srečanj

Več informacij:
 Center za mlade Domžale, Ljubljanska c. 58,
 1230 Domžale, www.czm-domzale.si,
 01/722 66 00, 040 255 568

Prednovoletni koncert

V torek, 23. decembra 2014, pred božično-novoletnimi prazniki, je na Osnovni šoli Venclja Perka zadonela praznična glasba.

OŠ VENCLJA PERKA Koncert je potekal v glasbeni učilnici, ki je bila praznično okrašena, poslušalci pa so pred vstopom v učilnico dobili koncertni list. Vodil jih je po glasbenem programu, ki so ga pripravili učenci skupaj z mentorjema.

Za nastop so učenci ogromno vadili, se učili partiture in interpretacije, zato so komaj čakali, da skladbe predstavijo svojim staršem, stari staršem, bratcem, sestricam in prijateljem.

Na koncertu sta se predstavila dva zbora, otroški in mladinski zbor pod okriljem zborovodje Gorazda Klepa in Cici zbor pod taktirko Katje Erban. Otroški in mladinski zbor je zapel devet nežnih melodij ob klavirski spremljavi korepetitorja prof. Jožeta Smrekarja. Prvič letos je na naši šoli zaživela Orffova instrumentalna zasedba Inštrumentalček, ki jo vodi Katja Erban. V njej je 25 učencev od 1. do 5. razreda. Ti so pridno in marljivo delali ter izvedli dve skladbi: Cin, cin, cin (Jingle Bells) ob spremljavi

Zelo smo ponosni na naše umetnike, saj so s svojo čarobnostjo popestrili večer in z glasbo napolnili naša srca. (Foto: Urša Svetek)

flavistik iz 7. c razreda, Špele Kocjanc in Katarine Banko, ter Prvi valček, ki ga je napisala mentorica prav za njih.

Cici zbor je letos zaživel v novi obleki. Otroci so s svojo igrivostjo in intonačno čistostjo prekrasno zapeli pet skladbic. Z različnim glasbenim repertoarjem smo razvajali ušesa poslušalcev. S koncertom smo zbrali 166,30 evra, ki smo jih namenili šolskemu skladu.

Večerni koncert je spremljala tudi naša ravnateljica mag. Petra Korošec, ki je z voščilom zaključila našo prireditev. Otroci so vsem poslušalcem namenili zadnjo pesem, ki nosi sporočilo, da smo mi tisti, ki gradimo prijateljstvo, jaz, ti, vsi mi, z ljubeznijo v srcih. Na kitari nas je spremljala Ana Hočevar.

KATJA ERBAN
OŠ VENCLJA PERKA DOMŽALE

Na Rodici se dogaja

V četrtek, 11. decembra 2014, smo imeli praznične prireditve po razredih in seveda sejem ročno izdelanih izdelkov.

OŠ RODICA V 5. a smo pripravili dolg in zanimiv program. Plesali in peli smo, predstavili pa smo se tudi kot domiselni sestavljalci svojih zgodb. Sam sem igral na klarinet in bil napovedovalec vremena pri Dnevniku. Pri igranju na klarinet sem imel na začetku veliko treme. Ampak sem se je hitro znebil. Odigral sem zelo dobro. Na koncu me je čakal velik aplavz. Tudi

moji sošolci so se na nastopu dobro izkazali. Po predstavitvi je bil sejem. Starši so z veseljem kupovali naše izdelke, ki so jih nato z velikim užitek obduovali. Verjetno že komaj čakajo na naslednjo prireditev. Na nas so bili vsi zelo ponosni. Tudi razredničarka, sorazredničarka in ravnateljica. Mi pa smo zadovoljni sami s seboj.

LUKA VINDŠNURER, 5. A, OŠ RODICA

Božiček za en dan

V ponedeljek, 22. decembra 2014, nas je na Osnovni šoli Domžale obiskal Božiček in to čisto ta pravi Božiček z goro daril.

OŠ DOMŽALE Božiček nas je obiskal v okviru akcije Božiček za en dan (več o akciji najdete tudi na spletnem naslovu www.bozicekzaendan.si/). Obdarjenih je bilo 48 učencev OŠ Domžale od 1. do 6. razreda. Pred obdarovanjem smo za te otroke in njihove starše pripravili prireditev, ki jo je vodil učenec Luka Štifter. Z nastopom so nas razveselile vzgojiteljice Vrtca Domžale s predstavo O kralju, ki ni maral pospravljati, učenci naše šole Zala Ivanovič Loparec, Lea Kurmanšek, Sean Filipovič, Špela Hribar z glasbenimi nastopi in Sovice (Mini Sovice plesna skupina, navijaška skupina Sovice in Navijaška petorka) z dih jemajočim plesnim nastopom.

Projekt Božiček za en dan v Sloveniji vodi Savina Goličnik, ki je dobila idejo za projekt pri deskanju po internetu. Na spletni strani organizacije, v okviru katere je deloval naš idejni vodja med prostovoljnimi delom v Južnoafriški republiki (SAEP), je bil predstavljen zanimiv projekt, ki ga je želela vpeljati v slovenski prostor. Projekt v Sloveniji poteka že tretje leto in vsako leto v večjem obsegu. V letu 2014 je bilo v okviru tega projekta obdarjenih več kot 7000 otrok. V Sloveniji jim je do zdaj zaupanje izkazalo več kot 80 ustanov. Tukaj gre predvsem za centre za socialno delo, materinske domove, varne hiše, osnovne šole, vrtce, društva in zavode. V lanskem letu pa so pridni Božički akcijo razširili tudi v Bosno, Bolgarijo, Srbijo in na Kosovo.

Kdo bi si mislil, da bo ta projekt med ljudmi tako pozitivno sprejet. Očitno gre za pravo mešanico ustvarjalnosti in humanitarnosti, ki da ljudem priložnost, da se razdajajo. Ta

projekt zahteva celega človeka. Ni dovolj, da nakažemo denar, ni dovolj da doma naredimo »čistko« ter iz vseh kotov in omar potegnemo stvari, ki jih že nekaj časa ne potrebujemo. Tukaj gre za nekaj več. Ta projekt terja določeno mero angažiranosti, ki se kaj kmalu sprevrže v odgovornost. Odgovornost do otroka, za katerega sploh še ne obstajamo, pa ga imamo ves čas v mislih, ko ustvarjamo, ko si želimo uresničiti vsaj kanček otroških želja in razbliniti goro strahov. In zanj sami pripravimo škatlo, ki jo zavijemo in po želji tudi okrasimo. V škatlo pa skrbno pripravimo darilo za točno določenega otroka, ki smo si ga izbrali prek spletne strani.

Vsaka škatla oziroma darilo mora vsebovati:

- **nekaj za »cartanje«:** plišasti medvedek, punčka ... (odvisno od starosti nadebudneža)

- **nekaj za osebno higieno:** milo, gel za tuširanje, brisačka ...
- **šolske potrebščine:** svinčniki, barvice, radirke, pobarvanke, knjigice ...
- **igračo** (odvisno od starosti, pri tistih starejših lahko igračo nadomestimo z malce več šolskimi potrebščinami ...)
- **kos oblačila**
- **sladkarije** (pa ne preveč)

Na tem mestu bi se rada zahvalila psihologinji OŠ Domžale Miri Marinšek, ki je v veliki meri poskrbela za nepozabno prireditev, vsem učencem in učenkam OŠ Domžale, ki so bili pripravljani priti v šolo tudi v popoldanskem času in nastopiti na prireditvi ter vzgojiteljicam Vrtca Domžale, ki so pripravile odlično igrico in celotni prireditvi dale pravo praznično podobo.

URŠKA GORJAN,
UČITELJICA OŠ DOMŽALE

2015	FEBRUAR / SVEČAN		
30 PE	DVOJČKA	ZRAK • SVEŽE SVETLO	CVET
31 SO Dan pomorskega rodu slovenske vojske	RAK	VODA • MOKRO pljuča, prsi, želodec, jetra ogljikovi hidrati	LIST
01 NE	LEV	OGENJ • TOPLO srce, krvni obtok, arterije, hrbet beljakovine	PLOD
02 PO Svet. dan mokrišč	DEVICA	ZEMLJA • HLADNO prebavila, vranica, trebušna slinavka sol, korenina, gomolji	KORENINA
03 TO	TEHTNICA	ZRAK • SVEŽE SVETLO kolki, ledvice, mehur maščoba, olje	CVET
04 SR	ŠKORPIJON	VODA • MOKRO spolni organi, sečevod ogljikovi hidrati	LIST
05 ČE	STRELEC	OGENJ • TOPLO stegna, vene beljakovine	PLOD
06 PE	KOZOROG	ZEMLJA • HLADNO sklepi, kolena, kosti, koža sol, korenina, gomolji	KORENINA
07 SO	VODNAR	ZRAK • SVEŽE SVETLO goleni, vene maščoba, olje	CVET
08 NE Slov. kulturni praznik	RIBI	VODA • MOKRO stopala, nart, prsti na nogah ogljikovi hidrati	LIST
09 PO	OVEN	OGENJ • TOPLO glava, možgani, oči beljakovine	PLOD
10 TO	BIK	ZEMLJA • HLADNO vrat, tilnik, ušesa, zobje sol, korenina, gomolji	KORENINA
11 SR Svet. dan bolnikov	DVOJČKA	ZRAK • SVEŽE SVETLO dihala, ramena, roke, dlani maščoba, olje	CVET
12 ČE	RAK	VODA • MOKRO pljuča, prsi, želodec, jetra ogljikovi hidrati	LIST
13 PE	LEV	OGENJ • TOPLO srce, krvni obtok, arterije, hrbet beljakovine	PLOD
14 SO	DEVICA	ZEMLJA • HLADNO prebavila, vranica, trebušna slinavka sol, korenina, gomolji	KORENINA
15 NE	TEHTNICA	ZRAK • SVEŽE SVETLO kolki, ledvice, mehur maščoba, olje	CVET
16 PO	ŠKORPIJON	VODA • MOKRO spolni organi, sečevod ogljikovi hidrati	LIST
17 TO Pust	STRELEC	OGENJ • TOPLO stegna, vene beljakovine	PLOD
18 SR	KOZOROG	ZEMLJA • HLADNO sklepi, kolena, kosti, koža sol, korenina, gomolji	KORENINA
19 ČE	VODNAR	ZRAK • SVEŽE SVETLO goleni, vene maščoba, olje	CVET
20 PE	RIBI	VODA • MOKRO stopala, nart, prsti na nogah ogljikovi hidrati	LIST
21 SO M. d. maternega jezika	OVEN	OGENJ • TOPLO glava, možgani, oči beljakovine	PLOD
22 NE	BIK	ZEMLJA • HLADNO vrat, tilnik, ušesa, zobje sol, korenina, gomolji	KORENINA
23 PO	DVOJČKA	ZRAK • SVEŽE SVETLO dihala, ramena, roke, dlani maščoba, olje	CVET
24 TO	RAK	VODA • MOKRO pljuča, prsi, želodec, jetra ogljikovi hidrati	LIST
25 SR	LEV	OGENJ • TOPLO srce, krvni obtok, arterije, hrbet beljakovine	PLOD
26 ČE	DEVICA	ZEMLJA • HLADNO prebavila, vranica, trebušna slinavka sol, korenina, gomolji	KORENINA
27 PE Izzid Slamnika	TEHTNICA	ZRAK • SVEŽE SVETLO kolki, ledvice, mehur maščoba, olje	CVET

POGLED NA DOMŽALSKO PRETEKLOST

Vsi naši samoprispevki

Ko se oziramo na 150 let domžalskega šolstva, se lahko soočimo s šolskim napredkom, ki so ga v njem dosegli po drugi svetovni vojni. Vse, kar se je dogajalo, predvsem v Domžalah oziroma na tedanji Nižji gimnaziji, so skrbno zapisovale skrbne roke kronistov in poskrbele, da so se podatki ohranili.

Matjaž Brojan
Foto: arhiv Matjaža Brojana

Danes zaključujem niz prispevkov z zapisanimi rezultati oziroma gradnjami, ki so bile uresničene v šolstvu s sredstvi tretjega samoprispevka. Zneski, porabljeni za gradnjo, so lahko informativni le v primerjavi med seboj, ko primerjamo različne uresničene gradnje v istem obdobju.

OŠ Vencija Perka Domžale

Zgrajena je bila kompletna šola za 900 otrok v eni izmeni. Po programu prispevka je bila predvidena bruto zidalna površina 8.000 m², dejansko izvedene bruto površine pa je 8.106 m². Po programu je bila ocenjena vrednost objekta 70.000,00 din, dejanska vrednost objekta pa je znašala 2.126.228.000 din. Dokončno bo potrebno urediti še igrišče, česar ni bilo mogoče izvesti zaradi zemljiških problemov. Izvajalec del je bilo podjetje GIP Obnova Ljubljana, projektanti pa Slovenijaprojekt Ljubljana. Objekt je bil predan svojemu namenu 1981. leta.

S petero samoprispevki so ljudje poskrbeli za normalne prostorske pogoje otrok v domžalskem šolstvu.

Podružnična šola Dragomelj

Po programu je bila predvidena obnova šolskega prostora za znesek 2.000.000 din, kar je bilo tudi storjeno; dosežena investicijska vrednost znaša 2.230.123 din. Med ostalimi posegi je bila v celoti zamenjana streha. Izvajalec je bilo SGP Graditelj Kamnik, projekti pa delo Biroja 71 Domžale.

Podružnična šola Ihan

Po programu se je predvidevala dozidava učilnic, večnamenski prostor, telovadnica v skupni površini 250 m² in obnova obstoječe šole za znesek

4.000.000 din. Dejansko je bil obstoječi objekt adaptiran in zgrajen prizidek za učilnico, kuhinjo, večnamenski prostor in zaklonišče v skupni površini 593,3 m². Investicijska vrednost je znašala 24.381.061 din. Izvajalec je bilo SGP Graditelj Kamnik, projekti Biro 71 Domžale.

Podružnična šola Vrhpolje

Program je predvideval le obnovo šole za 2.000.000 din, dejansko pa so bile adaptirane učilnice s spremljajočimi prostori, uredila se je kuhinja ter mini telovadnica in pridobilo stanovanje za učitelje. Skupno je bilo pridoblje-

nih 213 m² novih površin, vrednost celotnih del pa je znašala 10.222.297 din. Izvajalec je bilo SGP Graditelj Kamnik, projekti Biro 71 Domžale.

Podružnična šola Blagovica

Program je predvideval dozidavo 206 m² za znesek 2.000.000 din, dejansko pa so izvedli prizidek z učilnicami, kuhinjo, večnamenski prostori in zakloniščem, poleg tega pa je bilo potrebno prestaviti cesto in most ter zgraditi trafo postajo. Dosežena investicijska vrednost znaša 17.348.305 din, pridobljenih pa je bilo 365,6 m² novih površin. Izvajalec je bilo SGP Beton Zagorje, projekti Biro 71 Domžale.

Posebna osnovna šola Olge Avbelj

Po programu je bilo za ta objekt namenjenih 30.000.000 din, novogradnja pa naj bi imela površino 2.500 m². Prvotna lokacija za ta objekt je bila predvidena v Domžalah, južno od Repovža, vendar je zaradi prevelikih stroškov priprave potrebne materiala, ki ga je bilo treba na lokaciji ob Osnovni šoli Josipa Broza Tita. Skupna investicijska vrednost objekta je skupaj s kotlovnico znašala

predvidoma 71.192.353 din. Izvajalec je bilo SGP Beton Zagorje, projekti Biro 71 Domžale. Objekt je bil predan uporabniku v rekordnem času, saj je bil zgrajen od aprila 1983 do januarja 1984.

OŠTrzin

V okviru sredstev III. samoprispevka je ostalo približno 120.000.000 din denarja za realizacijo šole za 480 otrok. Naložba je predvidevala izgradnjo učilnic, telovadnice, prostorov za prehrano, zaklonišča in večnamenskega prostora, vse pa skladno z republiški normativi.

V letu 1983 so poleg zgoraj omenjenih objektov realizirali iz združenih amortizacijskih sredstev še sledeča dela na področju šolskih objektov:

- nadzidava in adaptacija šole Jarše (kot nadomestilo enega od programiranih prizidkov k Osnovni šoli Josipa Broza Tita po programu III. samoprispevka)
- šestimi uporabnimi učilnicami za znesek približno 17.000.000 din
- večja vzdrževalna dela na osnovnih šolah Zlato Polje in Češnjice, s katerimi so zaščitili objekta pred propadom in jima namenili novi funkciji ureditev nekaterih kuhinj po šolah. □

(konec podlistka)

Krvavo leto 1914 je zaznamovalo tudi Domžale (10)

Ob vojni napovedi, ko so se v juniju 1914 skoraj vse evropske države odločile, katero od obeh strani, namenjenih v vojno, bodo podprle, so bili vsi prepričani, da bo ta kratka in da bodo vsi vojaki doma že pred jesenjo istega leta. Vsi so misli, da se bo odvila bitka, največ morda dve, v katerih se bodo rešila vsa vprašanja. Kako zelo so se motili.

Matjaž Brojan
Foto: arhiv Matjaža Brojana

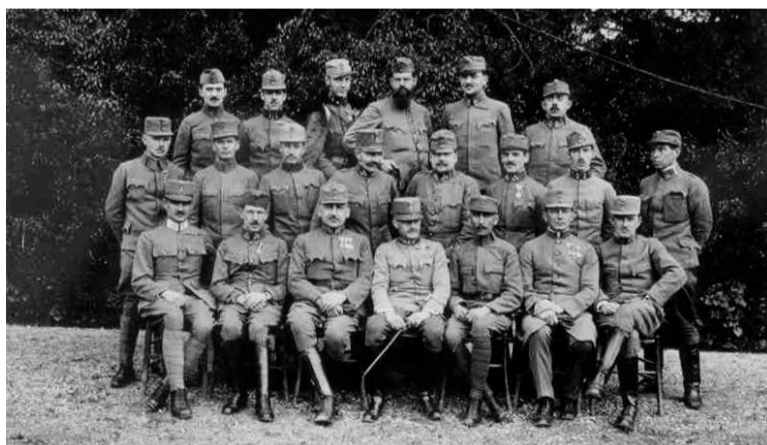
Vojna se je raztegnila na štiri leta, dolga in mučna, polna trpljenja in množičnih smrti. V smrti je končalo tudi 62 Domžalčanov, ki se z bojišč niso nikoli več vrnili domov med svoje drage. Župnik Bernik je skrbno zapisoval vse novice s front in beležil smrti za smrtjo svojih faranov.

V tej množični moriji pa je ostala tudi množica zapisov naših dedov in pradedov, ki so na frontah v drobne zveščice zapisovala svoje preživete bitke, upanja in strahove. Ti zapiski so bili pred vami v desetih nadaljevanjih, imam jih še veliko, vendar je sklep uredništva, da se z objavo prekine. Tako danes končujem pripoved vojaka – Domžalca Antona Skoka, ki v takem zapisu pripoveduje, kaj vse se mu je zgodilo v 17. pešpolku na tirolski fronti v letu 1916.

Prekinjena ofenziva

Napredovanje je trajalo sedem dni. Svet je bil kamnit in slabo obraščen, za vsako skalo, grmom in drevosom si slutil sovražnega strelca. Branili so se nepričakovano hrabro do zadnjega in niso zapustili svojih mest. Ko sem pozneje hodil po bojišču, sem videl posledice bližnjih bojev. Pretreslo me je in bil sem hvaležen našemu stotniku, da mi je dal drugo službo. Padlo je veliko Italijanov, ujeti se niso pustili. Imeli so ukaz, da se ne smejo umakniti ali pustiti ujeti. Tudi naših, med njimi mojih mladih tovarišev, je prezgodaj omahnilo v hladen grob.

Deveti dan bojev je, kdo ve odkod, prišla novica, da je ofenzive konec. Rav-

no prejšnji dan so naše prednje čete natelele na veliko skladišče hrane in pijače. Ta jih je vnela in jim ta novica skoraj ni bila všeč. Vendar se je ta vest izkazala za resnično in točno. In ustavile so se vse sovražnosti. Tudi Italijanom je bilo s tem zelo ustrezno in kot bi odrezal, je utihnilo orožje po celi tirolski fronti.

Ta ofenziva je bila za Italijo zelo nevarna. Če bi naša vojska uspela prodrati iz planin na Beneško ravnino, bi bila Italija na tleh. Prosila je zaveznike za nujno pomoč. Najprej so se zganili Rusi in predrli fronto v Galiciji, nato pa se je začela še ofenziva na Krasu. Ni preteklo deset dni, ko je bilo na tirolski fronti že 300.000 vojakov manj. Naš III. kor je ostal, dobil pa je razširjeno obrambno črto, ker je veliko čet odšlo.

Pešpolk se umika ...

Po ustavitvi bojev se je pokazalo, da je šla naša brigada predaleč in da se bo morala zaradi izravnave fronte umakniti za dva do tri kilometre nazaj. Pri-

šli je povelje za umik, s krvjo osvojene kraje smo zapustili, ranjence prenesli na našo stran, padle pa pokopali, kjer je kdo obležal. Tako se je končala toliko obetajoča ofenziva, ki je klavarno propadla in tudi naš polk ni prinesel iz nje pričakovane slave. Pri tem pa mi ni znano, če je naš polkovnik dobil novi križec. Iz komentiranja vojakov je bilo razumeti, da je večina zadovoljna s takim koncem bojev, le nekatere, posebno starejše, je skrbelo, kako bomo zdržali v tej divjini. Zadnji zaključek starih soldatov je bil »s slabega smo prišli na slabše«.

V začetku julija 1916, takoj po končani ofenzivi, je dobil 17. pešpolk povelje, da zasede pobočja planote Monte Triso v širini kakih deset kilometrov. Dobil je nalogo, da zgradi novo obrambno linijo, strelske in dohodne jarke, bivališča za častnike in moštvo. Iz tega povelja je bilo razumeti, da ostane polk dalj časa tukaj v t. i. stoječi vojni. Na prvi pogled je kazalo, da je to nemogoče, prihodnost pa je pokazala drugače. Niso mi-

nili še trije meseci in pokrajina je spremenila prejšnjo podobo.

Vojak se mora gibati ...

Vojaški pregovor pravi, da vojak mora vedno gibati, da se ne poleni. To se je pokazalo tudi v naši vojski. Ta se je razdelila na več skupin in vsaka je prišla za svoje delo. Do prvih naselbin je bilo 16 kilometrov, do najbližje ceste pa 17 kilometrov. Prva skrb je bila za začetek napraviti vsaj pešpot za prenos potrebne materiala, ki ga je bilo treba na ramah znositi v naš gorski revir. Spodaj ob cesti so rasla velika skladišča materiala, potrebne za graditev nove obrambne linije. Pri delu je bilo vse noč in dan in to v liniji kot za njo.

Kot sem že povedal, se je na naši strani gradila nova linija, isto so delali tudi naši sosedi. Bilo je skoraj neverjetno, da je takrat orožje počivalo. To je trajalo dva meseca, dokler se Italijani niso preveč približali našim jarkom in jih naša artiljerija ni pustila več naprej. To premirje se je poslovalo v najhujši zimi decembra 1916. leta.

Za pitje smo talili sneg ...

Že začetek tega dela je bil težak. Prve dni smo bivali v šotorih in votlinah. Ker ni bilo vode, smo nekaj dni nosili sneg s planin v šotorih, vendar pa ta prenos zaradi mrzlega tovara ni bil prijeten, pa tudi vode je bilo malo in še ta je bila brez pravega okusa. Kmalu nato pa so naši minerci zadeli pri vrtanju kaverne na veliko podzemno dvorano s celim bazenom pitne vode. Te je bilo dovolj za cel regiment.

Ko je bila zgrajena zasilna pešpot, se je začel prenos materiala iz skladišč ob cesti, oddaljenih kake dobre tri ure

hoda. Navadno so hodili v skupinah po sto mož; šli so ob sedmi uri in se vrnili popoldne med drugo do tretjo uro. Vsi razen sarž so bili obloženi. Zraven pa še nosili puške, pas z bajonetom in 30 nabojev. Po povratku so bili prosti in bili oproščeni tudi nočne službe. Določeno je bilo, koliko tovara lahko dobi posamezni vojak in kako se morajo zamenjavati na poti. Hodili so vedno posamezno, drug za drugim, v določeni razdalji in so nosili deske, tramove, hlude. Kolona je bila dolga tudi do kilometra. Ker je prva dva meseca veljalo tiho premirje, so bili napadi nasprotne strani in iz zraka redki.

Naša vojska pa je kopala, zidala in vrtala skalovjce, trdno prepričana, da dela za sebe in, če do zime ne bo konca vojne, bomo imeli čez zimo vsaj varno zavetje. Takoj ko se je pot toliko izdelala, so privlekli do naše stotnije dva lažja topova, havbice. Poiskali so primerne prostore na višinah za nami in naš bataljon je dobil nalogo, da jih spravi na določeno mesto. Ker naši sosedi tega dela niso smeli videti in bi najbrž kaj nasprotovali, se je to vršilo ponoči in še to v tišini.

Zbrali so 200 močnih mož, pripeljali dve dolgi vrvi, pripeli na vsako stran ogrodja po eno. Po razvrstitvi po strmini je prišlo povelje – primi – vleci – in stvar se je premaknila za nekaj centimetrov. Ko je prišla jutranja zarja, je bila ena skopana na določenem mestu. Za tako dobro opravljeno delo so bili možje javno pohvaljeni in primerno postreženi. V dobrem tednu je bila naša bojna črta s topovi zavarovana. Na žalost nam vojakom to ni bilo v nobeno korist. Skoraj dva meseca je trajalo tiho premirje, zdaj pa je bilo temu konec. □

(konec podlistka)

IDEJE O NOVIH PODVIGIH NE ZMANJKA

URBAN IGLIČ, ZDRAVNIK

Če v spletni iskalnik vtipkaš geslo Urban Iglič, si kar malce presenečen nad številom zadetkov, povezanih z mladim zdravnikom iz Radomelj. Pred časom jih je bilo še več, saj je Urban o svojem trimesečnem bivanju kot član odprave mladih zdravnikov v Ugandi pisal blog in v njem navedel številne zanimive zgodbe o ljudeh, ki jih je srečeval. Kljub mladosti je za njim že kar nekaj potovanj, o katerih pravi: »Vsa moja potovanja in avanture so mi dale vsaj toliko izkušenj kot šola.«

Vera Vojska
Foto: Iztok Dimc

V pogovoru sva se na kratko vrnila v njegovo otroštvo in mladost v Radomlje in Osnovno šolo Preserje pri Radomljah. Urban pravi, da je že od majhnega točno vedel, »kaj si želim početi v življenju in se brez pomislekov po maturi vpisal na Medicinsko fakulteto Univerze v Ljubljani.« Še prej je bila na vrsti Gimnazija Bežigrad, na katero ima zelo lepe spomine in veliko res dobrih prijateljev iz tistega obdobja. Trenutno zaključuje svoje pripravništvo v Univerzitetnem kliničnem centru v Ljubljani in spomladi se bo moral dokončno odločiti, za katero področje medicine se želi specializirati.

Je potoval že v srednji šoli, je bilo moje prvo vprašanje.

Res, že v srednji šoli, predvsem pa na fakulteti, sem veliko potoval: Sem eden tistih študentov, ki sem jese ni opravljal izpite »za nazaj«, da sem poletne mesece lahko preživel na drugem koncu sveta.

Od kod odločitev, da greste mladi zdravniki v Ugando?

Slovenski študentje medicine in mladi zdravniki občasno v Afriko odhajamo že od leta 1977, ko je prof. Pikelj organiziral prvo jugoslovansko odpravo v takratno Centralno afriško cesarstvo. Destinacije so se z leti spreminjale, vodilna ideja pa ostaja ista – pomagati tistim, ki to potrebujejo. Celotna izkušnja je bila za vse člane ekipe zelo močna. Večinoma pozitivna, bili pa so tudi grenki trenutki, a smo se naučili, da smo nanje gledali kot na nove preizkušnje in se iz sleherne česa naučili.

Si si že pred to medicinsko odpravo pridobil izkušnje v tujini?

Pred odhodom v Ugando smo vsi člani odprave nabirali izkušnje in volontirali na različnih oddelkih; tudi v tujini. V Novi Mehiki v Združenih državah Amerike sem delal na urgenci in tam sem se res veliko naučil. Pacientov je veliko, pa tudi patologija je zelo pestra. Lahko se ti zgodi, da v eni izmeni vidiš po tri strelne rane, dva infarkta, nekaj zlomljenih kosti in udarcev ter še kakšno hudo krvavitev za nameček. Res je zelo naporno, predvsem psihično, ampak izkušnja je vsekakor neprecenljiva.

Je bilo težko ob vseh pripravah, ki so vas čakale, zbrati finančna sredstva za odpravo – kje ste našli največ posluha za donatorstvo oziroma sponzorstvo?

To je bil najtrši oreh celotne odprave. Zbrati smo morali več kot deset tisoč evrov, kar je v trenutni gospodarski klimi svojevrsten izziv. Ampak nam je uspelo. Zahvala za to gre v veliki meri našim staršem, prijateljem in znancem. Organizirali smo dobrodelne koncerte, prodajali donirane izdelke in poslali prek tisoč prošenj za donatorstvo – vsak član ekipe v svojem kraju. V veselje mi je in s ponosom lahko povem, da so občani in podjetja v občini Domžale pokazali največ posluha za pomoč! Med drugim bi se rad zahvalil Občini Domžale, Zavarovalnici Triglav, NLB, Mercedes Baru, Računovodskemu servisu Markovič, Juhant d. o. o., Jure Dinic, s. p., Agenciji Tenturs, Bioteri d. o. o., Trival Antenam in Gostilni Janežič. Po

Celotna izkušnja je bila za vse člane ekipe zelo močna. Večinoma pozitivna, bili pa so tudi grenki trenutki, a smo se naučili, da smo nanje gledali kot na nove preizkušnje in se iz sleherne česa naučili.

sebna zahvala pa gre območnemu združenju Rdečega križa Domžale, kjer so pokazali izjemno razumevanje za naš projekt in nam priskočili na pomoč, ko smo jo najbolj potrebovali. Vsem se še enkrat iskreno zahvaljujemo!

Kakšne so bile razmere v Ugandi – bolnišnici in s katerimi boleznimi ste se največkrat srečevali?

Vse prej kot take, ki smo jih vajeni doma. Dobra polovica zdravstvenih težav je precej podobnih kot pri nas, se pa najdejo tudi zelo nenavadne. Veliko je malarije, predvsem med otroki, pa tuberkuloze in hudih kožnih infekcij. Odstotek HIV pozitivnih je sicer nižji od afriškega povprečja, a še vedno občuten; kakih pet odstotkov naših bolnikov je bilo okuženih in te smo redno kontrolirali ter jim predpisovali profilaktična zdravila, da se jim stanje ne bi poslabšalo.

Ste razmišljali tudi o nevarnosti obkužb z ebolo?

Smo. Nenazadnje smo ob odločitvi za odhod v Ugando prevzeli tudi vrsto drugih tveganj. Uganda naj bi bila na okužbe z ebolo dobro pripravljena, saj so v preteklosti imeli že več epidemij in to jih je, vsaj tako smo upali, izučilo. Poleg tega so bili naši pacienti večinoma revni prebivalci okoliških vasi, ki ne potujejo izven države, kar močno zmanjša realno možnost okužbe.

Kako je bil videti vaš dan – najbrž ni bilo osemurnega delavnika, sobot in nedelj?

Osemurnega delavnika res ne, ob sobotah in nedeljah pa smo si vseeno poskušali vzeti nekaj časa zase. Med

tednom smo včasih pregledali po 90 in več pacientov na dan, s kratkim premorom za kosilo smo večkrat delali do noči. Med vikendi pa smo delali zgolj nujne primere, ki jih spet ni bilo malo. Večinoma pljučnice, poškodbe in porodi – ti se namreč ne ozirajo na urnik.

Lahko opišete kakšno nepozabno zgodbo, ki te spremlja še danes?

Veliko jih je; o tem smo pisali tudi na našem blogu.

//Prizor, ki naju je pričakal, je kljub številnim porodom, ki smo jim do sedaj bili priča, bolj spominjal na zakulisje snemanja Žage 4 kot pa na porodno sobo. Gloria, sicer vajena vsega hudega, je panično poskušala osvestiti nezavestno 19-letnico, ki je med porodom očitno izgubila (pre)veliko krvi. "She has lost a lot of blood and is not able to stay awake anymore!" je kričala med tem, ko ji je v roko poskušala nastaviti infuzijski kanal – kar je, verjemite mi, pri zamašeni črnski roki s praznimi žilami skoraj da tako težko kot napovedati zmagovalno kombinacijo Lota. »V bolnico na transfuzijo!«

Spakiramo njo in novorojenčka ter pokličemo svojega čolnarja Eddija, da bomo žensko čimprej spravili z otoka in do bolnišnice. Dekle smo prijeli vsak za eno roko in nogo in jo kot vrečo krompirja odnesli po bregu navzdol do vode. Med nošnjo je reva kar nekajkrat podrajšala z ritjo po tleh, ker jo preprosto nismo mogli več držati. Prizor, ki se mi sedaj, tri dni pozneje, ko pišem ta blog, zdi grozen – v tistem trenutku pa sva s Tadejem samoumevno poprijela za roke in noge in jo skupaj z možem in babico po najhitrejšem postopku spravila v čoln. Največ, kar se je dalo storiti v tistem trenutku. Presenetljivo, kako se človek hitro prilagodi danim okoliščinam.

Z njo, zavito v okrvavljeno rjuho, na tleh čolna in z nogami čez premec, smo nato v tišini 20 minut skoraj da glisirali med otočki v popolni temi. Še sedaj mi ni jasno, kako Eddi zadane svojo ruto v trdi ekvatorski temi, ampak dobre četrte ure pozneje smo bili v „pristanišču“, do kamor pripelje cesta iz Kabal – bližnjega mesta z regionalno bolnišnico. In ob lesenem pomolu je že čakal taksist, da nas odpelje do bolnišnice. To je to!

Tako rekoč nam je uspelo. Punca zdrži še pol ure in smo v bolnici.

Jok brate, odpade! Ostalo je zgolj pri pobožnih željah; crknul je avto. O avtomobilih vem približno toliko kot Severni Korejci o življenju onkraj ograje, ampak s šoferjem sva se enoglasno strinjala, da je zmanjkalo goriva. Sploh po tem, ko je priznal, da namenoma ni tankal. Kao da vidi, koliko zmore njegova 12 let stara Toyota. Bravo, majstore!

Na faksu nam nikoli niso povedali, kaj narediš, ko ti na od boga pozabljenem klanecu sredi Afrike ob treh zjutraj zmanjka bencina, na zadnjih zicah pa imaš pacienta, ki mu gre hudo za nohte, zato sva nekako ravnala po občutku. S taksistom sva vzela prazen kanister in baterijo ter začela lagano sportski džogati navzgor proti prelazu, kjer je bencinska črpalka. Nekje na pol poti je začelo deževati.

Bencinska črpalka je bila seveda zaprta. In tudi kučica, v kateri naj bi po taksistovo spal vedno za posel pripravljene gospod bencinar, je bila od zunaj zaklenjena. Jebo vas, taksisti, povsod ste na isto foro! Ko na silvestrovo v Ljubljani za dva kilometra računate enotedensko študentsko plačo ali pa ko skupaj s krvavečo žensko na robu zavesti in njenim nekajurnim detetom ponoči ostanemo na sredi kolovoza, se počutim isto nategnjene. Priznam, da če ne bi bilo Natalije, ki je ves čas stoično prenašala vso dramo in mirno pestovala otroka – tamali zna po mojem že vse slovenske uspanke na pamet – bi se mi pomalem snelo. Ali materinski nagon deluje tudi, če otrok ni tvoj, ali pa je punca resnično hladna kot špricer, ko je treba. Vseeno mi je ... Natali, hvala.

Z drugim avtomobilom smo nato po dveh urah in pol le prišli do Kabale Referral Hospital – ustanove, ki naredi Negovalno bolnišnico Sežana videti kot Mayo Clinic. Povsem resno. Če bi Dante hotel dodati še deseti krog pekla, bi tu zagotovo dobil eno kvaliteto inspiracije. Podnevi to izgleda kot en refugee camp v Beyond Borders – minus Clive in Angelina – ponoči pa se človek zgrozi. To, da sta na vsaki postelji po dva, mogoče trije pacienti, smo že vedeli, to, da pod vsako spijo še po trije bolnikovi svojci, pa me je, celotni noči navkljub, vrglo na rit.//

Katere izkušnje so bile še posebej neprecenljive?

Težko je izpostaviti, kaj se po treh mesecih v Afriki najbolj sede v spomin. Zagotovo se naučiš delati v veliko slabših razmerah kot doma. Presenečeni smo ugotovili, da se večino dela da skoraj tako kvalitetno opraviti tudi v neometani opečnati sobi s polomljenim stolom in mizo ter nekaj preprostimi medicinskimi pripomočki. Zanimivo je tudi, kako hitro se človek vsega navadi. Sprva te zelo prizadene, ko vidiš v kakšnih razmerah ljudje živijo, po treh mesecih sobivanja pa bede in pomanjkanja skoraj da ne opaziš več. Očitno drži, ko rečejo, da se človek vsega navadi.

Bi se na osnovi izkušenj s te odprave odločil še za kak obisk tovrstnih bolnišnic?

Vsekakor. Že pred odhodom sem imel veliko željo, da se nekega dne pridružim organizaciji Zdravniki brez meja, odkar pa smo se vrnili z odprave, pa sem o tem samo še bolj prepričan. Delo na kliniki v Ugandi je bila izvrstna uvertura v tako imenovano medicino tretjega sveta, s kakršno se ukvarjajo zdravniki na kriznih žariščih vsepovsod po svetu. Tovrstnih priložnosti zaradi vse več oboroženih konfliktov in naravnih katastrof na žalost ne zmanjka, tako da se v prihodnosti zagotovo vidim na kateri izmed misij MSF.

Si aktiven še na katerem od drugih prostovoljstev?

Glede prostovoljnih projektov je bila odprava v Afriko zagotovo največji projekt, se pa najdejo še druga področja. Pred časom sem se z največjim veseljem odzval ponujenju priložnosti in se pridružil Gorskemu reševalni zvezi Slovenije ter tako združil svoji dve veliki ljubezni – gore in medicino. Sodelovanje s kamniškimi gorskimi reševalci mi je dovolj velik izziv, da v naslednjih nekaj letih verjetno ne bo časa za nove projekte, čeprav moram priznati, da mi ideje o novih podvigih ne manjka.

Kako na tvoja potovanja gledajo starši, še posebej, ker si edinec?

Najbrž jim vedno ni lahko, so pa mojih »muh« vadeni že od otroštva, saj sem se ukvarjal z veliko ne ravno običajnimi stvarmi. Seveda jih skrbi, ampak ju večkrat v šali vprašam, če nimata rajši, da se sekirata za take stvari, kot pa da bi bil na drogi (smeh).

Kakšno je po tvojem slovensko zdravstvo?

Na kratko? Dobro. Sistem kot tak ima veliko lukenj in pomakljivosti, ampak je socialno naravnano in to je dobro. Kar ga rešuje, so pozitivni ljudje, ki dnevno skrbijo, da se zadeve kljub preobremenjenosti ne sesujejo.

In v kateri veji medicine se vidiš ti?

Odgovor na to vprašanje vsekakor ni lahek. Študij medicine je zasnovan tako, da si med šolanjem izpostavljen sleherni veji medicine in moram priznati, da jih je večina name naredila zelo dober vtis. V mojem ožjem izboru je tako ostala peščica specializacij in za katerokoli izmed njih se bom na koncu odločil, sem prepričan, da se bo izkazala za dobro odločitev. Vsekakor pa si želim pestrega in dinamičnega dela – predvsem z ljudmi – polnega izzivov in pa čimveč zgodb z dobrim koncem. □

DOGAJA SE ...

Srečanja z ustvarjalci: Cyril Zlobec
Knjižnica Domžale, 8. februar

Ana Duša pripoveduje tri zgodbe
Menačenkova domačija, 11. februar

Teliček Rjavček
Kulturni dom na Močljimku v Dobru, 15. februar

Pletenje kit iz slame
Slamnikarski muzej, 18. februar

Srečanja pod slammiki: Katarina Rus Krušelj
Slamnikarski muzej, 25. februar

9. festival gorniškega filma Domžale
Mestni kino Domžale, 27. februar

1. februar nedelja

Mestni kino Domžale
16.00 | VELIČASTNIH 6
Akcijska animirana pustolovščina / 102 min / Naj-novejša Disneyeva dogodivščina mladega genija Hira, ki s prijatelji in robotom Baymaxom rešuje domače mesto.

18.00 | IGRA IMITACIJE
Zgodovinski triler / 114 min / Zgodba o genialnem britanskem matematiku in kriptografu, ki je razvozlat kodo nacističnega šifrirnega stroja Enigma.

20.15 | TEORIJA VSEGA
Biografska drama o življenju enega največjih človeških umov Stephena Hawkinga / 123 min.

2. februar ponedeljek

Mestni kino Domžale
18.00 | ŽENSKA V KLETKI
Kriminalni misteriozni triler po romanu Komora - Oddelek Q, avtorja Jussija Adlerja-Olsena / 97 min / Triler, ki detektiva pripelje v globine zla in nasilja, ki prežita pod navzven nedolžno Skandinavijo.

20.00 | ZIMSKO SPANJE
Drama / 196 min / Z zlato palmo nagrajena študija značajev enega najbolj dovršenih turških režiserjev.

3. februar torek

Knjižnica Domžale
9.30 | IGRALNE URICE
za predšolske otroke od 3. leta dalje ter starše, skrbnike, dedke in babice/ obvezna prijava na oddelku za otroke in mladino.

Mestni kino Domžale
10.00 | NEBRASKA
abonma filmski DOPOLDANSKI
Komična drama / 115 min / Parabola o družinskih nesporazumih ob navideznem milijonskem dobitku.

Knjižnica Domžale
17.00 | NEKOČ, NEKJE ...
cikel ljudskih pravljic / za otroke od 4. leta dalje/ pripoveduje: Mija Stupica/ obvezna prijava na oddelku za otroke in mladino, skupina je omejena.

Mestni kino Domžale
18.00 | BIRDMAN ali NEPRIČAKOVANA

Mestni kino Domžale

20.00 | MEDZVEZDJE
Znanstveno fantastična pustolovščina / 169 min / Pogled na vesoljska potovanja vizionarskega režiserja.

12. februar četrtek

KD Franca Bernika
9.15 | HUDA MRAVLJICA
Glej opis pod 10. februar.

11.00 | HUDA MRAVLJICA
Glej opis pod 10. februar.

Center za mlade Domžale

15.00 | SKOZI IGRO SPOZNAJMO SVET
Medkulture delavnice za osnovnošolce.

Center za mlade Domžale

17.00 | OBRNIMO SVET NA GLAVO
Medkulture delavnice za mlade od 15 do 29 let.

Knjižnica Domžale

19.00 | MATEJA ČERNIČ: IDEOLOŠKI KONSTRUKTI O CEPLJENJU
predstavitev knjige in pogovor z avtorico/ vodi: Urška Repnik/ vstop prost.

Galerija Domžale

19.00 | ODPRTJE RAZSTAVE OBLIKA POIŠČE OKO
tašo Šušteršič Pločajs.

KD Franca Bernika

20.00 | JARARAJA: TRUBAR IN DRUGI TRUBADURJI SLOVENSKE KULTURE
abonma glasbeno scenski PRVI in IZVEN
r.: Marko Bratuš / skupina Jararaja / upesnjeno in uglasbeno življenje ustvarjalcev slovenske kulture.

13. februar petek

Knjižnica Domžale
12.00 - 14.00 | PRVA RAČUNALNIŠKA POMOČ
vsak drugi petek v mesecu/ prijave sprejemata Gortuž Jesihar in Janez Dolinšek na (01) 724 1204.

17.00 | KO KNJIGA POVEZUJE
družinska delavnica/ vodi: Tina Porenta Brojčan/ obvezna prijava na oddelku za otroke in mladino.

KD Franca Bernika
20.00 | JARARAJA: TRUBAR IN DRUGI

23. februar ponedeljek

Knjižnica Domžale
10.00 | ODKLOPI SE!
družabne igre/ za osnovnošolce/ vstop prost.

Center za mlade Domžale
10.00 - 15.00 | VESELE ZIMSKE POČITNICE
Druženje s sovrstniki, ustvarjanje pustnih mask in poslikava obraza, priprava sladkih dobrot/ za otroke od 6. leta dalje.

Mestni kino Domžale

10.00 | MEDVEDEK PADDINGTON
Igrano-animirana komedija in otroške delavnice/ 95 min / zabavne dogodivščine perujskega medvedka, ki v London pripotuje v iskanju novega doma.

18.00 | LEVIATAN

Glej opis pod 19. februar.

20.30 | GOLOB JE SEDEL NA VEJIN

RAZMIŠLJAL O ŽIVLJENJU
Glej opis pod 17. februar.

24. februar torek

Knjižnica Domžale
9.30 | IGRALNE URICE
Glej opis pod 3. februar.

Mestni kino Domžale
10.00 | ASTERIX: DOMOVANJE BOGOV
Glej opis pod 7. februar.

Center za mlade Domžale
10.00 - 15.00 | VESELE ZIMSKE POČITNICE
Glej opis pod 23. februar.

Knjižnica Domžale
17.00 | NEKOČ, NEKJE ...
Glej opis pod 3. februar.

Center za mlade Domžale
18.00 | ZAPOSILTVENI START
Karierne delavnice, ki olajšajo boj do zaposlitve/ namenjeno mladim od 15 do 29 let.

KD Franca Bernika

20.00 | RONALD HARWOOD: GARDEROBER
abonma gledališki ORANŽNI in IZVEN
Drama iz otroškega zakulisja/ SNG Maribor / r.: Veljko Mičunovič / i.: Ivo Ban, Ksenija Mišič, Vladimir Vlačič, Maša Žilavec, Mirjana Šajinovič, Davor Herge.

18.00 | VEČER DRUŽABNIH IGER
Igre taroka, aktivitija in drugih družabnih iger/ za mlade od 15 do 30 let.

Mestni kino Domžale
18.00 | GORNIŠKI FILMI
Ob zaključku 9. festivala gorniškega filma Domžale bodo na ogled zmagovalni filmi.

20.00 | GORNIŠKI FILMI
Glej opis zgoraj.

28. februar sobota

Galerija Domžale
5.30 | GALERIJA NA POTEPU
Strokovna ekskurzija/ ogled Capelle Scrovegni in umetniških spomenikov v Padovi/ vodstvo Junija Smoleta/ prijave v KD F. Bernika do 24. februarja.

Mestni kino Domžale
10.00 | BACEK JON
Glej opis pod 27. februar.

16.00 | BACEK JON
Glej opis pod 27. februar.

18.00 | GORNIŠKI FILMI
Glej opis pod 27. februar.

20.00 | GORNIŠKI FILMI
Glej opis pod 27. februar.

Razstave

Galerija Domžale
NATAŠA ŠUŠTERŠIČ PLOČAJŠ: OBLIKA POIŠČE OKO
Razstava oblikovalke vidnih sporočil od 12. do 26. februarja.

Slamnikarski muzej
300 LET SLAMNIKARSTVA NA SLOVENSLEM
Stalna razstava.

VITEZ ADAM RAVBAR S KRUMPERKA
Na ogled do 25. marca 2015.

Menačenkova domačija
IDA REBULA: BARVNI ZAPISI IZ NARAVE
Na ogled od 3. do 24. februarja 2015.

Knjižnica Domžale
MIR I IUBEFENIN RAZUMEVANJE

KULTURA

FILMI MORAJO IMETI ZGODBO

SILVO KARO, ALPINIST, OČE FESTIVALA GORNIŠKEGA FILMA DOMŽALE

Silvo Karo je Domžalčan in svetovni znani alpinist, sodobitnik Bloudkove plakete, prejemnik Reda za zasluge predsednika države in številnih drugih nagrad ter seveda vrhunski športnik.

Mateja Kegel Kozlevčar
Foto: Iztok Dimc

Poleg tega, da je skozi svojo bogato kariero na področju alpinizma obiskal številne večini ljudem nedosegljive kraje, je tudi eden pionirjev slovenskega festivala gorniškega filma Domžale ki še danes ljudem približa lepote in svojo ljubezen do vršacev. V pogovoru sva se vrnila tako h koreninam, začetkom festivala, kot tudi letošnjemu dogajanju, ki počasi že trka na vrata.

»Že od samega začetka sem želel festival postaviti v Domžale. S strani občine je bilo takrat namreč rečeno, da se bo gradil objekt, v katerem bo vsa potrebna infrastruktura, a to, kar danes imamo, ne zadošča; dvorana Kulturnega doma Franca Bernika je premalo za izvedbo celotnega programa. Prav tako ni dovolj prostora v Domžalah za vse ostale spremljevalne dogodke. Morda bi se izšlo, če bi bil še vedno funkcionalen kino v Domžalah, bi bila pa za nas idealna dvorana s 350 od 400 sedeži, kar pomeni, da bi festival lahko v celoti izvajali v Domžalah. Ker vemo, da te dvorane še lep čas ne bo, je Ljubljana najbližja, Cankarjev dom je več kot idealen. Če bi najeli kak drug prostor, kamor bi morali pripeljati in najeti infrastrukturo, bi bilo odločno predrago,« pravi Silvo Karo.

Kako pa sicer sestavljate finančno sliko projekta?

Prve festivale smo še nekako ustvarjali, nato pa je bilo vsako leto težje. Malo se pozna tudi kriza. Tri leta smo morali festival izvajati, da s smo se sploh lahko prijaviли na razpis Slovenskega filmskega centra, kjer smo dvakrat zapored dobili sredstva in s čimer smo lahko financirali prevode in podnaslavljanja. Potem pa tri leta zapored nismo nič dobivali, čeprav smo program še obogatili, dodali več filmov, več predavanj. To je popolnoma nerazumljivo. Prepričan sem, da v ozadju izbora ni vse tako, kot bi moralo biti, saj podpirajo po vsebini precej skromnejše festivale, medtem ko edinstvenih ne podpirajo. Po mojem mnenju je pomembno bogastvo festivala. Upam, da bodo nekoč začeli spet nagrajevati delo in vsebino.

Pred leti ste dejali, da so fotografija, film in knjiga sestavni del alpinizma. Kdaj ste vse troje začeli povezovati z alpinizmom in dobili navdih?

Ko sem začel sestopati iz alpinizma, sem se začel to aktivneje vključevati na to področje. Dejstvo je, da sem se 30 let ukvarjal z vrhunskim alpinizmom, bil sem ogromno po svetu in tudi tako prišel v stik s filmom. Prvič sva s pokojnim Janezom Jegličem posnela film v Patagoniji. Takrat še s 16 mm filmsko kamero, ki sva jo dobila na nacionalni televiziji. Film je zmagal na največjem festivalu gorniškega filma v italijanskem Trentu, dobili smo srebrni Encijan. Naslednje leto

Namen našega festivala je tudi, da pripeljemo k nam dobre tuje filme in jih naši avtorji, ki se s tem ukvarjajo, vidijo in dobijo idejo. Kaj je boljšega, kot pogledati 40 filmov iz različnih geografskih koncev sveta, in tako dobiti kako idejo morda v grafiki, scenariju, montaži, režiji ...

sem bil povabljen tudi v žirijo v Trento, nato pa se je počasi začelo obiskovanje festivalov v Kanadi, Franciji, Španiji in Avstriji. Razmišljati sem začel, da če že vse te alpske države imajo festival, zakaj ga tudi mi ne bi imeli, saj smo znani po dobrih alpinistih in športnih plezalcih. Najprej sem v Slovenijo pripeljal Banff po Banffu (kanadski festival) – kjer sem bil v žiriji. Izvedli smo ga v Mengšu, kamor smo pripeljali zmagovalne filme tega festivala. Nato sem si zaželel, da bi festival pri nas imeli tudi za lastno promocijo v tujini in smo naredili festival na Bledu, a tam niti ni bilo večjega zanimanja za podporo s strani občine, saj ima Bled že tako vsega do-

volj. Potem pa se je leta 2007 rodil festival v Cankarjevem domu, danes ga pripravljamo še devetih zapored.

S kamero v gore ... nekoč je bilo to zagotovo precej težje kot je danes, ko so kamere lahko res majhne, priločne. Se opazi kakovost v posnetkih, se lahko zato toliko bolj ukvarjate z vsebino in ne s tehniko?

Res je, danes lahko narediš več za zelo malo denarja. Če se spomnim leta nazaj, ko je bilo težko dobiti 16 mm kamero in narediti film, je bil celoten postopek drag. Danes lahko z zelo majhno zadevo, malo vložka in nekaj spretnosti z montažo narediš film. Filmi za na splet so hitro zadovoljive kakovosti, če pa hočeš narediti dober film z zgodbo, raziskovalen film, da narediš portret o nekom, pa si je treba vzeti čas, zbrati vse, kar imaš o človeku, za kar je potreben tudi denar. Na festivalu imamo različne filme – od nizko proračunskih do filmov velikih produkcijskih in televizijskih hiš.

Kaj je po vašem mnenju kakovosten gorniški film?

Veliko je komercialnih filmov, kjer je preveč samopromocije, take poskušamo dati bolj na stran, ker se mi zdi, da nimajo sporočilne vrednosti, da bi nagovarjali več ljudi in odpirali obzorja. Filme, ki imajo težo, ki nekaj povedo, pokažejo in odkrijejo, pa vedno izberemo. Pomembno je, da imajo filmi zgodbo, vrednost. Ne samo v trenutnem času, ampak tudi naprej. Seveda si želimo čim več takih filmov in tudi, ko ljudje pridejo na festival, da o tem govorijo, nekaj odnesejo, in ne le, da film pogledajo in gredo naprej.

Pomembno je, da imajo filmi zgodbo, vrednost. Ne samo v trenutnem času, ampak tudi naprej. Seveda si želimo čim več takih filmov in tudi, ko ljudje pridejo na festival, da o tem govorijo, nekaj odnesejo, in ne le, da film pogledajo in gredo naprej.

Kaj pa slovenski film na tujih festivalih? Kako uspešni smo izven naših meja?

Zelo slabo. Namen našega festivala je tudi, da pripeljemo k nam dobre tuje filme in jih naši avtorji, ki se s tem ukvarjajo, vidijo in dobijo idejo. Kaj je boljšega, kot pogledati 40 filmov iz različnih geografskih koncev sveta, in tako dobiti kako idejo morda v grafiki, scenariju, montaži, režiji ... Imamo pa na festivalu vedno do pet slovenskih filmov, televizijske in zasebne produkcije, a si želim, da bi bilo tega še več. Že od začetka imam idejo, da bi imeli tudi kake delavnice v času festivala. Tehnika je lahko dostopna, medtem ko sama osnova, znanje, pa manjkajo. A običajno zmanjka denarja. Četudi je bil kdaj narejen dober slovenski gorniški film, se je običajno ustavilo pri denarju za prevod, ki sicer ne stane veliko, a ga vseeno ne dočakamo. Namen vsakega filma je, da ga ljudje vidijo, zato je namenjen, in če ga vidijo v tujini, še toliko bolje.

Kaj lahko pričakujemo od letošnjega festivala?

Na letošnji festival smo prejeli 93 prijavljenih filmov, v tekmovalni spored pa smo jih izbrali 49. Vedno gledamo, da bi filmi pritegnili čim širši krog gledalcev. Tudi letos imamo na festivalu več kategorij, zelo močna je kategorija gorska narava in kultura. Imamo filme iz različnih koncev sveta, od Tibeta, Andov do Grenlandije, ki govorijo o tamkajšnjih prebivalcih izpod gora in drugih zanimivostih. Naslednja kategorija so gorski športi in avantura, ki govorijo o vseh dejavnostih, ki se dogajajo v hribih – od soteskanja, padalstva, gorskega kolesarjenja do zmarjstva ... Potem imamo kategorijo alpinizem, ki zajema same odprave in portrete alpinistov in plezalcev, v kategoriji plezanje pa so plezalni filmi v skali in ledu. Skozi te štiri kategorije pokrijemo zelo širok spekter želja. Stalnica tega pa so že od samega začetka predavanja domačih in tujih alpinistov ter strokovnjakov. Letos smo povabili Sudarsona Karkija (Nepal), ki bo imel zanimivo predavanje Ptice Himalaje, gostja bo tudi Lynn Hill (ZDA), najmarkantnejša plezalka na svetu, pa odličnega italijanskega plezalca Maurizioja Zanolotta – Manolo. Ker je letos 40-letnica odprave Makalu 1975, smo povabili njene člane, da se predstavijo s predavanjem. Predavanje bo imel tudi Matjaž Jeran. En večer bo posvečen prav Nepal, ker imamo kar dva nepalska filma.

Kaj od tega si bomo lahko ogledali v Domžalah?

V Domžalah običajno zavrtimo najboljše zmagovalne filme, program se začne v petek ob šestih in nadaljujemo

s programom v Domžalah tudi v soboto. Bo pa letos festival poleg Domžal in Ljubljane tudi v Celju in na Ptuj.

Kaj pa je vas motiviralo in vas še danes žene, da se lotevate podvigov, ki jih običajno ljudje le od daleč gledamo s strahospoštovanjem?

Z alpinizma sicer že malo sestopam, ker se mi zdi, da je pri vsaki stvari enkrat treba reči, da je dovolj. V nobenem vrhunskem športu ljudje ne vztrajajo tako dolgo kot alpinizmu. Je pa tako, da v alpinizmu vsak za svoje obdobje najde temu primerne cilje. Ko si mlajši in imaš več moči, vzdržljivosti in eksplozivnosti, imaš temu primerljive cilje. Z leti pa iščeš cilje, za katere potrebuješ več izkušenj in jih lahko dosežeš na njihovi osnovi ter gledaš bolj racionalno. Pomembno je tudi spoznanje in razvoj, ki gre svojo pot naprej. Pogosto sem si pozneje marsikateri vzpon pripravil na osnovi dobrih izkušenj in dobre osnove svojih začetkov.

Zapomnimo si predvsem nevarnost, nesreče in negativne točke alpinizma. Mi v dolini. Česa pa se spominjate vi, tako visoko skoraj v oblakih, kot tudi potem, ko se vrnete v dolino? Še posebej po neklasičnih, izzivalnih odpravah, po katerih ste znani?

V spominu vedno najbolj ostanejo prvi stiki, prvi stik s Patagonijo, drugo pokrajino, prvi stik s Himalajo, ki je druga kultura, pa Grenlandijo. Prvi stik z drugo kulturo in pričakovanja, ko nekam greš, so najgloblji, ti najbolj ostanejo v spominu. Ko pa greš nekam večkrat, pa ostajajo v spominu najbolj zahtevni vzponi, medtem ko gredo ostali bežno skozi, postajajo rutinski. Ko se dogaja nekaj res ekstremnega, pa to v spominu ostane do potankosti. Tak primer je recimo noč, ki si jo preživeli na polici brez bivak opreme in čakal, da pride prvo jutranje sonce. Tisti detajli, ki so te pognali na mejo preživetja, se zagotovo globoko zapišejo.

Kako je s podmladkom v alpinizmu in kakšno bi bilo vaše sporočilo njim?

Sicer smo imeli nekaj turbulentnih obdobij v preteklosti, ko je alpinizem zavil v »slepo črevo«, a generacija, ki je sedaj aktivna, je skupina mladih alpinistov, ki iščejo prvobitni alpinizem, tisto prvinskost, brez pretirane medijske izpostavljenosti. Zdi se mi, da slednja včasih naredi več škode kot koristi, saj ko imaš ob sebi take zunanje dejavnike, misliš, da moraš plezati zaradi njih. Ti vplivi lahko škodljivo vplivajo na odločitve. Sam nisem bil nikoli pod takih pritiskom, ampak sem se v steni vedno odločal na osnovi trenutnega stanja, čeprav je bilo tudi nekaj neuspešnih odprav, a vsako štejem za dobro, je že moglo biti tako. Sem se pa tudi iz teh ogromno naučil.

Sicer pa vsak, ki je mlad in ima sanje, mora v to verjeti in iti naprej. Tudi jaz sem bil na tem, ko sem se vprašal pred leti, kam sedaj. Ko sem začel plezati, niti približno nisem imel v glavi, da bom toliko časa vztrajal. Vsakomur bi rekel, ko se lotiš ene stvari, jo delaj maksimalno in le tako boš lahko uspel. Če boš ves čas na meji, iti ven ali ne, boš delal vse na pol. Če si se odločil za padalstvo, moraš pri sebi razčistiti, ali želiš uspeti ali biti rekreativec. Kdor ima željo v eni stvari, naj se ji maksimalno posveti in rezultati bodo slej ko prej prišli. Pri vsaki stvari je to pomembno in če greš na polno, boš uspel. □

KULTURA

KOLUMNA • FILMSKI POGLEDI

MATJAŽ MARINIČ

DOKUMENTARNI FILM
PROTI SPEKTAKLU

»Vsako bitje se predstavlja s tem, kar ustvarja, in s tem tudi pristopa k drugim.« – Jean-Louis Comolli

Francoski filmski režiser dokumentarnih in igranih filmov ter teoretik Jean-Louis Comolli, ki je bil med letoma 1966 in 1971 tudi urednik prestižne filmske revije Cahiers du cinéma, v svoji knjigi *Film proti spektaklu (Cinéma contre spectacle)* vzpostavi zanimivo razmerje med filmom in družbo, kjer vse bolj prevladuje spektakel. Med drugim Comolli v knjigi zapiše: »Neprestane bitke ali vojne izkoriščanih proti gospodarjem zaidejo in izgubijo moč, ker obnavljajo prav oblike, skozi katere se danes izvaja prevlada kapitala, pa naj je to na področju informiranja, oglaševanja, medijev ali spektaklov. V vsakdanjih bojih prepogosto govorimo besede sovražnika. Toda drug način govora o svetu in lastnih upih bomo lahko ustvarili samo v krogu skupnega jezika, ugrabljene lepote, ki jo moramo iztrgati zapeljivcem. Utopijo moramo znova začeti in hkrati ponoviti: vstanite, utopisti! Iz same notranjosti spektakularne prevlade moramo, gledalci, cineasti, zanko za zanko razdreti to prevlado in jo razplesti, jo desinhronizirati, jo preluknjati s filmi iz obrobja, jo nakrhati z intervali.« Zaradi vseobsežnosti poneumljajočega spektakla je vse prepogosto prezrta izvornost in kvaliteta, ki jo film premore. Čeprav Comolli ne razlikuje med fiktivnim in dokumentarnim filmom, se je ravno slednji zaradi specifičnega načina reprezentacije uspel odmakniti od oznake spektakel. Morda je ravno to razlog, da je večina filmski kritikov tako vzbujala film *Fantovska leta (Boyhood)*, saj film že zaradi svoje produkcijske dobe (režiser in scenarist filma Richard Linklater je film z isto igralsko ekipo snemal celih 12 let), izstopa iz povsem ekonomsko naravnega ameriškega filmskega sistema in se spogleduje z določenimi aspekti, ki so značilni za dokumentarni film.

Bolj kot kadarkoli prej je znotraj dokumentarnega filma izpostavljena novo možnost interpretacije samega filma, ki ob uporabi oziroma kombiniranju različnih tehnik izpostavlja njegov terapevtski učinek. Fokus se pri taki interpretaciji prenaša od gledalca na osebo, ki ima v filmu vlogo pripovedovalca, ki je pogosto tudi režiser filma. Kot primer naj navedem film *Medena koža (Couleur de peau: Miel)*, ki je nastal po istoimenskem grafičnem romanu priznanega belgijskega avtorja stripov Junga in je bil novembra predvajan v Mestnem kinu Domžale. Gre za animirani dokumentarec, v katerem Jung pripoveduje o svojem otroštvu, ko je bil ob koncu korejske vojne posvojen v Belgijo. Film kombinira arhivske posnetke z animacijo, prek katere se je Jung zatekal v domišljijasti svet in prek katere je, kljub mladostniškemu težavam, uspel doseči mednarodno slavo. Kot je zapisal Jung: »Zame je bilo pomembno, da sem spregovoril o posvojitvi, zlasti o mednarodnem posvajanju korejskih otrok. O tem, kako sem doživljal dejstvo, da so me zapustili, o zanikanju svojih korejskih korenin, o samouničevalnosti ter o svoji povezanosti z neko drugo kulturo Daljnega vzhoda – Japonsko, deželno, na katero sem bil lahko ponosen in ki je bila hkrati zaprisežen sovražnik Koreje. Onstran vprašanja izvora pa je šlo za obujanje spomina na mojo biološko mater in na posvojiteljico, vključevanje v novo družino, sprejemanje moje mešane identitete in ponovno izgradnjo samega sebe.«

V podobnem kontekstu prezentacije avtobiografije skozi dokumentarni film je potrebno izpostaviti film *Slika, ki je ni (L'image manquante)*, ki bo na sporedu Mestnega kina Domžale v februarju. V Kambodži rojen režiser Rithy Panh se v filmu, z arhivskimi posnetki in miniaturnimi glinenimi figuricami, vrača v čas svojega otroštva. *Slika, ki je ni* je bila premierno prikazana na festivalu v

« Bolj kot kadarkoli prej je znotraj dokumentarnega filma izpostavljena nova možnost interpretacije samega filma, ki ob uporabi oziroma kombiniranju različnih tehnik izpostavlja njegov terapevtski učinek. »

Cannesu, kjer je Panh zanj prejel glavno nagrado v sklopu Posebni pogled, nominirana pa je tudi za oskarja za najboljši tujejezični film. Panhovo otroštvo je zaznamoval okrutni režim Pol Potovih Rdečih Kmerov. Ko je bil star enajst let, so Rdeči Kmeri njegovo družino poslali v delovno taborišče, pri petnajstih pa je Panh zbežal na Tajsko in pozneje v Parizu. Po končanem študiju na filmski šoli IDHEC (Institut des Hautes Etudes Cinématographiques), je bila večina njegovih dokumentarnih filmov tematsko povezana njegovi rodni deželi. Osnova za film *Slika, ki je ni*, je bila fotografija, ki so jo med letoma 1975 in 1979, v času svojega vladanja Kambodži, posneli Rdeči Kmeri. V času snemanja pa se je Panh domislil, da bi del filma posnel z glinenimi figurami. »Snemali smo že leto in pol, ko sem dobil zamisel o glineni figurici, o življenju, ki pride iz zemlje. Vse sem spremenil. Takoj lahko vidite, kako močno, kako poetično so te podobe. Gre za kipce odraslih, ki pa so videti, kot bi jih naredili otroci. Samo veliki umetniki – Chagall, Kandinski, včasih Picasso, Miró – znajo ustvariti slike, ki so videti kot otroške in so hkrati tako lepe. Mislim, da so v sebi ohranili nekaj iz svojega otroštva, tisto nedolžnost, ki jo vsak dan pomallem izgubljam.« Tema, ki bi v igranem filmu zlahka prešla v spektakel, ponuja večjo možnost refleksije ravno zaradi osebnega pristopa. Kor pravi režiser: »To je moja zgodba, posneti sem jo moral jaz, a kar se je dogajalo v Kambodži, se je dogajalo povsod.« *Slika, ki je ni* se na gledalca obrača z rekonstrukcijo zgodovine, pri kateri se režiser zaveda, da ne bo objektivna. »Naše delo ni delo zgodovinarjev. Njihov pristop je zelo znanstven. Včasih celo zavračajo pričevanja. Tudi sodstvo v primeru genocida ne more rešiti vsega, sodniki ne morejo najti vse resnice. Ne obstaja le ena resnica. Filma sem se lotil, ker gre le za mojo resnico in ne za resnico vseh. Menim pa, da se lahko umetnost – knjige in filmi – kosa z delom zgodovinarjev in sodstva. Film namreč ljudem odpre nove možnosti. Ko ga gledajo, ga gledajo skupaj z drugimi, se pogovarjajo ... V trenutku postanejo drugačni.« V času vseobsežnosti poneumljajočega spektakla to vsekakor potrebujemo. □

Domžalski silvestrski meni

Ali kako zvenijo hrana, pijača in zabava

KDFB Navajeni smo že številnih Bekavčevih (**Mate Bekavac**, klarinetist in umetniški vodja domžalskega glasbenega cikla v *KDFB*) inovacij in novosti v vseh teh treh letih, odkar je njihov protagonist. Ena od teh je tudi »njegov« tradicionalni silvestrski koncert, ki se je v teh letih obnesel, uveljavil in tradicionaliziral že kot ena stalnic. Še več: v teh nekaj poskusih še vedno ostaja kot neke vrste rariteta v celotnem slovenskem prostoru! Zato pa ne ob tradicionalni (koncertni) uri, zato pa ne v Ljubljani (ampak v Domžalah) in z nenormalno dolžino, ki je tokrat z odmorom vred trajala tja čez tri ure ter seveda z bogatimi in s številnim programom ter njegovimi kombinacijami in z izborom izvajalcev, ki jih

vedno ostaja naš tovrstni as: vse od tistega začetnega teatralnega uvoda, s številnimi vmesnimi epizodami pa vse do finalnega zaključka. Vmes pa se je seveda zgodilo toliko tematskega, nenehno povezanega med glasbo in njenimi odzveni v hrani, pijači in zabavi, kakovostno in nemalokrat tudi vsaj (pol)scensko odigranega, da se s podobnimi dosežki težko kosa še kakšna podobna (zabavna pa hkrati povsem čisto resna glasbena) tovrstna prireditelj. Zelo pa bi izpostavil obe Mendelssohnovi *Koncertantni skladbi* v f-molu, op. 113 in v d-molu, op. 114, obe za klarinet, basetni rog in godalni kvintet z izjemnim klarinetnim tandemom Bekavac-Lattuada in seveda z neposrednim tovrstnim muzikalnim vplivom

na celoten (spremljevalni) ansambel, klarinetistoma Bekavcu in Begušu se je z basovskim klarinetom pridružil spet Italijan Lattuada v *Argentincu* v *Beogradu* D. Jovice, pa seveda obema pevskega solistoma (Pirc Močnik in Biščević), ki sta tako ali drugače (enkrat celo skupaj z M. Bekavcem-ta je tudi zapel!) s pravo glasbeno-gledališko, torej pevsko in igralsko sklenila ob klavirju T. Bajca od dueta do terceta »*Trinke Liebchen, trinke schnell!*«

Take in vsestranske odzivnosti vseh izvajalcev, hvaležnosti in obiska poslušalcev na tem glasbeniškem koncertu v *KDFB* že dolgo nismo doživeli in to navkljub spletu vseh okoliščin: silvestrski večer, pač!

DR. FRANC KRIŽNAR

s te scene domžalske *Tomčeve dvorane* večinoma že poznamo. Seveda pa tokrat še s posebnim pridihom samega Silvestra (31. 12. 2014), pridihom in okusom hrane, pijače in zabave. Vsaj tako je bilo razumeti napoved, spored, ki ga je koncu koncerta izvedlo vsega skupaj 15 pevko- pevcev in instrumentalistov v različnih kombinacijah: od sola do vsega deseterice izvajalcev, ki smo jih npr. lahko našli v zaključnem bisu: popularni *Napitnici* iz Verdijeve opere *Traviata*.

Če sta oba pevka solista **Marta Pirc Močnik** (sopran) in **Aco Biščević** (tenor) že sklenila omenjeni silvestrski glasbeni maraton v *KDFB*, naštejmo vsaj (vse) izvajalce, ki so spet po pravilu v mednarodni zasedbi sestavljali in odpeli ter odigrali tale domžalski silvestrski meni: pianista **Per Rundberg** (Švedska) in **Tilen Bajec**, klarinetisti **Mate Bekavac**, **Aljaž Beguš** in **Davide Lattuada** (basetni rog in basovski klarinet; Italija), flautistka **Jerca Novak**, trobentač **Tibor Kerekeš**, fagotist **Paolo Calligaris** (Italija), violinistki **Božena Angelova** in **Orges Caku** (Italija), violončelist **Jaka Stadler** in kontrabasist **Miha Firšt**. V različnih kombinacijah od sola do tui smo tako v prvem delu poslušali izvorno in prirejeno glasbo skladateljev Bohuslava Martinůja, Wolfganga Amadeusa Mozarta, Gioachina Rossinija, Franza Schuberta, Fritza Kreislerja, Johanna Straussa, Felixa Mendelssohna Bartholdyja, Camilla Saint Saënsa, Johanna Sebastiana Bacha, v drugem delu pa vse od (uvodnega) jazz pa do *tanga, valčkov* in *polk* skladateljev Mortona Goulda, Paula Schoenfelda, (ponovno) Johanna Straussa, Johannes Brahmsa, Guillaumeja Connessona, Dula Jovice in za dodatek še Verdijeve *Napitnica*. Težko bi bilo zdaj izdvojiti vsako skladbo, vsakega izvajalca, vse kombinacije, ki smo jih slišali v izvedbah res odličnih in bolj ali manj (po) znanih Bekavčevih gostov. Predvsem pa tudi on sam spet ni bil od muh, tako idejno, realizacijsko kot seveda poustvarjalno, s klarinetom. Tukaj še

V: MUZEJU Februar '15

MENAČENKOVA
DOMAČIJA

Torek, 3. februar 2015, ob 19. uri | Odprtje
Nedelja, 8. februar 2015, ob 17. uri
Vodeni ogled z avtorico

IDA REBULA
BARVNI ZAPISI IZ NARAVE

Razstava | 3. – 24. februar 2015 Vstop prost.

Sreda, 11. februar 2015, ob 19. uri

ANA DUŠA PRIPOVEDUJE
TRI ZGODBE

Sredin večer ljudskega izročila 60 min. / vstop prost

SLAMNIKARSKI
MUZEJ

Sreda, 18. februar 2015, ob 18. uri

PLETENJE KIT IZ SLAME

Delavnica

120 min. / kotizacija: 5 eur (odrasli), otroci brezplačno / obvezne prijave do 11. februarja na e-naslov info@kd-domzale.si ali 01-722 50 50 (KDFB)

SREČANJA POD SLAMNIKI

Sreda, 25. februar 2015, ob 18. uri Vstop prost.

Katarina Rus Krušelj

Pogovor bo vodila in pripravila Cveta Zalokar.

Vitez Adam Ravbar
s Krumperka

Zgodovinska razstava

25. november 2014 – 25. marec 2015 Vstop prost.
Nedelja, 8. februar 2015, ob 18. uri | Vodeni ogled po zbirki

Kulturni dom
Franca Bernika
Domžale

www.kd-domzale.si
T: 01/722 50 50

MENAČENKOVA DOMAČIJA Cankarjeva ulica 9, 1230 Domžale, menacenk@kd-domzale.si | Odprta v času razstav vsak delavnik od 10.–11. ure in od 17.–19. ure, ob sobotah od 10.–11. ure.
SLAMNIKARSKI MUZEJ DOMŽALE Kajuhova 5, 1230 Domžale (domuje v Godbenem domu Domžale), slammnikarski.muzej@kd-domzale.si | Odprt vsak delavnik od 10.–12. ure in od 17.–19. ure, ob sobotah od 10.–12. ure.

Pevka Neca Falk z novim sporedom Od daleč

3. večer 17. sezone KDFB glasbeno-scenskega abonmaja

KDFB V Domžalah je bil vzrok za tokratni nastop priznane slovenske pevke zabavne glasbe, pevke brezštevilih klasik **Nece Falk**, z novim albumom in osveženo ekipo glasbenikov izid nove plošče. Cedejka *Od daleč* prinaša niz novih glasbenih umotvorov, ki so nastali v soavtorstvu tako N. Falk kot njenega avtorskega sodelavca, kitarista in kantavtorja Boštjana Narata. Mi pa se Nece spominjamo še izza lepih, zlatih in starih časov slovenske popevke, skoraj nesmrtna pa je ostala z *Mačkom Murijem* in *Muco Maco*. Da, tudi to je umetnost in to ne le zabavnega ali zgolj otroškega fragmenta glasbene (po)ustvarjalnosti, temveč je ta res Necina brezštevila klasika v glasbi in v pravem pomenu. S temi in takimi vedenji in znanji sem se zatorej lahko kar z lahkim srcem odpravil na tokratni nov Necin večer v okviru tretje prireditve tradicionalne 17. glasbeno-scenske sezone v *Tomčevo dvorano* domžalskega KDFB.

Neca Falk ni nastopila sama. Kot se za podobne nastope, ne samo domžalske, spodobi, smo med njenimi spremljevalci videli in slišali tri odlično verzirane inštrumentaliste in pevce (back vokali): **Boštjan Narat** (kitara in ukulele), **Boštjan Gombač** (klarineti, korneta, ukulele, tolkala itd.) in **Žiga Golob** (kontrabas in ukulele). Med glavnimi naslovi tega večera je bila seveda neke vrste promocija plošče, ki je že lani izšla pri mariborski Založbi Pivec: *Dež ni bil kriv, Dan, kot je bil včeraj, Od daleč, Pesem o moji glavi, Npopustljiva kot sneg, Kar tako, Krošnje sumijo, Vem, zakaj, Na strani neba in Ne tvegaj vsega, ker lahko ti uspe*. Značilna baladnost ali kar šansonskot je prevevala tole včasih kar uglasbeno poezijo in/ali poetično glasbo. Zanimiva solistka, zanimiv bend, odlični posame-

zniki in še bolj atraktivne kombinacije so več kot aktualizirale omenjeno ploščo. Vmes so si umetniki na velikem domžalskem odru privoščili še kakšen komentar(-ček), šalo, geg, skratka, šlo je marsikaj za mnogo več kot neke vrste »stand up« glasbo. Še zlasti zanimivo je bilo triglasno fantovsko petje kot že omenjeni back vokali, preverjeni inštrumentarji in seveda v vsem tem odlične stične točke vseh odtenkov vseh izvajalcev. Četudi gre v večini primerov ali skoraj izključno za avtorsko glasbo, je bila seveda v tistem dobrem okusu leta ves čas na robu (izvrstne) improvizacije. Navdušeno občinstvo je na prvi od dveh tovrstnih prireditev (ta je sicer štela v okviru 3. abonmajske prireditve za drugo; 15. januarja 2015; njena prva verzija pa bo na sporedu 4. februarja) priploskalo kar dva dodatka. Bravo!

Vmes pa smo slišali še marsikaj iz preostalega repertoarja, saj je menda tale cedejka (2014) nastala kar 14 let

po prejšnji, zadnji Nece Falk (V teatru; *Mačji disk*, 2001). Med najbolj popularnimi s tega dela nastopa ne moremo mimo *Vsi ljudje hitijo, Križem svet gredo stopinje, In če bele muce črne*, idr., kar vse seveda sodi med Necine hite. Saj je prav naša N. Falk med tistimi izvajalkami, ki jo je v vsej tej več kot 40-letni pevski in popevkarski karieri zaznamovale *Zlata ladja, Maček Muri* in *Muco Maca* idr. Brez dvoma gre v primeru N. Falk za legendo zlate dobe slovenskem popevke, ki pa se ji je s povsem drugačnim in novim opusom uspelo obdržati še daleč prek morda navidezne in pričakovane minljivosti. Neca Falk kot ena od »prvih dam« slovenske popevke je aktualna, sveža, lahko bi rekli celo nova in seveda daleč od ugotovitev (mojega) ameriškega kolega Alexa Rossa, ki je vsaj namignil, če ne celo okarakteriziral glasbo 20. in 21. stoletja kot, da je vse »drugo hrup.«

FRANC KRIŽNAR
FOTO: TONE STOJKO

Pogovori z likovno dediščino v Galeriji Domžale

Predstavitel restavratorskega oddelka UL ALUO

GALERIJA DOMŽALE V četrtek zvečer, 15. januarja 2015, se je v Galeriji Domžale odvila nova zgodba – tokrat na področju ohranjanja likovne dediščine. Kustos galerije Jurij Smole, akademski kipar in profesor na Oddelku za restavratorstvo UL ALUO, je pripravil vpogled v atelje bodočih restavratorjev. Na odprtju razstave smo v njegovem pogovoru s profesorji in študenti restavratorskega oddelka izvedeli marsikatero podrobnost restavratorskega poklica in se v splošnem seznanili s samim študijskim procesom te stroke. Izvedeli smo, da ločujemo med preventivno in kurativno konservacijo ter restavriranjem, vsi skupaj pa sestavljajo konservacijo materialne kulturne dediščine. Naštetimi pojmi se med seboj razlikujejo glede na namen ukrepov in dejavnosti, ki jih označujejo.

V njih so raziskovali človeško figuro, tonsko modeliranje in kolažiranje različnih materialov. Predstavljene so njihove vaje v slikanju fresk, marmoriranju, izdelovanju mozaikov, obdelovanju različnih kiparskih materialov (kamen, glina, mavec), kopistiki, zlatenju itd. Razstavljene umetniške izdelke vsebinsko zaključuje filmska projekcija z natančnejšim prikazom različnih restavratorskih postopkov s poudarkom na restavriranju slik.

Konservatorska-restavratorska stroka je v širši javnosti še vedno premalo promovirana, zato je bila januarska razstava v Galeriji Domžale več kot le dobrodošla. Ne le zaradi predstavitve študija, s katerim restavrator-konservator pridobi nujna znanja s področja varstva kulturne dediščine, konservatorsko-restavratorske metodologije, zgodovine umetnosti, teh-

V opisu študijskega dela v restavratorskem ateljeju je Jurij Smole zapisal »... krožimo med glino, zlatimi lističi, klejem in mavcem; v labirintih Univerzitetne kleti snemamo freske in izdelujemo štukmarmor, slikamo, rišemo, čistimo slike in kipe starih mojstrov ter z veliko ljubeznijo in natančnostjo poskrbimo za likovno dediščino«. Temu kontekstu je sledila tudi postavitev razstave. Galerijske stene so zavezle risbe in slike velikih formatov, ki so jih narisali in naslikali študentje.

nologije materialov, fotografije v restavratorstvu, empiričnih aspektov ter kemijskih in fizikalnih metod v restavratorstvu, muzeologije, kopistike itd. Temveč tudi zaradi pomembnega sporočila, ki ga nam je razstava posredovala; namreč skrb za kulturno dediščino ni le skrb stroke, temveč je skrb vseh nas. Skrbeti moramo za njeno ohranjanje in nenehno vzgojo vseh, da bomo vsi imeli do nje čim bolj pozitiven odnos.

KATARINA RUS KRUSHELJ

Naš objektiv

50 let dejavnosti, 45 let kluba Mavrica

FOTO KINO & VIDEO KLUB MAVRICA »Teh naših petdeset let se mi zdi, da je minilo neverjetno hitro. Verjetno zato, ker mi ni bilo nikoli dolgčas, ker se je kar naprej nekaj dogajalo. Če se ni samo od sebe, smo pa poskrbeli, da se je. In spomni na tiste dni in leta, ko smo ustvarjali Mavrico, so še dokaj sveži ...« sem lahko prebrala v najnovejši pravi kroniki Kulturnega društva Foto kino & video kluba Mavrica Radomlje **Naš objektiv**, ki je izšla tik pred novim letom.

V njej so strnili spomine na začetke svojega dela, Mavrica je bila formalno ustanovljena 29. januarja 1979, ljubiteljski fotografije pa so s svojim delom začeli že dobrih pet let prej, na kratko predstavili prehojeno pot in se spomnili zlasti zadnjih let svojega dela. Predstavili so prireditev ob 660-letnici Radomelj, v besedi in fotografiji opomnili na številne aktivnosti v letu 2014, ki je bilo še posebej pestro in zanimivo. Pripravili so namreč vrsto prireditev, s katerimi so nas spomnili na svoje jubileje. Tako smo si lahko ogledali vrsto filmov iz arhiva in nas kar trikrat povabili, da smo si jih ogledali v okviru posebnega festivala. V Našem objektivu pa lahko beremo tudi o drugih dejavnostih, ki vse po vrsti kažejo na njihovo bogato delo, s katerim so za znanca ohranili različne dogodke in zgodbe. Pozabili niso niti na fotografske razstave, kjer se lahko pohvalijo z vrsto priznanj, na delo mladih, sodelovanje s Centrom za mlade Domžale, ob koncu leta pa pripravili tudi pregledno klubske razstavo fotografij z naslovom **Paralele / vzporednice**, kjer so si ljubitelji fotografije in

filma, in teh je v Radomljah in okolici res veliko, lahko ogledali projekcije sprejetih in nagrajenih fotografij, podelili so diplome in nagrade, ob koncu pa predstavili najpomembnejši projekt v letu 2014: Svet ter naši kraji in ljudje v XX. stoletju. Peter Pokorn je v Našem objektivu o tej prireditvi med drugim zapisal: »Razstava je nekaka paleta odtisov in mavrica raznolikosti likovnih in sporočilnih sestavin, ki ustvarja prijetno dožemanje likovnega dogodka, obenem pa kaže na solidno poznavanje in posredovanje fotografskih vtisov.«

Poglejmo še nagrajence klubske pregledne letne razstave 2014: za temo paralele je prvo nagrado prejel Iztok Končina, drugo Blaž Peterka,

tretjo pa Lojze Popelar; diplome pa: Mateja Absec, Klara Manca Popelar, Špela Kragelj Bračko, Jan Rojc in Albinca Kosmač. Na prvo nagrado je prešla Klara Manca Popelar, drugo Albinca Kosmač in tretjo Milan Jazbec, diplome pa Mateja Absec, Lojze Popelar, Jože Kragelj, Peter Rojc in Janez Kosmač. Prejemnikom nagrad in diplom iskrene čestitke, Mavričarjem pa uspešno tudi leto 2015!

VERA VOJSKA

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v petek, 27. februarja 2015. Rok za oddajo prispevkov je v četrtek, 12. februarja 2015, do 12. ure.

Roman Končar
v briljantni monokomediji
Mira Javna

Trpinin
izpoved normalnega norčaka

Ko nekoga po krivici zaprejo v psihiatrično ustanovo, je to zanj – šok. Ker mu povedo, da je nor. Pa je res? Kdo bi vedel.....

6.2.2015 ob 20h Kulturni dom na Viru

PRODAJA VSTOPNIC
051/84-31-03 in prek e-maila: vstopnice.kdvir@gmail.com

KULTURA

Z virskimi kulturniki in Mulcem v novo leto

Poleg Virjana, ki je v zadnjih dneh leta 2014 vsem gospodinjtvom v Krajevni skupnosti Toma Brejca Vir zaželel vse dobro v letu 2015, za prijetno razpoloženje ob koncu leta že vrsto let poskrbi Kulturno društvo Vir pri Domžalah, ki ga vodi Tanja Tekavc.

KD VIR PRI DOMŽALAH Novoletna predstava združuje več sto obiskovalcev od blizu in daleč. Letos nas je navduševal Bojan Emeršič v monokomediji Mulc vas gleda in vsem skupaj po skoraj dvourni predstavi zaželel, naj bo 2015 srečno, zdravo in nasmejano.

Prijeten ponedeljkov večer, zadnji v letu 2015, se je začel s prijaznim pozdravom in voščilom predsednice društva, ki je zbranim tudi v imenu vodstva Krajevne skupnosti Toma Brejca Vir zaželela veliko poguma, volje in upanja na dolgih življenjskih poteh, na katerih vse prevečkrat tečemo, ne da bi se zaustavili in poiskali srečo. To prav vsak nosi v sebi, le poiskati jo mora. Ob sreči pa vsak od nas ob upočasnitvi korakov najde tudi nove priložnosti, ki naj tudi v letu 2015 vsem prinesejo veliko prijetnih dni.

Potem je vajeti v svoje roke vzel mulc, odlični slovenski igralec Bojan Emeršič, in nam pripovedoval o svojem gledanju domačih, posebej očeta, mame, dedka in strica Toma, ob katerih nas je spomnil na vse pomembnejše postaje v svojem kratkem življenju, v katerem je prispel do zelo pomembnega cilja – začel bo namreč hoditi v prvi razred šole. Ob poslušanju in gledanju posameznih slik z njegove življenjske poti, smo slišali vrsto življenjskih resnic in se vedno znova

prepričali, da je njegova pot podobna našim – polnim nasprotujočih se zglede starejših in neogovorjenih vprašanj. Ob tem smo občudovali igralčevo kondicijo, ki ni pomenila le govorjenja, temveč tudi plesanja in prijaznega pogovarjanja z obiskovalci. Ti smo njegovo ustvarjanje, v kateri »s svojo mladostniško razigranostjo hudomušno razglablja o svetu odraslih, o pasteh vzgoje, šoli odnosih

v družini in seveda prvih ljubeznih,« večkrat nagradili z aplavzom in iskrenim glasnim smejanjem.

Svet je lep, najlepši in tem svetu nas je nekajkrat opozoril mulc in nam zaželel, da bi bil, posebej za vse obiskovalce, ki so napolnili dvorano, najlepši v letu 2015. In ne pozabite: Zmeraj in povsod vas, tudi v letu 2015, gleda ... Mulc!

VERA VOJSKA

44. novoletni koncert Simfoničnega orkestra Domžale – Kamnik

Uživali smo od prve melodije do konca in naprej

Kako hitro minevajo leta, ljubitelji in ljubiteljice glasbe Simfoničnega orkestra Domžale-Kamnik lahko merimo tudi po številu novoletnih koncertov, ki so bili pred več kot štirimi desetletji ena redkih oblik tovrstnega slovesa od starega leta, danes pa so ena od stalnic veselega decembra, ki bi jo tako v Domžalah, najbrž pa ne bi bilo nič drugače tudi v Mengšu in Kamniku, iskreno pogrešali.

Vsako leto nam glasbeniki in glasbenice, ki se že od leta 1971 družijo v enem redkih neprofesionalnih simfoničnih orkestru pri nas, pripravijo prijeten večer in tudi letos ni bilo drugače. Ob odhodu iz hale Komunalnega centra po skoraj dve uri in pol očarljivi

žen dirigent Slaven Kulenović, ki ni le z rokami, temveč včasih kar s celim telesom, vodil orkester, ki mu je zvesto sledil. Pohval so bili deležni tudi vsi solisti: sopranistka Nadia Ternifi, mezzosopranistka Anja Šinigoj, tenorist Blaž Gantar in Jure Smirnov Oštir, violinist, ki se je izkazal tudi s skladbo Strune strasti, ki jo je posebej zanj napisal eden najbolj znanih domžalskih glasbenikov prof. Tomaž Habe, ki se je v glasbeno zgodovino orkestra zapisal tudi kot njegov ustanovitelj in dolgoletni dirigent.

In ko smo že mislili, da smo po uverturah k operam Seviljski brivec in Netopir, iz katerega smo poslušali tudi eno od znamenitih arij, arijo iz La Bo-

in dirigenta pa nagradili s pravimi ovacijami, so pri znamenitem maršu, ki je bil zaigran tudi na koncu najbolj znamenitega novoletnega koncerta na Dunaju, kar vstali in pokazali dosti večje navdušenje kot na koncertu na Dunaju.

In še kar ne bi šli domov, saj so bili glasbeniki tokrat resnično novoletno razpoloženi in so še enkrat več dokazali, da jih v Simfoničnem orkestru Domžale – Kamnik resnično družijo ljubezen do glasbe, ki so ji bili v letu 2014 s številnimi uspešnimi nastopi še posebej naklonjeni. Šopki iz rok Pavla Pevca, tajnika Javnega sklada za ljubiteljske dejavnosti RS, izpostave Domžale, ki se je glasbenikom za-

ve glasbe sem slišala veliko pohvalnih besed, da tako prijaznega glasbenega slovesa od novega leta že dolgo ne. »Res je bilo lepo in vsa pohvala glasbenikom,« je bil največkrat slišan komentar, ki se je velikokrat nadaljeval s pohvalo nenavadnega, a simpatičnega povezovanja koncerta, na katerem smo znova ugotovili, da ima Luka Vasle veliko darov, ki jih premalokrat pokaže. Številnih pohval je bil dele-

heme, že omenjenih Strunah strasti, kar precejšnjega dela opere Carmen in vrste drugih melodij, slišali že vse, so nam glasbeniki skupaj pripravili še dodatek, v katerem smo prisluhnili kar dvema napitnicama, v tisti najbolj znameniti iz Traviate pa je Luka Vasle pokazal še en svoj talent – lahko bi bil tudi operni pevec. Poslušalci in poslušalke, ki so prav vsak nastop orkestra pozdravili z glasnim aplavzom, soliste

hvalil tudi v imenu Občine Domžale in Zveze kulturnih društev Domžale, so bili le delček zahvale za res imeniten večer, srca zadovoljnih obiskovalcev bi glasbenikom in dirigentu lahko povedala mnogo več: da jih spoštujemo, smo jim hvaležni za njihovo ljubezen do glasbe, predvsem pa, da si tovrstnih prireditev še želimo – tudi v letu 2015.

VERA VOJSKA

Zgodovinska razstava v Slamnikarskem muzeju

Razstava kot biografski oris Adama Ravbarja s Krumperka

SLAMNIKARSKI MUZEJ Med vidnimi osebnostmi iz preteklosti, ki jih povežemo z Domžalami in okolico, velja Adam Ravbar. Bil je plemič, vojak in posestnik v enem, ki se je v največji vojaški preizkušnji svoje dobe častno

Krki na Dolenjskem. Razstava o plemiški družini Ravbar in vitezu Adamu Ravbarju je nov prispevek k strokovni raziskavi o tej dokaj neraziskani kulturni dediščini, vezani na lokalni prostor. Je rezultat večletnega projekta s

Ena najstarejših razglednic s podobo gradu Krumperk, poslana leta 1913 (iz zbirke Gašperja Dimca).

odrezal, da se je njegovo ime zapisalo v slovensko zgodovino. Odločilno je prispeval k zmagi nad Turki v bitki pri Sisku, ki je bila 22. junija 1593. Adam Ravbar je bil graditelj gradu Krumperk pri vasi Gorjuša v bližini Domžal. Iz zgodovinskih arhivov je znano, da sta ga na mestu starega turna postavila skupaj z očetom Kozmom okoli leta 1580. Njegova glavna rezidenca je bil sicer grad Kravjek pri Muljavi, a se je največ zadrževal na gradu Krumperk. Poročen je bil dvakrat in imel šest otrok. Umril je leta 1595 na Kravjeku, pokopan je v družinski grobnici v farni cerkvi sv. Kozme in Damjana na

podporo Komisije za turizem Občine Domžale, ki se je začel z elaboratom, informativno zloženko in razstavo Vitez Adam Ravbar s Krumperka v Slamnikarskem muzeju. Vsekakor projekt še ni končan, saj je razstava namreč zasnovana kot gostujoča razstava za gostovanje po šolah, muzejih in drugih kulturnih ustanovah. Brezplačno je na ogled do 25. marca v odpiralnem času muzeja. Vsekakor projekt še ni končan, namreč razstava je zasnovana kot gostujoča razstava za gostovanja po šolah, muzejih in drugih kulturnih ustanovah.

KATARINA RUS KRUSHELJ

Moja prva razstava: Igrarije

Moja prva samostojna razstava je študentka likovne pedagogike Doris Natalija Križman, roj. 1991, živi v Srednjih Jaršah, naslovila razstavo, ki je bila nagrada najboljšemu ustvarjalcu zadnjega likovnega natečaja v Menačenkovi domačiji z naslovom Zgodba mojega mesta.

GALERIJA MENAČENKOVA DOMAČIJA Likovno delo z naslovom Fuzija je žirijo prepričalo zaradi pristnega pripovednega načina združitve sedanje in pretekle tematike.

Mlado ustvarjalko Doris Natalijo Križman zanimanje za ustvarjanje spremlja od mladih nog, za njo je že sodelovanje na dveh skupinskih razstavah, kot ustvarjalka pa se uveljavlja tudi v glasbi, kjer je vokalistka v glasbeni zasedbi In Between.

Ta je med ljubitelje likovne umetnosti pospremlila tudi odprtje njene prve razstave v začetku januarja. Razveseljivo je, da se je odprtja razstave udeležilo veliko obiskovalcev, ki so čestitali mladi ustvarjalki in ji zaželeli veliko uspeha na njeni nadaljnji umetniški poti, saj po končanem študiju načrtuje še naprej raziskovati v umetniški smeri.

Po mnenju Katarine Rus Krišelj, ki je ob pomoči avtorice in Romana Kosa razstavo postavila, je Doris Natalija ustvarjalka s srcem in dušo, z

iskricami v očeh, ki jo zanimajo vse smeri, tehnike in koncepti v umetnosti. Posebej blizu ji je narava, največ pa se ukvarja z risbo, v kateri najlažje eksperimentira in se izraža. Poleg narave pa je njeno ustvarjanje tesno povezano z lesom, posebej z njegovim vonjem. Išče namreč »globlji dialog z lesom« in ga je tudi našla v povezavi z likovnim izražanjem, dostikrat namreč »na papirju upodablja motive iz narave in množice dreves ali pa iz najdenih kosov lesa sestavlja pripovedne nove kompozicije – mobile, asembla-

že, sestavljene iz najdenih predmetov s poudarjeno prostorsko in simbolno vrednostjo,« je o njeni prvi razstavi napisala Katarina Rus Krušelj. Mlada umetnica pa nas je na razstavi tudi povabila, da skupaj z njo – namesto običajnega vpisa v knjigo vtisov, narišemo sebe na skupinsko risbo z njene prve razstave, ki zanesljivo ni zadnja. Pred njo je namreč še veliko priložnosti – tako za samostojno ustvarjalnost na likovnem in glasbenem področju, kot tudi za to, da v sodelovanju z drugimi spoznava nove ideje in vizije drugih, še posebej pa stvari, ki ji dajo misliti.

Čestitke Doris Nataliji Križman za njeno prvo razstavo ter povabilo ljubiteljskim slikarkam in slikarjem iz Domžal ter okolice: tudi letos Menačenkova domačija razpisuje likovni natečaj z naslovom FIGURA. Vaša dela pričakujejo do 15. februarja, več na spletni strani www.kd-domzale.si.

VERA VOJSKA

FOTO: ARHIV MENAČENKOVE DOMAČIJE

Godba Domžale je v minulem letu postavila temelje še za naslednjih 130 let

Obletnica najstarejšega domžalskega društva je bila zagotovo nekaj posebnega na več ravneh.

Čeprav se je zdelo na prvi pogled vse enostavno in tekoče, smo s pripravami začeli že v letu 2013, kar je bila glede na obseg projektov zagotovo prava odločitev. Ob prvih ciljih jubilejnega leta sta se nam porodili dve želji, in sicer izdaja nove zgoščenke in pridobitev novih uniform za naše člane. Bližje je bil junij 2014, bolj so se jasnilo tudi ostali projekti, ki so bili skoraj nujni – razstava, publikacija oziroma jubilejni časopis, slavnostna akademija, slavnostni koncert in povorka s prijateljskimi godbami.

A tako kot pri uniformah smo tudi ostale projekte skušali izpeljati kar se da racionalno. Pri uniformah smo se zadovoljili z novimi sukniči in kravatami, hlače in srajce smo obdržali iz prejšnje garniture. Razstavo smo izvedli v sodelovanju s Slovenskim etnografskim muzejem in pod avtorstvom naše nekdanje flavtistke Adele Pukl v Slamnikarskem muzeju. Zgoščenko smo snemali kar v Godbenem domu, ovitek zgoščenke je oblikovala naša klarinetistka Klara Cerar, s čemer smo se izognili velikemu strošku najema snemalnega in oblikovalskega studia. Z vsemi glasbenimi gosti na zgoščenki, vključno z Vladom Kreslinom, smo se dogovorili za sodelovanje brez honorarja. Namesto brošure smo izdali časopis, za oblikovanje smo priskrbeli sponzorja, za distribucijo smo se združili z glasilom Slamnik, s čimer smo prišli v vsa gospodinjstva v Domžalah. Za koncert smo z Letnim

gledališčem Studenec oziroma z domačim društvom dosegli dogovor o sodelovanju in najem "oddelali" s sodelovanjem na predstavah. Povorko smo organizirali po ulicah, ki so z zaprtjem pomenile najmanj stroškov. Skratka, na vsakem koraku smo poskušali najti pot širšega sodelovanja z vpletenimi in posledično kar se da smiselno nižati stroške. Naj opozorim še na en cilj našega jubileja: želeli smo zbuditi Domžale in pokazati, da domžalska godba ni le pleh muzika, temveč orkester, ki s kvalitetnimi projekti, programi, koncerti in show programom preslikava podobo Domžal kot uspešno, delovno, dobro organizi-

rano, usklajeno in uigrano ter samozavestno občino.

V vsakem primeru je obletnica Godbe Domžale uspela v vseh pogledih, dobili smo pohvale z vseh koncev, še posebej za nove uniforme, zgoščenko, časopis in koncert. In to predvsem zahvaljujoč članom, ki so uspešno organizacijsko in izvedbeno poskrbeli za vse potrebno.

Minulo leto za članice in člane pomeni velik mejnik in dokaz, da je društvo sposobno tudi v teh časih izvesti velike in ambiciozne projekte. Tako kot so naši predniki, z nadučiteljem Francem Pfeiferjem na čelu, ustanovili godbo leta 1884, tako so leta 1926

vzdali temeljni kamen, tri leta pozneje pa odprli najstarejši godbeni dom v tem delu Evrope. V njem ima godba vadbene, klubske in arhivske prostore ter hišniško stanovanje, Glasbena šola Domžale del pouka tolkal, svoj prostor pa je v njem našel tudi Slamnikarski muzej. Skratka, 85-letni Godbeni dom živi in prepričan sem, da bi bili naši predniki ponosni nanj. Po drugi strani lahko naša generacija do začetnikov in graditeljev doma, ki so se s tako zahtevnim projektom postavili v zelo težavno finančno situacijo, izrazi le veliko spoštovanje. Tudi ali predvsem zato z velikim veseljem in z novimi izzivi stopamo v stoaintrideseto leto. Marca bomo izvedli koncert Veseli slamnik z zanimivimi gosti in s sproščeno vsebino. Konec maja nas čaka najzahtevnejši preizkus do sedaj, tekmovanje v koncertni skupini slovenskih pihalnih orkestrrov. Gre za tekmovanje najkakovostnejših slovenskih godb po razvrstitvi Zveze slovenskih godb. Nivo tekmovanja je izredno visok, saj gre za izvedbo skoraj petdesetih minut glasbe, ki je v dveh tretjinah določena kot obvezni program, tretjino pa predstavlja skladba po izbiri. Morda bo zvenelo nekoliko prežvečeno, a tekmovanje nam ne pomeni prav veliko. No, to ne drži povsem. Seveda nam, a bolj v smislu posledice, saj imamo fokus obrnjen k širši poanti. Naš orkester dolgoročno že desetletje, odkar se resneje udeležujemo tekmovanj, načrtno raste, tako tudi razvrstitev v najzahtevnejšo skupino za Godbo Domžale pravzaprav

ni nič presenetljivega. Za tekmovanje se orkester ne pripravlja pol leta, temveč gradi svoj pristop, miselnost, način dela in glasbeno izraznost več let. Letošnje tekmovanje je pomembno kot pokazatelj, ali je vizija naše godbe še vedno v pravi smeri. Zato so v mikrokorakih pomembne sekcije in skupne vaje v rednih terminih med tednom, izredne vaje med vikendi in najbolj naporen vikend tako imenovanih intenzivnih vaj, ko odidemo na priprave in se od petkovega do nedeljskega popoldneva posvetimo zgolj in samo vadbi tekmovalnih skladb. Vse to s fokusom in tempiranjem forme za omenjeno tekmovanje. Ni kaj, strokovno in organizacijsko zahteven projekt, za same instrumentaliste pa izziv za premagovanje zahtevnosti skladb in redne udeležbe na vajah. Seveda smo na tekmovanju samem poleg svoje interpretacije odvisni predvsem od komisije, zato je pomembno, da vložimo v "dan D" vse, kar lahko po svojih najboljših močeh, vse ostalo je v drugih rokah, mi pa si pozneje ne moremo očitati ničesar.

Ne skrbite, Godba Domžale bo tudi letos (po)skrbela za standardne nastope, promenadne koncerte in izpopolnjevanje show programa. Zato vas vabimo, da nas še naprej spremljate in podpirate. Z veseljem vam bomo ustregli in še z večjim veseljem nadaljevali našo tradicijo uspešnega pihalnega orkestra, godbe, plehmuzike ...

MATEJ PRIMOŽIČ
FOTO: FOTOSTUDIO MAJHENIČ

Recenzija filma: Neuklonljiv

Drugi režijski poskus »najlepše in najbolj plačane igralko na svetu«, Angeline Jolie, z naslovom Neuklonljiv, vsaj v eni stvari močno spominja na njenega prvega, V deželi krvi in medu. Obema je namreč skupno dejstvo, da gre za razmeroma enoznačen prikaz vojnih grozot. In če so Srbi bojkotirali njihovo premiero filma zaradi tega, ker so bili v njenem prvem filmu prikazani kot krvoločni agresorji nasproti Bošnjakom, ki so odigrali vloge žrtev, se je nujno vprašati, kako so reagirali Japonci v odnosu do Američanov glede njenega najnovejšega filmskega izdelka. Že res, da imamo v sleherni vojni formalno gledano agresorja, ki ima določene teritorialne pretenzije, na drugi strani pa vojno žrtev, oziroma tistega, ki se je prisiljen braniti ali

no. Zdi se namreč, da se je Joliejeva v omenjeno past ujela že drugič zapored. Fascinantna življenjska zgodba ameriškega olimpijca Louisa Zamperinija (upodobi ga igralsko zelo solidni Jack O'Connell), ki naj bi bila poleg vsega še resnična, je prikazana do te mere dramaturško predvidljivo in neoriginalno, da te pusti popolnoma ravnodušnega. Zaradi svoje obrtniške spretnosti, predvsem pa zaradi njegove konkretnega in poštenega dela z igralci, ki se ga je slej kot prej naučila pri slovitem igralskem pedagogu Leeju Strasbergu, nas Joliejeva prvo uro filma še nekako vodi za nos, saj je zgodba dovolj jasna in tekoča, da ji pretiranih filmskih klišejev niti ne zamerimo. Prva situacija, ki gledalca dvigne vsaj eno obrv, pa se zgodi, ko trije na smrt

je idej, kako in zakaj ga sploh kaznovati, saj slednji vse preizkušnje prestane z nadčloveškimi naporji, torej kot pravi junak. Sicer lahko verjamemo, da na svetu obstajajo tudi taki ljudje, ki plemenitijo našo klavarno civilizacijo z lastnim zgledom, vendar če je po drugi strani omenjeno herojstvo prikazano s predpostavko, da je tisto, kar stori en narod (ali pač en človek) nasproti drugemu (absolutno zlo proti najvišjemu dobremu in obratno) brez kančka zdravorazumskega dvoma, potem je nekaj zelo narobe. Z drugimi besedami: če je v celem filmu, ki traja skoraj dve uri in pol, najhujša stvar, ki jo lahko stori Američan, da poje tablico čokolade v trenutku, ko bi moral z njo varčevati, potem celotna zadeva sploh ne vzdrži trezne presoje. Zdi se, da so tudi vsi filmski značaji v filmu tam zgolj zato, da služijo glavnemu igralcu, kar je iz nekega občega filmskega vidika praktično nesprejemljivo. Na drugi strani imamo Japonce, ki jih pooseblja zlobni Ptič, kakor ga kličejo ameriški ujetniki, ki pa praktično ne premorejo niti ene same človeške geste. Višek cinizma pa se mi zdi komentar japonskega igralca Takamase Ishihare, ki Ptiča upodobi, da bo film zagotovo prispeval k sožitju med obema narodoma, saj v prvi vrsti govori o moči odpuščanja svojim sovražnikom, kar v filmu seveda – uganili ste –, stori le glavni lik. V kontekstu slednje izjave lahko odvrnemo s cinizmom in sklepamo, da bo japonska moč odpuščanja na preizkušnji v tistem trenutku, ko bodo morali Angelini odpustiti, ker je takšen film sploh posnela.

Če počasi sklenemo, preseneča tudi dejstvo, da sta režiserki scenarij pomagala pisati drugače genialna brata Cohen, saj le-ta namreč izpade, kot da bi bil pisan po naročilu same ameriške vlade. V vsej zgodbi pa je tudi škoda, da si takšna osebnost, kot je Zamperini najverjetneje tudi bil, ni zaslužil bolj psihološko poglobljene ekranizacije, saj je namesto tega dobil zgolj poenostavljeno glorifikacijo kulta lastne osebnosti.

ŽIGA ČAMERNIK

se pač postaviti za »pravo stvar«. Vendar, če v takšni situaciji nismo zmožni prepoznati močno raznolike, kaotične in skrajno nepredvidljive človeške narave, ki se hkrati manifestira na obeh, v vojno vpletenih straneh, potem imamo pač težavo.

Če izhajamo iz stališč, da je vsaka vojna poraz za človeško vrsto, saj gre za množično izgubo človeških življenj, potem se lahko tudi zavedamo, da je sleherni poskus orisa zmagovalcev in poražencev, ki temelji na črno-beli logiki sveta, vsaj zavajajoč, milo reče-

sestradani brodolomci po mesecu dni brezciljnega ždenja v čolnu sredi oceana, vanj – direktno iz morja – na lepem potegnejo čisto pravega morskega psa, kar bi bilo nemara nekoliko preveč celo za kakšno situacijsko komedijo. Ko vendarle preživimo prvi del filma dogajanja na morju, smo nadalje priče močno razvlečenem nadaljevanju, ki se preseli v japonska koncentracijska taborišča. Tam praktično skozi ves čas spremljamo predvsem nepotrebno izživljanje japonskega poveljnika nad Zamperinijem, ki mu počasi zmanjku-

NATAŠA ŠUŠTERŠIČ PLOTAJS OBLIKA POIŠČE OKO

12. – 26. februar 2015

► Vabimo vas na otvoritev razstave, ki bo v četrtek, 12. februarja 2015, ob 19. uri v Galeriji Domžale.

Po otvoritvi se bo z avtorico razstave pogovarjal Jurij Smole.

www.kd-domzale.si / tel.: 01/722 50 50

Galerija Domžale

POLITIČNE STRANKE

DESUS / MARIJA PUKL, PREDSEDNICA OO

Kje je Mercator?

Iz hiš ob Kamniški Bistrici se je zapodilo pet otrok proti brvi pri »peš krožišču« med Domžalami in Podrečjem. Nenadoma je ženski glas zavpil: »Kje je Mercator?« Otroci so se ustavili in vsi kot eden zavili nizvodno. Mati ni otrokom rekla, gremo desno, nizvodno. Če bi želela, da gredo otroci levo, bi zavpila: »Proti Lidlu«, čez reko pa bi šli, če bi rekla: »Proti Hoferju.« Tako je to v novem sodobnem sistemu orientacije, vse je »usmerjeno« proti trgovinam, proti potrošništvu in ukazi so novi.

Mogoče pa naše težave izhajajo iz tega, da se več ne razumemo, kaj kdo reče, kaj kdo svetuje in se tudi med seboj ne poslušamo. Ali pa enostavno ne razumemo, v katero smer naj bi šel razvoj družbe. Ukazi so krivi za vse, kar se nam dogaja!

Za letos napovedujejo boljše čase gospodarstvu, a slabše za prebivalstvo. Mnogo se bo krčilo spet pri srednjem in nižjem razredu. Najlažje je jemati javnemu sektorju in pokojninski blagajni. Tako iz leta v leto, zato imamo obubožano prebivalstvo, podhranjen javni sektor, ki mu preti sesutje. A še vedno se ne razumemo med seboj!

Na občinskem svetu v teh dneh obravnavamo proračun občine za leti 2015 in 2016. Država napoveduje znižanje povprečnine (glavarine), kar pomeni manj prihodkov za občino. Zato bomo podrobno pregledali postavke proračuna, upoštevali

« Dober proračun lahko nastane samo ob izvrstnem poznavanju razmer v občini, potreb občanov in velikega socialnega čuta ter dovtornosti za dobornamerne in utemeljene predloge.

socialno in materialno stanje občanov in predlagali prerazporeditev sredstev za namene, ki bodo v dobrobiti občanom, za potrebe šol, za vrtce in socialne pomoči.

Navzven izgleda, da je vsa umetnost proračuna prenašanje razpoložljivih sredstev iz postavke na postavko. A ne gre samo za tehniko. Ni tako enostavno. Dober proračun lahko nastane samo ob izvrstnem poznavanju razmer v občini, potreb občanov in velikega socialnega čuta ter dovtornosti za dobornamerne in utemeljene predloge. Podali bomo več predlogov in jih skušali uveljaviti, kar nam lahko uspe le ob sodelovanju drugih svetniških skupin. Upamo, da se bomo slišali in videli potrebe občanov!

SDS / MAG. TOMAŽ DEŽELAK

Novoletne obljube in zaobljube

Novo leto je za nami. Skoraj vsi smo se zaobljubili, da bomo v novem letu določene stvari počeli drugače. Občinske obljube in zaobljube pa so bile dane že na zadnjih lokalnih volitvah. Božiček in dedek Mráz, župan in občinska uprava pa jih nosita skozi sprejetje proračuna, ki smo ga prejeli v prvo obravnavo 22. januarja. In kaj sta nam prinesla? Iz bilance prihodkov in odhodkov izhaja, da za leto 2015 primanjkljaj v višini 3,3 milijona evrov, za leto 2016 pa v višini 5,7 milijona evrov. Minus. Izgubo. Iz hitrega pregleda načrta razvojnih programov (NRP), ki so ga naši občinarji na prejšnji seji opredelili kot: »to je itak brez veze, to si je nekdo izmislil v Ljubljani«, pa izhaja, da bomo popravljali ceste (4,5 milijona evrov), vlagali v komunalno – gradnja čistilne naprave (9,6 milijona evrov), nekaj vložili v sanacijo šol in vrtcev ter malček namerjali športu. V izgradnjo garažne hiše, v katero je bilo vloženo že 740.000 evrov, pa bomo investirali še 1,7 milijona evrov. Rekli boste, da so to evropska sredstva, pa ni čisto tako. Vložili bomo lep kupček lastnih sredstev, po sprejetju davka na nepremičnine pa plačali še davek. Bravo! To pa je res razvojno. Ceste, drek in parkirišča. Kje pa je vizija? Kje so tisti prostori in pogoji, kjer bi

« Kje pa je vizija? Kje so tisti prostori in pogoji, kjer bi občina z letno porabo 31 mio EUR, nam, občanom zagotovila razvoj jedra Domžal.

občina z letno porabo 31 milijonov evrov, nam, občanom zagotovila razvoj jedra Domžal. Vizijo razvoja in njegovo implementacijo, ko bomo lahko rekli: »Na tole smo pa res ponosni«. Ureditev nečesa, kamor bi lahko povabili nekoga, ki pride k nam na obisk. Na spletu sem prebral, da so si prebivalci SPB želeli udeležanje obljub, in da bo v zvezi s tem ustanovljena Projektna skupina za prenavo in revitalizacijo SPB. Ob tem mi pride na misel Churchillov citat: »Najbolj se laže v lubezni, lovu in predvolilni kampanji«. Prebivalcem SPB želim vse dobro, želim pa jim tudi, da se ravnajo z njihovo ožjo in širšo okolico »konkretnije« uvrsti v NRP. Tako bomo lažje dosegli cilj, in to je, da Domžale ponovno najdejo in uredijo svoje središče.

LD / METOD MARČUN

Pred novim proračunom 2015–2016

Začnemo novo – upam karseda produktivno – leto Občine Domžale. Najprej je seveda potrebno pripraviti in sestaviti uravnotežen in kakovosten občinski proračun. Zaradi boljšega in hitrejšega izvajanja pripravljamo proračun za obdobje dveh let: 2015 in 2016. Gradivo je zaradi lažje in preglednejše priprave in izvedbe pripravljeno ločeno.

Veliko je bilo govora (še več pa obljub) – predvsem med župansko volilno kampanjo – o spodbujanju gospodarstva in zaposlovanju, zagotovitvi boljših pogojev za podjetništvo ... Žal pa je slika in sestava prihodkov in odhodkov zelo podobna proračunskim postavkam v prejšnjih obdobjih. Zelo skromni so načrtovani prihodki iz EU kohezijskih sredstev, bilo je sicer veliko govora, a malo realiziranih aktivnosti na novih segmentih in področjih, ki so še na voljo. Za leto 2016 pa sploh ni načrtovanih nobenih prihodkov s te postavke. Morda nimamo pripravljanih pravih projektov ali nimamo »sreče« pri črpanju? Tu bi se še zagotovo našle rezerve.

Tudi na področju turizma in gospodarstva ter povezovanja okoliških občin za skupne projekte ni veliko novega. Seveda so možne še spremembe, saj je to šele prvo branje.

V prometno infrastrukturo pa bomo namenili več sredstev za vzdrževanje, obnovo in izgra-

« Žal bomo spet (ob)stali na istem mestu, čeprav znova in znova poslušamo, da je prav kriza priložnost za pogumne in prave projekte, ljudi ali kolektive!

dno. Vsaj to je pohvalno, če že ni pravih idej in projektov, da se zagotovijo vsaj temeljni pogoji za razvoj gospodarstva. Za dobro pa si lahko štejejo relativno majhno zadolženost, prav tako tudi ni predvidenih novih zadolževanj občine.

Zato pa bomo člani Liste za Domžale podprli vse projekte za rast BDP in zagotovitev novih delovnih mest, krepitev gospodarstva, ustvarjanje pogojev za privabljanje novih podjetij, izobraževanje mladih in povečanje socialne varnosti vseh starostnih skupin.

Skratka, spet veliko priprav in obravnav, usklajevanja, prerazporedjanja in še kaj znotraj proračuna. Realizacija pa verjetno spet ne bo prinesla kakih bistvenih sprememb glede na predhodna leta. Žal bomo spet (ob)stali na istem mestu, čeprav znova in znova poslušamo, da je prav kriza priložnost za pogumne in prave projekte, ljudi ali kolektive!

NSI / JANEZ VASLE

Namesto spotikanja raje več partnerskega sodelovanja!

Decembra lani smo se v OO NSi Domžale domeni, da tokrat jaz napišem prispevek za Slamnik. Mislil sem, da bo do 15. januarja, ko je zadnji rok za oddajo, še dovolj časa za pripravo. Figo! Pozabil sem, da sem pensionist, ki nikoli nima časa, in da je v tem času toliko dogodkov, da sem nalogo le stežka opravil pravočasno. Tudi sicer je bilo leto 2014 burno, odstopila je vlada, ki je »uspešno« premagala moreče vzdušje, ki ga naj bi ustvarila predhodna vlada. Od vseh obljub je ostala predvsem globoka denarna luknja. Sredi poletja smo se odpravili tudi na izredne volitve in – kot že večkrat doslej – smo se spet »izkazali« z nizko volilno udeležbo. Le kdaj se bomo zavedli, da imamo na volitvah s svojim glasom velik vpliv na spremembo stvari, ki nam ne ustrezajo?! Za NSi so se volitve kar dobro izšle. Podpira nas vedno več ljudi in upam, da bo vodstvo NSi nadaljevalo s svojo dosedanjo držo samostojne in načelne stranke. Le tako bomo v desetih letih res lahko postali najmočnejša stranka na desnici.

Kljub nekaterim kritikam, ker je bil Lojze Peterle na Forumu 21 in tam stisnil roko Kučanu, je dejstvo, da smo krščanski demokrati resna desnosredinska stranka z jasnimi stališči, pripravljenostjo na dialog in željo, da ustvarimo državo, na katero bomo spet ponosni. V NSi v središče postavljamo človeka z vsem njegovim

« Podpira nas vedno več ljudi in upam, da bo vodstvo NSi nadaljevalo s svojo dosedanjo držo samostojne in načelne stranke. Le tako bomo v desetih letih res lahko postali najmočnejša stranka na desnici.

dostojanstvom, ustvarjalnostjo in poklicu in širši družbi, posebno skrbnost pa namenimo tudi družini. Iz nastopov naših poslancev in drugih vidnih članov stranke NSi je ta usmeritev jasno vidna. Smešno pa je, da so naši največji kritiki ravno ljudje iz sorodne oziroma prijateljske stranke. Morda pa je to tudi dokaz, da delamo dobro in da se nekdo čuti ogroženega ...

Vabljeni vsi, ki vam je do končanja krize, ki se najdete v vrednotah krščanske demokracije (poudarjam, da tovrstna opredelitev ne pogojuje nujno pripadnosti RKC), da pomagate pri krepitvi slovenske desnice, ustvarjanju boljše politične kulture in delovanju v dobro Slovenije. Namesto spotikanja potrebujemo predvsem več partnerskega sodelovanja.

SMC / KAMAL IZIDOR SHAKER, POSLANEC DZ RS

Pripravlja se nova finančna perspektiva

V zadnjem času veliko govorimo o t. i. »evropskih sredstvih«. O sredstvih, za katera je potrebno izpolniti goro dokumentacije, in za katera je potrebno imeti vnaprej pripravljene projekte za izvedbo. Ker se v letošnjem letu izteče finančna perspektiva 2007–2013 in počasi postaja aktualna nova (za obdobje 2014–2020), se mi zdi smiselno, da jo na kratko v tej redni mesečni kolumni tudi izpostavim. Slovenija v obdobju 2014–2020 razpolaga z okvirno 3,255 milijarde evrov sredstev iz evropskih strukturnih skladov in kohezijskega sklada, od česar je 159,8 milijona evrov namenjenih Instrumentom za povezovanje Evrope (za področje prometa) in 64 milijonov evrov za programe Evropskega teritorialnega sodelovanja. Ostala – večina – sredstev v največji meri upošteva uresničevanje Strategije EU 2020 in bo prednostno namenjena vlaganjem v raziskave, razvoj in inovacije, konkurenčnosti, zaposlovanju ter usposabljanju in infrastrukturi za doseganje boljšega stanja okolja, trajnostni rabi energije in trajnostni mobilnosti ter učinkovitemu upravljanju z viri. Evropska komisija je opredelila enajst ciljev, znotraj katerih lahko države članice financirajo ukrepe evropske kohezijske politike in z njimi prispevajo k doseganju ciljev Strategije EU

« Ker se v letošnjem letu izteče finančna perspektiva 2007–2013 in počasi postaja aktualna nova (za obdobje 2014–2020), se mi zdi smiselno, da jo na kratko v tej redni mesečni kolumni tudi izpostavim.

2020: 1. Krepitev raziskav, tehnološkega razvoja in inovacij; 2. Izboljšanje dostopa do informacijsko-komunikacijskih tehnologij ter povečanje njihove uporabe in kakovosti; 3. Povečanje konkurenčnosti malih in srednjih podjetij ter kmetijskega sektorja (za EKSRP) ter sektorja ribištva in akvakulture (za ESPR); 4. Podpora prehodu na nizko-ogljeno gospodarstvo v vseh sektorjih; 5. Spodbujanje prilagajanja podnebnim spremembam; 6. Varstvo okolja in spodbujanje učinkovite rabe virov; 7. Spodbujanje trajnostnega; 8. Spodbujanje zaposlovanja in mobilnosti delovne sile; 9. Spodbujanje socialnega vključevanja in boja proti revščini; 10. Vlaganje v spretnosti, izobraževanje ter vseživljenjsko učenje; 11. Izboljšanje institucionalnih zmogljivosti in učinkovita javna uprava. (vir: SVRK)

LD / METOD MARČUN

Pred novim proračunom 2015–2016

Začnemo novo – upam karseda produktivno – leto Občine Domžale. Najprej je seveda potrebno pripraviti in sestaviti uravnotežen in kakovosten občinski proračun. Zaradi boljšega in hitrejšega izvajanja pripravljamo proračun za obdobje dveh let: 2015 in 2016. Gradivo je zaradi lažje in preglednejše priprave in izvedbe pripravljeno ločeno.

Veliko je bilo govora (še več pa obljub) – predvsem med župansko volilno kampanjo – o spodbujanju gospodarstva in zaposlovanju, zagotovitvi boljših pogojev za podjetništvo ... Žal pa je slika in sestava prihodkov in odhodkov zelo podobna proračunskim postavkam v prejšnjih obdobjih. Zelo skromni so načrtovani prihodki iz EU kohezijskih sredstev, bilo je sicer veliko govora, a malo realiziranih aktivnosti na novih segmentih in področjih, ki so še na voljo. Za leto 2016 pa sploh ni načrtovanih nobenih prihodkov s te postavke. Morda nimamo pripravljanih pravih projektov ali nimamo »sreče« pri črpanju? Tu bi se še zagotovo našle rezerve.

Tudi na področju turizma in gospodarstva ter povezovanja okoliških občin za skupne projekte ni veliko novega. Seveda so možne še spremembe, saj je to šele prvo branje.

V prometno infrastrukturo pa bomo namenili več sredstev za vzdrževanje, obnovo in izgra-

« Žal bomo spet (ob)stali na istem mestu, čeprav znova in znova poslušamo, da je prav kriza priložnost za pogumne in prave projekte, ljudi ali kolektive!

dno. Vsaj to je pohvalno, če že ni pravih idej in projektov, da se zagotovijo vsaj temeljni pogoji za razvoj gospodarstva. Za dobro pa si lahko štejejo relativno majhno zadolženost, prav tako tudi ni predvidenih novih zadolževanj občine.

Zato pa bomo člani Liste za Domžale podprli vse projekte za rast BDP in zagotovitev novih delovnih mest, krepitev gospodarstva, ustvarjanje pogojev za privabljanje novih podjetij, izobraževanje mladih in povečanje socialne varnosti vseh starostnih skupin.

Skratka, spet veliko priprav in obravnav, usklajevanja, prerazporedjanja in še kaj znotraj proračuna. Realizacija pa verjetno spet ne bo prinesla kakih bistvenih sprememb glede na predhodna leta. Žal bomo spet (ob)stali na istem mestu, čeprav znova in znova poslušamo, da je prav kriza priložnost za pogumne in prave projekte, ljudi ali kolektive!

LTD / MAG. RENATA KOSEC

Protipoplavni ukrepi

Za nami je tretja seja občinskega sveta Občine Domžale, na kateri smo obravnavali odloka o proračunu Občine Domžale za leti 2015 in 2016. Proračuna Občine Domžale za leto 2015 in 2016 sta pripravljena korektno, saj je predlagatelj, župan Toni Dragar, kot vsa leta doslej sledil potrebam, nujnosti, predlogom vseh občank in občanov ter cilju, da se razpoložljiva sredstva občinskega proračuna razdelijo po posameznih področjih na način, da njihova višina omogoča kakovostno izvajanje nalog. V predlogu proračuna za leti 2015 in 2016 so predlagana tudi dodatna sredstva za protipoplavne ukrepe, kar je povsem upravičen predlog, saj so zadnje poplave v letu 2014 znova pokazale, da ima voda svojo moč in da posledice njenega delovanja ne moremo v naprej napovedati.

V ta namen je župan v januarju ustanovil delovno skupino za pripravo akcijskega načrta ukrepov za zaščito pred poplavami na območju občine Domžale. Skupina je že aktivna in pripravila celovit pregled ogroženosti pred poplavami v občini, popis vseh ukrepov (kratkoročnih in dolgoročnih), finančno oceno posameznih ukrepov, terminski plan izvedbe posameznega ukrepa in nosilce izvedbe posameznega ukrepa.

Občina Domžale vsako leto izvaja redna vzdrževanja in čiščenja vodotokov, kar pa glede na spremenjene vremenske pojave ne zadostuje za

« V predlogu proračuna za leti 2015 in 2016 so predlagana tudi dodatna sredstva za protipoplavne ukrepe, kar je povsem upravičen predlog, saj so poplave v letu 2014 znova pokazale, da ima voda svojo moč in da posledice njenega delovanja ne moremo v naprej napovedati.

zagotavljanje varnosti širšega območja. Zato bo v tem in v naslednjih letih eden izmed pomembnih ciljev občine, da z rednimi vzdrževalnimi deli in večjimi investicijami na posameznih območjih zagotovi ustrezno varnost vodotokov.

Nekatere večje investicije na področju protipoplavnih ukrepov so že več let v teku, vendar so trenutno na mrtvi točki, saj se občina sooča s težavami pri pridobivanju ustreznih zemljišč, poleg tega pa vsa ta leta ni uspela pridobiti ustreznih državnih soglasij.

Verjamemo, da so zadnje poplave v Sloveniji prebudile tudi državne institucije in da bomo skupaj in z njihovo pomočjo uspeli izvesti nujne investicije v protipoplavne ukrepe. Le skupaj bomo lahko zagotovili varnost naših občank in občanov, ki živijo na poplavno najbolj ogroženih območjih.

LR / ALENKA OLDROYD

Moja svoboda je omejena z vašo in obratno ...

... a s pametnim razmišljanjem, odgovornimi dejanji in medsebojnim povezovanjem lahko skupaj, na zdravih temeljih in z vzajemnim spoštovanjem, zgradimo uspešno družbo. To mora biti naš cilj.

Na zadnji decembrski seji občinskega sveta smo med drugim sprejeli sklepe o imenovanju delovnih teles. Lista Reza je zastopana v desetih odborih in zavodih. Ob tej priložnosti iskreno čestitam vsem novoizvoljenim članom in članicam in kot vedno apeliram na občanke in občane, da se aktivno vključite v ponovno oživitve naše občine.

Civilna iniciativa za prestavitev oziroma odstranitev baznih postaj GSM-R Domžale deluje v sklopu Zveze ekoloških gibanj Slovenije. Na januarjem sestanku v Domžalah smo se aktivisti iz vse Slovenije dogovorili, da bomo peticijo mirno izročili ministru za infrastrukturo Petru Gašperšiču. Iz kabineta so potrdili pripravljenost na dialog in minister je predlagal nov datum srečanja. Smo proti vsem vplivom, ki škodujejo

“ Smo proti vsem vplivom, ki škodujejo našemu zdravju, proti arogantnemu načrtovanju investitorja in proti ignoranci nekaterih državnih struktur.

našemu zdravju, proti arogantnemu načrtovanju investitorja in proti ignoranci nekaterih državnih struktur.

Smo pa aktivni pri oranju ledine našega centra ponovne uporabe. Zbiramo tekstilne izdelke in volno, ki jih več ne potrebujete in vabimo vas, da nam jih prinesete. S kavico vas čakamo v soboto, 7. februarja 2015, ob 10.00 na radiu Hit, na Ljubljanski 36 v Domžalah. Če ne utegnemo, nas pokličite na 041 696 446 in z veseljem pridemo do vas.

Še to. Prijavljamo se na evropski projekt in potrebovali bomo veliko pridnih rok in pametnih glav. K sreči ne enih, ne drugih v naši občini ne manjka.

SD / UROŠ BREZNIK

Socialne države ne damo!

V začetku januarja smo imeli Socialni demokrati v Celju 10. kongres. Po odstopu predsednika dr. Igorja Lukšiča zaradi slabih rezultatov na volitvah v Evropski parlament je bil glavi cilj kongresa konsolidacija stranke z novim vodstvom in določitev glavnih programskih usmeritev. Mag. Dejan Židan, ki je že sedaj opravljal funkcijo predsedujočega v stranki, je pričakovano dobil podporo na kongresu, ki se ga je udeležilo več kot 300 članov in gostov stranke. Prav tako smo na kongresu izvolili tudi podpredsednike in ostale organe stranke.

Tisto, kar je dalo dodatno vrednost kongresu, pa so stališča, ki jih je v svojem govoru poudaril predsednik. Jasno je zarisal stališča socialdemokratov do socialne države kot tudi do privatizacije.

Glede socialne države je stališče jasno. Je ne damo. Brezplačno šolstvo, zdravstvo za vse, pomoč tistim, ki jo potrebujejo, so izhodišča, za katera so socialni demokrati borimo. Pri privatizaciji pa je sprejeto stališče, da pride v poštev samo kontrolirana privatizacija. To pomeni, da mora država najprej opredeliti svoje strateške naložbe in se na podlagi tega odločiti, kaj je smiselno privatizirati in česa ne.

“ Pri privatizaciji pa je sprejeto stališče, da pride v poštev samo kontrolirana privatizacija. To pomeni, da mora država najprej opredeliti svoje strateške naložbe in se na podlagi tega odločiti, kaj je smiselno privatizirati in česa ne.

selno privatizirati in česa ne. Naloga države in predvsem politike pa je, da državnim podjetjem omogoča kakovostno, neodvisno in dolgoročno upravljanje.

Ne glede na to, da smo Socialni demokrati precej osamljeni v teh stališčih, se jim ne bomo odrekli. Zavedamo se, da imajo VSI državljani pravico do dostojnega življenja in tega jim nihče ne sme odvzeti. Upamo pa, da bodo tudi državljani in državljanke v poplavi (političnih in drugih) interesov znali prepoznati tiste, ki so namenjeni vsem njim.

NSI / LJUDMILA NOVAK, PREDSEDNICA

Prodaja državnih podjetij pomeni pot v normalno družbo

V Sloveniji že vse od osamosvojitve poteka razprava o prodaji oziroma privatizaciji nekoč skupnega premoženja. Ker t. i. lastninjenje državnega premoženja ni bilo opravljeno v celoti, se nam zgodba o nujnosti prodaje državnih podjetij ponavlja vsakih nekaj let. Danes, v začetku leta 2015, smo ponovno na točki, ko se pogovarjamo o smiselnosti prodaje teh podjetij in ko imamo med političnimi strankami zagovornike in nasprotnike prodaje. Nova Slovenija se že več let jasno in odločno zavzema za prodajo državnega premoženja. V NSI trdimo, da bomo le tako lahko postali normalna zahodnoevropska družba z delujočim socialno-tržnim gospodarstvom. Dokler prodaje ne bo, pa bomo priča monopolom, dogovorni ekonomiji, kupčijam pod mizo, korupciji, itd.

Statistični podatki jasno kažejo, da so podjetja v zasebni lasti upravljana mnogo bolje kot pa tista v državni lasti. Splošno znano je tudi dejstvo, da človek v zasebno lastnino razpolaga mnogo bolj skrbno in preudarno, kot pa z nečim, kar ni njegovo oziroma je skupna lastnina. Zato je državne deleže v podjetjih smiselno čim prej in po čim boljši ceni prodati. Seveda je prav, da se prodaja kupcem, ki so se doslej izkazali kot odgovorni lastniki in imajo vizijo o prihodnosti podjetja. Pri tem je treba pogledati resnici v oči in priznati, da smo Slovenci veliko državnih podjetij že zavozili in močno zmanjšali njihovo vrednost. Domači in tuji investitorji se za take »naložbe« ne zanimajo in zato za določena podjetja kupcev sploh ni. Podobno je bilo v primeru Mercatorja, kjer je zavlačevanje s privatizacijo povzročilo padec vred-

dnosti Mercatorja in edini ponudnik (Agrokor) je do podjetja prišel ceneje, kot bi ob pravočasni prodaji.

Krščanski demokrati smo že večkrat poudarili, da je vloga države predvsem v tem, da ustvarja prave pogoje za gospodarstvo. Škodljivo pa je, če (državna) podjetja obvladujejo politika in posamezniki in jih uporabljajo kot bankomat za lastne interese. V javnosti je mogoče večkrat zaslediti trditve, da so nam državo ugrabili različni lobiji in omrežja. Ravno privatizacija je priložnost za to, da tudi nezakonitemu napajanju z javnim denarjem končno enkrat naredimo konec. V NSI smo prepričani, da bodo zasebni lastniki bolj skrbno poslovali in skrbeli za učinkovitost podjetij. Predvsem pa ne bodo dovolili, da bi denar odtekal neznanu kam.

“ Krščanski demokrati smo že večkrat poudarili, da je vloga države predvsem v tem, da ustvarja prave pogoje za gospodarstvo. Škodljivo pa je, če (državna) podjetja obvladujejo politika in posamezniki in jih uporabljajo kot bankomat za lastne interese.

Če si torej želimo dobro delujoče socialno-tržno gospodarstvo, privatizacija državnega premoženja sploh ne more in ne sme biti dilema.

SMC / ŠPELA KOVIČ, SEKRETARKA LO SMC

Aktivno delovanje lokalnega odbora SMC Domžale

Izvršni odbor SMC me je na podlagi Pravilnika o ustanavljanju, organiziranosti in delovanju LO potrdil k imenovanju sekretarke LO SMC Domžale. Temeljne naloge so priprava in organizacija sej, skrb za informiranje svetniške skupine v občinskem svetu in na podlagi pooblastila nadomeščanje predsednice. Imam večletne izkušnje na področju vodenja kulturnih in izobraževalnih projektov po Sloveniji. Omenim lahko sodelovanje s svetovno znanimi umetniki, kot so Joe Cocker, Deep Purple, Zucchero ter organizacija festivalov za mlade in osebe v tretjem življenjskem obdobju. Zaposlena sem v uspešnem družinskem podjetju z dejavnostjo zastopanja črpalk Grundfos. Letom sem prevzela so-vodenje podjetja. Vsa moja delovanja pripomorejo k uspešnemu opravljanju funkcij, ki mi jih je zaupal moj LO – svetnica v KS Ihan, odbor za stanovanjsko politiko in splošne zadeve in svet Kulturnega doma Franca Bernika.

Člani LO smo aktivni, redno razpisujemo se stanke, spremljamo dogajanje v občini in se udeležujemo dogodkov. Pred kratkim smo bili deležni obiska z vrha stranke SMC. Obiskal nas je namestnik generalnega sekretarja g. Hafner. Predsednica LO Miklavčičeva je predstavila delo LO ter podala ključne usmeritve in naloge. V nadaljevanju je g. Hafner podal načrt dela stranke na državnem nivoju in spregovoril o aktualnih političnih dogajanjih. V februarju bo stranka SMC organizirala izobraževanje za svetnike in predsednike LO stranke SMC. Organizacijo posveta so zaupali Ajdovščini, Slovenski Bistrici in našem odboru za območje ljubljanske regije. Obravnane bodo teme, kot so

“ Vsa moja delovanja pripomorejo k uspešnemu opravljanju funkcij, ki mi jih je zaupal moj LO – svetnica v krajevni skupnosti Ihan, odbor za stanovanjsko politiko in splošne zadeve in svet Kulturnega doma Franca Bernika.

organiziranje in delovanje mreže na regijskem področju in finančno poslovanje na nivoju LO in OO SMC. Člani LO so bili pred tretjo sejo občinskega sveta vključeni v odbore in komisije. Iz proračuna za leto 2015 je planiranih kar nekaj sredstev za pravno študij protipoplavnih ukrepov, v letu 2016 pa investicij za njihovo izvedbo. Stanujem v Prelogu, kjer nam potok Draga ni prizanesel. Naj izkoristim in se zahvalim za pomoč vsem, posebej pa PGD Ihan. Ni naključje, da so bili izbrani za Delove osebnosti leta 2014. Člani LO SMC Domžale smo v novo leto prestopili s pogledom v vero modrih in premišljenih odločitvah.

Kdo so svetniki Občine Domžale?

V uredništvu Slamnika vedno znova iščemo načine, kako delovanje občinske uprave in občinskega sveta približati prebivalcem našega mesta. Predstavitelj svetnikov in svetnic je zagotovo eden od načinov. Tako v vsaki številki glasila Slamnik predstavljamo enega ali dva občinska svetnika oziroma svetnico, po vrstnem redu, ki ga je določil žreb.

Uroš Breznik
Socialni demokrati

Uroš Breznik je rojen Domžalčan, ki pri 43 letih svoj prosti čas namenja predvsem svoji družini. Dolga leta je bil košarkarski sodnik, še danes pa rad pogleda košarkarsko pa tudi kako drugo tekmo. V srcu je tabornik, njihove vrednote pa so še danes njegovo vodilo. Je solidaren, načelen in odprt za sodelovanje. Poklicno je direktor lastnega podjetja, ki je doštudiral mednarodno poslovanje in organizacijo.

Na vprašanje, kaj ga je pripeljalo v politiko, odgovarja, da družinske korenine. »Ker sta bila na nivoju lokalne skupnosti zelo aktivna že moja starša, oba – mama Majda in oče Herman – sta pomembno sooblikovala politiko v občini Domžale, bi lahko rekli, da imam to v krvi. Želja po učinkovitem delovanju in oblikovanju lokalne politike, ki vsem nam občanom omogoča višjo kakovost bivanja, je zagotovo v meni, vse to pa me tudi žene in skrbi za mojo visoko motivacijo,« pravi Uroš Breznik. V občinskem svetu je že drugi mandat in odkrito priznava, da ima naša občina še vedno veliko rezerve, ko govorimo o ukrepih, ki se morajo izvesti. »Številni projekti, ki jih z našo ekipo Socialnih demokratov Domžale prepoznavamo kot nujne,

bodo skozi naš glas zagotovo prišli do občinskega sveta. Upamo pa, da bo celotna ekipa občinske uprave in tudi svetnikov znala prisluhniti ter predvsem videti potencial in nujnost realizacije teh projektov. Konec koncev smo vsi mi v službi naših občanov in občank,« dodaja svetnik SD.

Pri svojem delovanju v občinskem svetu se bo opiral v prvi vrsti na program, ki ga je stranka predstavila že pred volitvami. »Zagotovo si želimo večjo aktivnost domžalske politike, ves čas se zavzemam za spodbujanje dialoga. Če izpostavim konkretnije projekte, je na prvem mestu izboljšanje prometne politike, povezati je treba celotno prometno infrastrukturo znotraj občine z bližnjim okolico, pričakujem tudi, da bomo naposled uredili prometni režim v samem centru Domžal. Seveda moramo ob vsem tem visoko prioriteto dati prometni varnosti. Med ključnimi cilji, za katere se bom zavzemal, je več delovnih mest v Domžalah, tudi s pomočjo podjetniškega inkubatorja, povezovanja lokalnega gospodarstva, možnost za nova delovna mesta je tudi razvoj turizma, ki ga v naši občini zelo pogrešam,« pravi Breznik. Kot občinski svetnik bo opozarjal tudi na pomen kakovostnega izobraževanja in kakovostno preživljanje prostega časa za vse generacije (od mladih, srednje generacije, pa tudi tistih v zlatih letih). »Zelo se zavzemam za trajnostni razvoj in naša občina bo morala zaviti ostro v to smer. To pa pomeni kakovostnejšo skrb za okolje, spodbujanje učinkovite rabe energije med vsemi občani, podporo projektom biološkega kmetijstva in lokalno pridelani hrani.« Med ključnimi projekti svetnik navaja še učinkovito zdravstvo: razširitev programa javnega zdravstva, posledično zmanjševanje čakalnih vrst, okrepitev strokovnih služb ter posodobitev in nakup lastne tehnične opreme.

MATEJA KEGEL KOZLEVČAR

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v petek, 27. februarja 2015. Rok za oddajo prispevkov je v četrtek, 12. februarja 2015, do 12. ure. Prispevke lahko v času uradnih ur oddate v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale, zunaj uradnih ur v nabiralniku na stavbi ali jih pošljete na naš e-naslov. V skladu z Odlokom o javnem glasilu Občine Domžale »Slamnik« nenaročeni prispevki ne bodo honorirani, končno odločitev o objavi prispevkov in njihovi dolžini pa sprejema uredništvo. Za vsa vprašanja smo vam na voljo na e-naslou: urednistvo.slamnik@gmail.com

OKOLJE

KOLUMNA • KAM GREŠ, ČLOVEK?

POGUM ZA SPREMEMBE

ANTON KOMAT

Nič ni močnejšega kot nova zamisel

Bila je močna povodenj in vodostaj je hitro naraščal. Na otočku sredi deroče vode sta se znašla srna in škorpion. Ko je srna zagledala strupenega škorpionja, je v grozi odskočila, škorpion pa jo je skušal pomiriti: »Ne boj se, ne bom te pičil, saj brez tebe ne preživim. Večja in mnogo močnejša si od mene, zato lahko preplavaš do kopnega, mene bi voda odnesla in utonil bi. Oprimem se tvojega hrpta, ti pa zaplavaj na drugo stran. Prosim, stori to, rešila mi boš življenje!« Srno je prevzelo sočutje in zaplavala je v deročo vodo s škorpionom na hrbtu. Ko se je z zadnjimi močmi vzpenjala po strmih bregu, jo je naenkrat spreletela pekoča bolečina in ji ohromila telo. Kriknila je: »Zakaj si me pičil?«, klecnila in padla med valove. Škorpion je brezčutno gledal umirajočo srno, ki jo je odnašal vodni tok, in rekel: »Ne morem si pomagati, to je v moji naravi, tak sem!« Vsakršna podobnost s sedanjim stanjem v svetu ni naključna. Centri finančne moči, ki z nakradnim denarjem terorizirajo množice, nam sporočajo bistvo svojega škorpionjskega značaja: »Tak sem. Ne morem si pomagati.« In to je hkrati srž sistema, v katerem živimo, kajti to je v njegovi naravi. Nesmiselno se je torej pogovarjati o kapitalizmu s človeškim obrazom, kajti ta obraz je vedno obraz škorpionja. V krizi, ko mu voda teče v grlo, bo prosil za pomoč, toda že ob prvem stiku s trdnimi tlemi vam bo zabodel smrtonosno želo v vrat.

Jezni mladi mož mi je govoril: »Dovolj mi je nespodobnih šefov, ki se vedejo kot konkvičadorji in me lahko že jutri vržejo na cesto. Nočem biti še ena fotokopija bedastega potrošnika. Ne bom do penzije odplačeval kredita za stanovanje, potem pa stanovanje prodal za pol cene, da si bom plačal oskrbo v domu za ostarele! Včasih so jim rekli hiralnice, vendar jaz hiram že sedaj, ko sem mlad in pri najboljših močeh.« Potem se je umiril in me resno vprašal: »Kako naj živim, da bom preživel?« Ker sem se ravno vračal z dela na vrtu, sem mu rekel, da fižol ne potrebuje fikalnega pravila, okrog prekle vedno ovija nasprotno od smeri urnega kazalca; da česen ne potrebuje dokapitalizacije, čebula pa ne finančne konsolidacije; da finančna kriza ni prizadelka rasti redkvice in da solata prav odlično uspeva brez strateškega partnerja; da borzni indeksi prav nič ne vplivajo na cvetenje jablane in da slabe ocene bonitetnih agencij ne povzročajo nikakršne škode med korenjem. Najprej me je pisano pogledal, potem pa posmehljivo vprašal: »Ali naj torej postanem vrtnar?«

Ni nujno, nujno pa je razlikovati med naravo in našo družbo. Narava predstavlja realen svet, družba, prestreljena z ekonomističnim pogledom na svet, pa je izmišljen svet, je iluzija.

Kapitalizem je iluzija, v katero verujejo bankirji, direktorji korporacij, politiki in tudi ljudstvo. Brez ljudstva ne gre. Tudi v plemenski skupnosti, kjer poglavarji in vrači držijo v rokah kult čaščenja malikov, ne gre brez ljudstva. Zato je vsak padec idolov vedno povezan s tragično izgubo iluzij vseh vernikov in idole. Govorim o vernikih, kajti nobena vera ne obstaja brez obljube. Govorim o ljudeh, ki verjamejo v obljube, kot so večno življenje onkraj ali pa materialno obilje tostran. Obljuba je temelj vsake vere. In kapitalizem je točno to, je vera, ki vsem vernikom obljublja materialno obilje, in to povzroča pri njih religiozen odnos do kapitalizma. Ponuja nam dogmo »prostega trga« in »nevidno roko«, ki ima božanski značaj. Nikjer je ni videti, vendar ureja vse v našem življenju. Zato politiki, ki služijo kapitalu, uporabljajo ideološki govor, pri katerem se ne sme postavljati vprašanj o resnici sveta. Ne sme zato, ker že sam ideološki govor ponuja vso resnico tega sveta, o kateri se ne sme razpravljati ali ji ugovarjati. To je prišlo že tako daleč, da v obsesiji s profitno naravnostjo, ki potrebuje zgolj »fahidiote«, vse bolj upada ustvarjalnost ljudi. Upadanje domišljije in ustvarjalnosti je grozljivo. Od tod do brezimne množice odtujenih, čakajočih in ubogljivih kužkov pa je le kratek korak. Spomnim se rekla, da je pes človekov najboljši prijatelj. Toda pes zgolj uboga, s prijateljem pa lahko imamo konflikt, ki zna biti zelo ustvarjalen, ostaneva pa še vedno prijatelj. Torej ne bodimo dresirani psički in ne mečimo biserov svinjam. »Nisem in nočem biti del te družine. Imam diplomu in nimam dela,« je rekel mladi mož.

Nič ni močnejšega kot nova zamisel

»Znanje ne napreduje s ponavljanjem znanega, ampak takrat, ko ruši zgrešene dogme. Victor Hugo je zapisal, da ni nič močnejšega kot nova zamisel, ka-

tere čas je prišel. Za upor je potrebna velika zamisel, ki bo osmešila ideološke govore politikov in religijo 'nevidne roke'.«

Mladi mož je neomajno nadaljeval: »Toda planetami problemi, ki jih povzročata kapitalizem neomejene rasti, se vse bolj kopičijo. Ali bomo sploh dočakali rojstvo te velike zamisli?«

Odgovoril sem mu: »Govoril sem ti o vrtu kot delu narave in uporabljal dva različna besednjaka, enega za vrt, drugega za družbo, v kateri živimo. Dovolimo vdor realnega v ta ponoreli svet iluzij in skupaj bomo razblinili iluzije ter našli odgovor na tvoje vprašanje, kako naj živim, da bom preživel. Predvsem pa se moramo o tem dogovoriti ljudje med seboj.«

»Če prav razumem, se temu reče iskanje resnice,« je rekel.

«Pošast globalnega finančnega kapitala lahko uničimo, če globalizacijo nadomestimo z lokalizacijo. Če ljudje spremenimo v javno in skupno dobro vse, kar nam je bilo ukradeno z globalizacijo.»

»Seveda, resnica je najbolj nevaren koncept v človeški zgodovini, toda le resnica nas bo osvobodila. To, kar sedaj počnemo v EU, ni rešitev problema, temveč dokončno zaostrovanje vseh problemov. To je le malo bolj zakompliciran samomor človeštva. Problem je tudi, kar počnemo v vsakdanjem življenju, s katerim podpiramo protinaravno in zato samomoriško naravnost sistema. Biosfera preprosto ni več sposobna polniti trgovskih centrov, teh templjev vere v potrošništvo. Ob stopnjujočem nasilju, ki ga človeški pohlep zganja nad naravo in sočlovekom, sta odgovora lahko samo dva, oba uničujoča za sedanjosti sistem. Silovit udar biosfere ali pa svetovna vojna za vire. Zavedati se moramo, da je civilizacija prišla do točke, od koder ni vrnitve, v točko razcepa. Zato potrebujemo razcvet domišljije za velike spremembe, ki so pred nami. Dovolj vemo, potrebujemo le pamet, da razumemo, kaj vemo, in pogum, da spremenimo svet. Tu ni prostora za brezbržnost, konformizem in lažno upanje. Albert Einstein je zapisal, da sveta ne bodo uničili tisti, ki počnejo zlo, temveč tisti, ki jih gledajo, ne da bi ukrepali. Zato je skrajni čas za aktivizem, sočutje in odgovornost vsakega posameznika.«

Lokalna ekonomija preživetja

»Ali naj grem na ulico in maham s transparentom? Bil sem na ulici in nosil transparent in kaj se je spreminilo? Nič! To se mi zdi nesmiselno in je le voda na mlin represiji. Oblast komaj čaka, da z nasiljem dokončno zacementira obstoječi sistem. Njen cilj je, da ostane vse tako, kot je, da se nič ne spremeni, da ne glede na posledice do zadnjega diha ohranja privilegije enega odstotka. Ko se je potapljal Titanik, je godba igrala do zadnjega diha,« je rekel. »Elita pa je plesala do prvega vdihava vode,« sem ga dopolnil in nadaljeval: »Pošast globalnega finančnega kapitala lahko uničimo, če globalizacijo nadomestimo z lokalizacijo. Če ljudje spremenimo v javno in skupno dobro vse, kar nam je bilo ukradeno z globalizacijo. Da opolnomočimo lokalno skupnost, da bo sposobna ustvariti lokalno ekonomijo preživetja z zagotavljanjem vseh osnovnih biotskih potreb človeka: z lastno energetsko bazo in ogrevanjem, s prehrano in vodo, z oblačili in obutvijo, s šolanjem in skrbjo za zdravje. Lokalno si moramo zagotoviti vse osnovne potrebe za preživetje. Resnična moč družbe niso milijarderji, temveč njeni navadni ljudje.«

»Kaj pa, če to ne uspe?« je bil zaskrbljen mladi mož. »Če nam ne uspe tranzicija v trajnostno naravnano klimakšno družbo, nas čaka katastrofa, analogna propadu Rimskega imperija. To je treba ljudem jasno povedati in jih soočiti s posledicami, ki bodo sledile. Narava evolucije zahteva sodelovanje in vzajemno pomoč, ne pa boj za nadvlado. Kaotičnost globalnega sistema dokazuje, da je prepričanje o zmagi najmočnejšega usodna zmotna, ki je sprta s strategijo preživetja človeštva. Nihče nikoli ni odnesel cele kože, ne poraženci, ki so videli uničenje svojega sveta, ne zmagovalci, ki niso nikoli uresničili svojih stremeljenj. Oboji so morali zgraditi nov svet na skupnih ruševinah.□

Seznam prodajalcev na tržnem prostoru v Domžalah v februarju 2015

Tržni prostor obratuje ob torkih, sredah, četrtnih, petkih, sobotah ter na praznične dneve. Prodajalci z oznako* imajo mesečni najem zaprtih stojnic in možnost prodaje vse dneve obratovanja tržnega prostora.

NAZIV PRODAJALCA	PRODAJNI ARTIKLI	DNEVI PRODAJE
TOMAŽE ČERNIVEC Radomlje	mleko iz mlekomata	24 ur na dan
KMETIJA ABRAM, Brestanica	različne klobase, salame, meso za hamburgerje, ocvirki, mast, tlačanka, krvavice	*
SAŠO ŽALJEC s.p., Domžale	nagrobne sveče, dišeče in dekorativne sveče, kokošja jajca	*
RIKARDO VRABEC, Dutovlje	vino, likerji, žgane pijače, sadni sokovi	*
ZAVOD JERMAN, Vače	suhomesnati izdelki, krvavice, pečenice, izdelki iz svinjskega mesa	*
ŠTRAJHAR MATEJ, Tučna, Kamnik	kruh, krušni izdelki in pecivo	*
EDI GRADIŠEK s.p., Senožeti, Dol pri Ljubljani	krofi, flancati, različne vrste potic	*
DOMES d.o.o., Zajelše, Dol pri Ljubljani	suhomesnati izdelki, polizdelki in obarjeni izdelki	*
BRANKA ANŽIČ, Bišče, Domžale	vse vrste mlevskih izdelkov, orehi, med, zelenjava, fižol in jajca	*
SRČEK d.o.o., Lukovica	pekovsko pecivo, kruh, keksi, sladice in testenine	*
PEKARNA IN ČOKOLADNICA PLEŠEC, Plešec Boštjan s.p., Depala vas, Domžale	domači keksi, izdelki iz čokolade, krofi	*
PRI STAREM KOVAČU, ALENKA PERNEK PEC, HIŠA KRUHA, Selnica ob Dravi	razne vrste kruha, kruh iz krušne peči, pekovsko in slaščičarsko pecivo, veganski program sladice in presne tortice	*
MARJAN KRIŽMAN, Ižanska cesta, Ljubljana	skuta, maslo, jogurti, kislomleko, kajmak, kislismetana, surovo mleko, različne vrste sirov, sirotka in jajca	*
Kmetija – sirarna BOGATAJ, Gorenja vas	različne vrste sirov, jogurti, kislomleko, surovo mleko, skuta, pinjenec, sirotka, surovo maslo, različne vrste namazov	*
DUŠAN GLOBOČNIK, Radomlje	suhomesnati izdelki iz svinjskega mesa ter izdelki iz konjskega mesa (klobase, salame, pršut)	*
ANA PROSENC, Beričevo, Dol pri Ljubljani	primule, spomladansko cvetje in zelenjavne sadike, krizanteme, božične zvezde in ciklame	*
BUČAR PETER, Ljubljana	različne vrste sveže zelenjave iz integrirane pridelave, kislomleko, zelje in zeljne glave, kislarepa	srede, sobote
SVETEK FRANC, Dobrunjska cesta, Ljubljana	različne vrste zelenjave, kislomleko, zelje, kislomleko, zeljne glave in kislarepa, sadje, jabolčni sok in kis	torki, srede, petki, sobote
OSTANEK JOŽE in DAMJANA, Male Pece, Šentvid pri Stični	različna zelenjava, kislomleko, zelje in repa, domači ajvar, domača vegeta, vložena zelenjava, sušena mleta ali drobljena zelenjava in začimbe	sobote
KOPAČ JANEZ, Podgorica, Ljubljana - Črnuče	različne vrste zelenjave	srede, četrtni, petki, sobote
PERC SLAVKO, Vodranci, Kog	mlečni izdelki (skuta, mladi sir, puter, kislismetana, jogurt ipd.), meso in mesni izdelki (tradicionalni izdelki iz Prekije- tunka, klobase, salame ipd.), kruh, sadni kruh, mlinci	sobote
SVETE, Ljubljana-Polje	med in ostali čebelji pridelki	srede, petki, sobote
PIRNAT STANISLAV, Ljubljana - Črnuče	različne vrste zelenjave	petki, sobote
MODER ELIZABETA MARJETA, Domžale	različne vrste zelenjave	sobote
BOHINEC JAMNIK DRAGICA, Šmarca, Kamnik	sadikozelenjavnih in okrasnih rastlin, različna zelenjava, rezano cvetje	torki, srede, četrtni, petki, sobote
KMETIJA PIŠEK-FRIC, Fric Klavdija, Lovrenc na Dravskem polju	suhomesnati izdelki	petki, sobote
MIHELIČ JANEZ, Prelog, Domžale	med in ostali čebelji produkti	sobote
JDJ-AVRIKELJ d.o.o., Sp. Brnik	sadikozelenjave, sadikozvetja za balkone, gredice in grobove, sadikozelišč in dišavnica, rezano cvetje in cvetlični aranžmaji, suhe čajne mešanice in zelišča, različne vrste zelenjave, sadni in zelenjavni sokovi, konzervirano sadje in zelenjava	petki
ŠKERL ANDREJ, Ljubljana	sezonska zelenjava, kislomleko, zelje, kislarepa	srede, četrtni, petki, sobote
ŠKERIČ ALIJA, Brestanica	različne vrste sadja, zelenjave, jabolčni sok in kis iz lastne pridelave	četrtni, petki, sobote
ERKLAVEC VALENTIN, Domžale	različne vrste zelenjave, sadje in jajca	torki, srede, petki, sobote
LOBODA ŠTEFI, Domžale	različne vrste zelenjave	sobote
TOMAŽIN VINKO, Straža pri Raki	vino cviček PTP, modra frankinja, dolensko belo vino in »raška čebula«	sobote
PRAPOTNIK MARTINA s.p., Kamnik	slaščičarski proizvodi (piškoti, torte, kremno rezano pecivo, pite)	srede, četrtni in petki
MIRAN KOLARIČ s.p., Jurovski dol	različne vrste olj (bučno, orehovo, sončnično, lešnikovo, mandljevo, laneno, konoplino in olje oljne ogrščice), namaz iz bučnih semen, pečena in soljena bučna semena, bučna semena s čokolado in mandeljni z bučnimi semeni	sobote
KMETIJA KAURAN, Pesnica	kalčki, lupinasto sadje in vrtnine	sobote

Opomba: V seznamu so navedeni ponudniki, ki so zakupili stojnice do oddaje tega obvestila.

GORSKO KOLESARSTVO JE TREBA UREDITI, NE PREPOVEDATI

MITJA TANCIK, GORSKI KOLESAR IN PREDSEDNIK ŠPORTNEGA DRUŠTVA ENERGIJA

Bojana Vojska
Foto: Marjan Tancik

Vsak na svojih štirih kolesih sva se na pogovor pripeljala tako Mitja Tancik kot jaz. Le z razliko, da je moj sogovornik, gorski kolesar tekmovallec in hkrati predsednik Športnega društva Energija, le malo pred tem zaključil trening na dveh kolesih.

Prva asociacija na gorsko kolesarstvo so razgibani tereni s koreninami, spusti in skoki, tudi nevarnosti in poškodbe. Je res tako?

Gorsko kolesarstvo je atraktiven šport, kjer so potrebni vztrajnost, samostojnost in obvladovanje kolesa. Ker šport tudi v Sloveniji pridobiva na množičnosti in se vanj vključujejo tudi najmlajši, ki jih spodbujajo starši, nanj ni potrebno gledati kot na bolj nevaren šport (*Iz pogovora sem izvedela, da gorsko kolesarstvo postaja družinska tradicija, saj se na kolesu odlično znajde tudi Mitjeva hči.*). Priložnost, ko se lahko mediji razpišejo o množičnem lomljenju ključnic na tekmovalcu, se zgodi le enkrat, in še to zaradi očitno napačno postavljene proge. V resnici je poškodb malo, pa tudi morebitni padci se več ali manj zgodijo ob nizkih hitrostih.

Raziskovanja novih terenov in vožnje po še neznanih poteh, po makadamu, travah, blatu, »singcah«, to je enoslednicah, ozkih poteh čez polja in gozdove, si želi vse več kolesarjev.

Moderno gorsko kolesarjenje je mlad šport, ki se je v ZDA pojavil okoli leta 1970. V Sloveniji se je o njem začelo pisati 1983, od leta 1999 Andrej Dekleva za navdušence skrbi s prvim in edinim internetno kolesarskim glasilom Bajkerski glasnik oziroma www.mtb.si. Obstaja tudi vodnik Strme kolesnice iz leta 1997, v katerem je obdelanih 105 zahtevnih gorskokolesarskih tur. Sam sem prvo dirko odpelel leta 1991, od takrat se je situacija spremenila – od števila kolesarjev do opreme, težava pa ostaja – prepovedi glede vožnje po poteh v naravnem okolju. Veljavna zakonodaja povzroča zelo nepregledno situacijo, tudi praktično enači motorizirana vozila s kolesi, čeprav, če primerjamo vpliv gorskega kolesarjenja na gozdne poti z vplivom uporabe poti s strani pohodnikov s palicami ali ježe na konju, je »škoda« prvega celo manjša. Seveda govorim o odgovorni uporabi.

Pa vendarle ste na domžalskem Šumberku že organizirali tekmovanja?

Za enega izmed njih smo skoraj dva meseca zbirali soglasja lastnikov zemljišč, po katerih je bila speljana tekmovalna steza. Glede na časovno zamudno zbiranje soglasij se tovrstnega podviga nismo več lotili. Precej lažje je speljati tekmovanje v Mengšu, kjer za organizacijo tekmovanja potrebujemo le en dokument. Tuje države se problematike lotevajo različno, bolj enostavno, obstajajo široko razvejane mreže gorskokolesarskih poti. Do gorskih kolesarjev so prijazne, ker se že zavedajo družbene pomembnosti tega športa in načrtnega razvoja. Poleg poti so poligoni pod avtocestami, na odsluženih smetiščih, lokacije so izbrane tako,

Na gorsko kolesarstvo gledam kot na enega fizično najzahtevnejših športov, lahko bi ga primerjal s tekmo na smučeh. Gre za preizkušnjo fizične in psihične moči, ki standardno traja približno uro in pol.

da niso ne moteče ne škodljive za okolje. Takšne iščemo tudi mi, poligoni bi precej olajšali treninge.

Je gorsko kolesarstvo panoga, s katero bi v Slovenijo lahko privabili več ljudi?

Slovenija je lepa dežela z velikim potencialom za gorsko kolesarstvo tudi z vidika možnosti za kolesarske parke, turizma in tekmovalnega športa. Obstaja vodnik, ki pa vključuje tudi poti po prepovedanem terenu ... Številni obiskovalci, kolesarji, ki so že spoznali naše ceste in poti, so nad njimi navdušeni, a kaj, ko je dejavnost, ki bi se lahko razvijala s svetlobno hitrostjo, prepovedana.

Kako se torej znajdete vi in vaše društvo, kako trenirate?

Gorski kolesarji opravimo velik del treninga na cesti, kondicijski del v celoti. Treniramo v okolici Domžal, del opravimo tudi na »pump track« ob Kamniški Bistrici, kjer je manjši poligon na zemljišču v zasebni lasti. Uporabljajo ga lahko tako čisti začetniki, naključni obiskovalci kot za trening že izkušeni gorski kolesarji. Že nekaj časa se trudimo za soglasje pristojnih

za oblikovanje kolesarskega poligona ob Bistrici, kjer je trenutno zaraščen travnik. Pa še kakšna potencialna lokacija bi se našla v okolici Domžal – smo vse bližje cilju.

Športno društvo Energija je eno izmed 20 do 30 slovenskih društev, ki se ukvarjajo z gorskim kolesarstvom. Kako dolga je zgodovina vašega društva?

Ekipa Energije je aktivna že od leta 1997, ko smo delovali znotraj društva Sokol. Ker smo želeli hitrejši in bolj usmerjen razvoj, smo leta 2001 ustanovili Športno društvo Energija, ki se povsem posveča gorskemu kolesarstvu. To je bilo leto po poletnih olimpijskih igrah v avstralskem Sydneyju, kjer je bilo – drugič kot olimpijska disciplina, gorsko kolesarstvo – kros. Slovenci smo imeli dva predstavnika, Primoža Štrancarja in Roka Drašlerja. Zaradi njunega uspeha so bile kar nekaj let po igrah sile več ali manj usmerjene le v najboljše tekmovalce. To se je pokazalo v velikem upadu članov, saj se z mladimi skoraj ni delalo. Prav naše društvo je v letu 2007 zato dalo pobudo za sestanek v Domu športnih organizacij Domžale na Kopaljški, na katerem smo problem izpostavili in ga začeli reševati. Veseli smo, da je gorskih kolesarjev vse več, trenutno ima 260 uvrščenih v slovenskem pokalu v krosu licence Kolesarske zveze Slovenije, prišteti moramo še gorske kolesarje v drugih disciplinah. Slovenski zvezdi na dveh kolesih sta trenutno Tanja Žakelj in naša skoraj sosedica iz Mengša Blaža Klemenčič.

V preteklem letu je bila organizirana tudi 1. gorsko-kolesarska konferenca.

Društvo Energija je član Odbora za gorsko kolesarstvo in BMX, ki deluje

pod okriljem Kolesarske zveze Slovenije. V Sloveniji je več združenj, ki se vsako po svoje trudijo izboljšati položaj gorskega kolesarstva. Rezultati se kažejo v množičnosti članstva, hkrati pa verjamemo, da se bodo pogoji za treninge uredili hitreje, če nas bo več.

Koliko članov združuje vaše društvo?

Številka se vseskozi vrti okoli 100, od tega je bilo v letu 2014 pri Kolesarski zvezi Slovenije kar 76 registriranih tekmovalcev. Imamo pet trenerjev, ki skrbijo za začetnike, mlade, navdušene, perspektivne kolesarje, ki se v vseh kategorijah uvrščajo med najboljše v Sloveniji. Ob tej priložnosti bi se zahvalil za požrtvovalno delo Evgenu Pevcu, Gregorju Dimicu in Ani Zupan, ki poleg mene in

Meta Tancik, ena izmed zagrizenih mladih tekmovalk SD Energija

Jake opravljajo trenersko delo. Naš cilj ni postati preveliko in neobvladljivo društvo, želimo si najti in razvijati nove talente v vseh kategorijah.

Imate šolo gorskega kolesarjenja – kako do novih članov?

V letu 2014 smo prvič začeli z MTB šolo za otroke, ki se želijo spoznati z gorskim kolesarstvom in mountain bike športom. V petih obiskih šole se približno sedem otrok seznanil z osnovami, dobijo nekaj znanja in izkušenj, ki jim pomagajo pri lažji odločitvi, ali je to njihov šport. Kar nekaj časa smo se namreč ukvarjali s problemom vključevanja začetnikov, saj so zaradi manjšega znanja ovirali treninge bolj izkušenih. Mlajšim so treningi in tekmovalnja (kros za mlade) prilagojeni, najmlajša kategorija U7, starost šest let in mlajši, vozijo 10 do 15 minut.

Ponudba koles, tudi specialnih, je vse večja, s kakovostjo narašča tudi cena. Če pretiravam, so časi, ko smo se vozili z le nekaj različnimi kolesi, že zdavnaj mimo. Kako zdaj sploh izbrati kolo – tekmovalno ali le za vsakdanjo vožnjo?

Tako tekmovalci kot rekreativci si velikokrat zamislijo idealno kolo ali opremo in nato pridejo po nasvet v trgovino Energija. Včasih so njihove želje prevelike, svoje naredijo tudi oglašji; kakorkoli že, mi ne pretiravamo in predlagamo kolo ali opremo, ki se nam na podlagi opisanih zahtev zdi primerno. Prav zaradi cen tekmovalnih koles, ki segajo od približno 1500 evrov za začetniška pa do 6000 evrov za vrhunska članska kolesa, skušamo našim tekmovalcem pomagati z uporabo klubskih koles. Še posebej je to pomembno za prehod v mladinsko kategorijo, saj je oprema pomemben faktor konkurenčnosti tekmovalca.

Vaši člani tako na državnem kot mednarodnem nivoju dosegajo vidne uvrstitve.

Miha Halcer je bil leta 2012 svetovni podprvak v disciplini eliminator. V slovenskem pokalu sva med člani najvišje z Juretom Belakom, imamo odlično homogeno skupino dečkov, za katere se nikoli ne ve, kdo bo na višji stopnički na državni ravni. Tukaj so še perspektivni mladinci. Pa niso le fantje, imamo tudi odlična dekleta. Če pogledam sestavo gorskih kolesarjev, sta Domžale in Kamnik center gorskega kolesarstva s približno 60 do 70 odstotkov vseh gorskih kolesarjev. Poleg krosa tekmujejo še v spustu, štiri krosa in eliminatorju, pri obeh gre za izpadanje, in v disciplini enduro. Pri slednjem gre za prvinsko gorsko kolesarstvo, etapni način tekmovalca, kjer morajo tekmovalci od izhodišča do starta na neki točki priti v omejenem času, meri se le čas spusta do cilja. Običajno je čas do stopa dosegljiv večini. Ko poteče, se štoparica sproži; v kolikor kdo zamudi, je njegov čas slabši.

Gorsko kolesarstvo je zanimivo tako za tekmovalce, ki se znajdejo v vedno novih okoliščinah kot tudi za gledalce, ki ali s strahom ali občudovanjem spremljajo spretnne voznike.

Dirke so napete od začetka do konca, še dodaten čar dajo lokacije, kot je na primer rudnik. Celotna preizkušnja zahteva 100-odstotno osredotočenost od skupinskega starta, ko si je potrebno izboriti mesto pred zožanjem, do naporenega vzpona in nato spusta, kjer je treba biti zaradi tehničnih težav v obliki zavojev, skokov ... popolnoma psihološko osredotočen. Na gorsko kolesarstvo gledam kot na enega fizično najzahtevnejših športov, lahko bi ga primerjal s tekmo na smučeh. Gre za preizkušnjo fizične in psihične moči, ki standardno traja približno eno uro in pol.

Katerega tekmovanja v gorskem kolesarstvu v Sloveniji ne bi smel zamuditi dovolj izkušen tekmovalc?

Preizkušnja Black Hole Bike Fest na Prevaljah oziroma v podzemlju Pece velja za festival gorskega kolesarstva v Sloveniji. Večdnevni množični gorsko-kolesarski rekreativno-tekmovalni dogodek vedno privabi množico kolesarjev, ki se s kolesi spustijo po rudniku, z lučkami, tako da je zaveda res super, nekaj posebnega. Maraton vključuje traso skozi opuščene rudniške rove, Black Hole Enduro pa je dvo-dnevno tekmovalje. V letu 2015 bo omenjena dirka tudi del serije SLOenduro 2015, vodil jo bo Jaka Tancik (*op. Mitjev brat, tudi gorski kolesar tekmovalc*) oziroma bo z njo v letu 2015 upravljalo Športno društvo Energija.

Katera dirka bo najbližje Domžalam in koliko bo vseh tekem v sklopu SLOendura?

Dirk bo enajst, šest bo pravih ter pet krajših in lažjih serije 4Fun, razvrstile se bodo od aprila do oktobra 2015. Prva bo v Italiji, zadnja na Hrvaškem, pri nas se bodo kolesarji pomerili v Cerknem, Bovcu, na Prevaljah in v Ajdovščini. Dirke 4Fun bodo v nam najbližjem Kamniku in na Krvavcu v aprilu in maju, v Kranjski Gori, Dobrni in Mariboru.

Dovolj priložnosti torej, da ta šport spoznamo še bližje. Bralcem, dobrodošli, Mitji pa hvala za pogovor! □

ŠPORT

na kratko

ŠAH

Dve zmagi in tri druga mesta

V soboto, 17. januarja 2015, je v Ljubljani v prostorih Šahovske zveze Slovenije potekalo posamezno mladinsko šahovsko prvenstvo ljubljanske regije za deklice in dečke (U8-U18) za leto 2015, ki so se ga udeležili tudi članice in člani šahovskega društva Domžale ter dosegli kar nekaj izjemnih uvrstitev.

V kategoriji do 8 let je Jerneja Grošelj med deklicami dosegla 2. mesto, še boljše pa so se odrezali dečki, saj je Jure Uštar zmagal, Rudi Olenik Čampa je bil 2., Jaka Gregorin pa je dosegel 16. mesto. Vsi navedeni hodijo v domžalsko malo šahovsko šolo pod vodstvom Bojana Osolina, ki je tako po enem letu dela že začela kazati rezultate svoje dobrega dela.

Še eno zmago za domžalsko društvo je v kategoriji deklic do 12 let dosegla Kaja Faganel, pri dečkih pa je Erik Hiti dosegel 5. mesto.

Pri deklicah do 14 let je Kaja Grošelj dosegla 2. mesto, pri dečkih pa je bil Matija Straže 4., Klemen Košak 6. in Tim Hiti Tim sedmi.

To je bila najštevilčnejša in najuspešnejša udeležba domžalskih šahistov na regijskem prvenstvu v zadnjih letih. Od desetih se jih je kar sedem uvrstilo na državno mladinsko prvenstvo na Bledu, ki bo potekalo v času zimskih šolskih počitnic.

Tekmovanja se je udeležilo preko sto otrok in mladih. Na tekmovanju je bilo zelo športno vzdušje, igre so bile napete in igralci zelo sproščeni. Zato je bil dogodek zanimiv tudi za gledalce in obiskovalce tekmovanja.

MATEJ UŠTAR IN BOŠTJAN GROŠELJ

Pokal Slovenskih železnic tudi v letu 2015

Minuli mesec se je končalo osmo tekmovanje za pokal Slovenskih železnic v pospešenem šahu, ki ga je organiziralo Šahovsko društvo Železničar iz Ljubljane. Udeležba je bila tudi v letu 2014 zelo dobra, saj je v ciklu desetih mesečnih tur-

Boris Skok (na levi)

nirjev sodelovalo kar 174 šahistov in šahistov, med njimi številni mladi. Za končni izkupiček so šteli sedem najboljših uvrstitev. Zmagal je Dušan Čepon, pred Evaldom Uletom, oba iz Ljubljane, in Dušanom Zorkom iz Kranja, vsi trije so mojstrski kandidati. Četrty je bil mednarodni mojster Igor Jelen, ki pa je odigral le šest turnirjev. Zelo dobro se je odrezal MK Boris Skok iz Vira, ki je v skupni razvrstitvi zasedel sedmo mesto. Njegov brat Jože je pristal na 13. mestu, vendar je odigral le šest turnirjev. Djemal Veskovič iz Črnega grabna se je uvrstil na 21. mesto. Prizadevni organizatorji ŠD Železničar na čelu z predsednikom Jožefom Brežanom iz Domžal bodo cikl turnirjev za pokal Slovenskih železnic organizirali tudi letos, vendar na drugi lokaciji, ker vodstvo podjetja nima poslušna za igranje na sedežu podjetja v središču Ljubljane. Res težko razumljivo ob uspehih in popularnosti, ki si ga je ŠD Železničar pridobilo z organizacijo vrste turnirjev v pospešenem in hitropoteznem šahu, pa tudi številnih pionirskih in mladinskih tekmovanj.

JOŽE SKOK

U9 NK Roltek Dob v Kamniku osvojili odlično 3. mesto in pokal za najstrelca!

Naše mlajše selekcije se tudi med zimskim premorom popolnoma ne predajo počitku. Treningi in turnirji v dvoranah so sestavni del priprav na nadaljevanje sezone v spomladanskem delu prvenstva.

NK ROLTEK DOB Tokrat izpostavlja mo selekcijo U9 NK Roltek Dob, ki jo vodi trener Rado Rihtar. S svojimi nogometiški se je udeležil nogometnega turnirja v Kamniku (športna dvorana Calcit), ki se ga je udeležilo kar 16 ekip iz vse Slovenije.

Dobljeni seveda v Kamniku nikakor niso prišli z belo zastavo, še več, v svoje vitrine so tako postavili kar dve prestižni lovoriki in sicer za super 3. mesto na turnirju in pokal za najstrelca turnirja, ki ga je osvojil Vid Strnad (U9 NK Roltek Dob).

Trener Rado Rihtar je vsekakor zelo zadovoljen z ugranoštvom svoje ekipe in poštvovalnostjo svojih nogometištev, lovoriki pa sta dokaz za neovno uživanje Dobljanov v najboljši postranski stvari na svetu. »Gledati ugranoštvo svoje ekipe je zadovoljstvo, videti jih zmagovati in osvojiti lovorike je čisti užitek,« še doda trener Rado.

Zmagovalci turnirja so sicer postali mali nogometiški iz Domžal, 2. mesto pa so osvojili nogometiški NK Dren.

Čestitke malim Dobljanom, top strelcu turnirja Vidu in trenerju Radu za super uspešne nastope in lovoriki, NK Domžale in NK Dren pa za zmago oziroma osvojevo 2. mesto na turnirju.

Vsi za šampione iz Doba!

Informacije o tekmah, igralcih in ostalih dogodkih lahko spremljate tudi na naši spletni strani www.nkdob.com, oziroma na naših facebook in twitter (@NkRoltekDob) straneh.

GREGOR HORVATIČ
PRESS NK ROLTEK DOB

Državni rekord za 8 dni

8,56 s se je izpisalo na uri in nekaj čez 11.30 je bil čas za izpolnitev zapisnika o rekordu.

DOMŽALSKA ATLETIKA Na mitingu 10. januarja 2015 v ljubljanski dvorani je bil zanj zaslužen član Atletskega društva AS Tilen Ulčar, ki je v teku na 60 m z ovirami za pionirje do 14 let za 22 stotink popravil rekord iz leta 2011.

Prvenstvo Slovenije za pionirje mlajše od 14 let, skok v daljino: 1. Tilen Ulčar, 2. Maks Ulčar, člana Atletskega društva AS

Da je bilo žal kratko, a sladko, je poskrbel Tilnov konkurent iz Ljubljane, ki je le 8 dni pozneje, 18. januarja 2015, na Prvenstvu Slovenije za pionirje U14 rekord popravil še za 6 stotink. Tilen se je tako veselil srebrne medalje (9,67 s), le nekaj ur za tem pa je že tako odličen vtis popravil z dolgimi skoki v daljino. Najdaljši je meril 534 cm ter je zadoščal za najvišjo stopničko in naslov državnega prvaka. Odlično pripravljenost mladih ASov je potrdil Maks Ulčar, ki je bil dvakrat drugi: v daljino je doskočil pri 507cm, čez cilj teka na 60 m pa je priteknel v času 8,46 s. Domžalčani smo se lahko veselili tudi po preizkušnji pionirjev v skoku v višino, saj smo poleg srebrnega odličja Jureta Hribarja (151 cm) dobili še enega državnega rekordarja – Žan Vrhovnik je znamko za pionirje do 12 let postavil na 145 cm.

BOJANA

V spomladanski del z novim trenerjem

Aktualni prvak 2. SNL NK Roltek Dob je še pred pripravljalnim obdobjem v svojem strokovnem štabu dočkal spremembo v članskem moštvo.

NK ROLTEK DOB Po zelo uspešnem vodenju prve ekipe se je v mesta glavnega trenerja »posloval« Dušan Smolnikar, ki seveda ne zapušča kluba, še naprej bo vodil mladinsko selekcijo U19 NK Roltek Dob in opravljal funkcijo trenerja članske ekipe.

V članski ekipi bo tako mesto glavnega trenerja prevzel 42-letni Primož Jelen z Vrnskega, ki se je dve leti uspešno dokazoval v vlogi pomočnika trenerja Marjanu Pušniku v NK Rudar Velenje, bil pa je tudi prav tako pomočnik trenerja Janezu Žilniku v NK

Primož Jelen

Celje in vodja Mladinske nogometne šole Celje. Na članski klopi kot pomočnik trenerja ostaja Miro Smolnikar.

»Modri iz Doba« so kljub »zimskemu premoru« v odlični formi, prav nobenega nogometiškega ne pestijo poškodbe, v ekipi pa vlada odlično razpoloženje. Svoje nogometno znanje bodo Dobljani nadgrajevali na pripravah v hrvaškem Rovinju konec februarja, v koledar pripravljalnega obdobja pa je uvrščenih tudi precej prijateljskih tekem z Radomljami, kranjsko Zarico, velenjskim Rudarjem in Aluminijem iz Kidričevega. Prvenstvo se bo po premoru nadaljevalo 15. marca 2015, ko v goste k Dobljanom pride NK Šmartno 1928. Vsi za šampione iz Doba!

GREGOR HORVATIČ
PRESS NK ROLTEK DOB

Bo leto 2015 še uspešnejše?

Če bi vprašanje iz naslova postavila Marjanu Bolharju, predsedniku Kluba borilnih veščin Domžale, bi zanesljivo odgovoril, da se bodo potrudili, da bo še uspešnejše kot minulo leto, v katerem so dosegli največje uspehe doslej.

KLUB BORILNIH VEŠČIN DOMŽALE

Leto 2014 se je namreč zaključilo s sprejemom šampionskega pasu, ki ga je Marjan Bolhar prejel za konec maja osvojevo prvo mesto na odprtem prvenstvu kickboxinga v Ameriki (na fotografiji). Kot edinemu slovenskemu predstavniku mu je z odličnimi boji uspelo osvojiti naslov prvaka, hkrati pa je postati edini Evropejec z naslovom prvaka. S šampionskim pasom se je oglašil tudi pri županu Občine Domžale Toniju Dragarju in se mu ob tej priložnosti zahvalil za vsestransko pomoč.

December je bil nekaj posebnega tudi zato, ker jih je obiskala ekipa Kanala A ter njihove treninge boksa in kickboxing prišla posnet za oddajo ŠKL, ki smo si jo ogledali v januarju, klub pa je sodeloval tudi v akciji Anina zvezdica in pomagal socialno ogroženim družinam.

V decembru so starše svojih članov in članic razveselili s prikazom ekshibicijskega boksa z velikimi bokso rokavicami – big glove in drugimi veščinami, predvsem pa znanjem in spretnostmi, ki so jih pridobili na treningih in tekmovanjih v letu 2014. V predstavitvi so sodelovale vse generacije kluba in predstavile tudi samoo-grambo deklet, športni kickboxing in športni boks s prvaki kluba. Po bojih

so vsi udeleženci tekmovanja prejeli diplome, zmagovalec iz vsake skupine pa lep pokal, ki jih je podelil podpredsednik sveta Krajevne skupnosti Dob Feliks Lampret.

Januar je za vse člane in članice Kluba borilnih veščin Domžale pomenil nadaljevanje prizadevnih treningov, na katerih pridobivajo nova znanja in spretnosti, ki jih bodo s pridom uporabili v tekmovanjih, ki jih tudi v letošnjem letu ne bo malo. Srečno, hrabro in pogumno!

VERA VOJSKA

Rezultati izpitov in vpis

Z decembrsko 7. pokalno tekmo se je zaključila lanska tekmovalna sezona, v nedeljo, 11. januarja, pa smo že odprli novo. Pokalni zmagovalci bodo razglašeni na članskem državnem prvenstvu, 15. marca 2015 v Domžalah.

SANKUKAI KARATE KLUB DOMŽALE

V januarju smo uspešno zaključili polletno delo. V soboto, 17. januarja 2015, so potekali izpiti. Poleg otrok, ki so si s prikazano tehniko prisluzili višji pas, so svoje znanje pokazali tudi naši najmlajši karateisti, ki so ves semester pridno trenirali. Pod vodstvom trenerjev je nastop odlično uspel, več kot zadovoljni pa so lahko z izpiti odšli številni člani, saj so s svojim znanjem prepričali izpitno komisijo in stopili še stopničko višje na svoji karatejski poti. Uspešni so bili:

8. kyu: Borut Stojanovič, Lan Vebale in Matej Zorc.

7. kyu: Hana Arko, Lucija Arko, Mark Barlič, Mathis Bibič, Manca Blažič, Žan Bohinc, Aleks Bržan Končan, Klara Filo, Ema Grapkič, Nik Grčar, Gregor Jankovič, Mark Jovanovič, Nejc Kerč, Ema Kokalj, Leon Kraševac, Matic Kržan, Jan Labignan, Mija Marinšek, Jakob Narobe, Tian Olfacio, Sara-Michelle Pecik, Oskar Parvst, Gaj Ravninar, Jaka Savšek, Žiga Savšek, Karlin Stanek, Nina Urbanija, Jan Verbič, Nejc Živic, Samo Gorjup, Maid Kendič, Maja Levec Grajfoner, Krištof Oblak, Maruša Oblak, Mija Debevec Doničar, Nej Djuras, David Frontini, Luka Jeraj, Maša Kopitar, Urška Kusterle, Anže Belovič, Nil Gorjanc, Jan Janez Grabnar, Ahmed Grošič, Manca Katrašnik, Matic Katrašnik, Tristan Urbanija, Matej Zorc in Luka Žabkar.

6. kyu: Andrej Bošnjak, Karmen Cajhen, Nai Lippai Krese, Petja Rebulala, Luka Slovník, Aleksander Todorovič-Dajno, Ted Trček Slovník, Zoja Turk, Ažbe Vidmar, Ajda Jančar, Urša Katrašnik, Živa Korošec, Gorazd Kržnar, Maja Rot, Rada Samardžič, Urša Šimenc, Jaka Šušteršič in Lara Čelan.

5. kyu: Zarja Borštnar, Matej Bošnjak, Gaja Božič, Lea Brojan, Mark Gedrih, Erazem Jančar, Jakob Javornik, Ana Ločnikar Jarc, Ana Anandini Mandelj, Filip Marinšek, Vid Rovšek, Julija Štempelj, Val Matija Zakrajšek, Marko Tič, Lija Rozalija Cerar, Ana Kastelic, Hana Košenina, Nik Najdov, Urh

Brodar, Aljaž Pudjak, Vid Vidrih, Mark Žibert, Luka Luštrek in Jure Prelovšek.

4. kyu: Anže Dermastja, Jurij Drobež, Nik Moder, Matevž Nikolovski, Jerica Volovlek, Ana Kenda, Tim Ložar, Miha Kolar, Nejc Bolhar, Vital Maj Krivic Rezar, Špela Narat, Matej Rojec, Zala Tavčer in Maj Vidmar.

3. kyu: Zoja Kokalj, Žan Legat, Gal Podlipnik, Rok Schwarzbartl, Patrick Blagus Basarič in Luka Novak.

Ponovno medse **vabimo nove člane.** Vpis bo potekal v Domžalah, Dragomlju, Trzinu, Radomljah in Mengšu ter na Rodici in Krtini. Za več informacij lahko pokličete na telefonsko številko **031 231 440**, pogledate na spletno stran **www.sankukai.org** ali pa se preprosto obrnete na trenersko ekipo na vaši lokaciji. Se že veselimo srečanja z vami!

TJAŠA ŠINKOVEC

Iz namiznoteniških logov

Konec decembra 2014 so v organizaciji Namiznoteniške sekcije Mengeš (NTS Mengeš) potekale novoletne priprave za mlade namiznotenišac(ic)e.

NTS MENGEŠ Priprav se je udeležilo osem slovenskih in štiri hrvaške reprezentantke (sicer igralke STK Aquastil Duga Resa), poleg njih pa so trenirali še domači igralci. V petih dneh je dvakrat dnevno treniralo skupaj 20 igralcev in igralke.

Treningi so potekali v telovadnici ŠD Partizan v Mengšu, kjer je dvorana nekaj časa postala drugi dom naj-

skih in finskih igralcev Mengšanke opravile osem kakovostnih treningov in nabirale prepotrebne izkušnje, ki jim bodo v prihajajočem delu sezone lahko še kako prišle prav.

V organizaciji NTS Mengeš je bil v januarju izveden eden od ekipnih kvalifikacijskih turnirjev za kadete in kadetinje – kadetska ekipa NTS Mengeš je osvojila prvo mesto (premagali

Udeleženci novoletnih priprav, ki so potekale v Mengšu.

boljšim igralcem namiznega tenisa v starostni kategoriji U-15. Za strokovno vodene treninge so bili odgovorni selektor za slovensko mladino Jože Urh, Hrvačice je spremljal renomirani trener Nikica Vukelja, dodatno trenersko pomoč je nudil trener NTK Križe Uroš Mrak, pobudnik skupnega treninga, trener in organizator pa je bil domači trener David Orešnik. Igralci in igralke so opravili devet kvalitativnih treningov s poudarkom na taktični izpeljavi igre. Poleg servisa je bil najpomembnejši prvi napad in nato držanje žoge na mizi. Poleg treninga na mizi se je delalo na kondiciji in na specifični telesni pripravi. Trenerski štab je celotne priprave ocenil kot zelo uspešne. Skupni treningi na tem nivoju so praktično nujni, saj je izmenjava znanja in različnih stilov igre (pre)potrebna. Brez pomoči vodstva ŠD Jožeta Mlakarja seveda ni šlo, prav tako pa so neizmerno vlogo odigrali starši domačih igralcev, ki so za slab teden dni gostili mlade iz vse Slovenije in Hrvaške. Vsem skupaj se topla zahvaljujemo.

V začetku januarja je pet igralcev NTS Mengeš (Ana Tofant, Katarina Stražar, Nika, Vita in Tara Kobetič) sodelovalo na mednarodnih pripravah v Opatiji na Hrvaškem. V družbi hrvaških, srb-

so ekipe Tempo iz Velenja, Ilirije iz Ljubljane in NTK Logatec) ter se uvrstila na državno prvenstvo, prav tako so tudi kadetinje NTS Mengeš zmagale brez poraza in se uvrstile na ekipno državno prvenstvo, ki bo marca v Izoli (premagale so ekipe NTK Letrika iz Vrtojbe in NTK Sobota iz Murske Sobotice).

Na Kodeljevem v Ljubljani in v Preserjeh pod Krimom sta potekala kvalifikacijska turnirja za ekipno mladinsko državno prvenstvo. Mladinska ekipa NTS Mengeš je zmagala na turnirju na Kodeljevem, mladinke NTS Mengeš pa so zmagale v Preserjeh pod Krimom. Oboji so se uvrstili na državno ekipno prvenstvo, ki bo marca na Otočcu.

Marec bo res zapoljen s tekmovanji, saj bo poleg omenjenih obeh državnih prvenstev med drugim potekalo tudi mednarodno mladinsko namiznoteniško tekmovanje v italijanskem morskem turističnem biseru Lignano, na katerem bodo slovensko reprezentanco zastopali tudi nekateri igralci in igralke NTS Mengeš, na tekmovanju pa bo pravico delil tudi mednarodni namiznoteniški sodnik iz NTS Mengeš.

JANEZ STIBRIČ

Desetletnica Športnega društva Sonček

Obisk Božička niso zaznamovale samo dobre želje in iskreni nasmehi otrok, ampak tudi praznovanje Športnega društva Sonček, ki je ob svoji 10-letnici pripravilo dve praznični torti velikanki.

ŠD SONČEK Poleg obeh tort so predstavniki društva pripravili še manjši Medex poligon, kjer so se otroci veselili s hojo na hoduljah, plezanju pod ovirami, ... Za vsako opravljeno aktivnost so prejeli čebelico in s tremi čebelicami so sodelovali v nagradnem žrebanju. Kljub bogatim nagradam je bilo največ zanimanja za obe torti velikanki, ki sta bili razrezani in razdeljeni v pol ure.

Športno društvo Sonček je svojo 10-letnico praznovalo v soboto, 20. decembra 2014, skupaj z najmlajšimi ob obisku Božička v Češminovem parku v Domžalah. Otroci so bili navdušeni nad Medex poligonom, kjer so lahko staršem pokazali svojo vzdržljivost, ravnotežje in gibljivost.

Po poligonu so otroke vodili izkušeni animatorji in vaditelji društva, ki s promocijo in organizacijo športnih aktivnosti povečuje gibalne sposobnosti svojih varovancev že deset let. Na poligonu se je športnih aktivnosti udeležilo več kot 300 otrok. Vsi, ki so

uspešno opravili vsaj tri aktivnosti, so sodelovali v žrebanju za bogate nagrade. Prva nagrada je bila udeležba na tečaju smučanja in bordanja, ki ga društvo vsako leto organizira v času novoletnih in zimskih šolskih počitnic na Krvavcu. Tečaja se je v desetih letih udeležilo že več kot dva tisoč otrok. Druga nagrada je bila udeležba na plavalni šoli na bazenu v CIRUS v Kamniku, ki poteka že sedmo leto. Tretja nagrada je bila udeležba na gibalni abecedi na OŠ Preserje pri Radomljah, ki se redno izvaja in je namenjena najmlajšim. Druge nagrade so bile simbolične, saj so otroke razveselili z majicami in baloni.

Najmlajše pa niso zanimale le nagrade, ampak predvsem obe torti. Prva je bila razrezana in razdeljena čokoladna. Po končani prireditvi so se srečali še vaditelji in člani društva, ki so razpravljali o prihajajočih aktivnostih ter o šoli smučanja in bordanja na Bodentalu.

TINA DROLIC

Tečaji drsanja

Drzanje je za razvoj koordinacije, spretnosti in orientacije v prostoru izrednega pomena. Zato v okviru Zavoda za šport in rekreacijo sodelujemo z društvom ŠAD Mavrica, ki je na tem področju strokovno usposobljeno. V sklopu dejavnosti drsališča je društvo ŠAD Mavrica že uspešno izvedlo prvi termin drsanja, sledita še dva termina.

2. termin-popoldan: **2. 2. - 6. 2. 2015 od 17.30 do 19.00/40€**

3. termin-dopoldan: **tečaj med zimskimi počitnicami: od 23. do 27. od 9.00 do 10.30 IZJEMNA CENA, 25€ za otroka**

Prijave za tečaj drsanja lahko pošljete:

- s SMS sporočilom na 031 314 870,
- na elektronski naslov: info@sadmavrica.si,
- možen je tudi neposredni vpis v spletni obrazec na strani www.sadmavrica.si

Obvezni so naslednji podatki: **ime in priimek otroka, letnica rojstva in opomba: začetni ali nadaljevalni tečaj.**

Razen tečajev bo ŠAD Mavrica zagotovilo **brezplačno svetovanje** na drsališču za družine, ki bo **4. februarja 2015 od 17.30 do 18.30** z naslednjo vsebino: kako otroka pravilno spremljamo na ledu, varnost na drsališču, pravilna oprema drsalca, kako zaviramo ...

Veliko veselja na ledu vam želita Zavod za šport in rekreacijo Domžale ter ŠAD Mavrica.

Pungertar in Lanišek osvajala točke v svetovnem pokalu

Za SSK Mengeš, majhen skakalni klub z velikim srcem, kot mu tudi pravijo, se je leto 2014 izteklo z nadvse uspešnim decembrom, v katerem sta zelo vidno vlogo v svetovnem pokalu igrala Anže Lanišek in Matjaž Pungertar.

SSK MENGEŠ »Pungi«, kot tudi kličejo 24-letnika iz Vrhpolja pri Kamniku, je namreč minuli mesec večkrat izboljšal svojo najboljšo uvrstitev v absolutni konkurenci. Začel je s 13. mestom v Lillehammerju, nakar je bil v Nižjem Tagilu najprej sedmi, na drugi tekmi, na kateri je bil celo najboljši Slovenec, pa je navdušil s šestim mestom. Vrhunsko pripravljenost je nato Pungertar potrdil s še enim sedmim mestom, s katerim se je izkazal v Engelbergu.

Anže Lanišek

Obetavnosti Lanišek se je ob tem pošalil, da ima določene zasluge za uspehe izkušenejšega klubskega kolega tudi sam, saj je z njim v Rusiji in Švici delil hotelsko sobo, tako da je imel dovolj časa, da ga je ustrezno pripravil za tekme. No, šalo na stran; »žaba«, kot se glasi vzdevek 18-letnega Domžalčana, je moral po grdem padcu v Kuusamu na operacijo palca na desni roki. Zaradi tega je bil prisiljen upustiti preizkušnji na Norveškem, vendar je hitro okreval ter si s posebno opornico točke za svetovni pokal po Klingenthalu in Ruki priskakal še v Nižjem Tagilu (27.) in Engelbergu (29.).

MIHA ŠIMNOVEC

FOTO: ARHIV SSK MENGEŠ

na kratko

ŠAH

Zmagal Ig, Bor Dob peti

V 15. osrednji slovenski ligi za leto 2014 je v super ligi zmagala zasedba Iga, na čelu z mednarodnim mojstrom Igorjem Jelenom, pred Komendo Popotnik in Rimexom iz Sežane. V super ligi, v kateri je nastopalo deset moštev, je ekipa ŠS Bor Dob večino tekmovanja držala četrto mesto, šele v zadnjem kolu pa jo je prehitel Tomo Zupan Vzajemna iz Kranja. Boštjan Jeran, ki je nedavno postal očka, je iz sedmih partij zbral pet točk in pol ter prejel srebrno medaljo za prvo desko. Enako medaljo je prejel tudi Jože Skok na tretji deski, iz devetih partij je zbral pet točk. Dobro se je držal tudi Viktor Hribar, ki je ekipi priboril štiri točke iz sedmih partij. Vrstni red: Ig 28, Komenda Popotnik 23,5, Rimex 22, Tomo Zupan Vzajemna 20, Bor Dob 19,5, Komenda pogi 17,5, Višnja Gora - Stična 15, Klinični center 14, Trzin Buscotrade 12,5, Barob Šmarca 8. V prvi ligi je nastopalo enajst ekip, premočno je zmagala Vrhnikarja pred ŠD Podpeč in DU Kamnik, druga ekipa Bor Dob pa je osvojila sedmo mesto.

JOŽE SKOK

NTS MENGEŠ

Namiznoteniška ligaška sezona

Po mesecu premora so se v januarju začela tudi ligaška namiznoteniška tekmovanja – v januarju je ligaško tekmovanje zelo intenzivno, saj so bile tekme prav vsako od petih sobot v mesecu. Ekipi NTS Mengeš, ki igra v prvi slovenski namiznoteniški ligi, se je po poškodbi gležnja ponovno pridružil Klemen Jazbič ter sedaj skupaj z Davidom Orešnikom in Andražem Avbljem tvorijo jedro prve postave, ki se ji občasno pridružijo tudi mlajši igralci (Nejc Erjavec in Aljaž Frelih). Ekipa trenutno zaseda 7. mesto na prvotni lestvici.

Po rehabilitaciji poškodbe se je prvotni ekipi NTS Mengeš ponovno pridružil Klemen Jazbič (drugi z leve), v tekmi proti Kemi 1 iz Puconcev pa so nastopili še Nejc Erjavec, Andraž Avbelj in David Orešnik.

Že v začetku januarja (točneje 3. januarja 2015) je prvotna ekipa NTS Mengeš pod vodstvom trenerja Gregorja Gostiše gostovala v Mariboru in pričakovano izgubila. V nadaljevanju lige so nato doma gostili prekmursko ekipo Kema 1 iz Puconcev. Čeprav so tudi to tekmo pričakovano izgubili, pa so prikazali zelo dobro igranje in ni veliko manjkalo za kakšno presenečenje – Prekmurci so bili na koncu v skraj vseh dvobojih za odtonek boljši – a z malo več športne sreče bi bil poraz NTS Mengeš lahko blažji. V januarju se ekipa NTS Mengeš v ligi sreča še z državnimi prvaki (Krka iz Novega Mesta), Arrigonijem iz Isole in 31. januarja še z ljubljansko Ilirijo. Naslednja tekma v domači dvorani bo v soboto, 14. februarja, ob 17. uri, ko se bo pomerila z ekipo NTK Cirkovci. Vabljeni k ogledu in navijanju.

JANEZ STIBRIČ

ŠPORT

na kratko

PLES

Jaka in Katarina na svetovnem prvenstvu

Zadnji mesec preteklega leta je bil za Jaka Podgorška in Katarino Matuš še posebno čaroben. 20. decembra sta v Rigi nastopila na svetovnem prvenstvu v standardnih plesih v kategoriji mladincev. To je bilo njuno prvo svetovno prvenstvo in glavni cilj sezone, nominacijo pa sta si priborila priborila z uspešnim nastopanjem na domačih raiting in Open tekmovanjih ter mednarodnih odprtih tekmovanjih, ki štejejo v točkovanje Plesne zveze Slovenije. Udeležila sta se Open tekem v Bassanu, Brnu, Bologni, Bratislavi, Pragi, Beogradu in na Dunaju.

Katarina in Jaka na SP standard za mladince

Jaka in Katarina sta se v Rigi pomerila s 60 najboljšimi pari in osvojila 42. mesto. Nastopila sta suvereno in bila s svojim plesom zelo zadovoljna. Ker je bila to zanju popolnoma nova izkušnja, je rezultat odličan, in je dodatna motivacija za naprej.

Udeležba na takšnem tekmovanju plesalcev ne pomeni le osvojiti najboljši rezultat, popelje jih v nove dimenzije. Kot eden najboljših parov na svetu zastopati svojo državo, je posebno doživetje in odgovornost.

VESNA PODGORŠEK

FOTO: TONE PODGORŠEK

KK PIRUETA

Božična revija v Pirueti

Kotalkarski klub Pirueta je že dvajseti priredil kotalkarsko revijo v šotoru v Športnem parku Domžale. Tudi tokrat se je športno prizorišče spremenilo v pravo gledališče, saj so se vestni funkcionarji domačega kluba in starši tekmovalcev izredno potrudili z okrasitvijo šotora in prostora izven njega ter s tem pričarali nepozabno božično-novoletno vzdušje.

Trenerji so po enomesečnih pripravah uspeli pripraviti prav vse tekmovalce za skupinske nastope, ki so jih ta dan pokazali zbrani množici gledalcev. Nastopali so vsi, najmlajši od štirih let starosti dalje do najstarejših, vključno z bronasto Tanito.

Ob prijetni glasbi in navdušenju občinstva nad izvajanjem skupinskih elementov umetnostnega kotalkanja so bili na koncu vsi nastopajoči obdarjeni s priložnostnimi darili, ki jih je Božiček pustil pod božičnim drevescem, saj se mu je zelo mudilo naprej na obdaritev še ostalih pridnih otrok v Domžalah.

Starši pa niso pozabili na občinstvo in pripravili skromno pogostitev s čajem in sladkim pecivom, ki je teknilo po enourni skupinski predstavitvi Kotalkarskega kluba Pirueta, ki v svoje vrste vabi vse tiste, ki bi se radi naučili umetnostnega kotalkanja.

MARJANA TROJANŠEK

FOTO: SIMON STOJKO FALK

Božiček obiskal turnir Šole košarke

Konec decembra so domžalski košarkarji organizirali drugi turnir Šole košarke, kjer je mlade košarkarje, ki so ponovno prikazali odlične košarkarske predstave, obiskal in obdaril Božiček.

Čeprav je bil turnir tekmovalne narave, je bil tudi tokrat glavni namen zabava otrok, ki so jih spremljali trenerji in z aplavzi nagrajevali navijači. Poleg Božičkovih daril so vsi mladi košarkarji prejeli tudi prav poseben koledar

udejstvanju čim večjega števila otrok, ter predstavljanju in učenju košarkarskih elementov, je tudi osnova za sestavljanje klubskih selekcij, saj se otroci, ki se izkažejo s svojim košarkarskim znanjem, lahko, ko je za

Šole košarke za leto 2015, obiskovalci pa v prazničnem vzdušju niso pozabili niti na tiste, ki nimajo. V času prazničnega turnirja Šole košarke je namreč potekalo tudi zbiranje hrane z daljšim rokom uporabe, šolskih potrebščin in igrač za fundacijo Anina zvezdica. Veliko količino igrač in hrane so sicer zbrali že večer prej na članski tekmi Helios Suns, otroci in starši pa na nedeljski košarkarski dan niso prav nič zaostajali.

Šola košarke Helios Domžale, ki je v osnovi namenjena športnemu

to čas, pridružijo tudi tekmovalnim ekipam Košarkarskega kluba Helios Domžale. Projekt Šole košarke je do letošnje sezone potekal na osnovnih šolah Domžale, Dragomelj, Ihan, Moravče, Rodica, Trzin in Vencija Perka. V tej sezoni so se projektu pridružili tudi osnovni šoli Mengeš ter Janka Kersnika Brdo, kar pomeni, da v letošnjem letu delujejo že na devetih osnovnih šolah v Domžalah in širši regiji.

MATEJA K. KOZLEVČAR

FOTO: KK HELIOS SUNS

Podelitev nagrad pokala Cockta za poletno sezono

Predbožično vzdušje je še dodatno prispevalo k občutku slovesnosti na srečanju zmagovalcev pokala Cockta v smučarskih skokih in nordijski kombinaciji za preteklo poletno sezono (2014), ki je v sodelovanju s Telekomom Slovenije potekalo v torek, 23. decembra 2014, v Kulturnem domu na Viru pri Domžalah.

Organizacijo tradicionalne podelitve nagrad je tokrat prvič prevzel SSK Sam Ihan. Predsednik kluba Peter Korošec se je kot starosta tega športa zbranim predstavil v tradicionalni smučarski opremi, za kontrast pa se mu je na odru pridružil še najmlajši član kluba. Prireditev, ki jo je povezoval znani radijski voditelj Robert Pečnik-Pečo, je odprl domžalski župan Toni Dragar. Medalje in pokale so izročali tudi direktor Zavoda za šport in rekreacijo mag. Janez Zupančič, sponzor Sam d. o. o. Anton Sedeljšak ter strokovni vodja za smučarske skoke in NK Tomaž Verdnik.

Dogodka so se udeležili tekmovalci, njihovi starši in trenerji iz klubov po vsej Sloveniji, saj so bili zmagovalci poleg različnih starostnih kategorijah razdeljeni tudi po regijah. Najprej so podelili medalje dekletom, od najmlajših cicibank (letnik 2006 in mlajše) do članic. Sledili so dečki vse do mladincev do 20 let. Zatem je prišla na vrsto delitev priznanj klubom, posebej za skoke in za nordijsko kombinacijo ter nazadnje še absolutna razvrstitev klubov. Prva tri mesta so zasedli SK Triglav Kranj, SSK Costella Ilirija in SSK Sam Ihan. Nagrade jim je podelil Ljubo Jasnič, predsednik Zbora za skoke in NK. Za piko na i je poskrbel direktor Smučarske zveze

Slovenije dr. Jurij Žurej, ki je v spodbudnem govoru mladim smučarjem zaželel še veliko uspeha. Program so popestrile tri glasbene točke, prvo so izvedli člani SSK Sam Ihan, trener Gaj in njegova skupina, drugo Mladi Gamsi ter zadnjo ansambel Gamsi. Peter Korošec se je v sklepnem govoru zbranim zahvalil za sodelovanje in vsem skupaj voščil lepe praznike. Kot se za takšno priložnost spodobi in v skladu s slovesom pokrovitelja pijače ni manjkalo, na koncu pa je sledila še zakuska.

KATARINA VENTA

ŽKD Ledita – Jasmin liga

Žensko košarkarsko društvo Ledita načrtuje kar nekaj večjih projektov v prihodnosti, prvi tak pa je v sklopu Šole košarke in sicer Jasmin liga. Organiziramo jo skupaj z lokalnim podjetjem Tosama d. o. o.

KOŠARKA Pred prvim tekmovalnim dnevom niti nismo vedeli, kaj naj pravzaprav pričakujemo, pa se je izkazalo za super idejo. Odziv je bil odličan. Deklice so nam pričarale odlično vzdušje in prikazale, da se v naši Šoli košarka Ledita dobro dela. Igralke smo razde-

lobisk, ki nam popestri dogajanje ob in na parketu. Seveda organiziramo tudi nagradne igre za starše, ki se jih kar radi udeležujejo. V letošnji sezoni tako načrtujemo pet tekmovalnih dni Jasmin lige in seveda za konec lige veliki zaključni turnir, ki ga načrtujemo

lili glede na velikost, znanje in starost. Tako so bile ekipe enakovredne in tekmovalje postane s tem bolj zanimivo ter prijetno. Imena ekip smo poimenovali po najbolj prepoznavnih proizvajalcih podjetja Tosama (Vatke, Blazinice, Povoji, Oblizi, Tosama in Jasmin). Dekleta se med seboj tudi družijo in spoznavajo. Na naših tekmovalnih dnevih imamo poleg košarke imele razne spretnostne poligone in otroške delavnice, med drugim tudi likovno delavnico na temo Jasmin liga. Deklice so tudi tu pokazale precejšnjo mero domišljije in svoje doživetje lige Jasmin. Na koncu lige bodo najboljše likovne ustvarjalnosti tudi nagrajene. Vsakokrat imamo tudi kak poseben

skupaj s podjetjem Tosama na površinah tovarne oziroma parkiriščih.

Tako smo imeli že dva tekmovalna dneva in obakrat so dekleta prišla v zelo velikem številu.

Veselim se prihodnjih tekmovalnih dni.

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo lokalnemu podjetju Tosama za podporo pri našem skupnem projektu (brez njihovega sodelovanja zagotovo projekt ne bi uspel v tolikšni meri, kot uspeva), še posebno pa Kristini Stakne kot tudi vsem prostovoljcem, ki omogočajo, da so tekmovalni dnevi uspešni, zabavni in razigrani.

Se vidimo pod koši!

UO ŽKD LEDITA

Klemen Gerčar s svojo ekipo

Klemen Gerčar bo za svojo ekipo 62 MotorSport vozil na motorju Husqvarna, njegov trener bo sloviti Harry Everts.

24-letni Klemen Gerčar si je doma na Prevojah pri Lukovici uredil posebej prirejeno delavnico, v kateri že ima štiri nove motocikle Husqvarna. Z ustanovitvijo svoje ekipe 62 MotorSport je obrnil nov list v svoji karieri. Do te odločitve je prišel tudi na podlagi novega sodelovanja s Husqvarno. »Glede na izkušnje iz minule sezone je veliko prednosti, če imaš svojo ekipo. Privarčuješ s časom, saj se ni treba voziti po Evropi, se usklajevati z ekipo, vse imaš doma, motocikel, rezervne dele, vse. Sam skrbiš za logistiko. Od Husqvarne bom dobil veliko podpore, stali mi bodo ob strani z novimi komponentami za motocikel. Ob tem sem se dogovoril tudi z nekaterimi drugimi dobavitelji, ki mi bodo priskrbeli tovarniške in poltovarniške dele. Tako sem prepričan, da je to prava odločitev,« je ob tem povedal Klemen. »Vse to pripelje do tega, da bom lahko več in kvalitetnejše delal,« je še dodal.

Klemen je s svojim talentom in prizadevnostjo zbudil pozornost pri enem od velikih imen svetovnega motokrosa, nekdanjem večkratnem svetovnem prvaku Belgijcu Harryju Evertsu, ki bo letos Klemenu pomagal kot trener in svetovalec.

Predlanski svetovni prvak v razredu MX3 in lani član dirkaške karavane MXGP bo letos nastopal na evropskih dirkah MXGP, na dirkah nemškega prvenstva ADAC in slovenskega državnega prvenstva. Glavni

Klemen Gerčar na motorju

cilj je stalno uvrščanje med dobitnike točk, izboljšanje lanskih uvrstitev, želje pa sežejo še višje, tja do 10. mesta v posamezni vožnji. S tem bo to prva slovenska ekipa, ki bo nastopila v najmočnejšem motokros prvenstvu na svetu.

MIRAN KOKALJ

FOTO: PR KG

Helios Suns z novim trenerjem

Čeprav se prvi del sezone košarkarjem Helios Sunsov ne izteka po načrtih, na računu je izpisanih nekaj več porazov, kot so načrtovali, pa se ne vdajo.

KOŠARKA Ker so cilji v Ligi Telemach jasni in jih še vedno želijo doseči, se je vodstvo kluba odločilo za nekaj kadrovske spremembe. Med njimi je zagotovo ključna zamenjava trenerja, ekipo pa so okrepili tudi z novima košarkarjema.

Že v decembru je vrste domžalskega prvoligaša okrepil poznani branilec Jan Močnik, ki je v Domžale prišel z lo-

njih priti po daljši poti. Zadnji rezultati so nam oddaljili Ligo za prvaka. Obstajajo sicer še možnosti, verjetno pa se bomo morali v play off prebiti skozi Ligo za obstanek. Odločili smo se za spremembe na igriškem in trenerskem področju, saj smo še vedno prepričani, da nam z novim pristopom in novo energijo uspe preboj v zaključni del, tam pa smo lahko zelo nevarni.

voriko najboljšega po številu asistenc balkanske lige, pred tem pa je branil barve kluba Peja na Kosovu. Prav tako je Helios Sunse okrepil še košarkar Jure Pelko, ki prihaja iz Maribora Nove KBM in je bil do zdaj eden najboljših strelcev lige Telemach s povprečjem 15 točk na tekmo. Kot omenjeno, je ključna zamenjava v vlogi trenerja. Gregor Hafnar je že zapustil vrste domžalskega košarkarskega kluba, njegovo mesto pa je zasedel eden boljših slovenskih trenerjev – Gašper Okorn, ki se ponša tako z domačimi (Olimpija) kot tudi mednarodnimi izkušnjami (Litva, Latvija, Kuvajt, Poljska). »V Domžale me je pritegnila vizija kluba, ki še vedno obstaja. Zadovoljen sem z dogovorom in naredil bom vse, kar je v moji moči, da se ekipa že v letošnji sezoni pokaže v drugi luči, seveda pa mi izziv predstavlja tudi naslednja sezona. Domžale so prav gotovo košarkarsko mesto, to se čuti na vsakem koraku. Zaslužijo si boljše mesto na lestvici. Seveda tega ne bo lahko doseči, a obljubljam, da bom zavihal rokave,« pravi novi trener, ki je pred tem treniral tudi reprezentančne vrste tako mladih kot članske ekipe.

»Klubsko vodstvo še vedno vztraja na začrtanih ciljih, a bomo morali do

Finale je še vedno v naših glavah. V dosedanjem delu sezone smo imeli res veliko smole s poškodbami. Izgubili smo Matica Rebca in Austina Bragga, dolgo časa smo bili brez Esmirja Rizvića, sedaj nam že nekaj časa manjka Aljaž Korošec. Kljub temu smo imeli vseskozi občutek, da bi ekipa morala doseči več. Na tem mestu se zahvaljujem tudi dosedanjemu trenerju Gregorju Hafnarju za delo, ki ga je opravil v našem klubu. Morda je zmanjkal le kanček sreče, da bi ta ekipa dosegla poln potencial. Razhajamo se v prijateljskih odnosih in mu želimo čim več uspehov v nadaljnji trenerski karieri,« je ob spremembah povedal predsednik kluba Aleš Klavžar.

Košarkarji Heliosa so sicer izgubili tudi zadnjo tekmo proti Tajfunu, ki je v letošnji sezoni še brez poraza visoko na prvem mestu. Tajfun je bil, kljub vodstvu Heliosa skozi tekmo, na koncu boljši za le dve točki (75:77). Še pred tem so morali v letošnjem letu domžalski košarkarji priznati premoč Šenčurju (77:66) in na domačem terenu tudi Portorožu, ki je zmago domačega moštva odnesel z le dvema točkama prednosti (82:84).

MATEJA KEGEL KOZLEVČAR
FOTO: PETER KOPRIVNIKAR

Živeti zdravo in aktivno

O letu obsorej si pogosto sežemo v roke in zaželimo zdravja. Vsi se zavedamo, da je zdravje zelo pomembno, a kaj, ko se premalo zavedamo, da je ohranjanje zdravja zelo povezano z gibanjem.

Gibanje prinaša svežino in obnovo telesa, telo se razvija, dobro se počuti, bolečine minejo, vrne se nasmeh, krvna slika je lepša in holesterol boljši. Če pogledamo samo sprehod v naravi ... človek hodi, občuduje naravo, se nauži svežega zraka, pridobi svoj pozitivni odmerek kisika, s tem lažje razmišlja in sklepa misli, sreča prijatelja, se nasmehne neznanecu, pozdravi sočloveka ... vse to nam prinaša zdravje.

V Mavrici se pomena zdravja otrok in odraslih izredno dobro zavedamo in veseli smo, da se vse več staršev zaveda, da se otroci morajo gibati, da v šoli s športno vzgojo vseeno premalo pridobijo. Strukturirana osnova vadbe, red, disciplina, druženje s sovrstniki, spodbujanje samostojnosti, gibalne ustvarjalnosti, vse to je za otrokov razvoj izrednega pomena.

Straši smo lahko velik vzor in tu ste lahko ponosni nase. Ni nujno, da ste vključeni v kateri program, lahko se občasno odpravite na družinski pohod, kot na primer **pohod z lučkami v Tamar**, določene mesečne aktivnosti kot **Zimski, vodni mavrični direndaj**. Veliko je možnosti, priložnosti, aktivnosti in pridružite se nam ali kateremu izmed drugih društev v občini Domžale, kadarkoli. Več si o naših razgibanih programih lahko preberete na www.sadmavrica.si ali vam povemo na 031 314 870.

Gibajte se in ostanite zdravi!
Privoščite si dan brez televizije in računalnika!

MOJCA GROJZDEK
PREDSEDNICA ŠPORTNO
ATLETSKEGA DRUŠTVA MAVRICA

Nogometaši zakorakali v priprave na drugi del sezone

Domžalski nogometaši so jesenski del sezone prepričljivo zaključili na prvem mestu, Maribor, ki je s predstavami presenečal v Ligi prvakov za jesenskimi prvaki iz mesta ob Kamniški Bistrici zaostaja za tri točke. Vse to napoveduje vroč spomladanski nogometni ples.

NOGOMET Nogometaši NK Domžale so že začeli z aktivnimi pripravami na spomladanski del sezone, kjer bodo v pripravljalnem obdobju poleg številnih treningov odigrali tudi več pripravljalnih srečanj. Priprave so začeli s prvim treningom v letošnjem letu, 9. januarja, zvrstilo pa se jih bo kar 43 do začetka sezone. Od tega jih bodo deset opravili na pripravah v turški Antalyji. Napovedanih imajo tudi že osem pripravljalnih tekem, na katerih se bodo srečali z Ilirijo 1911, Zarico Kranj, Istro 1961 iz Hrvaške, Slavijo Praga iz Češke in Kapfenbergem SV iz Avstrije. V Antalyji bodo odigrali tri pripravljalne tekme, za zdaj pa je znan le en nasprotnik – Targu Mureš iz Romunije.

Kadrovske spremembe v zimskem prestopnem roku

V zimskem prestopnem roku je prišlo tudi že do nekaj kadrovske spremembe, lepo število igralcev je podaljšalo pogodbe z domžalskim no-

nogometnem klubu Fiorentina. K neposrednemu konkurentu za naslov državnega prvaka – ekipi Maribora – je odšel Erik Janža. V zameno sta Domžale okrepila 22-letni nekdanji mladi reprezentant Dejan Trajkovski na poziciji bočnega branilca, ki je klubu obljubil vsaj triletno zvestobo. Drugi, ki iz mariborskih vrst prihaja v Domžale, je prav tako 22-letni Matic Črnic, krilni napadalec. Je pa vrste domžalskega prvoligaša zapustil tudi Joshua Parker, saj je 24-letni reprezentant Antigve in Barbude oblekel dres beograjske Crvene zvezde. Ta bo domžalskemu prvoligašu morala odšteti odškodnino, saj je imel Parker še sklenjeno veljavno pogodbo, ki bi potekala konec sezone.

Kot rečeno, je več igralcev podaljšalo pogodbo z NK Domžale in sicer: 25-letni Darko Zec ostaja v Domžalah vsaj do konca sezone 2016/2017, 27-letni Francoz Benjamin Morl je podpisal pogodbo do konca sezone 2015/2016,

pogodbo podaljšal do konca sezone 2015/2016 in vratar Dejan Milič, ki je novo pogodbo podaljšal še za leto več.

Znano pa je tudi že, da bodo domžalski nogometaši polfinale pokala odigrali proti ekipi Luke Koper. Prva tekma bo na sporedu 15. aprila v Koprju, povratna pa teden dni pozneje v Domžalah. Drugi polfinalni par sta Maribor in Celje.

S pripravi začeli tudi Radomljani

S pripravi je začel tudi drugi nogometni prvoligaš iz naše občine – NK Radomlje. Prvič so se v letošnjem letu srečali 7. januarja in v tem času že doživeli nekaj sprememb v prvi ekipi, ki so jo zapustili Denis Bajalica, Filip Draković, Izidor Balažič, Matej Centrih in Matic Seferović. V ekipo se vračata posojena nogometaša Luka Gajič iz Olimpije in Žiga Smrtnik iz Luke Koper, pridružila pa sta se jim tudi Dalibor Teinović in Mario Jurčević. V člansko

gometnim klubom, s čimer ohranjajo jedro, prišlo pa je tudi do odhodov in prihodov novih obrazov na domžalsko zelenico. Že dobro leto je bilo znano, da bo Športni park Domžale s 16 leti zapustil mladi Jan Mlakar. Minule dni se je tako že preselil v Firence, kjer bo kariero nadaljeval pri italijanskem

24-letni Makedonec Zeni Husmani je Domžalam obljubil zvestobo do konca sezone 2016/2017, ostaja pa tudi 25-letni bočni branilec in kapetan Nejc Skubic, ki je z Domžalami podpisal pogodbo še do vključno sezone 2017/2018. V dresu NK Domžale ostajata tudi 23-letni Aladin Šišić, ki je

ekipo so priključili tudi nekaj nogometašev B ekipe in iz mladinskih vrst. Kot pravi v klubu, bodo trenerja Dejana Djuranovića poskušali prepričati še Lirim Salih, Stefan Cakić, Lan Tirc, Gregor Marinšek in Kristjan Šipek.

MATEJA KEGEL KOZLEVČAR
FOTO: PETER KOPRIVNIKAR

Joga

v vsakdanjem življenju

Avtor sistema
Swami
Maheshwarananda

Izvirna
joga

Domžale
Domžalski dom, Ljubljanska 58
ponedeljek in sreda (vhod zadaj)
od 19.00 do 20.00 ure

Moravče
OŠ Jurija Vege, Vegova 38
torek (v telovadnici vrtca)
od 19.00 do 20.00 ure

Radomlje
OŠ Prešerje pri Radomljah,
Pelechova 83
ponedeljek
od 19.00 do 20.00 ure

Komenda Moste
Podružnična šola Moste,
Moste 40
četrtek
od 19.00 do 20.00 ure

Vpis v začetno in
nadaljevalne stopnje

www.jvvz.org/domzale

domzale@jvvz.org

031 231 440

19. 1. - 5. 2.

(od 12. do 14. ure)

19. 1. - 5. 2. 031 231 440

www.jvvz.org/domzale domzale@jvvz.org

OBJAVE

*Naj bo spokojen, slaček spanec tvoj,
prinese blaženega naj miru,
v srcih nosili bomo te s seboj,
spominjali se bomo dni, ko bil si tu.*

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 74. letu starosti sklenil naš dragi mož, oče, dedek, brat in stric

Jože Orehek

iz Doba, Gubčeva ulica 17 a

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi ste bili z nami in ste nam pomagali, za kar prav vsem iskrena hvala. Posebej se zahvaljujemo domačim, sosedom, sodelavcem, prijateljem in znancem za pomoč, izrečena sožalja, podarjeno cvetje in sveče ter številno spremstvo na zadnji poti. Hvala Prostovoljnemu gasilskemu društvu Dob, praporščakom in Športnemu društvu Dob, hvala Veri Vojski za poslovlilne besede.

Iskreno se zahvaljujemo župniku Juretu Ferležu za opravljen obred in Pogrebni službi Vrbančič. Pogrešamo ga.

Vsi njegovi

ZAHVALA

V 85. letu se je poslovila mama, tašča, babica in prababica

Majda Lipovšek

nekdanja učiteljica na OŠ Preserje pri Radomljah

Najlepša hvala sorodnikom, prijateljem, sosedom, šolskim sodelavcem, sopotnikom v društvih in organizacijah, kjer je delovala, folkloristom in nekdanjim učencem, ki ste se na radomeljskem pokopališču v tako velikem številu poslovili od nje, nas tolažili in zadnji dom zasuli s cvetjem in osvetlili s svečami.

Iskrena hvala Petru Jermanu, ki je v imenu Združenja borcev za vrednote NOB orisal življenjsko in delovno pot, Martinu Capudru, ki se je ob grobu poslovil kot učenec in predsednik radomeljskega društva upokojencev, ter praporščakoma, Franciju Bolti in Stanetu Nahtigalu, ki sta ji namenila zadnji pozdrav. Zahvaljujemo se Domu počitka Mengeš, da ji je po zlomu kolka omogočil preživeti zadovoljno in dejavnosti polno jesen življenja. Z veseljem je pripovedovala, kdo jo je obiskal; z navdušenjem se je spominjala obletnic, na katere so jo povabili šola ali nekdanji učenci; s ponosom je pokazala priznanja, ki jih je za delo prejela od občinskih organizacij; z radostjo in radovednostjo je do zadnjega obiskovala kulturne, družabne in spominke dogodke, na katere smo jo lahko pripeljali na vozičku.

Vsi njeni

ZAHVALA

Na sveti večer pred božičem 2014 je v Očetovo naročje odšel naš dragi mož, oče, dedek, brat in svak

Anton Česen

krojaški mojster v pokoju

Hvala vsem, ki ste bili v teh dneh z nami. Hvala za izrečene in poslanske besede sočutja, za darovane sveče, mašne namene in darove za cerkev. Posebej se zahvaljujemo arhidiakonu msgr. dr. Franciju Šuštarju za darovano mašo in pogrebni obred ter besedo tolažbe in upanja. Iskrena hvala vsem navzočim duhovnikom, župnijskemu pevskemu zboru in drugim župnijskim sodelavcem za lepo bogoslužje, družinski zdravnik dr. Mariji Starbek ter podjetjema Pogrebne storitve Vrbančič in cvetličarna Na ovinku.

V upanju na večno življenje pri Bogu

žena Slavka, sin Tone, hčerka Marjeta in sin Matija z družinama, bratje in sestre ter svak Tone

*Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče,
ni več tvojega smehljaja,
le spomin nate ostaja.*

ZAHVALA

Alen Ičanović

iz Doba pri Domžalah

Iskreno se zahvaljujemo starim staršem, sorodnikom, prijateljem, sosedom, sodelavcem in znancem za izrečena sožalja in podarjeno cvetje. Posebej se zahvaljujemo pogrebni službi Vrbančič za lepo organiziran in izpeljan pogreb, OŠ CIRIUS Kamnik za govor, gospodoma Ifetu in Senadu za lep obred. Zahvala tudi ZD Domžale, pediatrični kliniki in otroški kirurgiji v Ljubljani za boj na njegovi zadnji poti. Hvaležni smo vsem, ki imajo Alena radi in ki so se v tako velikem številu poslovili od njega. Ujet v naša srca za najlepšimi spomini bo vsak naš korak spremljal v tišini.

Oče Muhamed in mamica Sadifa, sestra Ajla in bratec Alis

*Morda sem svetla zvezda z neba,
morda veter, ki v vejah šumlja
ali pa roža, ki na balkonu našem cveti,
morda roke pustile so nekaj sledi
name, ki me več ni. (Tone Gaberšek)*

Mnogo prezgodaj nas je zapustil naš dragi sin, brat, nečak in bratranec

Anton Gaberšek

Po domače Antonovčev Tone iz Češenika 7

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste z nami sočustvovali, nam izrekli sožalje, podarili cvetje in sveče, darovali za svete maše in nam nudili drugo pomoč ter ga s spoštovanjem pospremili na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala članom PGD Dob za slovesno gasilsko slovo, hvala tudi TRD Turnše Češenik, DPŽ Domžale ter vsem ostalim društvom in organizacijam, ZD Domžale, CPV Količevo in pogrebni službi Vrbančič. Zahvaljujemo se pevcem Zarje za lepo zapete pesmi, govornikom Luki Pušniku in Romanu Končarju, trobentaču Gregorju in klarinetistu Mateju ter skupini Gamsi za zaigrano melodijo. Iskrena hvala za poslana pisna sožalja in prejete telegrame. Še posebej hvala župniku Juretu Ferležu za lepo opravljen pogrebni obred in spodbudne misli. Še enkrat iskrena hvala vaščanom Češenika, sorodnikom ter prijateljem za vso pomoč in molitve. Hvala vsem, ki stojite ob njegovem grobu in prižgete svečko v njegov spomin.

Ati Janez, mami Rozalija, brat Janez, sestre Rozi in Polona

*Prazen dom in dvorišče,
naše oko zaman te išče
ni več tvojega smehljaja,
le delo tvojih rok ostaja.*

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 91. letu starosti sklenil naš dragi mož, oče, dedek, pradedek, brat in stric.

Ludvik Resnik

iz Želodnika 11

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena ustna in pisna sožalja. Posebna zahvala v času bolezn dr. Marku Frangežu, urgentni službi ZD Domžale in osebju UKC Ljubljana. Najlepša hvala ge. Veri Vojski za lep poslovlilni govor. Iskreno se zahvaljujemo župniku Juretu Ferležu za lepo opravljen pogrebni obred in ganljive misli v cerkvi. Zahvaljujemo se tudi podjetjema Helios TBLUS in Roltek za podarjena venca ter sosedoma Lidiji in Vinku Burji za pomoč v težkih trenutkih. Zahvala pevcem, trobentaču, cvetličarni Vijolica Dob in pogrebni službi Vrbančič. Še enkrat hvala vsem, ki ste se poslovili od njega in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

*Oko zaprem,
v spominu vedno tebe uzrem,
nikjer te ni in to boli.
Spomin na tebe večno bo živl,
nikoli ti zares od nas ne boš odšel in
v naših srcih večno boš živl.*

V SPOMIN

30. januarja je minilo leto dni, od kar nas je prezgodaj zapustil naš dragi mož, oči, dedi, brat, stric in svak

Fredi Pichler

iz Domžal

Hvala vsem, ki se ga spominjate. Neizmerno te pogrešamo.

*Ni besed več tvojih,
ni več stiska tvojih rok,
ostal le nate nam spomin je,
a ob spominu trpek jok.
Ne mine ura, dan in noč,
med nami vedno si navzoč,
v naših srcih ti živiš,
zato pot nas vodi tja,
kjer tihi dom le rože zdaj krasijo
in svečke ti v spomin gorijo.*

V SPOMIN

22. januarja 2015 je minilo pet let, od kar nas je zapustil

Ivan Bonić

rojen 22. 3. 1951

Žalujoči: žena Milena in hči Aleksandra z družino

*Vekovečna dragih je bližina,
smrt je le združitev na večer.
Zemlja skupno je pribežališče
in poslednji cilj vseh nas je mir.*

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 87. letu starosti sklenil naš dragi oče, tast, dedek, pradedek in stric

Viktor Sasso

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, sosedom, nekdanjim sodelavcem in znancem za izrečena sožalja ter podarjeno cvetje, sveče in darovane svete maše.

Posebej se zahvaljujemo dr. Mojci Zajc Krašovec in patronažni sestri Poloni za vso pomoč. Zahvala župniku Klemenu Svetelju za lepo opravljen poslovlilni obred. Hvala tudi pevcem ter zvezi borcev za poslovlilni govor in praporščakom. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti!

Vsi njegovi

ZAHVALA

V 79. letu je svojo življenjsko pot sklenil moj mož

Drago Velkavrh

iz Štude

Zahvaljujem se vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem in sodelavcem iz nekdanje trgovine Kovinar za izrečena sožalja ter podarjeno cvetje in sveče v njegov spomin. Iskrena hvala sosedoma Majdi in Ivanu Lobodi za vso pomoč v dneh slovesa. Zahvala tudi župniku Klemenu Svetelju za krščanski obred in nagovor, pevcem in pogrebni službi Vrbančič ter vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti.

Žena Ivana

*Kje si naš ljubi oče,
kje je mili tvoj obraz,
kje je tvoja skrbna roka,
ki skrbela je za nas?*

V SPOMIN

7. januarja 2015 je minilo žalostno leto, odkar se je poslovil naš dragi mož, oče, tast in dedi

Stanislav Martin Tomažič

iz Domžal

Hvala vsem, ki ga ohranjate v lepem spominu, obiskujete njegov grob in mu prižigate sveče. Pogrešamo te!

Vsi njegovi

SPREJEM ZAHVAL

Zahvale in v spomin sprejemamo vsak delavnik med 10. in 12. uro, v sredo pa tudi med 14. in 16. uro osebno v uradništvu (Kulturni dom Franca Bernika Domžale) ali pisno v nabiralnik pri vhodu z zadnje strani oziroma po e-pošti slammnik@kd-domzale.si.

OBJAVE

OŠ DOB IN PŠ KRTINA

www.os-dob.si

Vabilo na
VPIS OTROK V 1. RAZRED ZA ŠOLSKO LETO 2015/2016

Starše obveščamo, da bo Osnovna šola Dob iz svojega šolskega okoliša vpisovala v 1. razred OŠ šolske novince za šolsko leto 2015/2016.

V skladu z Zakonom o osnovni šoli morate starši obvezno vpisati vse otroke, rojene od 1. 1. 2009 do 31. 12. 2009.

Vpis bo potekal v Osnovni šoli Dob, Šolska ulica 7, v pisarni šolske svetovalne službe v:

- četrtek, 5. februarja 2015, od 8. do 17. ure in
- petek, 6. februarja 2015, od 8. do 14. ure.

Starši otrok s stalnim prebivališčem v našem šolskem okolišu boste prejeli pisno vabilo. Vljudno vas vabimo k ogledu spletne strani naše šole, kjer si lahko vse o šoli in njenih dejavnostih pogledate v besedi in sliki. Natančneje se lahko seznanite tudi s postopkom vpisa v prvi razred.

Veselimo se srečanja z vami in vašim otrokom!

OŠ DOMŽALE

Bistriška 19, 1230 Domžale
(01) 724 00 81
os-domzale@guest.arnes.si
www.os-domzale.si

Vljudno vabljeni na
VPIS OTROK V 1. RAZRED ZA ŠOLSKO LETO 2015/2016

Za otroke, rojene v letu 2009, bo vpis potekal na:

OŠ Domžale:

- v sredo, 11. 2. 2015, od 8h do 12h
- v četrtek, 12. 2. 2015, od 8h do 12h in od 15h do 18h.

PŠ Ihan:

- v torek, 10. 2. 2015, od 8h do 10h in od 15h do 17h.

S seboj prinesite tudi otrokov identifikacijski dokument (pregled podatkov: EMŠO, ...).

OSNOVNA ŠOLA VENCLJA PERKA

Ljubljanska 58 a, 1230 Domžale
(01) 729 8300
os.vp-domzale@guest.arnes.si

Dragi starši in otroci, vljudno vabljeni na
VPIS OTROK V 1. RAZRED ZA ŠOLSKO LETO 2015/16

Vpisujemo otroke, rojene v letu 2009, in sicer:

- v ponedeljek, 9. 2. 2015, dopoldne od 8h do 12h in popoldne od 15h do 18h
- v torek, 10. 2. 2015, dopoldne od 8h do 12h.

Vpis bo potekal v projekcijski dvorani šole.

Otroka pripeljete s seboj, radi bi ga spoznali! S seboj prinesite otrokov osebni dokument, da skupaj preverimo pravilnost podatkov o otroku.

Starši ste po zakonu dolžni vpisati otroka v svojem šolskem okolišu.

Šolski okoliš: Aškerčeva ulica, Brejčeva ulica, Brezova ulica, Cankarjeva ulica, Hrastova ulica, Javorjeva ulica, Jesenova ulica, Kajuhova ulica, Karlovškova ulica, Kasalova cesta, Kersnikova cesta, Kolodvorska cesta, Kosovelova ulica, Krakovska cesta, Krožna ulica, Ljubljanska cesta do številke 72, 72a številke 74, 76, 76a, 78, 80, 80a in od št. 82 do vključno številke 95, Mačkovci, Masljeva cesta, Masarykova ulica 1-4, 8, 9, 11-17, 24-26, Na Zavrteh, Nova ulica, Obrtniška ulica, Partizanska ulica, Poljska pot, Pot na Pridavko, Prečna ulica, Prešernova cesta, Radio cesta, Roška ulica, Ravnikarjeva ulica, Savska cesta, Slomškova ulica, Stobovska cesta, Stranska ulica, Študljanska cesta, Tabor, Taborska cesta, Trubarjeva ulica, Trzinska ulica, Ulica Antona Skoka, Ulica Simona Jenka, Ulica Urha Stenovca, Usnjarska ulica, Varškova ulica, Vodnikova ulica, Vodovodna cesta, Železniška cesta, Depala vas.

Prisrčno vabljeni v **ponedeljek, 2. 2. 2015, ob 18. uri**, na informativno srečanje za starše bodočih novincev in delavnice za otroke.

OSNOVNA ŠOLA RODICA

http://www.sola-rodica.si/
os-rodica@guest.arnes.si

Spoštovani starši!
VPIS PRVOŠOLCEV ZA ŠOLSKO LETO 2015/2016

bo na OŠ Rodica potekal
-v sredo, 18. februarja 2015, in
-v četrtek, 19. februarja 2015.

Oba dneva bo vpis potekal v dopoldanskem terminu (od 7.30 do 10.30) in popoldanskem terminu (od 15.00 do 18.00).

Vpisujemo otroke, ki so rojeni v letu 2009.

Pred vpisom bomo na šoli organizirali tudi informativni roditeljski sestanek za starše bodočih prvošolcev. Starši otrok s stalnim prebivališčem v našem šolskem okolišu boste po pošti prejeli pisno vabilo, za dodatne informacije pa nas lahko pokličete na šolski telefon (01) 721 9530.

OSNOVNA ŠOLA PRESERJE PRI RADOMLJAH

GLASSERJEVA KAKOVOSTNA ŠOLA

Vabilo za
VPIS V 1. RAZRED OSNOVNE ŠOLE ZA
ŠOLSKO LETO 2015/2016

Osnovna šola Preserje pri Radomljah bo vpisovala v 1. razred osnovne šole za šolsko leto 2015/2016.

Otroke našega šolskega okoliša prijavite v prostorih šolske svetovalne delavke, in sicer:

- v ponedeljek, 9. februarja 2015, od 8. do 18. ure,
- v torek, 10. februarja 2015, od 8. do 17. ure.

V skladu z Zakonom o osnovni šoli morate starši: **obvezno** prijaviti vse otroke, **rojene v času od 1. 1. 2009 do 31. 12. 2009**.

Starši, ki nimate slovenskega državljanstva, prinesite s seboj delovno vizo.

Veseli bomo, če boste lahko s seboj pripeljali otroka.

ŠOLSKA SVETOVALNA SLUŽBA, METKA ČIŽMEK, PROF.

OBVESTILO

Občina Domžale je januarja 2015 na podlagi javnega razpisa za dodelitev neprofitnih stanovanj v najem, objavljene ga 26. 7. 2013, dodelila upravičenki razpisa iz prednostne liste A Veroniki Podbrežnik.

Upravičenka do dodelitve neprofitnega stanovanja v najem Katarina Mušič je dodeljeno stanovanje zavrnila.

P V R
PERIPHERAL VASCULAR REHABILITATION

Sindrom diabetičnega stopala je eden najbolj resnih zapletov sladkorne bolezni. Opredeljen je kot razjeda v področju gležnja ali noge, ki nastane zaradi okvare ožilja (periferna arterijska okluzivna bolezen), živčevja (diabetična polinevropatija) in kot posledica okužbe. Nepravočasno in neuspešno zdravljenje sladkorne bolezni in njenih zapletov se še vedno pogosto konča z amputacijo.

Primer zdravljenja diabetične razjede s PVR terapijo

Zaradi diabetesa in slabe prekrvavitve sem imel bolečine v nogah in zmanjšan občutek v stopalih. Na mezincu leve noge se je odprla rana in potrebna je bila amputacija. Mislim sem, da bodo z amputacijo moje težave rešene, vendar niso bile. Rana se šest mesecev po amputaciji ni zacelila. Začel sem s PVR terapijo, stanje se je vidno izboljševalo in po enem mesecu PVR terapij se je rana povsem zacelila. Močno se je izboljšal tudi občutek v stopalih, bolečin med hojo skoraj ni več in tudi gležnji niso več okoreli.

Jože K., 56 let

Periferna Vaskularna Rehabilitacija

Periferna Vaskularna Rehabilitacija je v Sloveniji nova, neinvazivna in neboleča aplikativna terapija, ki zdravi, zmanjša ali odstrani spodaj naštetih simptomov. Med posamezno terapijo se v mirovanju od 3- do 7-krat poveča arterijski pretok krvi v nogah. Poveča se oskrba tkiv s hranili, potrebnimi za obnovo, ter spodbudi tvorba novih arterijskih kapilar in mikro ožilja. Na ta način se dvigne pretok krvi in hkrati izboljša

funkcija živčnih vlaken, kar napredovanje ateroskleroze in posledic sladkorne bolezni ne samo upočasni, ampak obrne v pozitivno smer. Periferna vaskularna rehabilitacija bistveno pospeši celjenje diabetičnih ran in tudi kroničnih razjed.

Pri tovrstnih težavah vam pomagajo v dveh zdravstvenih centrih za periferno vaskularno rehabilitacijo, v Ljubljani in Brežicah.

KUPON ZA BREZPLAČNI POSVET IN MERITVE
KDAJ SE ODLOČITI ZA PVR ?

Če imate katero od spodaj naštetih težav ali simptomov, jih označite in s kuponom pridite na brezplačen posvet, meritev gleženjskega indeksa in preiskavo stopalnega perifernega živčevja.

Obkrožite morebitne simptome in težave:

- hladna stopala
- občutek mraženja in ledenih stopal
- bolečina v mečih med hitro hojo
- krči v mečih ali stopalu med počitkom ali spanjem
- mravljinčenje ali pikanje v stopalu
- močna zbadajoča bolečina
- občutek, kot bi stopala stiskala nogavica
- otrplost, gluhost nožnih prstnih in stopalnih blazinic
- slabo čutim ali ne čutim stopala, prstov med hojo, vožnjo ali med mirovanjem
- med hojo ne čutim, ko izgubim copat
- spremenjena oblika stopala in krčenje nožnih prstov
- krajšanje prehojene razdalje zaradi bolečine v mečih ali stopalu
- zmanjšana stabilnost, ko stojim ali hodim
- imam rano na stopalu ali prstih, ki se slabo celi

PVR center za periferno vaskularno rehabilitacijo

Koprska 94 a, 1000 Ljubljana - Vič
www.pvrcenter.com, e-pošta: info@pvrcenter.com

Pokličite na številko: 031/681-401 in rezervirajte termin!

JAVNI VZGOJNOVARSTVENI ZAVOD VRTEC URŠA IN JAVNI VZGOJNOVARSTVENI ZAVOD VRTEC DOMŽALE

objavljata na podlagi 20. člena Zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo, 25/08, 98/09-ZIUGK, 36/10, 62/10-ZUPJS, 94/10-ZIU, 40/12-ZUJF) in 2. člena Odloka o pogojih in kriterijih ter postopku sprejema otrok v vrtec (Uradni vestnik Občine Domžale, št. 3/11-uradno prečiščeno besedilo, 12/12, 10/13, v nadaljevanju Odlok)

SKUPNI JAVNI VPIS NOVINCEV

V JVZ VRTEC URŠA IN JVZ VRTEC DOMŽALE ZA ŠOLSKO L. 2015/2016

- Predmet skupnega javnega vpisa je vpis novincev v Javni vzgojno varstveni zavod Vrtec Urša in Javni vzgojno varstveni zavod Vrtec Domžale (v nadaljevanju: vrtec) za šolsko leto 2015/2016 s sprejemom na dan 1. 9. 2015. Predvideno število prostih mest je objavljeno na spletnih straneh Vrtca Urša in Vrtca Domžale.
- Starši oziroma skrbniki otroka (v nadaljevanju: starši) oddajo vlogo za sprejem otroka v vrtec na predpisanem obrazcu. Obrazec Vlogo za sprejem otroka v vrtec dobijo starši na upravi vrtca, v enotah vrtca in na spletnih straneh vrtca. Vloge morajo biti oddane osebno na upravi vrtca ali priporočeno po pošti na naslov: Vrtec Urša, Murnova ulica 14, 1230 Domžale ali Vrtec Domžale, Savska cesta 3, 1230 Domžale. Ne glede na število oddanih vlog v vrtec za šolsko leto 2015/2016 se šteje, da so starši oddali eno vlogo.
- Rok za oddajo vlog je 16. februar 2015.
V primeru osebnega vpisa bo vpis potekal:
 - V Vrtcu Urša, enoti Češmin, Murnova ulica 14, Domžale (tel. (01) 729 8616): Vsak delovni dan od 2. do vključno 16. 2. 2015, od 8.–12. in od 13.–15. ure.
V torek, 3. 2. 2015, od 8.–12. in od 13.–17. ure.
V torek, 10. 2. 2015, od 8.–12. in od 13.–17. ure.
 - V Vrtcu Domžale, Savska cesta 3, Domžale (tel. (01) 724 8294): Vsak delovni dan od 2. do vključno 16. 2. 2015, od 8.–12. in od 13.–15. ure.
V sredo, 4. 2. 2015, od 8.–12. in od 13.–17. ure.
V sredo, 11. februarja 2015, od 8.–12. in od 13.–17. ure.
- V času javnega vpisa lahko starši že vključenih otrok zaprosijo za premestitev iz enega javnega vrtca v drug javni vrtec v okviru Občine Domžale oziroma iz enote v enoto v okviru posameznega vrtca. O premestitvah odloča Komisija za sprejem otrok v vrtec.
- Komisija za sprejem otrok v vrtec pri odločitvi o sprejemu otroka v vrtec upošteva pogoje in kriterije Odloka. Vrtec pošlje staršem v roku 8 dni po seji komisije obvestilo z izpisom podatkov s seznama sprejetih otrok ali čakalnega seznama za njihovega otroka z navadno pošto pošiljko.
Ko je v vrtcu odločeno o vseh ugovorih staršev zoper obvestilo o prednostnem vrstnem redu otrok, vrtec staršem otrok, ki so sprejeti v vrtec, pošlje poziv k sklenitvi pogodbe z vrtcem. Če starši odklonijo sprejem otroka oziroma ne podpišejo pogodbe v roku 15 dni od vročitve poziva, vrtec pozove k sklenitvi pogodbe starše naslednjega otroka po vrstnem redu s čakalnega seznama.
- O rezultatih javnega vpisa in premestitvah bo odločeno do 30. aprila 2015.

MARTINA PANČUR, RAVNATELJICA VRTCA URŠA
JANA JULIJANA PIRMAN, RAVNATELJICA VRTCA DOMŽALE

PISMA BRALCEV

Uredništvo si pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov, v skladu s svojo uredniško politiko in prostorskimi možnostmi. Izjema so odgovori in popravki objavljenih informacij, ki bi lahko prizadeli posameznikovo pravico ali interes, kot to določa zakon. Prispevki za rubriko Pisma bralcev morajo biti opremljeni s polnim imenom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter po možnosti s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost avtorja.

Varčevanje v politiki

V decembrski številki Slamnika je bila predstavljena seja občinskega sveta ter člani komisij in odborov. Zanima me, kakšna je vloga teh posameznih odborov in komisij (strokovna ali le potrjevalna), število sej kot tudi problematika, ki so jo obravnavali v letu 2014. Predlagam, da se v naslednjih številkah Slamnika s svojim delom predstavijo posamezni odbori oziroma komisije. Zanima me, kakšna je vloga in katere so dejavnosti krajevnih skupnosti v naši občini? Obenem razmišljam, ali je smiselno, da v odborih deluje toliko članov (nekateri sodelujejo v več odborih)? Morda bi bilo vredno razmisleka, da bi bilo delo v teh odborih in komisijah prostovoljno. Govorimo o varčevanju v gospodarskem in javnem sektorju, o neučinkovitosti in neuskladenosti posameznih organov, premalo pa vemo o delu lokalne politike, kar bi nas moralo zanimati tudi izven časa volitev. Občani sami bi morali imeti aktivnejšo vlogo v delu občine, se zanimati, kaj in koliko plačujemo ter kdo odloča o vseh panogah, ki se tičejo našega vsakdana. Hvala za odgovore in pojasnila.

MIOMIRA ŠEGINA

Zimska služba

Občina ima novega izvajalca zimske službe čiščenja javnih prometnih površin. Menda je to KPL – Komunalno podjetje Ljubljana. Že ob prvem decembrskem snegu smo zaznali nestrokovno, pa tudi malomarno ravnanje te službe. Ponekod je bil sneg s cest narit na kolesarske steze in peš prehode, kot da je pomembna samo splužena cesta za voznike avtomobilov. Ekološko sporno in škodljivo je bilo posipavanje javnih pločnikov, saj so bili na vsakih nekaj metrov odvrženi kupi soli, ki jih bo šele prvi dež spral v podtalnico. Poleg onesnaževanja podzemnih voda z nitrati, škodljivega vpliva na rastje ob pločnikih ter poškodovanja asfalta in betonskih cevi padavinske kanalizacije ni zanemarljiv tudi strošek nepotrebne porabe soli – strošek občinskega proračuna, ki ga polnimo z našimi davki. Pločni-

ke bi se dalo očistiti snega tudi na druge, za okolje manj škodljive načine. Ob preštevilni zasedenosti pristojnih občinskih služb bi bil nadzor nad takim ravnanjem zelo dobrodošel, če ne obvezen.

JOŽE NEMEC, DRUŠTVO ZA VARSTVO
OKOLJA DOMŽALE KAMNIK

SIMAX
Domžale Masljeva 11, 1230 Domžale
tel. 01 724 16 56
Kamnik Ljubljanska c. 21A (Duplica)
tel. 01 831 17 96
PRENOVLJENA SPLETNA TRGOVINA:
www.simax-slo.com
AVTODELI - AVTOMEHANIKA
VULKANIZERSTVO

MALI OGLASI

ŠIVALNI STROJI: servis in prodaja šivalnih strojev (gospodinskih in industrijskih). Marko Pratnaker, s. p., Slamnikarska 3b Domžale.
t: 041 920 149
Inštrukcije matematike in fizike v centru Domžal.
t: 031 504 357

Nudim pomoč pri čiščenju in gospodinskih opravilih.
t: 041 338 188
Male oglase sprejemamo vsak delavnik med 10. in 12. uro, v sredo tudi popoldan med 14. in 16. uro osebno v uredništvu (Kulturni dom Franca Bernika Domžale) ali pisno v nabiralnik pri vходу z zadnje strani oziroma po e-pošti slamnik@kd-domzale.si

NAGRADNA KRIŽANKA 12

Nagrajenci, ki so pravilno rešili križanko v glasilu Slamnik št. 12-2014:
Tamara Škofic iz Domžal (2 vstopnici za ogled filma v Kulturnem domu F. Bernika za sezono 2014/2015)

Jože Dovžan iz Ljubljane (2 vstopnici za ogled filma v Kulturnem domu F. Bernika za sezono 2014/2015)
Helena Juvan iz Domžal (2 vstopnici za ogled filma v Kulturnem domu F. Bernika za sezono 2014/2015)

Nagrade podarja:
Kulturni dom Franca Bernika Domžale Ljubljanska cesta 61 1230 Domžale

Rešitev križanke je: Domžalski silvestrski meni ali kako zvenijo hrana, pijača in zabava

NAGRADNA KRIŽANKA 1

Nagrajuje Kulturni dom Franca Bernika Domžale

Nagrade:
3 x 2 vstopnici za ogled filma v Kulturnem domu F. Bernika za sezono 2014/2015

NAGRADNA KRIŽANKA

1

Kulturni dom Franca Bernika, p. p. 2 1230 Domžale

AVTOR: GREGA RIHTAR	PRIPADNIK VIGOV	HERCE-GOVEC	PLOD JABLANE	ANGLEŠKI ARHITEKT JONES	IVANA KOBILCA	MITOLOŠKO BIVALIŠČE UMRLIH	STOPICA V KLASIČNI METRIKI, IMENOVANA PO EPIRSKI POKRAJINI MOLOSJI	LEVI PRITOK RONE V JUŽNI FRANCIJI	SAŠA VEGRI	ELEKTRIN BRAT V GRŠKI MITOLOGII	4. DEL GESLA	ODŽAGAN KOS DEBLA	NRAVO-SLOVJE	DELOVNI SESTANEK	SNOV, MATERUJA
2. DEL GESLA							LEPOTNA KRALJICA			AMERIŠKA IGRALKA BARKIN					
PREBIVALKA IRANA							OSVEŽENJE ZIDAK								
NAJVEČJA PUŠČAVA V AZIJI, KI LEŽI V MONGOLJI IN KITAJSKI	EVROPSKA STRUPENA KACA	ZLOŽLJIVA JAPONSKA PAHLJAČA OLIVER MLAKAR			MAJHEN VOL LJUDSTVO V VZHODNI NIGERII	ZELENJAVA ZA JUHE	NAŠ PEVEC (PETER)			VRTNA RASTLINA Z BELIMI CVETI			STARORIMSKI FILOZOF UŽIVALEC MAMIL		
1. DEL GESLA														ŠTUDIJSKI TEČAJ	NAPRAVA NA TRO-SILNIKU
PTICA NJORKA				JEZERO V PROVINCI ONTARIO NAKLEP, NAKLEP, NAKLEP				SEKRETAR	PEVKA RUPEL ŽENSKA POSTAVA V MOLITVI					SPENCER TRACY	PEVSKI ZBOR
SVETOVNO ZNANA KANADSKA POP	NEKDANJI NIZOZEMSKI KOLE-SAR (JAN)	INDIJSKI VODNI BIVOL	OTOČJE JZ. OD NOVE GVINEJE ZBOR, SHOD		POVEČAN TOK VODE UPORAB-LJAJOČI UMETNIK					HRVAŠKA PEVKA (KSENJA)					
IN ROK PEVKA (CELINE)							ŠVED. SMUČARSKI CENTER KRLEZEVA DRAMA			NEKDANJI ZIMBABVEJSKI POLITIK (JOSHUA)					
3. DEL GESLA										NIZOZEM. REŽISER IVENS TVORBA V PANJU					
MESTO V JUŽNI FRANCIJI					NEKDANJI AVSTRILJSKI ALPSKI SMUČAR (HANS)				SUMNJA, DOMNEVA					NIKELJ	VOUK ERIKA
DRAMA IVA BREŠANA					PEVKA HABERL				KAREL NOVY						
IZDELOVALEC SIT						TROPSKA RASTLINA Z BODIČASTIMI LISTI								MENIČNO POROŠTVO	
															ITALIJANSKI IGRALEC (FRANCO)

POMOČ: DAKEL-lovski pes, jazbečar, IBO-ljudstvo v vzhodni Nigeriji, INIGO-angleški arhitekt Jones, JANUŠ-naš pevec (Peter), MOLOS-stopica v klasični metriki, NATOK-povečan tok vode, ORANTA-ženska postava v molitvi, ZLET-zbor, shod

